

แนวคิดเกี่ยวกับ

การปฏิรูปการเมือง

อับดุลราห์ ปาณิชบุตร

สถาบันนโยบายศึกษา
INSTITUTE OF PUBLIC POLICY STUDIES

กิตติมศักดิ์

Konrad
Adenauer-
Stiftung

บุรีรัตน์วัฒนา

แนวคิดเกี่ยวกับการปฏิรูปการเมือง

อัชฎางค์ ปานิกบุตร

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

อัษฎางค์ ปานิกบุตร.

แนวคิดเกี่ยวกับการปฏิรูปการเมือง. -- กรุงเทพฯ :
สถาบันนโยบายศึกษา, 2540.

142 หน้า.

1. ไทย -- การเมืองและการปกครอง,
I. สถาบันนโยบายศึกษา. II. ชื่อเรื่อง.

320.9593

ISBN 974-89927-9-9

ชื่อเรื่อง แนวคิดเกี่ยวกับการปฏิรูปการเมือง
ผู้เขียน อัษฎางค์ ปานิกบุตร

ปีที่พิมพ์ เมษายน 2540

จำนวนพิมพ์ 1,500 เล่ม

เจ้าของ สถาบันนโยบายศึกษา

99/146 ซอยหมู่บ้านงามวงศ์วาน ถนนงามวงศ์วาน

แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900

โทรศัพท์ 9411832-3 โทรสาร 9411834

ตรวจสอบต้นฉบับ ภาควิชาศึกษาวิธี

ชื่อ แก้วมรกต

ออกแบบปก ชัยวุฒิ แก้วเรือน

ดำเนินการพิมพ์ บริษัท พี. เพรส จำกัด โทร. 331-5107

พิมพ์ที่ บริษัท สุขุมและบุตร จำกัด

จัดจำหน่ายโดย ศูนย์นั่งสืออุฟ้าลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศาลาพระเกี้ยว จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พญาไท กรุงเทพฯ 10330

โทร. 218-7000, 218-3980-2, 255-4433 โทรสาร 255-4441

E-mail : cubook@chula.edu. <http://www.chula.edu/cubook/index.htm>

ราคา 80.- บาท

(สงวนลิขสิทธิ์)

คำนำ

อาจารย์อัชฎากร ปานิกบุตร เป็นนักปฏิบัติซึ่งมีความคิด ในແນ່ນ້ອງຈາກຍິ່ງໄມ້ ແນ້ອນກັບນັກຄິດທີ່ໄມ່ສັນໃຈການປົກປົກທີ່ໂຮ້ອມມີມີຄວາມສາມາດທີ່ຈະທຳໄໝຄວາມຄິດຂອງຕົນ ບັນເກີດຜລຍ່າງເປັນຫຼຸບຮຽນ ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນອາຈາරຍ໌ເອງຍັງເປັນຜູ້ມີປະສົບກາຮົນຄົກລື່ອຍຸ້ ກັບຜູ້ຄන້າລາຍງານການມີໃໝ່ເພາະແວດວງອາຈາරຍ໌ແຕ່ເພີ່ມສັນເດືອນ ອາຈາරຍີ່ຈຸ່ງກັບເນື້ອງ ນັ້ນກັບຮັບຮັດສິນໃຈທາງເສຽ່ງສູງ ແລະການເນື້ອງຍ່າງຫາດ້ວຍຈັບຍາກ ດັກທ່າໄປໄໝມີຄ່ອຍຈະ ທຽບເຖິງຄຸນສົມບັດຂ້ອນໜ້ອງອາຈາරຍ໌ ນອກຈາກນັ້ນອາຈາරຍີ່ຍັງໄໝຄວາມສັນໃຈຕ່ອຂ້ອນມຸລສົດີ ເປັນຍ່າງຍິ່ງ ເວລາຈະພູດເຖິງຂະໜາດ ອາຈາරຍີ່ຈຶ່ງມັກຈະຍົກດ້ວຍເລີ່ມຫຼືອ້າງດ້ວຍບຸກຄຸຄ ຕລອດ ຈົນເຫດຖາກຮົນ ແລະສັກນາກາຮົນແວດລ້ອມມາຂ້າງອີ່ງປະກອບແຫຼຸດລະຫັ້ນເສັນອະນະສົມອ

ຜົມໄດ້ຕິດຕາມອ່ານບທຄວາມຂອງອາຈາරຍ໌ແລະຕິດຕາມການທ່ານຂອງອາຈາරຍີ່ຕໍລອດມາ ອາຈາරຍ໌ເປັນບຸກຄຸຜູ້ໜີ້ນີ້ຈຶ່ງຜົມມີຄວາມຮັກໄຄຮັບຮັດຕືອຍ່າງຈິງໃຈ ແມ້ຜົມຈະໄມ້ໄດ້ໄປມາຫຼຸງ ກັບອາຈາරຍ໌ ແຕ່ກີ່ນີ້ນີ້ມີຍົກຍ່ອງໃໝ່ໃນຄວາມຕຽບໄປຕຽມມາ ຄວາມມີໜັດກາຮົນ ອຸດມັດຕິຂອງອາຈາරຍ໌ ຈຶ່ງຜົມເຫັນວ່າຢືນນານວັນໄປກີ່ຍິ່ງຈະມີເພີ່ມມາກີ້ນໍາໄມ້ສື່ອມຄລາຍ

ນັກວິຊາກາຮົນລາຍຄນມີຜລງານເປັນບທຄວາມລົງໃນໜ້າໜັງສື່ອພິມ໌ ສໍາເລັດກີ່ກຳທໍາວິຊຍ ແລະອົກປາຍຕາມເວທີຕ່າງໆ ແຕ່ມີນ້ອຍຄນທີ່ຈະເປັນເໜືອນອາຈາරຍີ່ອັນດຸກ ຈຶ່ງໄດ້ເຄຍລົງ ສົມຄຽງແທນຮາຍງວ່າ ແລະມີຂໍ້ມູນໄດ້ເປັນຜູ້ແທນຮາຍງວ່າກີ່ຍັງຄົງ “ຄວາມໄມ້ເຂົ້າໃຈຮອກໄຈ” ອູ້ໄດ້ເປັນຍ່າງດີ

ງານຂອງອາຈາරຍີ່ອັນດຸກຈຶ່ງໄມ້ໃຫ້ຂ້ອງເຂົ້າໃຈທີ່ເກີດຈາກຈິນຕາກາຮົນແລະຄວາມຄິດລອຍ່າ ນາກມາຈາກປະສົບກາຮົນທີ່ເປັນຈິງ ຈາກປະສົບກາຮົນໂດຍຕຽນນີ້ເອງທີ່ອາຈາරຍີ່ໄດ້ຫາແນວ ທາງແລະວິທີກາຮົນທີ່ຈະແກ້ປ່ອງຫາແລ້ມັນນີ້ວ່າຈະເປັນເຮືອກການປົກປົກທາງການມືອງຫຼືເຮືອກຮັດສົດ ສັດສວນແລະເຂດລະ 1 ດັກຍ່າງເປັນຫຼຸບຮຽນເປັນຄົນແຮງ ເມື່ອຜົມໄດ້ອ່ານບທຄວາມຂອງ ອາຈາරຍີ່ຈຶ່ງລົງພິມໄນມີຫຼາຍວັນເນື້ອເດືອນຕຸລາມ 2539 ນັ້ນ ຜົມເຫັນວ່າຂ້ອງແນະນຳຂອງ ອາຈາරຍີ່ມີຄວາມຫັດເຈນແລະສາມາດນຳໄປປົກປົກໄດ້

ผมจึงมีความยินดีมากที่อาจารย์ได้รับรวมข้อเขียนมาเป็นเล่มพอกเนมageกับเวลา
ที่เรากำลังจะหาแนวทางในการทำให้การเมืองไทยดีขึ้น ผมเห็นว่าสามารถสร้าง
รัฐธรรมนูญตลอดจนสามารถใช้กับการเมืองทั่วไปได้ก่อนหนังสือเล่มนี้

เมื่อนักปฏิบัติที่เป็นนักคิดอย่างอาจารย์อัชฎางค์ เขียนเสนอแนวทางการเมือง
เมื่อนั้นเราจะได้รับรู้และเห็นทิศทางและวิธีการแก้ปัญหาได้อย่างชัดเจนเป็นรูปธรรม

ขัยอนันต์ สมุทรณิช
ประธานสถาบันนโยบายศึกษา
มีนาคม 2540

สารบัญ

หน้า

คำนำ

• นโยบาย “การปฏิรูปการเมือง” ของพรรคการเมือง	1
• ความจริงใจของนักการเมืองต่อการปฏิรูป	9
• เรื่องของรัฐธรรมนูญ	15
• ประเด็นสำคัญในการแก้ไขรัฐธรรมนูญ 2534	19
• แก้รัฐธรรมนูญ “เกมวัดใจผู้แทนฯ”	24
• แนวคิดของคุณตลาด ใน การแก้ไขรัฐธรรมนูญ 2534	29
• การเลือกตั้งระบบสัดส่วน และเขตละ 1 คน	34
• วุฒิสภา: ไม่มีดีไหม?	43
• บทบาทของผู้แทนราษฎรไทยกับประชาธิปไตยแบบไทยๆ	51
• ประชาธิปไตยแบบไหนกัน	58
• การกระจายอำนาจการปกครองของไทย : กรณีการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัด	63
• มาตรา 198 และ 199 สำคัญไฉน?	72
• องค์การบริหารส่วนจังหวัด : สมควรยุบเลิกหรือยัง ?	79
• การสนับสนุนพรรคการเมือง	90
• ว่าด้วยเรื่องบ. ส.ส. กันอีกครั้ง	95
• ความอภัยศักดิ์ของการเมืองไทย	100
• ไฟความคิดจาก “วันแม่น-วันไหว้” ถึงการพัฒนาพรรคการเมือง	106
• คอร์ปชั่น : ปัญหาที่แก้ไม่ตกของสังคมไทย	113

หน้า

• ประชาชนได้อะไรจากการเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจ? 122

• ศาลปกครอง 127

นโยบาย “การปฏิรูปการเมือง” ของพรรคการเมือง

ภายหลังการยุบสภาเมื่อ 27 กันยายน 2539 และได้กำหนดวันเลือกตั้งใหม่ในวันอาทิตย์ที่ 17 พฤศจิกายน 2539 บรรดาพรรคการเมืองที่มีสิทธิลงญัตติสมัครเข้ารับเลือกตั้ง ไม่ว่าจะเป็นพรรคลักษณ์หรือพรรคราษฎร์ได้มีการตระเตรียมความพร้อมต่างๆ เพื่อให้ได้รับ การเลือกตั้งเป็นผู้แทนของปวงชน ในการตระเตรียมการเลือกตั้งนั้นสิ่งที่สำคัญสิ่งหนึ่ง นอกจากเงินแล้วก็คือนโยบายของพรรคการเมืองในการเข้ามาบริหารประเทศ ในต่างประเทศโดยเฉพาะที่มีความเป็นประชาธิปไตยค่อนข้างก้าวหน้า นโยบายในการบริหารประเทศเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด ประชาชนผู้เลือกตั้งจะพิจารณาว่าันนโยบายที่พรรคการเมือง นำเสนอันทำให้ประชาชนได้รับอะไรบ้าง เขาจะมองสิ่งที่เกิดขึ้นรอบตัวเขาก่อน ทุกพรรคลงใจจะต้องมีการเตรียมเรื่องนโยบายที่จะเสนอต่อประชาชนค่อนข้างละเอียดรอบคอบ มีทิมงานที่ทำเรื่องนี้โดยเฉพาะ

หันมาพิจารณาในสภาพการเมืองไทยทั้งในอดีตและปัจจุบัน พิจารณาได้ว่า พรรคราษฎร์ที่มีความสำคัญในเรื่องนโยบายการบริหารประเทศน้อยมาก ส่วนใหญ่จะเน้นให้ส่วนใหญ่ไว้ที่การเมือง ไม่ได้รับเลือกตั้งเป็นรัฐบาลแล้วจะทำนั่นทำนี่ แต่พอมามีเป็นรัฐบาลแล้วลืมหมวด เผราผลประโยชน์มั่นทับหัวอยู่ ทำอะไรที่กระทบนายทุนไม่ได้

ที่มา : มติชนรายวัน, วันจันทร์ที่ 4 พฤศจิกายน 2539

สังคมไทยจึงอยู่ในลักษณะนี้ เพราะนักการเมืองกล้าที่จะสัญญากับประชาชนโดยให้ความหวังไว้ว่าชีวิตความเป็นอยู่จะดีขึ้นเมื่อก่อนการเลือกตั้ง พอกลับมาแล้วก็ลืมหมัดว่าพูดอะไรไว้บ้าง ที่พรบคการเมืองไม่สนใจคำมั่นสัญญาที่ให้ไว้กับประชาชนก็ เพราะว่า เงินเป็นตัวตัดสินที่สำคัญในการเลือกตั้งทุกครั้ง

แต่ในการเลือกตั้ง 2-3 ครั้งที่ผ่านมา พรบคการเมืองเริ่มให้ความสนใจในเรื่องการกำหนดนโยบายในการบริหารประเทศมากขึ้น เนื่องจากกระแสจากสื่อมวลชน และกลุ่มพลังต่างๆ โดยเฉพาะนโยบายการปฏิรูปการเมือง ซึ่งนายกฯ บรรหาร เป็นผู้นำนโยบายดังกล่าว โดยได้รับคำแนะนำจากทีมวิชาการว่า ถ้าจะเป็นนายกฯ ที่มีวิสัยทัศน์กว้างไกล ต้องเสนอนโยบายนี้ คุณบรรหารจึงได้นำเสนอนโยบายการปฏิรูปการเมืองในตอนหาเสียงครั้งที่แล้วทันที ทำมกกลางความแปลกใจของผู้คนเป็นจำนวนมากกว่าจะเป็นไปได้หรือ?

คำว่า “ปฏิรูปการเมือง” จึงกลายเป็นจุดขายที่ดึงดูดนักการเมืองไทยตั้งแต่นั้นมา คุณบรรหารก็ได้แสดงความจริงใจที่จะปฏิรูปการเมืองทันทีที่ได้รับแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรี โดยการตั้งคณะกรรมการปฏิรูปการเมืองขึ้น มอบให้คุณชุมพลซึ่งเป็นน้องชายรับผิดชอบเรื่องนี้ไป ผสมเองได้รับการแต่งตั้งให้เป็นกรรมการคนหนึ่ง ได้พยายามร่วมกับเพื่อนนักวิชาการที่เป็นกรรมการเสนอแนวคิดพร้อมทั้งรายละเอียดของการปฏิรูปการเมือง เพื่อให้มีความสมบูรณ์ที่สุด รวมทั้งกำหนดกรอบเวลาไว้ว่าควรจะใช้เวลาเท่าใดในการผลักดันสิ่งนี้ให้ประสบความสำเร็จ

เมื่อเวลาผ่านไปช่วงระยะเวลาหนึ่ง ผมกมีความรู้สึกว่านโยบายการปฏิรูปการเมืองของคุณบรรหารเป็นไปในลักษณะเชื่องช้า คงจะไม่ประสบความสำเร็จตามกำหนดเวลาแน่ จะเป็นเพียงแค่ผลได้ก็ไม่อาจจะทราบได้ จึงได้ขอลาออกจากตำแหน่งกรรมการปฏิรูปการเมือง พร้อมนักวิชาการอื่นอีกหลายคน โดยให้เหตุผลว่าคุณบรรหารไม่จริงใจต่อการปฏิรูปการเมือง ซึ่งคุณบรรหารก็ได้เชิญผู้ที่ลาออกไปรับประทานอาหารกลางวันเพื่อสอบถามสาเหตุ จากการสนทนากันในระยะเวลาสั้นประทานอาหารนั้น ผมทราบได้ทันทีว่า คุณบรรหารยังไม่เข้าใจรายละเอียดของการปฏิรูปการเมือง ทำไม่คุณชุมพลจึงไม่ขอรับประทานอาหารได้ คำว่าไม่จริงใจอาจจะเป็นนามธรรม แต่สามารถพิสูจน์ได้จากภาระที่ทำ ผมขออภัยนั่นว่าคุณบรรหารจริงใจที่จะปฏิรูปการเมือง ในฐานะหัวหน้ารัฐบาล ซึ่งมีเสียงข้างมากในสภาค สามารถทำอะไรได้มากในระยะ 14 เดือนที่ปริหาร

ประเทศอยู่ ไม่ว่าในเรื่องของการกระจายอำนาจ การปฏิรูประบบราชการ การปฏิรูปการศึกษาฯลฯ

จำเป็นต้องยกตัวอย่างมาให้เห็นก็เพื่อจะแสดงว่าพระราชการเมืองไทยนั้นเสนอนโยบายตามกระแสความต้องการของประชาชน โดยไม่ทราบลึกซึ้งในรายละเอียด เพียงแต่ต้องการให้พระคิดได้รับการยอมรับในการเลือกตั้งเท่านั้น ไม่ได้มีทีมงานที่เข้าใจในรายละเอียดพอที่จะนำเสนอปฎิบัติได้ทันทีเมื่อได้รับการเลือกตั้ง

ในการเลือกตั้งครั้งนี้ก็เช่นเดียวกัน มีหลายพระราชการเมืองได้เสนอนโยบายเรื่อง การปฏิรูปการเมือง เพื่อให้ประชาชนยอมรับและครองราช เนื่องจากกระแสความต้องการของประชาชนในเรื่องการปฏิรูปการเมืองมีมากขึ้นทุกที แต่ก็ยังไม่เห็นพระราชคิดนำเสนอนี้ให้เป็นกฎหมายชัดเจนว่า รายละเอียดของการปฏิรูปการเมืองนั้นมีอะไรบ้าง เมื่อปฏิรูปการเมืองแล้วจะทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนดีขึ้นอย่างไร แก้ปัญหาความเป็นธรรมให้กับสังคมได้หรือไม่ แก้ปัญหาความยากจนได้ในหมู่เกษตรกรที่ขายพืชไร่จะได้รับการแก้ไขที่ถูกนายทุนกดขี่ในเรื่องราคายาอ่อนย่างไร ฯลฯ เรื่องดังกล่าวเกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของคนจนไม่ต่ำกว่า 30 ล้านคน คนเหล่านี้ยังไม่เข้าใจกับคำว่าปฏิรูปการเมืองที่พระราชการเมืองนำมาเป็นนโยบายในการหาเสียงโดยจึงเป็นหน้าที่ของพระราชการเมืองที่เป็นผู้นำเสนอนโยบายนี้ ต้องชี้แจงในรายละเอียดของ การปฏิรูปการเมืองว่ามีอะไรบ้าง ไม่จำเป็นต้องนำรายละเอียดทั้งหมดมา แต่อย่างน้อยต้องเป็นกฎธรรมที่ชัดเจนพอสมควร เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในหมู่ประชาชนมากขึ้น

เหตุจุงใจให้ต้องเขียนบทความนี้ก็เนื่องมาจากข้อเขียนของคุณอภิชาติ ศักดิ์เศรษฐี ในคอลัมน์ “เดินหน้าชน” ในหนังสือพิมพ์มติชนรายวัน วันศุกร์ที่ 18 ตุลาคม 2539 รวมทั้งคำให้สัมภาษณ์ของ น.พ.สงวน นิตยารัมภ์พงศ์ ประธานฝ่ายวิเคราะห์และวางแผนขององค์กรกลาง เนื้อหาที่สำคัญของ 2 ท่านนี้ก็คือ พระราชการเมืองนำเสนอนโยบายปฏิรูปการเมืองหลายประดุจ แต่ไม่มีใครให้รายละเอียดที่เป็นกฎธรรมโดยว่า การปฏิรูปการเมืองนั้นมีอะไรบ้าง

ในฐานะที่เคยเป็นกรรมการปฏิรูปการเมือง และได้มีโอกาสเสนอแนวคิดต่างๆ ต่อที่ประชุมเกี่ยวกับการปฏิรูปการเมือง ขอเรียนว่ารายละเอียดของการปฏิรูปการเมืองนั้น

ระหว่างฝ่ายบริหารกับนิติบัญญัติหรือไม่ ความสัมพันธ์ระหว่างอำนาจของประชาชนกับอำนาจตุลาการทำได้เพียงใด เป็นต้น เพราะฉะนั้นจึงเป็นหน้าที่ของพระองค์เมืองที่นำเสนอนโยบายนี้ ต้องดังที่มีงานขึ้นมาศึกษาเรื่องนี้โดยเฉพาะ เพื่อประโยชน์ของตนเองและส่วนรวม อีกทั้งเป็นการแสดงว่าพระองค์ไม่เพียงแต่นำเสนอนโยบายเท่านั้น แต่สามารถปฏิบัติตามได้ไม่เป็นการล้อเลียน

กรอบของแนวคิดของการปฏิรูปการเมืองนั้นได้มีนักวิชาการเสนอเป็นรูปธรรมไว้ แตกต่างกันออกไป มีการเผยแพร่แผนพัฒนาการเมืองเป็นรูปแบบการสัมมนาที่ จุฬาลงกรณ์ฯ เมื่อ 6 ตุลาคมที่ผ่านมา นั้นเป็นเพียงส่วนหนึ่งของการปฏิรูปการเมือง เท่านั้น ผู้เขียนเองขอเสนอกรอบของแนวคิดในการปฏิรูปการเมืองไว้ก้าว้างๆ แต่เป็นรูปธรรมเพื่อจะได้มีการถูกเดิมพันและนำไปพิจารณาหารายละเอียดในแต่ละเรื่องของผู้ที่สนใจต่อไป

กรอบของแนวคิดในการปฏิรูปการเมืองของผู้เขียนมีรายละเอียดดังนี้

กรอบที่ 1 นั้นเป็นเรื่องสิทธิและเสรีภาพของพลเมืองในระบบประชาธิปไตย มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพิจารณาเรื่องนี้อย่างละเอียดและลึกซึ้ง ถ้าเราจะพิจารณา ว่าประเทศใดเป็นประชาธิปไตยแท้ใน อย่างไร ต้องพิจารณาจาก การให้สิทธิและเสรีภาพแก่ประชาชนในรัฐธรรมนูญของประเทศไทยนั้น รวมทั้งการปฏิบัติที่เป็นธรรมและเสมอภาคด้วย รัฐธรรมนูญของเรานับปัจจุบันถือได้ว่ามีการให้สิทธิและเสรีภาพแก่ ประชาชนมากพอสมควร แต่ประชาชนไม่ได้รับความเป็นธรรมในทางปฏิบัติ ต้องหมายเหตุการมาสอดส่องดูแลเพื่อให้ประชาชนไม่ต้องได้รับความเดือดร้อน หรือถูกกดขี่จากเจ้าหน้าที่ผู้บุบผิดชอบ

ตัวอย่างในเรื่องนี้ต้องไปพิจารณาในรัฐธรรมนูญปัจจุบัน หมวด 3 สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย เริ่มตั้งแต่มาตรา 24 จนถึงมาตรา 48 คณะกรรมการของพระองค์เมืองจะต้องพิจารณาว่า ประชาชนชาวไทยนั้นควรจะได้รับสิทธิและเสรีภาพในด้านใดเพิ่มขึ้น เช่น สิทธิชุมชน (Community Rights) สิทธิในการคุ้มครองผู้บริโภคเมื่อเพียง พอกหรือยัง (Consumer Protection Acts) สิทธิของประชาชนในการเงินคืนอสังหาริมทรัพย์

สาธารณชนสุขโดยไม่คิดมูลค่าของผู้ยากไร้นั้นในทางปฏิบัติเป็นอย่างไร เสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบนั้นในข้อเท็จจริงเป็นอย่างไร เสรีภาพในการรวมกันเป็นสมาคมนั้นในทางปฏิบัติมีข้อจำกัดอย่างไร เป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือไม่ สิทธิในการฟ้องหน่วยราชการให้รับผิดชอบจากการกระทำของเจ้าพนักงานนั้น ในทางปฏิบัติประชาชนได้รับความคุ้มครองจริงหรือไม่ การผูกขาดในการประกอบกิจการควรจะยังมีในสังคมไทยหรือไม่ เป็นต้น

พระราชการเมืองที่นำเสนอนโยบายปฏิรูปการเมืองคงจะต้องทำการบ้านค่อนข้างมาก ในตัวอย่างของวรรคก่อนคงจะไม่เหลือความสามารถของพระรอดที่จะเข้ามาบริหารประเทศ สิทธิมนุษยชนเป็นเรื่องใหญ่ในระบบประชาธิปไตย เท่าที่ผ่านมาประชาชนไทยถูกกลั่น รอนสิทธิและเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญค่อนข้างมาก ยังไม่มีองค์กรใดที่ให้ความช่วยเหลือ แก่ประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพและทันท่วงที ที่ผ่านมาเจ้าพนักงานได้ใช้อำนาจรัฐตัดสินตามความเห็นชอบของตน โดยไม่ได้ดูว่ารัฐธรรมนูญได้ให้สิทธิและเสรีภาพแก่ ประชาชนอย่างไร

ในกรอบที่ 2 เป็นเรื่องของการผลักคนดี้เข้าสู่การเมืองได้ง่ายขึ้น เป็นการนำเสนอรูปแบบการเลือกตั้งระบบใหม่ที่เรียกว่า การเลือกตั้งแบบสัดส่วนและเขตละ 1 คน (proportional representation and the first past the post system ในแผนพัฒนาการเมืองของคปภ. ใช้คำว่า the first past the post system or plurality system ผสมกับ list system of proportional representation)

ผมจะไม่อธิบายรายละเอียดของแนวความคิดกรอบนี้ เพราะได้อธิบายไว้แล้วในมติชนรายวัน ฉบับวันจันทร์ที่ 7 ตุลาคม 2539 พร้อมทั้งข้อเสนอในการจัดการเลือกตั้งให้บริสุทธิ์ยุติธรรมมากขึ้น หรือให้เลวน้อยที่สุด

เรื่องนี้มีหลายพระค์ได้ทำการบ้านมาบ้างแล้วคงจะต้องนำมายุบกันในหลายประเด็น เพราะจะต้องทำความเข้าใจให้ลึกซึ้งเกี่ยวกับแนวคิดของระบบนี้ว่าเขามีวัตถุประสงค์อะไร และหมายความใดกับสังคมการเมืองไทยในปัจจุบันได้ เป้าหมายของแต่ละประเทศที่จัดการเลือกตั้งระบบนี้อาจจะเหมือนกันบางประเด็น และอาจจะแตกต่างกันในบางประเด็น คณะทำงานของพระค์จะต้องทำการบ้านในเรื่องนี้ด้วย

กรอบที่ 3 เป็นการจัดตั้งองค์กรตรวจสอบในการบริหารราชการแผ่นดิน ปัจจุบัน

ສັຄນໄທຍມີຈຸດອ່ອນຄ່ອນຂ້າງມາກ ຝ່າຍນິຕິບໍ່ຢູ່ຜູ້ຕີໄມ້ມີເຄື່ອງມືໃນກາງຕຽບກາງສອບການ
ບຣີນາຮາຊາກາຮແພ່ນດີນຂອງຝ່າຍບຣີຫາເລຍ ນອກຈາກກາງຢືນຜູ້ຕີໄມ້ໄວ້ຮ່າງໃຈ ຈຶ່ງມີຂ້ານ
ຕອນນຳກາ ທ່ານໃຫ້ເກີດປັ້ງຫາກາງຂ້ອງຮາຍງວຽນບັນຫລວກຄ່ອນຂ້າງສູງ ຮາຍງວຽນໄມ້ໄດ້ຮັບການເປັນ
ຮົງຮາມຈາກກາງກະທຳຂອງເຈົ້າພັກງານອັງຄົກກວາຈສອບທີມີອູ້ກົກ້າຢູ່ໃນຄໍານາຈຂອງຝ່າຍບຣີຫາ
ໄມ້ມີຄໍານາຈແລະການເປັນອີສະວະໃນກາງທໍານັ້ນທີ່ ຈຶ່ງມີຄວາມຈຳເປັນອຍ່າຍິ່ງທີ່ຈະຕ້ອງສ່ວັງ
ອັງຄົກກວາຈສອບທີ່ມີຄໍານາຈ ແລະເປັນອີສະວະຂຶ້ນມາ ທໍານັ້ນທີ່ສອດສ່ອງດູແລ້ໃກ້ກາງບຣີຫາ
ຮາຍກາງແພ່ນດີນມີປະສິທິກິພາພ ເພື່ອປະໂຍ້ນຂອງຮາຍງວຽນເປັນຫຼັກ ປະເດີນທີ່ສໍາຄັງກີ້ວິ້າ
ເປັນການປັ້ງກັນມີໃຫ້ນກາງເມືອງແລະຂ້າຮາຊາກາຮວ່າມີອັກນຫາປະໂຍ້ນຈາກຮູ້ໂດຍມີຂອບ
ຂຶ້ນໃນປັຈຸບັນເປັນປັ້ງຫາທີ່ທ່ານກັນຕີ ແຕ່ໄມ້ມີໄຄຮົດແກ້ໄຂ ຄົງປັດຍຸຍໃຫ້ເປັນໄປໃນລັກຜະນະ
ຂອງປະໂຍ້ກທີ່ວ່າ ມີຄອຍາວສາວໄດ້ສາວເຫຼາ

ອັງຄົກທີ່ສົມຄວາຈັດຕັ້ງຂຶ້ນນັ້ນມີດັ່ງນີ້

1. ສາລວັດສະຫະມູນ
2. ສາລປາກຄອງ
3. ຜູ້ຕຽບກາງຮູ້ສກາ (Ombudsman)
4. ສາຕັບນັດຈະງານແພ່ນດີນ
5. ສາຕັບ ປ.ປ.ປ.
6. ຄະນະກຽມກາງກວາຈສອບກາງປະເທດມີຂອບຂອງຜູ້ມີຕຳແໜ່ງທາງກາງເມືອງ

ອັງຄົກເໜຸ້ານີ້ຕ້ອງມີທີ່ມາຈາກປະຊານ ອາຈະຈະເປັນທາງຕຽບກາງທີ່ມີຄໍານາຈ
ກີ້ວິ້າຕ້ອງມີຄໍານາຈ ແລະການເປັນອີສະວະທີ່ຈະທໍານັ້ນທີ່ໄດ້ອ່າງມີປະສິທິກິພາພ ແລະຕຽບກັບ
ເຈດນາຮົມດີນໃນກາງຄວບຄຸມກວາຈສອບກາງດຳເນີນງານຂອງຝ່າຍບຣີຫາ ໃນເນື້ອງດັ່ນອາຈະມີ
ອຸປະຮຽຄອູ້ບ້າງ ແຕ່ຈະເປັນປະໂຍ້ນຕ່ອງປະຊານຍ່າງນຳໃນຮະຍະຍາວ ຮາຍລະເອີ້ດ
ຂອງກາຈັດຕັ້ງອັງຄົກ ໂຄງສ່ວັງ ຄໍານາຈນັ້ນທີ່ ກາງຄວບຄຸມ ແລະເຈື່ອງອື່ນໆ ສາມາດ
ຄັ້ນຄວ້າຫາເກົາໄດ້ເພວະໄດ້ທຳໄວ້ນົດແລ້ວ ໂດຍເຂົ້າພະສາລປາກຄອງ ແລະຜູ້ຕຽບກາງຮູ້ສກາ
ນັ້ນ ເປັນຮັງກຽ່ງນາຍແລ້ວ ໄນສາມາດນຳມາອົບໄຍ້ໄດ້ ເພວະໄມ້ມີເນື້ອທີ່ ເປັນຫັ້ນທີ່ຂອງ
ພວກການເມືອງທີ່ຖຸນຍົບຍານນີ້ໃນກາງທາເສີຍທີ່ໄປທໍາກາງບໍານັກເອງ ພຸດເອກຂ່າສົດຍາ ຄວາ
ຈະຕອບຄໍາຕາມຜູ້ສ່ອງຂ່າວໄດ້ອ່າງດີ ເພວະຂ້ອມມູນແລ່ນີ້ ອາຈາຍໂກນິມີຢູ່ໃນມູ້ທັງນົດ

ຄ້າຈະພິຈານາໃຫ້ປະຊານມີຄໍານາຈກວາຈສອບຜູ້ແກນຂອງເກົາໄດ້ຕຽງ ກີ້ວິ້າຈະຕ້ອງ

ສຶກສາໃນເຮືອງກະຊວງ (Recall) ໂດຍກາງປະຊາທິປະໄຕ ທີ່ຈະເປັນປະຫວັດໃຫຍ້ ອຳນັດວຽກ ເພວະນິຄວາມເປັນຈິງປະຫວັດໃຫຍ້ ບໍ່ມີຄູ່ເລືອກຜູ້ແທນໆ ກິນຈະໄຟມີຄ່ານາຈດອດ ດອນໄດ້ ດັ່ງແທນໆ ຂອງເຂົາປະເທດມີຂອບ ໂດຍເຮີມໃຫ້ຮົກວິການນີ້ໃນຮະດັບທ່ອງດິນກ່ອນ

ໃນກຽບສຸດທ້າຍທີ່ກ່ອນທີ່ 4 ນັ້ນ ພມໃຊ້ຄໍາວ່າດ້ວຍແກ້ໄຂສິ່ງຕ່າງໆ ທີ່ເປັນ ອຸປະສົງໃນການປະຫຼຸງການເມືອງ ທີ່ມີໜ່າຍບໍ່ຢູ່ທີ່ ທັງສັນ ຂອຍກັດວ່າຍິ່ງມາ ໄທເຂົາໃຈກັນຄື່ອກກະແກ້ໄຂບໍ່ຢູ່ທີ່ ພະເທັນດັກລ່າວເປັນທີ່ທ່ຽວກັນດີໃນສັນຄົມໄທ ເປັນເວລາ 30 ປີ ມາແລ້ວທີ່ຮູ້ບາລຸດຕ່າງໆ ຂາດການເລີຍວັດໃນເຮືອງດັກລ່າວ ທັງໆ ທີ່ທ່ຽວດີວ່າມັນມີ ບໍ່ຢູ່ທີ່ ດັ່ງໄດ້ຮັບການເຢຍາຍາ ມີການພູດກັນກວມທັງການທີ່ຄະນະການກ່ຽວຂ້ອງກັນ ຄົດເພື່ອແກ້ໄຂ ແຕ່ເສົ້າແລ້ວກ່າວມື່ນການປະຫຼຸດ ເຊັ່ນ ການປະຫຼຸງປະບົບຮາຊາການ ໄດ້ມີການຕັ້ງ ຄະນະການກ່ຽວຂ້ອງມາດູແລດັ່ງແຕ່ປີ ພ.ສ.2523 ດັ່ງນີ້ໄມ້ຜິດຄຸນພິຮ້ອຍ ວັດທະນາ ເປັນປະຫວັດ ຈົນມາດີງຮູ້ບາລຸດຄຸນບ່ວນຮ່າຍຮ່າຍ ກີ່ມີໄດ້ມີການປະຫຼຸດທີ່ແທ້ຈິງ ເພຣະເກຣງກລົວວ່າຂ້າຮາຊາການ ຮັ້ນຜູ້ໃນຖຸ ທີ່ກ່ອງກະທຽວບາງກະທຽວອາຈາຈະມີຄ່ານາຈນ້ອຍລົງ ປະເທດໄທຈຶ່ງມີບໍ່ຢູ່ທີ່ ຂ້າຍາກ ຕົ້ນແກ້ໄຂກັນທຸກປີ ເປັນບໍ່ຢູ່ທີ່ເພາະໜ້າ ຂາດກາວາງແຜນທີ່ເປັນຫຼູບຮ່ວມໃນຮະຍະ ຍາວ ໃນວ່າບໍ່ຢູ່ທີ່ແລ້ວນ້ຳ ທີ່ທ່ານີ້ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລ້ວ ຜູ້ທີ່ເຂົ້າມາບໍລິຫານເມືອງຂາດ ຂ້ອມຸດ ຂາດການສຶກສາວິເຄຣະບໍ່ຢູ່ທີ່ເລັ່ນນັ້ນມາກ່ອນຈຶ່ງໄມ້ສາມາດແກ້ບໍ່ຢູ່ທີ່ເກີດຂຶ້ນ ໄທເສົ້າສິ້ນລົງໄດ້ ບາງບໍ່ຢູ່ທີ່ໄວ້ໃຫ້ຮູ້ບາລຸດຕ່ອງ ມາຮັບຜິດຂອບ ທຳໄຟໄໝສາມາດທີ່ ຈະກຳກຳນັນເພື່ອໄປສູ່ອາຄັດທີ່ດີເດີ

ຮູ້ບາລຸດທີ່ເຂົ້າມາບໍລິຫານປະເທດທຸກຄະນະຈະຕົ້ນພບກັບການແກ້ໄຂບໍ່ຢູ່ທີ່ເພາະໜ້າ ມາການຍັງໄດ້ມີບໍ່ຢູ່ທີ່ໃນຫຼັນທີ່ມີແຕ່ຄົນຍາກຈານ ບໍ່ຢູ່ທີ່ການໄມ້ໄດ້ຮັບການເປັນ ຄວາມໃນເງື່ອທີ່ດິນ ແລ້ວນ້ຳ ການທ່ານາທັກ ໄນມີໄຄວິເຄຣະທີ່ໄທ້ພົງທີ່ວ່າ ບໍ່ຢູ່ທີ່ຕ່າງໆ ທີ່ເກີດຂຶ້ນນັ້ນມີສາເຫຼຸມຈາກຂະໃຈ ດ້ວຍໃຫ້ກາຮົມຄ່ານາຈິງໄວ້ທີ່ສຳກຳລັງ ການເກີດສັນໜ້າ ຄົນຈຶ້ນມາເພຣະວາງງຽກທີ່ຍາກຈານໄມ້ໄດ້ຮັບການເລີຍວັດຈາກເຈົ້ານ້ຳທີ່ຂອງຮູ້

ເພຣະຈະນັ້ນ ກາງກະຈາຍຄ່ານາຈາກການປົກກອງ ກາງກະຈາຍຮາຍໄດ້ ກາງກະຈາຍ ຈົບປະມາດົມຈຶ່ງເປັນສິ່ງສຳຄັງທີ່ຕ້ອງທ່ານີ້ໄປກັບການປະຫຼຸງການເມືອງ ວຸນທັງການປະຫຼຸງ ການສຶກສາ ເກມບໍ່ຢູ່ທີ່ເຊື່ອກວ່າ ດ້ວຍໃຫ້ກາຮົມນູ້ຍົງ ດ້ວຍໃຫ້ຈະເປັນບໍ່ຢູ່ນັ້ນໄປ ກວ່ານີ້ ການປະຫຼຸງການສຶກສາດ້ວຍໃເນີ້ນທີ່ກາສສ້າງຄູ່ທີ່ດີກ່ອນ ຄົນຈະໄຟເຫັນເປົ້ານໍາ ນີ້ໂຍນາຍການປະຫຼຸງການເມືອງຈຶ່ງໄມ້ໃຫ້ເຮືອງທີ່ຈະກຳລ່າວຂຶ້ນມາເພື່ອໜາເສີຍລອຍໆ ເທົ່ານັ້ນ

ເປັນເວັ້ງໃນຄູ່ນາກາ ສໍາຮັບຮູບາລທີ່ເດືອຍ ເປັນงานທີ່ຈະຕ້ອງຮະດມຄວາມຄິດ ວິທີການແນວທາງປົງປຸດທີ່ຈະບຽງຈຸ່າປຸງເປົ້າໝາຍທີ່ແທ້ຈິງ ພຣະການເນື່ອງທີ່ຖຸນໄອນາຍນີ້ຈຶ່ງທ້ອງມີທີ່ມານທີ່ມີຄວາມຮູ້ ປະສບກາຣນ ເພື່ອດຳເນີນານເຮືອນີ້ໂດຍເຫັນພະ ຄວາມເສັນອສິ່ງທີ່ເປັນງົບຮ່ວມຕ່ອນປະຊາຊົນນັ້ນ ເຄົາເຫັນລັກການທີ່ຂັດເຈັນເສີຍກ່ອນ ເຊັ່ນ ໃນທາງເຄຣ່າຮູກໃຫ້ພຸດກັນນັ້ນ ມີຄຣັບ້າງທີ່ເສັນອແນວທາງການແກ້ໄຂປ່ອນຫາຄວາມຍາກຈານທີ່ເປັນງົບຮ່ວມ ມີຄຣັບ້າງທີ່ພູດຄື່ງໜ່ອງວ່າງຮະຫວ່າງຄົນຈົນກັບຄົນຮ່າຍນີ້ກ່ວາງເຊັ່ນທຸກທີ ໄຄຣັບ້າງມີຄວາມກຳລັ້າທີ່ຈະພູດຄື່ງການຮາຍໄດ້ໃຫ້ກັບຮູ້ເພີ່ມຂຶ້ນດ້ວຍການເກີບກາຊີທັງພິສິນ (Property Tax) ພ້ອມີຄຣັບ້າງທີ່ໃຊ້ຄວາມກຳລັ້າອີກວ່ານໄອນາຍການໃໝ່ປະມານແກ່ຜູ້ແທນຮາຊງວຽກຄະລະ 20 ລ້ານນັ້ນ ເປັນສິ່ງທີ່ໄໝເປັນຮ່ວມ ຜິດລັກການຂອງການບິຫາຍປະເທດ ເປັນການໃໝ່ປະມານທີ່ສຸ່ງສຸ່ງໆ

ຂອ້າໃຫ້ປະຊານທີ່ມີພັບແລະເປັນເຈົ້າຂອງດຳນາຈອອີປີໄຕຍ ຈະປັບປ່ວຍກັນຈັບຕາດູການເສັນອໄອນາຍຕ່າງໆ ໂດຍເຫັນການປົງປຸງການເນື່ອງວ່າຫັນໜ້າພຣະກທີ່ຖຸນໄອນາຍນີ້ມີຈິຕ ໄຈທີ່ບີສຸທົ່ງທີ່ຈະທຳເຮືອນີ້ຈິງຫີ້ອ ຕ້ອງຕອບໄດ້ວ່າຈະທຳອະໄຮບ້າງ ປະຊາຊົນຈະໄດ້ປະໂຍ່ນຍົດຍ່າງໄວ ເພື່ອປົ້ນກັນຄວາມຜິດหวັງໜ້າຫາກທີ່ປະຊາຊົນເຄີຍໄດ້ຮັບມາແລ້ວ ເຊັ່ນ ອອກກູ່ນາຍເວັ້ງການເປີດເຜີຍທັງພິສິນຕ່ອສາຫະນະຂອງຜູ້ແທນຮາຊງວຽກແລະວຸດົມີສາຫັກຮົ້ງປະຊາຊົນຕຽບສອບໄມ້ໄດ້ເລີຍ

ຂອ້າໃຫ້ປະຊາຊົນຫ່ວຍກັນກຳຈັດຄົນຫລອກລວງໄປຈາກງານການເນື່ອງໄທຍເສີຍທີ່ເດີດຄົບ!

ความจริงใจ ของนักการเมืองต่อการปฏิรูป

“การปฏิรูปการเมืองเป็นเรื่องของทุกคนไม่เฉพาะแต่นักการเมืองเท่านั้น ถ้าเป็นผลประโยชน์ของประชาชน ผู้แทนราษฎรจะปฏิเสธไม่ทำไม่ได้”

คำว่า “การปฏิรูปการเมือง” กล้ายเป็นประโยคที่มีคนพูดถึงกันมากที่สุดในรอบปี นับตั้งแต่นายกรัฐมนตรีคุณบรรหาร ศิลปอาชา ได้นำมาเป็นนโยบายในการหาเสียง และนโยบายของรัฐบาล ที่เป็นเรื่องสำคัญก็ เพราะได้ให้ความสำคัญของการปฏิรูปการเมืองโดยคำนึงถึงแนวคิดของคณะกรรมการพัฒนาประชาธิปไตย (คพป.) ซึ่งตั้งขึ้นมาโดยประธานรัฐสภาคนก่อน คือคุณมาруต บุนนาค แต่เป็นที่น่าเสียดายว่าประชาชนเป็นจำนวนมาก แม้กระทั่งผู้ที่มีหน้าที่สำคัญในวงราชการ ยังไม่ทราบถึงรายละเอียดของการปฏิรูปการเมืองว่ามีอะไร เมื่อดำเนินการปฏิรูปแล้วจะเกิดผลดีต่อสังคมส่วนรวมอย่างไร

เมื่อ คพป. ทำงานเสร็จตามที่ได้รับมอบหมายก็มีการเผยแพร่แนวคิด ตลอดจนวิธีการที่จะนำไปสู่การปฏิรูปการเมืองต่อสาธารณะ เป็นที่กล่าวขวัญกันในหมู่นักวิชาการ และผู้ที่สนใจทางการเมือง มีการวิพากษิจารณ์ข้อเสนอของ คพป. ไปในทางที่แตกต่าง

ກັນອອກໄປເປົ່າເປັນເຈື້ອງປັດໃນຮະບອບປະຊາທິປະໄຕຍ່ ທີ່ນໍາຜົດທຽບຕື່ອົບປະການ ຜູ້ຄົນທີ່ມີຄວາມສຸໃຈການເມືອງທ່ານັ້ນຍังໄມ້ສາມາດແພຣໄປໃຫ້ປະຊານທ່ານປັ້ງໃນເມືອງແລະຂັນບທ່ານໄຈໃນແນວທາງການປົກປະການໄດ້ ເມື່ອທຳນານເສົ້າ ດົກປະການ ກົດລາຍດັວວິປັ້ງ ພົມງານເອົາໄວ້ໃຫ້ຜູ້ທີ່ມີຄໍານາຈີພິຈານນາວ່າຈະເຂົາໄປໃ້ເຂົ້າຮ້ອມໄສສຸດແຕ່ຈະພິຈານນາວ່າຈະດຳເນີນການປົກປະການເມືອງໃນແນວ ດົກປະການ ນ້ຳອະຈົດຍ້າ ພັດນາກັນໄປທີ່ລະເລັກທີ່ລະນ້ອຍດາມຄວາມຕິດເຫັນຂອງນັກການເມືອງສຸວນໃນໜູ່

ດັ່ງໄດ້ກ່າວລ່າວແລ້ວວ່າການປົກປະການເມືອງກຳລາຍເປັນກະຮະແສທີ່ສັງຄນດ້ອກການເມື່ອນາຍກຮັສູມນທີ່ນຳມາເປັນໂຍບາຍ ຂະນະເດີຍກັນກົມກາງກະຮັດຕູນໃຫ້ຮັບປົງມັບດີຕາມນໂຍບາຍມາກຂຶ້ນຫລັງຈາກມີການແຕ່ງດັ່ງຄະນະຮັສູມນທີ່ເສົ້າເຮັບຮ້ອຍ ລາຍຝ່າຍພາຍາມດັ່ນທາວິດທາງການປົກປະການເມືອງຕາມຄວາມເຂົາໃຈຂອງແຕ່ລະຝ່າຍ ຮັບປາລເອງໄດ້ປະຫຼຸມປົກປະການຮ້ອກັນແລ້ວເຫັນວ່າດ້ອງຮັບທຳໂດຍເຮັງດ່ວນ ຈຶ່ງໄດ້ແຕ່ງດັ່ງຄະນະການການປົກປະການເມືອງຂຶ້ນຊຸດນິ່ງເພື່ອດຳເນີນການຫາແນວທາງແລະວິທີການໃນການປົກປະການເມືອງ ເສັອໄໝຮັບປາລໂດຍເຮັງເພື່ອທີ່ຈະນຳໄປປໍາດຳເນີນກາທາງການເມືອງໃນຮະບອບປະຊາທິປະໄຕຍ່ດ້ວຍຕ່ອງໄປ

ແຕ່ກະຮະແສການປົກປະການເມືອງຍັງຄົງມີການພຸດກັນຕ່ອໄປໃນທຸກສື່ອມວລັບນີ້ ໃນວ່າຈະເປັນວິທີຍຸ ໂກຮ້າທັນ ນັ້ນສື່ອພິມ໌ ເປັນເຄື່ອງຊື້ໃຫ້ເຫັນວ່າສັງຄນໃຫ້ຄວາມສຸໃຈໃນເຈື້ອງນີ້ນັກ ແມ່ວ່າຍັງໄມ່ທຽບແນ່ຂັດວ່າຈະປົກປະກັນອ່າງໄວ້ບ້າງ ຈຶ່ງທຳໃຫ້ເກີດການເຂົາໃຈຜົດກັນໄປໃນໜີ້າ ເຈື້ອພະວະການປົກປະການເມືອງທີ່ຮັບບັນນິດເກີຍວ້ອງກັນໄປໜົມດໍໄມ້ເພັະແຕ່ການເມືອງທ່ານັ້ນການສຶກສາ ສັງຄນ ວຸນທັກການພັດນາປະເທດໃນດ້ານອື່ນໆ ດ້ວຍ ການປົກປະການເມືອງຈຶ່ງທຳດ້ວຍຄວາມເຮັງຮັບໄມ້ໄດ້ ຕ້ອງໃ້ຄວາມຄະເອີຍດ່ອນຄອບໃນການພິຈານນາໃນແຕ່ລະປະເດືອນດ້ວຍຄວາມເຂົາໃຈໃນເຈື້ອງນັ້ນໆ ອ່າງແທ້ຈົງ

ສິ່ງສຳຄັຟີ່ທີ່ສຸດກົດຕື່ອົບປະການ ເມື່ອມີຄວາມກະຮະຈ່າງຂັດຕ່ອງສັງຄນໃນເນື້ອຫາຂອງການປົກປະການເມືອງແລ້ວ ຜູ້ທີ່ມີຄໍານາຈປັບປຸງແປ່ງຕາມຮັບຮັນມູນຍຸຈະເຂົາຮ້ອມໄສເຫັນຍັ້ນ

ໃນປະເດືອນນີ້ແລະທີ່ຄົນໃນສັງຄນຫລາຍຝ່າຍຈຶ່ງອົກມາກລ່າວວ່າການປົກປະການເມືອງຕາມແນວ ດົກປະການ ນັ້ນມີມີທາງສຳເຮົາ ໃນວ່າຈະເປັນນັກການເມືອງ ນັກວິชาກາ ມີຄະນັ້ນປະເທດໄທຢ ຈະຖື່ນຈຸດຕັບໃນຮະບອບປະຊາທິປະໄຕຍ່ໂດຍໃຫ້ນັກການເມືອງເອງ ດັ່ງນັ້ນໃຫ້ອົກມາວິຈາຮົນ ການປົກປະການເມືອງກົງວ່າການເມືອງໄທຢັ້ງໃໝ່ໃຫ້ວິກຸດຕ້ອງມີການປັບປຸງແປ່ງຕາມ ຈະເປັນເພື່ອກາກົ່າໄມ້ອ່າຍເປັນ ຈຶ່ງມີທາງເດີຍທີ່ຈະດ້ອງຕັດສິນໃຈວ່າຈະເຂົາຮ້ອມໄສເຂົາ ຈະປລ່ອຍ

ประเทศไทยเสียหายก่อนแล้วค่อยดำเนินการหรืออย่างไร? เพราะนักการเมืองคงจะไม่เสียหายเท่าตนักเมื่อถึงเวลาหนึ่ง แต่คนที่จะต้องได้รับผลกระทบที่แท้จริงก็คือประชาชน ส่วนใหญ่ของประเทศไทย

นักการเมืองส่วนใหญ่นั้นพอกจะทราบแนวทางการปฏิรูปของ คพป. อุญบังแต่คงไม่แจ่มชัดนัก แต่ก็มีอีกส่วนหนึ่งที่เข้าใจว่า คพป. ต้องการอะไร นักการเมืองรู้ดีว่าถ้าปล่อยอำนาจให้คณะกรรมการพิเศษย่างรัฐธรรมนูญใหม่ พร้อมทั้งกฎหมายอุกิในเรื่องที่มีความจำเป็นแล้ว จะเกิดอะไรขึ้นกับนักการเมือง จึงเกิดการต่อต้านขึ้นค่อนข้างมาก เพราะผลประโยชน์อุกลิตรอนและจำกัด นอกจากจะไม่เห็นด้วยแลวยังตั้งข้อกล่าวหาค่อนข้างชกรรจว่าจะล้มล้างรัฐธรรมนูญ ผสมความเชื่อมั่นว่า yang มีนักการเมืองรุ่นใหม่ที่มีวิสัยทัศน์ไกลอย่างจะปฏิรูปการเมืองในวิถีทางที่ คพป. เสนอ แต่ไม่กล้าที่จะออกมาระดับความคิดเห็น เนื่องจากอาจเรื่องปฏิรูปการเมืองไปเป็นประเด็นทางการเมืองไปเสียแล้ว

ผมเคยได้กล่าวไว้ในหลายสถานที่ว่าไม่พยายามจะให้นำประเด็นการแก้รัฐธรรมนูญมาเป็นประเด็นทางการเมือง เมื่อเกิดเหตุการณ์มาตรา 198-199 ซึ่งผมเป็นผู้นำเสนอในฐานะกรรมการวิสามัญพิจารณาแก้ไขรัฐธรรมนูญในครั้งที่แล้ว ซึ่งทำให้การกระจายอำนาจตามระบบประชาธิปไตยหยุดชะงักไปด้วย ในเรื่องนี้ก็เช่นเดียวกัน ถ้านำเรื่องการปฏิรูปการเมืองมาเป็นประเด็นทางการเมือง ก็จะประสบความสำเร็จได้ยาก

คพป. จึงได้วางหลักการไว้อย่างชัดเจนว่า ไม่ให้นักการเมืองเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในการเป็นคณะกรรมการพิเศษฯ ยอมให้เฉพาะนายกรัฐมนตรีและผู้นำฝ่ายค้านในสภา ผู้แทนราษฎรมาร่วมเป็นกิจกรรมหารือเท่านั้น ซึ่งก็ถูกต้องแล้วในหลักการของการปกคล้องในระบบประชาธิปไตย การกำหนดเช่นนี้เพราะมีความเชื่อมั่นว่า ถ้าให้คนที่มีผลประโยชน์เกี่ยวข้องมาร่วมในคณะกรรมการพิเศษฯ จะไม่มีทางสำเร็จในเรื่องการปฏิรูปการเมืองแน่ ถึงแม้ว่าจะเป็นข้อเสนอที่แข็งไปในสภาพการเมืองปัจจุบัน และมีข้อโต้แย้งได้ แต่ก็ต้องทำความเข้าใจว่าธรรมชาติของมนุษย์นั้นต้องปักป้องผลประโยชน์ของตัวเองก่อน

ลองมาพิจารณาดูว่า ถ้าหากการเมืองไม่ได้เข้ามามีส่วนร่วมแล้วการปฏิรูปจะสำเร็จในนั้น ตอบได้ทันทีว่าเป็นเรื่องยาก เพราะนักการเมืองเป็นผู้มีอำนาจตามรัฐธรรมนูญปัจจุบัน แต่ก็ไม่ใช่เป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้เลย เพราะในข้อเท็จจริงมีความเป็นไปได้อยู่

บังแต่ผู้นำรัฐบาลคงจะต้องใช้ความพยายามค่อนข้างมาก พร้อมๆ กันสถานการณ์ทางการเมืองต้องอยู่ในสภาพเรียบร้อยด้วย ที่กล่าวเห็นนี้ เพราะนักการเมืองนั้นมีประชาชนส่วนล้วนคงฝ่าดูพุติกรรมอยู่เสมอ การปฏิเสธในการปฏิรูปการเมืองจำเป็นที่จะต้องมีเหตุผลที่เหมาะสมและดีต่อสาธารณะด้วย ถึงแม้ว่าคนไทยเป็นใจลืมง่าย แต่เรื่องนี้คงจะไม่เป็นไปอย่างที่คิด

การปฏิรูปการเมืองเป็นเรื่องของทุกคนไม่เฉพาะแต่นักการเมืองเท่านั้น ผู้แทนราษฎรเป็นผู้แทนปวงชนชาติไทยตามรัฐธรรมนูญและความเป็นจริง จึงมีหน้าที่รับให้ประชาชน อะไรที่เป็นหน้าที่และผลประโยชน์ของประชาชนจะปฏิเสธไม่ได้ ถ้าการปฏิรูปการเมืองเป็นผลประโยชน์ของประชาชน ผู้แทนราษฎรจะปฏิเสธที่จะไม่ทำไม่ได้ ดังเด่นดันนี้เป็นต้นไป ขอให้ประชาชนได้โปรดฝ่าดูและติดตามความประพฤติของผู้แทนของท่านอย่างใกล้ชิดว่าเขานองประโยชน์ของประชาชนหรือประโยชน์ส่วนตัวและพรรคพวก

การปฏิรูปการเมืองจะสำเร็จไม่ได้ ถ้าไม่ได้รับความร่วมมือจากผู้แทนราษฎรทุกคน ต้องรวมเป็นหนึ่งเดียวโดยไม่ต้องดูว่าเป็นฝ่ายค้านหรือฝ่ายรัฐบาล ผลประโยชน์ที่ได้เป็นของประชาชนและตัวท่านเอง คนที่เข้าเสนอแนวทางปฏิรูปไม่ได้อะไรกับพวกรหอกซื่อสัมยิ่งที่ได้รับก็ไม่ได้เป็นของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง แต่เป็นของสภาร่างผู้แทนราษฎร เป็นของผู้แทนฯ ทุกคน ทำไมไม่สร้างให้สถาบันผู้แทนราษฎรเป็นที่ยอมรับและครบทุกของประชาชนเล่าครับ! ลองทำในสิ่งที่สามารถในระบบของชาติไปดูสักทีซิครับ!

บังเอิญเกิดกรณีตัวอย่างเมื่อ 2-3 วันมานี้ จึงอยากรบماให้ผู้อ่านได้พิจารณาถึงการแสดงออกของนักการเมืองว่าการปฏิรูปการเมืองจะเป็นไปได้หรือ โดยวิเคราะห์จากเรื่องที่จะกล่าวถึงต่อไปนี้

เมื่อวันพุธที่ 15 สิงหาคม 2538 ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้มีการเสนอร่าง พ.ร.บ.แสดงบัญชีทรัพย์สินของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและภูมิสภาค เพื่อให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญฯ มาตรา 95 มีผู้เสนอร่างกฎหมายนี้ 3 ฉบับ ทั้งรัฐบาลและฝ่ายค้านได้มีการอภิปรายกันอย่างกว้างขวางโดยใช้เวลาเกือบ 5 ชั่วโมง จึงได้มีการลงมติ ผลก็คือเป็นไปในทางที่ฝ่ายรัฐบาลต้องการ คือรับหลักการในราษฎรที่หนึ่ง

นอกจากการอภิปรายที่ค่อนข้างดูเดือดัน นำเสนอรายที่ไม่ได้มีการถ่ายทอดให้ประชาชนได้รับทราบด้วย ขอเรียนต่อรัฐบาลว่าควรมีการถ่ายทอดการประชุมในเรื่องที่

ເຫັນວ່າສຳຄັງ ດ້ວຍກໍາລົງທະບຽນທຸກຄັ້ງ ເພື່ອໃຫ້ປະຊາຊົນໄດ້ຕິດຕາມພຸດທິກຣມຂອງຜູ້ແກນໜີຂອງເຂົາ ແລະເປັນກາສົງເສົາມຄວາມຮູ້ທາງການເນື້ອງໃນຮະບອນປະຊາທິປະໄຕ ໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນດ້ວຍ ຜູ້ສື່ອໜ້າໄດ້ພິພາຍາມຂອງຄວາມເຫັນຈາກບຸກຄຸລສຳຄັງໃນການເນື້ອງໄກຍເກື່ອງກັບເຮືອນ້ຳໜ້າຍຄົນ ຂອຍກັດວ້າຍ່າງໃຫ້ພິຈາລານາ 3 ດັກ

ຄຸນມີຂໍ້ຢູ່ຖານຸພັນຖຸ ປະຮານງຸມືສກາ ແສດທ່າທີ່ໄມ່ເຫັນດ້ວຍພັກຄົມກັບລ່າວວ່າ “ການຢືນແສດງບັນຍື່ງທີ່ກົດລືນຂອງນັກການເນື້ອງໄມ່ສາມາດປັບປຸງກັນການທຸຈົວດົກຮັບປັ້ນໄດ້” (ຂ່າວທົ່ວສີ ຊົ່ວໂມງ 9)

ພລເອກົມລ ວົງຄວານີ້ ຜູ້ນັບນູ້ຫາກາທຫາຽນກົມ ແສດທ່າທີ່ໄມ່ເຫັນດ້ວຍເຫັນກັນໂດຍກຳລ່າວວ່າ “ເປັນກາລະເມີດສິທີສ່ວນບຸກຄຸລ” (ຂ່າວທົ່ວສີ ຊົ່ວໂມງ 9)

ຄຸນຂວານ ນັດກວຍ ອົດຕາຍກົດລືນຕົວ ແລະຜູ້ນຳໄຟຍ້າດ້ານຂອງສຸກຜູ້ແກນຮາຍງວ່າ ແສດທ່າທີ່ໄມ່ເຫັນດ້ວຍເຫັນກັນແລະໃຫ້ຄວາມເຫັນວ່າ “ການແສດງບັນຍື່ງທີ່ກົດລືນຕ່ອງສາຂາຮັນຂັນໄມ່ສາມາດປັບປຸງກັນການທຸຈົວດົກຮັບປັ້ນໄດ້ ເປັນມາຕຽກການໃນຮະດັບໜຶ່ງເທົ່ານັ້ນ” (ໄທຍັກສູງ: ຄອລັມນີ້ສາຍລ່ອພ້າ, ເສດວທີ 19 ສິງຫາມ 2538)

ຂອງເຮືອນຕ່ອຜູ້ອ່ານດ້ວຍຄວາມເຄາරພວ່າ ໃນຮູ້ນະທີ່ຜົມເປັນຜູ້ເສັນອາທິຣາ 95 ຕ່ອທີ່ປະຊຸມຄະກຽມາອີກກົງພິຈາລານາແກ່ໄຊຮູ້ຮ່ວມນູ່ມີເຄົາວ່າທີ່ຜ່ານມານັ້ນ ມີຈຸດປະສົງຄົງທີ່ຈະເຫັນມານັ້ນໃນເຮືອນນີ້ເພີ່ມແຕ່ວ່າຕ້ອງການໃຫ້ສາມາຊີກົດລືນສຸກມີຄວາມສະອາດບົງສູກທີ່ ພ້ອມ Clean and Clear ໃນສາຍດາຂອງປະຊາຊົນ ເປັນຄວາມດ້ອງການທີ່ຈະກຳໄໝໃນປະຊາຊົນມີຄວາມເຂື່ອມັນແລະຄະຫຼາກສາດາບັນຮູ້ສກາ ເນື່ອຈາກເປັນວິທີທາງເດືອຍທີ່ຈະແກ້ການຮູ້ປະຫວາງໃນສັນຍາໄຫ້ແກ້ໄຂ ແນ່ວ່ນເປັນພິເສດງຮະດັບໜຶ່ງຂອງວິທີກາງຕ່າງໆ ທັ້ງໝົດ ໃນກາງຕຽບສອບຂອງປະຊາຊົນເທົ່ານັ້ນໄມ່ມີຂໍ້ເສີຍຫາຍ່ອງໃຫ້ທີ່ຈະແສດງທັງພົນ ດ້ວຍກຳໄໝໄດ້ມາດ້ວຍຄວາມສະອາດ ບົງສູກທີ່ ແນ່ວ່ນອນຄວບໄມ່ໄຊວິທີການປັບປຸງກັນການທຸຈົວດົກຮັບປັ້ນ ຂອຍ່າງທີ່ຜູ້ນີ້ເສີຍກ່າວ່າ ເພົະສິ່ງນັ້ນມັນເປັນສັນດານຂອງແຕ່ລະບຸກຄຸລ ແຕ່ເປັນການແສດງອອກໃນຮູ້ນະທີ່ນັກການເນື້ອງເປັນບຸກຄຸລສາຂາຮັນ ດ້ວຍກຳໄໝໄມ່ໄດ້ອູ້ໃນໜ້າທີ່ນີ້ມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ຈະບອກໃກ່ ເຊັ່ນເດືອຍກັບຕຳແໜ່ງໜ້າຮັກການອື່ນໆ ກວ່າ 5 ນັ້ນຕຳແໜ່ງທີ່ຈະຕ້ອງແສດງໃສ່ຂອງໄກ້ທີ່ ປ.ປ.ປ. ເຫັນກັນ

ໃນຂ້ອເທົ່າຈິງ ຢາຍລະເຄີຍດີໃນຮ່າງພ.ປ.ບ. ທີ່ເສັນອຕ່ອສຸກຜູ້ເສັນນັ້ນໄມ່ໄດ້ຕຽບຕາມເຈຕານຮັນຂອງພົມໃນຮູ້ນະຜູ້ເສັນອາທິຣານັ້ນກັບ ເພວະມີສິ່ງສຳຄັງທີ່ຂາດໜາຍໄປເຄືອໂກາສທີ່ປະຊາຊົນ

จะตรวจสอบนักการเมืองจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเปิดเผย รวมทั้งภารຍาและบุตรหรือพร้อมทั้งบิดา มาตรายยิ่งดี ไม่ว่าจะใส่รายละเอียดไว้ในคอมพิวเตอร์ที่สำนักงานเลขานุการรัฐสภา หรือประกาศในราชกิจจานุเบกษาซึ่งจะถือได้ว่าเป็นการแสดงทรัพย์สินต่อสาธารณะอย่างแท้จริง นำเสียด้วยที่ผู้แทนราษฎรยังมีความกลัวต่อราชฎรในเรื่องนี้

อีกเรื่องหนึ่งนั้นผู้สื่อข่าวได้นำมาให้สัมภาษณ์ของผู้คนในเรื่องของการมีส่วนได้เสียไปสอบทานสมาชิกกุญแจส่วนบ้างคน ปรากฏว่ามีการต่อต้านแนวความคิดของผู้ในทันทีโดยไม่ทราบว่าข้อเสนอของผู้นั้นมีโครงสร้างอย่างไร รายละเอียดและที่มาของระบบการเลือกตั้งใหม่เป็นอย่างไรรวมทั้งส่วนอื่นๆ ที่จะมีการปฏิรูปนั้นประกอบไปด้วยอะไรบ้าง

เพียง 2 เรื่องที่นำมาล่าวันนี้เป็นตัวอย่างให้ผู้อ่านได้พิจารณาดูเพื่อนำไปสู่การวิเคราะห์ในเรื่องธรรมชาติของนักการเมือง การปฏิรูปการเมืองจะได้รับความร่วมมือจากนักการเมืองอย่างไร คงจะไม่แปลกดีใจนะครับว่า ทำไม่ คพป. จึงไม่ต้องการให้นักการเมืองเข้ามามีส่วนร่วมในคณะกรรมการพิเศษในการยกเว้นรัฐธรรมนูญเพื่อปฏิรูปการเมือง คพป. มองเห็นสัด稠รวมของนักการเมืองไทยแล้วว่าเป็นอย่างไร ผู้เมืองยอมรับว่าในวงการเมืองหรือที่อื่นๆ ย่อมมีทั้งคนดีและคนไม่ดีปะปนกันไป แต่ว่าการเมืองนั้นมีปัจจัยอื่นที่สามารถขัดจุงหรือบังคับให้ไปสู่แนวคิดเดียวกันได้โดยไม่ย่าก

การแสดงออกทั้ง 2 เรื่อง เป็นปฏิกริยาของนักการเมืองที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่มีผลกระทบกับตัวของนักการเมืองเอง ขอเรียนต่อประชาชนว่าขอได้โปรดສละเวลาติดตามในเรื่องการปฏิรูปการเมืองต่อไป เพราะการปฏิรูปการเมืองนั้นไม่ใช่เรื่องเฉพาะนักการเมืองเท่านั้น แต่เป็นเรื่องของประชาชนทุกคน เพราะเป็นผลประโยชน์ของประเทศชาติ ประชาชนในฐานะผู้เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย มีส่วนสำคัญในการผลักดันการปฏิรูปการเมืองให้เกิดความเป็นจริงได้ เพราะถ้าเราไม่ทราบว่า�ักการเมืองจะมีความจริงใจต่อการเปลี่ยนแปลงที่มีผลกระทบต่อตัวเขาเพียงใด

พิจารณาจากตัวอย่างเพียง 2 เรื่องที่ผมยกมาให้ผู้อ่านได้คิดดูก็พอที่จะวิเคราะห์ออกใช้ใหม่ครับว่า นักการเมืองคิดอย่างไร ผลของการปฏิรูปจะเป็นอย่างไร

เรื่องของรัฐธรรมนูญ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2534 เป็นรัฐธรรมนูญที่เราใช้อยู่ในปัจจุบัน กว่าจะสำเร็จเป็นกฎหมายร่างของมาได้ก็ต้องผ่านอุปสรรคขั้นตอนมากมาย ทั้งๆ ที่เป็นรัฐธรรมนูญที่ร่างขึ้นในสมัยเดียวกับโดยสภาพนิติบัญญัติแห่งชาติ และสภาพที่มีข้อที่ส่วนยังมี ถึงแม้สมาชิกมาจากการแต่งตั้งโดยสภา รศช. ทั้งหมด

จึงไม่น่าแปลกใจว่าเมื่อมีสภาพผู้แทนราษฎรที่มาจากการเลือกตั้ง 13 กันยายน 2535 แล้วได้มีมติของสภาพผู้แทนราษฎรให้ตั้งคณะกรรมการอธิการบินสามัญศึกษาแนวทางในการแก้ไขรัฐธรรมนูญขึ้นมา คงจะเกรงใจ รศช. พอสมควร จึงได้ตั้งคณะกรรมการอธิการบินมาศึกษาแนวทางแก้ไขก่อน

จะแก้ไขจริงหรือไม่ อย่างไร ก็ต้องรอรายงานของคณะกรรมการอธิการบินนี้ส่งให้สภาพผู้แทนฯ ก่อน และสภาพผู้แทนฯ ก็จะนำเข้าพิจารณาในการประชุมของสภาพผู้แทนฯ ว่าจะทำอย่างไรต่อไป

เพราจะนั้น การแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้จึงต้องใช้เวลาอีกนาน ยังไม่รู้ว่าจะสำเร็จหรือไม่ในรัฐบาลชุดนี้ เพราจะขณะนี้ก็มีการพูดถึงเรื่องการยุบสภาฯ ขึ้นมาแล้ว ทั้งๆ ที่

บริหารงานมาได้เพียง 6 เดือนเศษเท่านั้น

ถ้าจะศึกษาประวัติศาสตร์การปกครองของไทยย้อนหลังไป จะเห็นว่ารูปแบบการเมืองและการปกครองของเรานี้ได้ถอดแบบมาจากต่างประเทศแบบทั้งสิ้น เมื่อมีปัญหาขัดข้องจึงหาทางออกไม่ค่อยได้

การจะใช้ปกติทางการเมืองในประเทศใด ก็มีความจำเป็นต้องศึกษาถึงวัฒนธรรมประเทศนั้น สภาพแวดล้อมทางสังคม ทัศนคติของประชาชน และอื่นๆ อีกหลายปัจจัย กดิกาเรื่องหนึ่งอาจจะหมายรวมในสังคมหนึ่งเท่านั้น การลอกเลียนแบบจากต่างประเทศมาใช้จึงไม่ค่อยเกิดผลดีในระยะยาว

เราจะแก้ไขรัฐธรรมนูญอย่างไรจึงจะทำให้การเมืองของไทยมีเสถียรภาพ ขณะเดียวกันก็ต้องมีความเป็นประชาธิปไตยพอสมควร ข้อสำคัญเมื่อนำมาใช้แล้วคนในสังคมไทยยอมรับกติกานี้ร่วมกัน เราเมริชั่นรัฐธรรมนูญมาแล้วหลายฉบับ แต่ก็ใช้ได้ไม่นานฉบับปี พ.ศ.2521 นั้นก็มีอายุพอสมควร (13 ปี) จึงถูกอีกด้วยสาเหตุที่คราวทราบแล้วก็เปลกใจกันทั้งนั้น (อ่านบทสมภាយณ์ พล.อ.อ.ເກເຈຕຣວ ໂຮຈນນິລ ໃນໜັງສຶກພິມພົດ)

ผู้คนในหลายฯ ระดับจึงตั้งคำถามว่าร่างรัฐธรรมนูญอย่างไรจึงไม่ถูกทหารือซัก เวลา คงตอบปัญหานี้ไม่ได้ในเนื้อที่อันจำกัด แต่ขอเรียนว่าการรัฐประหารที่เกิดขึ้นทุกครั้งนั้น ไม่ใช่เพราะรัฐธรรมนูญไม่ดี ไม่เห็นมีใครโทษว่าเป็นพระคนไม่ดีสักที

ถ้าเราได้ศึกษารัฐธรรมนูญของประเทศต่างๆ ในหลายฯ ด้านแล้ว ก็อาจจะพบความหลากหลายในเรื่องต่างๆ ไม่ว่าในเรื่องของการเลือกตั้ง เรื่องของกรรมการบริหาร เรื่องของผู้มิสภา เรื่องอื่นๆ ที่มีความจำเป็นต้องบรรจุไว้ในรัฐธรรมนูญ แต่ละประเทศก็คิดถึงความเหมาะสมของสังคมประเทศตนเป็นหลัก เพราะฉะนั้น การแก้ไขรัฐธรรมนูญของไทยจึงควรที่จะพิจารณาถึงปัจจัยต่างๆ ในสังคมไทยประกอบด้วยความละเอียดรอบคอบ

โปรเฟสเซอร์ Barnes จากلونดอนสกูล บอกว่า อังกฤษไม่มีรัฐธรรมนูญเป็นลายลักษณ์อักษร ผู้ที่มาบริหารประเทศต้องเป็นหัวหน้าพรรคที่คุณอังกฤษตั้งใจเลือก เพื่อเข้ามาบริหารประเทศด้วยความเชื่อมั่นว่าจะแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่ประชาชนเผชิญอยู่ นายกรัฐมนตรีพร้อมคณะรัฐมนตรีต้องมีความรับผิดชอบ คนอังกฤษเชื่อว่ารัฐมนตรีที่มีความสามารถเป็นกุญแจที่นำไปสู่ความสำเร็จ ผลงานของรัฐบาลเป็นเครื่องวัดให้ประชาชนว่าจะให้อยู่ในตำแหน่งหรือไม่

อังกฤษใช้ระบบเลือกตั้งเขตละ 1 คน ที่แปลกดีคือแต่ละเขตมีจำนวนประชากรไม่เท่ากัน ข้ายังห่างกันมากด้วย บางเขตมีพลดเมือง 4 หมื่นคน มีผู้แทนฯ 1 คน บางเขตมีพลดเมืองแสนคน ก็มีผู้แทนฯ 1 คน ทั้งๆ ที่อังกฤษมีคณะกรรมการแบ่งเขตการเลือกตั้ง (Boundaries Commission) ที่เป็นอย่างนี้เพราสภากฎมีประเทศของเก่าอังกฤษเป็นอุปสรรคในการแบ่งเขตมาก

รัฐบาลอังกฤษต้องมาตอบกระบวนการที่ตัดสินใจแบ่งเขต 2 ครั้ง เพราจะนั้น การถูกเดียง การกล่าวหาภัย การโน้มน้าวจึงเกิดขึ้นเป็นเรื่องปกติธรรมดานิสภารผู้แทนฯ อังกฤษ จะมีโทรศัพท์ถ่ายทอดสดให้ประชาชนชมถึงบ้าน ประชาชนจะสามารถติดตามตรวจสอบผู้แทนฯ ของเข้าได้ทั้งในขณะที่เป็นฝ่ายรัฐบาลและเป็นฝ่ายค้าน

คณะกรรมการธิการของสภาผู้แทนราษฎรอังกฤษนั้น มีอำนาจกว้างขวางมาก ครบที่ไม่ทราบเรื่องงบประมาณของคณะกรรมการธิการอังกฤษ จึงไม่ควรกล่าวหาหรือตำหนินี้เรื่อง การปฏิบัติงานของคณะกรรมการธิการสภารผู้แทนฯ ของไทย

ลองศึกษาของประเทศไทยยอมรับนี้ดูบ้าง ยิ่งมีความแปลกออกไปอีกหลายอย่าง เช่น เยอรมนีใช้ระบบการเลือกตั้งแบบสัดส่วน ผู้แทนราษฎรมี 656 คน มี 328 เขตเลือกตั้ง มี ผู้แทนฯ ได้เขตละ 1 คน อีก 328 คนนี้มามาจากการเลือกพรรค ผู้มีสิทธิเลือกตั้งจึงกำได้ 2 ครั้ง คือเลือกบุคคลและเลือกพรรค (การเลือกตั้งองค์การนักศึกษา มหาวิทยาลัยรวมค่ายแหง ให้ไว้เลือกตั้งคล้ายๆ กับระบบนี้) แต่พรรคต้องเสนอรายชื่อของบุคคลไว้ให้ประชาชนพิจารณา ถ้ารายชื่อของพรรคได้มีคนดีมาก ประชาชนก็อาจเลือกพรรคนี้มาก มีข้อแม้อยู่ว่า ถ้าพรรคได้คะแนนเสียงไม่ถึง 5% ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มาออกเสียง หรือได้ที่นั่งไม่ถึง 3 ที่นั่งของ ส.ส. จะไม่ได้รับการแบ่งสัดส่วน

ที่สำคัญก็คือ เยอรมนีนั้นมีศักดิ์รัฐธรรมนูญทำหน้าที่มากกว่าตุลาการรัฐธรรมนูญของเราม ถ้าได้ศึกษาอย่างลึกซึ้งก็จะเป็นประโยชน์ในการพิจารณาแนวทางแก้ไขรัฐธรรมนูญไทยในเรื่องนี้

ที่เหมือนกับเราในขณะนี้ก็คือ เยอรมนีได้ตั้งคณะกรรมการธิการแก้ไขรัฐธรรมนูญขึ้น คณะกรรมการนี้ มี 64 คน มาจากสภารผู้แทนราษฎรและสภานิติบัญญัติ ล้วนแต่เป็นบุคคลที่มีความสามารถทางด้านกฎหมาย ไม่ใช่บุคคลที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านการเมือง นี่คือจุดที่แตกต่างจากประเทศไทยที่มีคณะกรรมการรัฐธรรมนูญของเยอรมันนีตัววันตากไม่ใช่รัฐธรรมนูญของเยอรมันปัจจุบัน คนเยอรมันนีตัววันออกบัตรไม่คุ้นเคยกับสิทธิน้ำที่ในระบบฉบับ

ประชาธิปไตย เพาะะอยู่ได้จากการปกคล้องของเด็จกรรมมา 40 กว่าปี อีกทั้งมีการรวมยุโรป เข้าด้วยกันของ EC ก็เป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้เยอรมนีต้องแก้ไขรัฐธรรมนูญ

ประเทศฝรั่งเศสใช้การปกคล้องของระบบประธานาธิบดีผสมกับระบบรัฐสภา คือ มีการเลือกประธานาธิบดีโดยตรงอยู่ในตำแหน่งถึง 7 ปี ประธานาธิบดีเป็นผู้แต่งตั้งนายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรี อาจจะอยู่คุณละพระครห์หรือพระคเดียวกันก็ได้ (พากที่ขอบจะเลือกนายวันไม่ควรใช้วันนี้)

ฝรั่งเศสมีการเลือกตั้งผู้แทนฯ 2 รอบ รอบแรกใครได้เกิน 50% ของผู้มาใช้สิทธิ ก็ได้เป็น ส.ส. ไปเลย ถ้ายังไม่มีใครได้ถึง 50% ก็ให้มีการลงคะแนนใหม่ในรอบ 2 ก็คือในอาทิตย์ถัดไป ผู้ที่ได้คะแนนต่ำกว่า 12.5% ของผู้มาใช้สิทธิไม่มีสิทธิในรอบ 2 เพราะฉะนั้นชาวฝรั่งเศสจะดูคะแนนอย่างมากของพระครการเมืองในแต่ละพระครเป็นหลัก ปัจจุบันมีซึ่งข่าว คืออนุรักษ์นิยมบางพวกแปรร่วมกับซึ่งกันข้าม คือสังคมนิยมบางพวกแปรร่วม

ฝรั่งเศสมีภูมิสมานชาิกมาจากการเลือกตั้งโดยทางอ้อม โดยให้สมาชิกสภาท้องถิ่น ในระดับต่างๆ เป็นผู้ลงคะแนนเสียง ปัจจุบันนายกเทศมนตรี 144 คน และประธานสภา จังหวัด 50 คน เป็นภูมิสมานชาิก (ภูมิสมานชาิกเป็นได้ทั้งสภาท้องถิ่นและสภาแห่งชาติ) ฝรั่งเศสนี้ 95 จังหวัด

ฝรั่งเศสมีคณะกรรมการรัฐธรรมนูญซึ่งมีอำนาจหน้าที่มาก ที่สำคัญคือดูแลการเลือกตั้งประธานาธิบดีและการลงประชามติเป็นผู้พิจารณาตัดสินคำร้องต่างๆ ที่เกิดจาก การเลือกตั้งผู้แทนราษฎรและภูมิสมานชาิก

จะเห็นได้ว่าแต่ละประเทศนั้นมีความแตกต่างกันไปในรายละเอียด ในทางปฏิบัติ ยังมีมากขึ้นไปอีก รัฐธรรมนูญแต่ละประเทศจะมีรากฐานมาจากวัฒนธรรม ประเพณี และสภาพแวดล้อมทางสังคมตั้งแต่อดีตปัจจุบันและอนาคต รัฐธรรมนูญไทยก็เช่นเดียวกัน ควรอยู่บนพื้นฐานในปัจจัยต่างๆ ดังได้กล่าวแล้ว

การแก้ไขรัฐธรรมนูญปัจจุบันเป็นการสมควรอย่างยิ่งในการทบทวนสิ่งที่ควรกระแสข์ของความเป็นประชาธิปไตย ขณะเดียวกันต้องเป็นที่ยอมรับของสมานชาิกสภารา ทั้งสองด้วย เพราะเป็นผู้มีอำนาจเต็มในการแก้ไข สิ่งสำคัญที่ควรพิจารณา ก็คือ สมควรให้ประชาชนผู้เป็นเจ้าของอำนาจอธิบดีโดยได้มีส่วนร่วมแค่ไหนและอย่างไร

คำถามนี้ฝากไว้ให้สภาทั้งสองได้คิดถึงด้วยครับ!

ประเด็นสำคัญ

ในการแก้ไขรัฐธรรมนูญ 2534

ตามที่ทางสภាផ្លែងរាជ្យได้แต่งตั้งคณะกรรมการอิกริการวิสามัญศึกษาแนวทางแก้ไขรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2534 ขึ้นมาแล้วเพื่อให้เห็นว่ารัฐธรรมนูญปัจจุบันยังมีจุดอ่อนและข้อบกพร่องอีกหลายประดิษฐ์โดยเฉพาะเป็นรัฐธรรมนูญซึ่งเกิดจากสภานิตบัญญัติในสมัยรัฐบาลที่มาจากการรัฐประหาร จึงจำเป็นต้องมีการศึกษาแนวทางแก้ไขให้สภាផ្លែងรាជ្យได้รับทราบก่อนที่จะมีการดำเนินการในการแก้ไขตามบทบัญญัติที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญต่อไป

ต้องทำความเข้าใจกันก่อนว่าคณะกรรมการอิกริการวิสามัญชุดนี้มีหน้าที่ศึกษาแนวทางเพื่อแก้ไขรัฐธรรมนูญเท่านั้น ไม่ใช่มีหน้าที่แก้ไขรัฐธรรมนูญอย่างที่บางคนเข้าใจ ขั้นตอนในการแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้นยังอยู่อีกไกลถึงแม้คณะกรรมการอิกริการชุดนี้จะทำงานสำเร็จแล้วก็ตาม อย่างไรก็ต้องมีกระบวนการอิกริการชุดนี้ก็ได้พยายามทำหน้าที่อย่างดีที่สุดทั้งๆ ที่มีเวลาอยู่ไม่ถูกต้อง ฯ กล่าวไป และกลไกต่าง ๆ ก็มีไม่ครบถ้วน

บางส่วนของคณะกรรมการนั้นคิดไปไกลถึงกับอยากให้มีการฟังความคิดเห็นของประชาชนอย่างทั่วถึงหรือให้ประชาชนลงประชามติในบางประเด็นที่สำคัญ ซึ่งเป็น

ความคิดที่ดี เพราะเรายังไม่เคยมีรัฐธรรมนูญที่ราชภูมิรือกถุ่นผลประโยชน์มีโอกาสสร่วมร่างด้วยเลย อย่างไรก็ตามเชื่อได้ว่าอย่างน้อยถ้ามีการแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้จริงๆ ก็ควรจัดให้ประชาชนลงประชามติว่าจะรับหรือไม่รับรัฐธรรมนูญฉบับนี้หลังจากที่ผ่านการพิจารณาในวาระที่ 2 ไปแล้ว

สำหรับประเด็นสำคัญๆ ใน การที่จะแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้นได้มีผู้สนับสนุนทั้งกรณี นักวิชาการนulatoryท่านรวมทั้งกลุ่มประชาธิปไตยต่างๆ ได้ออกมาแสดงความคิดเห็นผ่านสื่อมวลชนและการสัมมนาในที่ต่างๆ มาพอสมควร จึงขอรับรั้ดในการนำเสนอประเด็นที่เห็นสมควรแก้ไขดังนี้

ประเด็นแรกนั้นขอให้พิจารณาวิธีเขียนรัฐธรรมนูญของไทยตั้งแต่ฉบับแรกเป็นต้น มาจนถึงฉบับปัจจุบัน จะเห็นว่ารัฐธรรมนูญของไทยนั้นเขียนค่อนข้างละเอียดในทุกๆ เรื่อง ทำให้มีความยาวมากไปโดยไม่จำเป็น รัฐธรรมนูญควรเขียนในลักษณะกว้างๆ ไม่เย็บเย่อ ไม่จำเป็นต้องระบุรายละเอียดลงไปเพราทุกเรื่องนั้นมีกฎหมายอื่นออกมารองรับ เพื่อให้มีการปฏิบัติที่ถูกต้องต่อประชาชนต่อไป

จากประเด็นแรกนี้หลังจากที่ศึกษาในรายละเอียดของรัฐธรรมนูญแล้วพบว่ามีกฎหมายต่างๆ ที่ออกมายโดยรัฐสภาและใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันนี้ขัดกับกฎหมายรัฐธรรมนูญอย่างชัดเจนในหลายๆ เรื่อง เช่น ในหมวด 3 เรื่องสิทธิและเสรีภาพ หมวด 9 การปกครองท้องถิ่น เป็นต้น การศึกษาหาแนวทางแก้ไขในครั้งนี้จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องใช้เวลามากกว่านี้

ประเด็นที่สอง ความเป็นไปได้ที่จะมีการแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับนี้มีเพียงได้อย่างที่เรียนให้ทราบแล้วว่าคณานิตการเมืองนี้มีหน้าที่ศึกษาหาแนวทางแก้ไขเท่านั้น เมื่อทำงานเสร็จก็ต้องส่งให้สภามีแต่งตั้งและลงมติในวาระที่สามก็ต้องใช้เสียงกิ่งหนึ่งของสมาชิกทั้ง 2 รวมกัน ถ้าจะให้ผ่านวาระแรกและวาระที่สามต้องมีเสียง 316 เสียง ซึ่งเป็นอัตราพอดีสมควรสำหรับเสียงรับเสียงจากทั้ง 2 ฝ่าย ค้านไม่เสียด้วย เพราะวุฒิสภาพาศุนีไม่ใช่เป็นของรัฐบาลชุดนี้ ความเป็นเอกของฝ่ายบริหารนั้นแทบไม่มีเลยจากการมีผู้พิสูจน์ ฝ่ายรัฐบาลจึงต้องคิดให้รอบคอบก่อนที่จะนำเสนอให้สภาร่าง法案

ประเด็นที่สาม ในหมวดที่สามว่าด้วยสิทธิและเสรีภาพของชนชาติไทย หมวด 4 หน้าที่ของชนชาติไทยและหมวด 5 แนวโนบายแห่งรัฐดังเดิมตรา 24 ถึงมาตรา 84 ต้องเรียนใหม่ให้รัดกุมและครอบคลุมเรื่องต่างๆ ได้ทั้งหมด ไม่ว่าในเรื่องที่มาและเจตนากรณ์ เพราะของเก่านั้นเขียนละเอียดเกินไป มีมากมาตรฐานโดยไม่จำเป็น บางมาตรฐานนั้นรัฐไม่ได้ทำหรือไม่ได้ ประชาชนเองก็ไม่ทราบว่าเขามีสิทธิอะไร

ในหมวด 4 หน้าที่ของชนชาติไทยนั้นจะเรียนให้หรือไม่ว่าประชาชนมีหน้าที่ที่จะไม่ เชื้อฟังและปฏิบัติตามรัฐบาลที่มาจากการรัฐประหาร

ประเด็นที่สี่ เป็นประเด็นสำคัญคือหมวด 6 รัฐสภา โดยเฉพาะประเด็นวุฒิสภาร ชั้นความเห็นส่วนใหญ่ของคณะกรรมการอธิการยังเห็นชอบให้มีสองสภา แต่ก็มีหลายท่านให้ มีสภาเดียว จากข้อมูลของรัฐสภาไทยปรากฏว่าประเทศทั่วโลกนี้มี 146 ประเทศ มีสภาเดียว 101 ประเทศ

สิ่งสำคัญที่ควรพิจารณา ก็คือถ้ามีวุฒิสภามแล้วจะให้หน้าที่อะไร

ถ้าจะมีสภาเดียว ผู้แทนราษฎรและพระครุการเมืองต่างๆ มีความพร้อมหรืออยังใน ภาระหน้าที่ที่มีอยู่ ทุกท่านทราบดีว่าท่านมาเป็นผู้แทนราษฎรเพื่ออะไร และได้เป็นผู้ แทนมาอย่างไร พร้อมที่จะเสียสละในการทำงานที่ต่อส่วนรวมหรือยัง ถ้าพร้อมก็ควร มี สภาเดียวได้

ส่วนแนวคิดที่ยังให้มีสองสภานั้นต้องพิจารณาในเรื่องของที่มา จำนวน คุณสมบัติ ภาระหน้าที่ควรเป็นอย่างไร

กรรมการอธิการพิจารณาว่าความมีจำนวน 120 คน มีคุณสมบัติสูงกว่าผู้ที่เป็นผู้สมัคร รับเลือกตั้ง และถือเอาสัดส่วนของพระครุการเมืองที่มีจำนวน ศส. ก็คือเป็นเกณฑ์ในการ พิจารณา (Proportional) บางเสียงขอให้ใช้ Popular Vote ไม่ใช่จำนวน ศ.ส. แต่ถ้า คะแนนของประชาชนที่เลือก ศส. ของพระครุการรวมกันทั้งประเทศ

รายชื่อของผู้ที่จะเป็นวุฒิสภากำจดต้องนำเสนอโดยพระครุการเมืองก่อนการเลือกตั้ง (Party List) เพื่อให้ประชาชนพิจารณาจะเสนอ กก.คก.แล้วแต่พระครุการเมืองแต่ละพระคร ข้อสำคัญก็คือต้องไม่เป็นข้าราชการประจำ

ผู้เขียนเองเห็นว่าถ้ามีสองสภาก็ให้มีการเลือกตั้งวุฒิสมาชิกจังหวัดละ 2 คน มี หน้าที่ออกกฎหมายได้แต่มีตำแหน่งบริหารไม่ได้ ถ้าเราจัดความสัมพันธ์ระหว่าง 2 สภาก

ให้เหมาะสม การออกแบบนายเพื่อบังคับใช้แก่ประชาชนก็จะทำได้รวดเร็วขึ้น ประโยชน์ที่จะได้จากภูมิสภาคึกจะชัดเจนขึ้น ประเด็นอยู่ที่ว่าเราจะกำหนดอำนาจหน้าที่ให้เข้าเพียงได้ และเมื่อพิจารณาสภาพแวดล้อมทางการเมืองไทยโดยเฉพาะในเรื่องของความเข้มแข็ง ของพระราชบัญญัติและความรู้ความเข้าใจของประชาชนต่อระบบประชาธิปไตยแล้ว เราอาจจะมีสภาพเดียวกันอนาคตก็ได้

ส่วนในเรื่องสภาพแทนราษฎรนั้นส่วนใหญ่เห็นว่าจำนวน ส.ส. จะมีจำนวนเท่ากัน นั้นขึ้นอยู่กับจำนวนประชากร จะเป็น 150,000 คน ต่อผู้แทน 1 คน เนื่องด้วยห้องเรียนเพิ่มให้มากขึ้นก็สุดแท้แต่ (ปัจจุบันห้องเรียนมีจำนวนได้เป็นจำนวนแน่นอนคือให้ ส.ส. 360 คน)

การแบ่งเขตเลือกตั้งเห็นว่าควรจะเป็นเขตละ 1 คน และอายุของผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งนั้นเป็น 18 ปี แทน 20 ปี

ประเด็นที่หันนั้นเกี่ยวพันไปยังกฎหมายเลือกตั้งและกฎหมายพระราชบัญญัติ ควร มีคณะกรรมการเลือกตั้งขึ้นมาหารือไม่ ถ้ามีกรรมการจัดดองค์การและการดำเนินงานอย่างไร เพื่อให้การเลือกตั้งบริสุทธิ์ด้วยความมากขึ้น รวมทั้งข้อกำหนดปลีกย่อยต่างๆ ใน การให้ความสะดวกกับประชาชนในการเลือกตั้ง

ส่วนกฎหมายพระราชบัญญัติเมืองนั้นสมควรยกเลิกหรือไม่ คือให้พระราชบัญญัติเมือง พัฒนาและเติบโตโดยธรรมชาติแต่มีวิธีการพัฒนาพระราชบัญญัติเมืองโดยใช้ข้อกำหนดในทางอื่น เช่น การเลือกตั้งแบบมีสัดส่วนมีกำหนดเปลี่ยนตัวหรือพระราชบัญญัติเมืองได้ไม่ได้รับการเลือกตั้งก็ให้ยุบไป

ข้อสังเกตในประเด็นนี้คือต้องพิจารณาโดยละเอียดรอบคอบ เพราะสภาพการเมืองไทยยังมีข้อบกพร่องในเรื่องวินัยและบังคับอ่อนโยนมาก

ประเด็นที่นักเป็นรายละเอียดปลีกย่อยที่ทางคณะกรรมการยังพิจารณาไปไม่ถึง แต่ผู้เขียนขอให้ข้อสังเกตไว้ในเรื่องต่างๆ ดังนี้

มาตรา 137 นั้นควรจะมีคำจำกัดความในเรื่อง พ.ร.บ. เกี่ยวกับการเงินให้ชัดเจน มิฉะนั้นจะถูกฝ่ายรัฐบาลรังแกฝ่ายค้านในการออกแบบนายเพื่อบังคับใช้ (ยกเลิกงเส้น 3 ที่ว่า ด้วยการจัดตั้งหน่วยงานเสีย)

มาตรา 153 นั้นไม่ควรให้สภากฯ กำหนดบทบาทของคณะกรรมการธิการ มีฉะนั้นการทำงานของคณะกรรมการธิการจะไม่มีบังเกิดผลต่อประชาชนแต่อย่างใด ถ้าต้องขอมติจากสภากฯ ทุกเรื่อง

มาตรา 172 การออกพระราชกำหนดควรออกได้เฉพาะเรื่องที่เกี่ยวกับภาษีอากร และเงินตราเท่านั้นตามมาตรา 174 การออกพระราชกำหนดนิติ荷กรรมจะกระทำได้

หมวด 9 การปกคล่องท้องถิ่น (มาตรา 196 - มาตรา 199) เรียนให้ชัดเจนกว่าที่เป็นอยู่ต้องเป็นการกระจายอำนาจจากอย่างแท้จริง

หมวด 10 ดุลการรัฐธรรมนูญนั้นควรเป็นศาลรัฐธรรมนูญหรือกรรมการรัฐธรรมนูญ และควรพิจารณาถึงที่มาของบุคคลให้ชัดเจน

หมวด 11 มาตรา 211 การแก้ไขรัฐธรรมนูญควรจะให้อำนาจวุฒิสภาคฯ ใหม่เพราวุฒิสภามีไม่ผู้แทนราชภูมิที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรง

ประเด็นสุดท้ายนั้นเป็นเรื่องที่ควรเพิ่มเติมไว้ในรัฐธรรมนูญเพื่อให้รัฐธรรมนูญนั้นมีความเป็นประชาริปไตยมากที่สุด เช่นผู้ตรวจการรัฐสภากลับคงเหลือคณะกรรมการพิจารณาเรื่องราวซองทุกชี ระบบการถอดถอนหรือเดิกตั้ง (Recall) จะมีใหม่ การลงประชามติโดยประชาชนความมีนิริءื่องได้บ้าง ระบบสัดส่วน (Proportional) จะใช้กับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใหม่ เป็นต้น

การศึกษารัฐธรรมนูญเป็นเรื่องของประชาชนทุกคน ขอให้ประชาชนได้ให้ความสนใจประเด็นต่างๆ ที่คิดว่าไม่เหมาะสมกับประเทศไทยในการแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้น มีมาก ในครั้งนี้เช่นเดียวกันแต่ผู้เขียนยังเชื่อในกระแสประชาธิปไตยว่าเป็นภาระหน้าที่ของรัฐบาลชุดนี้ที่ต้องทำให้สำเร็จ

ແກ່ຮູ້ອໍຣມນູ້ “ເກມວັດໃຈຜູ້ແທນໆ”

ວັນທີ 24 ແລະ 25 ພຸສະຈິກາຍນນີ້ ສປາຜູ້ແທນຣາຊງານກຳນົດໃຫ້ຄະນະກວາມທີການ
ວິສາມັນຍືກົບພາກແນວທາງແກ້ໄຂຮູ້ອໍຣມນູ້ເສັນອາຍາງານຕ່ອສປາ

ຮູ້ອໍຣມນູ້ເປັນກົງໝາຍສູງສຸດທີ່ກຳນົດກຽບໃນທາງການເມືອງແລະກາປົກຄອງ
ຂອງປະເທດ ດັ່ງນັ້ນປະເທດຈະເປັນປະຊາທິປະໄຕຍ້ອ່ອໄມ່ ຈຶ່ງວິເຄາະທີ່ໄດ້ຈາກຂ້ອກຳນົດ
ຕ່າງໆ ໃນຮູ້ອໍຣມນູ້

ກ່ອນການເລືອກຕັ້ງເມື່ອວັນທີ 13 ກັນຍາຍນ 2535 ນັກການເມືອງສ່ວນໃຫຍ່ສ່ນຍູ້ກັບ
ປະຊາຊານວ່າ ດ້ວຍໃຫຍ່ເຂົ້າມາຈະແກ້ໄຂຮູ້ອໍຣມນູ້ ກົງຂອ້າໃນປະຊາຊານໄດ້ຕິດຕາມ
ພຸດິກຣມຂອງຜູ້ແທນໆຂອງທ່ານທ່ອງໄປ

รายงานຂອງຄະນະກວາມທີການວິສາມັນຍືເສັນອາຍາງານໃຫ້ແກ້ໄຂຮູ້ອໍຣມນູ້ຮ່ວມ 25 ປະເທິດ
ເມື່ອເປີດເຜີຍອອກມາແລ້ວກີ່ມີກາງວິພາກໝວດຈາກຄົມກັນພອສມຄວຣ ໄນວ່ານັກການເມືອງແລະນັກ
ວິຊາກາຮ ທີ່ສໍາຄັນດີຍັງໄມ່ທ່ານເຫຼຸຜລທີ່ແທ້ຈິງໃນການເສັນອາຍາກີ່ມີເປົ້າຮ່ວມດາທີ່ຈະ
ມີຄວາມເຫັນແຢັ້ງກັນໄດ້

ດ້າວິຈາຮານາໃຫ້ຕ່ອງແທ້ຈະເຫັນວ່າເກືອບທັງ 25 ປະເທິດ ເປັນເຮືອງຂອງອຳນາຈະຮ່ວ່າງ

ฝ่ายบริหารกับฝ่ายนิติบัญญัติ ซึ่งในระบบประชารัฐปั้ดัยจะต้องมีการถ่วงดุลอำนาจกัน ไม่ให้ฝ่ายใดมีอำนาจมากเกินไป เพราะอาจใช้อำนาจนั้นในทางที่ผิดได้

แต่ประเด็นที่เป็นประโยชน์อย่างแท้จริงของประชาชนมีเพียง 2-3 ประเด็น ที่สำคัญมาก คือหมวดที่ 3 ว่าด้วยสิทธิเสรีภาพของประชาชน ซึ่งยังถูกจำกัดในหลายๆ อย่าง จึงเห็นสมควรให้มีการแก้ไขในหลายมาตรการ เพื่อให้รัดเจนขึ้นรวมทั้งเพิ่มเติมสิ่งใหม่ลงไป เช่น สิทธิในการรับรู้ข่าวสารของทางราชการ, สิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่จะไม่เป็นข่าวในเรื่องส่วนตัว เป็นต้น

นอกจากนี้เป็นอาชญากรรมที่เลือกตั้งที่กำหนดใหม่ เป็นอายุ 18 ปีบวบจนแกน แทน 20 ปี เรื่องของศาลปกครองซึ่งได้ดำเนินการไปบ้างแล้ว และผู้ดูแลการรักษาสภาก็เป็นองค์กรใหม่ที่จะเป็นประโยชน์กับประชาชนไม่มากก็น้อย

ส่วนประเด็นอื่นๆ เป็นประเด็นว่าด้วยเรื่องความสัมพันธ์ของอำนาจระหว่างฝ่ายบริหารกับฝ่ายนิติบัญญัติทั้งสิ้น

หนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ ได้วิเคราะห์โดยสอบถามนักการเมืองทุกพรรค ปรากฏว่า ประเด็นที่มีการเสนอแก้ไขจะผ่านความเห็นชอบของสภาเพียง 4-5 ประเด็น และคณะกรรมการศึกษาแนวทางแก้ไขรัฐธรรมนูญของพระบรมราชโองค์ปัตย์ ก็ยอมรับแนวทางแก้ไขเพียง 7-8 ประเด็นเท่านั้น

สำหรับผู้เขียน เห็นว่าจะผ่านความเห็นชอบของสภาไม่ต่ำกว่า 12 ประเด็น เพราะได้พิจารณาอย่างรอบคอบแล้ว เห็นว่าประเด็นที่เป็นประโยชน์กับสมาชิกสภาร่วมใหญ่นี้มีมาก ขออย่าไปคิดว่าฝ่ายรัฐบาลหรือฝ่ายค้านจะได้ประโยชน์เท่านั้น สภาเป็นของสมาชิกทุกคนต้องมองถึงภาพของความมั่นคงของฝ่ายนิติบัญญัติคือสภากฎหมายแทนราษฎร กับภาพของฝ่ายบริหาร คือรัฐบาลประกอบกัน

ผู้เขียนได้แยกประเด็นที่ประชารัฐได้รับประโยชน์โดยตรงไปแล้ว 3-4 ประเด็น ที่เหลือวิเคราะห์เสนอผู้อ่านไว้เป็นแนวทางพิจารณาว่าประเด็นใดที่ควรผ่าน และประเด็นใดที่ถูกตัดค้าน (ถึงแม้จะเป็นสิ่งที่ดีและเป็นประโยชน์ปั้ดัยก็ตาม)

กลุ่มแรก เป็นประเด็นที่สภาน่าจะรับหลักการ คือ

ประเด็นที่ 1 อำนาจของคณะกรรมการธิการ เนตุผลก็คือ กรรมการมีอิสระในการ

ทำงาน ไม่ใช่ต้องมาก่อนอ่อนญาตสภากเป็นเรื่องๆ ไป อย่าลืมว่ากระบวนการธิการแต่ละคนจะนั้นทำงานในนามของสภาก ในการตรวจสอบการทำงานของฝ่ายบริหารในต่างประเทศนั้นให้อำนาจกับคณะกรรมการธิการค่อนข้างมาก

ประเด็นที่ 2 ผู้นำฝ่ายค้าน เห็นสมควรให้มีผู้นำฝ่ายค้านตลอดเวลา ถึงแม้พรรคนั้นจะมีสมาชิกไม่ถึง 1/5 ของสมาชิกทั้งหมดของสภาก็ตาม

ประเด็นที่ 3 การบังคับพรรคการเมืองให้ส่งผู้สมัครรับเลือกตั้งอย่างน้อย 120 คน แก้เป็น 90 คน หรือประมาณ 1/4 ของผู้สมัครรับเลือกตั้งทั้งหมด

ประเด็นที่ 4 เกณฑ์จำนวนจำนวนสมาชิกสภायังแห่งราชภูมิ ให้ถือเจ้าจำนวนประชากรเป็นหลักจะให้ผู้แทน 1 คน ต่อประชาชน 150,000 คน หรือ 200,000 คน ก็สุดแต่จะพิจารณา

ประเด็นที่ 5 เอกสิทธิ์ในการคุ้มครองสมาชิกสภามาตรฐาน 125 และ 126 ให้สามารถขออนุญาตประชานสภาก ให้ระงับการถ่ายทอดโทรทัศน์ ถ้าเห็นว่าสิ่งที่ดันจะกล่าวถึงนั้นจะไปหมิ่นประมาทด้วย

ประเด็นที่ 6 การตอบกระทู้ถามตามมาตรา 149 นั้น ให้รัฐมนตรีตอบกระทู้ถามในที่ประชุมสภาก ให้ได้รับการตอบในราชกิจจานุเบกษา หรืออาจจะกำหนดวันประชุมสภากเป็นพิเศษให้มีการตอบกระทู้ถามด้วยวาระก็ได้ ซึ่งเรียกว่ากระทู้สด ประเทศอังกฤษถือปฏิบัติอยู่

ประเด็นที่ 7 อำนาจนายกรัฐมนตรีในการออกพระราชกำหนด ในสภากกรณ์ ปัจจุบันเห็นควรให้จำกัดอำนาจนายกรัฐมนตรีในการออกกฎหมายของฝ่ายบริหาร (พระราชกำหนด) ให้น้อยลง เพราะจะขัดกับเจตนารณ์ของประชาชนในการมอบอำนาจให้โดยไม่ได้รับการอนุมัติ

นายกรัฐมนตรีจึงออกพระราชกำหนดได้ในเรื่องที่เกี่ยวกับภาษีอากรและเงินตราเท่านั้น โดยยกเลิกมาตรา 172 และมาตรา 173 พร้อมกับการแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 174

ประเด็นที่ 8 การกำหนดระยะเวลาการเลือกตั้งให้สั้นลง รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันกำหนดไว้นานเกินไป คือในมาตรา 111 เมื่อสภามีความต้องการให้กำหนดการเลือกตั้งใหม่ภายใน 60 วัน ถ้าในกรณียุบสภากตามมาตรา 112 ให้เลือกตั้งใหม่ภายใน 90 วัน รวมทั้งการเลือกตั้งซ่อม ตามมาตรา 115 ด้วย

ຄະນະກຽມກົດກາວິສາມັງຍຸ ຂອບເສດຖະກິດເວລາເປັນ 45 ວັນທັງໝາດ ໄນວ່າກົດໄດ້
(ອັກຖະໃຫ້ຮະບະເວລາ 17 ວັນທຳການເທົ່ານັ້ນ)

ປະເທິດທີ 9 ໃນການເສັນອື່ນຍັກຮູມນົດ ແກ້ໄນມີເຫັນຈົດເຈັດລົງໄປວ່າ ຕັ້ງໄດ້ຮັບ
ເສີຍສັບສັນຈາກສາມາຊີກສາຜູ້ແກນຮາງງຽມໄນ້ອຍກວ່າກິ່ງໜຶ່ງ ແລະເປັນຄໍາຈາຈັກຂອງທີ່
ປະກຸມສກາ ປະການຮູ້ສກາເປັນຜູ້ເສັນອື່ນຄວາມເຫັນຂອງສກາ

ປະເທິດທີ 10 ໂຄງສ້າງຂອງຈຸດສກາເປັນແປ່ງມາຈາກທຸລາກຮູ້ຮ່ວມນູ່ທັງໝູ່
ຄຸນສມບັດ ທີ່ເຊື່ອງນີ້ສກາຜູ້ແກນຍາກຮັບລັກການ ແຕ່ຈະໄປໄດ້ເດີຍກັນຄ່ອນຫັ້ງມາກໃນກວະທີ່
ມີການພິຈາລານາແກ້ໄຂຮູ້ຮ່ວມນູ່

ປະເທິດທີ 11 ຄະລັດຮູ້ຮ່ວມນູ່ ທີ່ເປັນແປ່ງມາຈາກທຸລາກຮູ້ຮ່ວມນູ່ທັງໝູ່
ແບ່ນທີ່ມາ ແລະ ນັ້ນທີ່ທີ່ເຫັນກີ້ວ່າ ສກາຜູ້ແກນຮາງງຽມເປັນຜູ້ພິຈາລານາແຕ່ງດັ່ງ

ສ່ວນປະເທິດອື່ນໆ ທີ່ຄະນະກຽມກົດກາວິສາມັງຍຸໄດ້ສຶກໝາມາແລະນຳເສັນໃນຄັ້ງນີ້
ດ້ວຍນີ້ ກີ່ເປັນປະເທິດທີ່ຈະກະທບກັບສກາພວດລົ້ມທີ່ແທ້ຈິງຂອງການເນື້ອງໄສຢູ່ໄທ ທີ່
ຄົງຈະຕ້ອງມີການພິຈາລານາກັນຍ່າງລະເອີຍດ້ວຍຄວບຄອບໃນສກາ ສ່ວນຈະຮັບລັກການຮ່ວມນູ່ທີ່ມີນັ້ນ
ກີ່ເປັນເຊື່ອງຂອງສກາຜູ້ແກນຮາງງຽມ ຜູ້ມີອໍານາຈເຕີມທີ່ໃນການພິຈາລານາ ຂອແຍກປະເທິດທີ່
ສໍາຄັນໃໝ່ຜູ້ອ່ານໄດ້ທ່ານບໍລິຍ່ອດ ດັ່ງນີ້

1. ກາරຈັດຕັ້ງຄະນະກຽມກົດກາວິສາມັງຍຸເລື່ອກັດຕັ້ງອີສຣ່ງຈະກຳນັ້ນທີ່ເກີ່ວກັບການເລື່ອກັດຕັ້ງທັງໝູ່
ໄນ້ວ່າເຊື່ອງແປ່ງເບື້ດ ເຊື່ອງເຈັນຄຸດໜຸນ ເຊື່ອງການຈັດການເລື່ອກັດຕັ້ງ ແລະ ນັ້ນທີ່ອື່ນໆ ທີ່ເກີ່ວຂ້ອງ
ສກາຈະເປັນຜູ້ພິຈາລານາແຕ່ງດັ່ງກ່າວກົດຕັ້ງກ່າວກົດຕັ້ງ

2. ກາຣເລື່ອກັດຕັ້ງແບ່ນເຫດລະ 1 ດົນ ທີ່ຜົນໄດ້ເຮືອນເປັນທິດກວາມໃຫ້ຜູ້ອ່ານໄດ້ທ່ານມາ
ແລ້ວ ທີ່ສ້າພິຈາລານາໂດຍຮຸນແລ້ວຈະມີຜລດີມາກກວ່າຜລເສີຍ

3. ກາຣແກ້ໄຂເພີ່ມເຕີມຮູ້ຮ່ວມນູ່ທີ່ຈະລົດອໍານາຈຈຸດສກາລົງ ເພົ່າວ່າ
ປະຊາຊົນໄດ້ມອບນໍາຍອໍານາຈອົບປ່າຍຂອງຕົນຜ່ານທາງສກາຜູ້ແກນຮາງງຽມເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ມີໄດ້
ໝາຍຄວາມຈຳປັດອໍານາຈທັງໝາດ ດ້ວຍໃນການແກ້ໄຂຮູ້ຮ່ວມນູ່ໄດ້ຮັບຄວາມເຫັນຂອບຈາກ
ສາມາຊີກສາຜູ້ແກນຮາງງຽມເກີນກິ່ງໜຶ່ງແຕ່ໄດ້ຄະແນນໄຟເຖິງກິ່ງໜຶ່ງຂອງສາມາຊີກທັງ2ສກາງມັກນ
ໃຫ້ນຳປະເທິດການແກ້ໄຂນັ້ນໄປໃຫ້ປະຊາຊົນລົງປະໜາດ

4. ຜູ້ຕຽກການຮູ້ສກາ ທີ່ເປັນອົງຄົກການຕຽກສອບການໃຫ້ອໍານາຈຂອງເຈັດນັ້ນທີ່ຂອງຮູ້
ຕ່ອສາຫະນະ ເປັນອົງຄົກການໃຫ້ອໍານາຈກ່າຍໄດ້ການດູແລຂອງຮູ້ສກາ

ทุกประเด็นถือว่าสำคัญทั้งสิ้น ขึ้นอยู่กับการพิจารณาของสมาชิกสภา ขอได้โปรดมองถึงความต้องการของประชาชนเป็นหลัก อย่าลืมว่าท่านได้ให้สัญญาแก่ประชาชนไว้ นะครับ!

แนวคิดของคุณฉลาด ในการแก้ไขรัฐธรรมนูญ 2534

ประเด็นการเมืองที่เป็นข่าวอยู่ในเวลานี้คงจะไม่มีเรื่องใดเป็นที่สนใจของประชาชนเท่ากรณีของเรืออากาศตรีฉลาด วรนัตร ซึ่งทำการอดอาหารตั้งแต่วันที่ 25 พฤษภาคมที่ผ่านมาเพื่อให้บรรลุข้อเสนอทั้ง 4 ข้อ คือ

1. รัฐธรรมนูญจะต้องมาจากกระบวนการยกร่างของสภาผู้แทนราษฎร
2. คณะกรรมการตัดสินใจต้องมาจาก การเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน
3. ผู้ว่าราชการจังหวัดต้องมาจาก การเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน
4. คณะกรรมการตัดสินใจต้องมาจาก การเลือกตั้งของราษฎรของทุกตำบล

ถ้าใครรู้จักคุณฉลาดก็จะทราบดีว่า คุณฉลาดเป็นคนแนวมั่นคงในการผลักดันให้ประเทศไทยมีการปกครองในระบบประชาธิปไตย ความเชื่อของคุณฉลาดที่สำคัญก็คือ ไม่มีอำนาจใดจะยิ่งใหญ่กว่าอำนาจของประชาชน ซึ่งเป็นสิ่งที่ถูกต้อง แม้แต่ในรัฐธรรมนูญมาตรา 3 ยังมีกฎหมายติดไว้ว่า อำนาจอธิปไตยมาจากการชาวไทย ขณะเดียวกันประเทศไทยต่างๆ ในโลกนี้ไม่ว่าจะเป็นประชาธิปไตยหรือไม่จำเป็นต้องมีกรอบกติกาภูมิ เกณฑ์ระเบียบเพื่อให้ควบคุมดูแลสังคม (Social Control) มีฉะนั้น จะเป็นสังคมที่

ให้ระเบียบเหมือนกับในสมัยโบราณคือการแข่งแรงกว่า คนนั้นเป็นผู้ชนะ

จากความเชื่อของคุณตลาด ในเรื่องอำนาจของประชาชนทำให้คุณตลาดเห็นว่าในประเดิมของรัฐธรรมนูญจะต้องยกเว้นมาจากการสภานราษฎร์สามารถทำได้ เพียงแต่ให้สภานราษฎร์ตั้งกรรมการร่างรัฐธรรมนูญขึ้นมาคนละหนึ่งเพื่อดำเนินการก็จะสำเร็จ

ข้อเท็จจริงนั้นไม่ง่ายอย่างที่คุณตลาดเข้าใจ

ประเดิมแรก เป็นที่ยอมรับกันมาในสังคมไทยว่า รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุด กฎหมายใดจะขัดแย้งกับบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญมิได้ การมีตุลาการรัฐธรรมนูญไว้ก็เพื่อให้เป็นผู้ตัดสินใจในเรื่องนี้ รวมทั้งแก้ไขข้อขัดแย้งในประเดิมข้อกฎหมายอื่นๆ

ดังนั้น รัฐธรรมนูญทุกฉบับจะระบุไว้ในหมวดหนึ่งว่า การแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้นจะต้องทำอย่างไร

รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน (2534) ระบุไว้ในหมวด 11 การแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ มาตรา 211 การแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ จะกระทำได้ก็แต่โดยหลักเกณฑ์และวิธีการดังต่อไปนี้

(1) ญัตติขอแก้ไขเพิ่มเติมต้องมาจากคณะกรรมการรัฐมนตรีหรือจากสมาชิกสภานราษฎร์ จำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภานราษฎร์ ราชบูรณะหรือจากสมาชิกวุฒิสภา และสมาชิกสภานราษฎร์มีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่ง ในสามของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสองสภา สมาชิกสภานราษฎร์จะเสนอหรือร่วมเสนอญัตติดังกล่าวได้เมื่อพระบรมราชโองการมีมติให้สมาชิกสภานราษฎร์เห็นชอบแล้ว สังกัดมีมติให้เสนอได้

(2) ญัตติขอแก้ไขเพิ่มเติมต้องเสนอเป็นร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมและให้รัฐสภาพิจารณาเป็นสามวาระ

(3) การออกเสียงลงคะแนนในวาระที่หนึ่ง ขั้นรับหลักการให้ใช้วิธีเรียกชื่อและลงคะแนนโดยเปิดเผยและต้องมีคะแนนเสียงเห็นชอบด้วยในการแก้ไขเพิ่มเติมนั้น ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภา

(4) การออกเสียงลงคะแนนในวาระที่สอง ขั้นพิจารณาเรียงลำดับมาตรา ให้ถือเวลาเสียงข้างมากเป็นประมาณ

(5) เมื่อการพิจารณาภาระที่สองเสร็จสิ้นแล้ว ให้รอไว้ 15 วัน เมื่อพ้นกำหนดนี้แล้ว ให้รัฐสภาพิจารณาในภาระที่สามต่อไป

(6) การออกเสียงลงคะแนนในภาระที่สาม ขั้นสุดท้ายให้ใช้ธีเรียกชื่อและลงคะแนนโดยเปิดเผย และต้องมีคะแนนเสียงเห็นชอบด้วยในการที่จะให้ออกใช้เป็นรัฐธรรมนูญมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภา

(7) เมื่อการลงมติได้เป็นไปตามที่กล่าวแล้ว ให้นำร่างรัฐธรรมนูญที่แก้ไขเพิ่มเติมขึ้นทูลเกล้าฯถวาย และให้นำบทบัญญัติตามตรา 88 และมาตรา 89 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ใน (1) นั้น จะเห็นได้ว่า กฎหมายสมาชิกไม่มีสิทธิเสนอแก้ไขรัฐธรรมนูญโดยตัวเอง แต่มีสิทธิในการพิจารณาอนุมัติหรือไม่

ประเด็นที่สอง ถ้าความต้องการของคุณตลาดให้ยกร่างใหม่โดยสภาพผู้แทนราษฎรแล้ว รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันจะทำอย่างไรต้องจัดทิ้งเนื่องกับที่คุณจะรัฐประหารได้มาในอดีตใช่ไหม ในส่วนตัวคุณตลาดนั้นเกลียดเด็ดขาดจากการและภาระรัฐประหารเป็นที่สุด เมื่อเราอภิปรายไปไทยเราจะเป็นต้องเดินตามกระบวนการประชาธิปไตย มันอาจจะซ้ำไปบ้าง แต่เราต้องอดทน ประชาธิปไตยไม่ได้สมบูรณ์ดีภายใน 2 วัน แต่ต้องใช้เวลาอาจจะเป็น 10 ปี หรือ 20 ปี หรือ 50 ปีก็ได้

ประเด็นที่สาม สมมติว่าสภาพผู้แทนราษฎรยอมทำตามแนวคิดของคุณตลาด โดยตั้งกรรมมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญคุณหนึ่ง มีคุณตลาดรวมอยู่ด้วย เมื่อดำเนินการเสร็จ ก็จะต้องเดินตามกระบวนการทางตามมาตรา 211 ของรัฐธรรมนูญฉบับ 2534 อยู่ดี ต้องเป็นร่างที่แก้ไขเท่านั้น จะเป็นร่างใหม่มาอย่างไรนั้นไม่ได้ในบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ

ต้องระวังหน่อยนะครับ อย่าไปตีค่าของรัฐธรรมนูญเหมือนกับร่าง พ.ร.บ. หรือกฎหมายธรรมดายาเป็นอันขาด รัฐธรรมนูญเป็นโครงสร้างของประเทศไทย

ถ้าคุณตลาดยอมรับในข้อเท็จจริงแล้วก็จะพบว่า สภาพผู้แทนราษฎรได้ตั้งกรรมมาธิการศึกษาแนวทางแก้ไขรัฐธรรมนูญมาด้วยแต่เดือนตุลาคม 2535 แล้ว คณะกรรมการอธิการวิสามัญฯดูนี้ทำงานเสร็จโดยใช้เวลาถึงหนึ่งปีเต็ม เสนอการแก้ไขมา 25 ประเด็น ถือได้ว่าเป็นร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญของสภาพผู้แทนราษฎรอย่างแท้จริง ถ้าพรุนคิดจะเสนอการแก้ไขเพิ่มเติมอย่างไรก็สามารถทำได้ ในขณะที่เข้าสู่การพิจารณาตามกระบวนการภายในมาตรา 211 แต่เป็นที่น่าเสียใจที่มีเหตุการณ์รัฐประหารในรัฐสภาเมื่อ 31 มีนาคม

2537 ทำให้การแก้ไขรัฐธรรมนูญมีลักษณะที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

ประเด็นที่สี่ สิ่งที่คณะกรรมการวิสามัญศึกษาแนวทางแก้ไขรัฐธรรมนูญได้ทำในประเด็นคล้ายๆ กับที่คุณชลดาต้องการ คือได้แก้ไขมาตรา 211 ในมีลักษณะเป็นไปในแนวทางที่แสดงให้เห็นว่าได้ยึดถืออำนาจของประชาชนเป็นหลัก คือถ้าในการแก้ไขรัฐธรรมนูญในประเด็นใดก็ตามเสียงของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับเสียงของ ภูมิสภาคั้นไม่ได้กึ่งหนึ่ง (316 เสียง) แต่ใน 316 เสียงนั้นมีเสียงของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเกิน 180 เสียงให้นำประเด็นการแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้นไปให้ประชาชนลงประชามติ

ตรงนี้จะครับที่คุณชลดาค่าน่าจะย้อมรับได้ เพราะเป็นการนำประเด็นการแก้ไขรัฐธรรมนูญไปให้เจ้าของอำนาจอธิบดีโดยเป็นผู้ตัดสิน ซึ่งมีความเป็นประชาธิปไตยอย่างที่สุดแล้ว

ในเรื่องของการเลือกตั้งคณะรัฐมนตรีนั้นเป็นความคิดใหม่ของคุณชลดา แต่เท่าที่ผมศึกษามาไม่มีที่ไหนในโลกเข้าทำกัน เพราะถ้าเราไว้เคราะห์ในทางปฏิบัติแล้วคงจะยุ่งมากๆ โดยเฉพาะในสังคมไทยซึ่งเป็นสังคมทุนนิยมค่อนข้างมาก หาก และไม่มีสิทธิทางการเมือง รัฐมนตรีที่มีอยู่มายาวๆ 4-5 พรรครักษาด้วยกันแบบแยกอิสระแล้ว ถ้า 49 คนจาก การเลือกตั้งโดยตรงทุกคนถือว่ามีศักดิ์ศรีเป็นคนของประชาชน ต่างคนต่างทำงานตามนโยบายของตน อะไรจะเกิดขึ้น ที่เสียหายทั้งขั้นทั้งสองก็จะเป็นประชาชนเจ้าเก่านั่นเอง การเลือกตั้งทางอ้อมเป็นสิ่งที่酇 เดวนอยยกที่สุดอยู่แล้ว ไม่ว่าระบบแบ่งแยกอำนาจเด็ดขาด (Separation of Power) ซึ่งเลือกประธานาธิบดีขึ้นมา และให้ประธานาธิบดีเป็นผู้แห่งตั้ง คณะรัฐมนตรี ครัวไม่ได้ก็เป็นความรับผิดชอบของประธานาธิบดี ส่วนในระบบรัฐสภา (Parliamentary System) นั้นประชาชนเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ผู้แทนราษฎรก็ไปเลือกนายกรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรีก็เลือกคณะรัฐมนตรี ความรับผิดชอบก็อยู่ร่วมกันใน คณะรัฐมนตรี ถ้ารัฐมนตรีคนใดไม่ดีนายกรัฐมนตรีก็มีอำนาจในการเปลี่ยนแปลง ถ้า เป็นการบริหารโดยพรรคเดียวก็ไม่มีปัญหาอะไร แต่ถ้าเป็นรัฐบาลผสมก็จะเป็นปัญหา กับพรรคร่วมรัฐบาลอยู่บ้าง หรืออาจจะทำให้มีการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลก็เป็นได้ ถ้ามีเหตุผลไม่พอกในกาารเปลี่ยนรัฐมนตรี ประชาชนเป็นผู้คุยครัวสอบตามอำนาจที่มีอยู่ในรัฐธรรมนูญ

ในเรื่องการเลือกตั้งผู้ว่าฯ หรือคณะเทศมนตรีมาจากการเลือกตั้งนั้น คงจะตอบสนองคุณชลดาได้ ถ้าจริงใจจะทำ เพราะรัฐบาลนี้มีนโยบายในเรื่องการกระจายอำนาจ

อยู่แล้ว พรรคได้ก็ได้มีสมาชิกเกิน 20 คน ก็สามารถเสนอร่างพระราชบัญญัติการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดขึ้นมา อาจเลือกสัก 6-7 จังหวัดเป็นตัวอย่างก่อนก็ได้ ส่วนในประเด็นคนະເທົມຕ່ວມຈາກການເລືອກດັ່ງນັ້ນ ເພີ່ຍແຕ່ແກ້ พ.ຮ.ບ. ເທົມທີ່ມີອຸງກີພອໃນການສາກລິເອົບທຸກປະເທດທີ່ໄກຈະໃຫ້ກີການເລືອກນາຍກເທົມຕ່ວມຕົ້ນໂທຍຕະກເພີ່ຍຄົມເຕີຍ (Strong Mayor) ດີຍີ່ດະບັນການແປ່ງແຍກຄໍານາຈເຕີດຂາດເປັນການເລືອກນາຍກເທົມຕ່ວມຕ່ວມເປັນຫວັນນ້າຝ່າຍບໍລິຫານແລະເລືອກສາມາຊີກສປາເທົມເປັນຝ່າຍນິຕິບຸນູ້ຄູ້ຕີ ປະຊານມີສີທົມດອດອນ ນ້ຳເລືອດັ່ງ (Recall) ໂດຍໃຫ້ປະຊາມຕີ (Referendum) ໄດ້

ຜົມຄົງຈະໄມ້ຕ້ອງສຽງ ເພຣະເຊື່ອວ່າຜູ້ອ່ານຄົງຈະເຂົ້າໃຈໃນແຕ່ລະປະເທົນແລ້ວ ແຕ່ຍັກໃໝ່ຢ່າງໄປບໍອກຄຸນຈາດໃຫ້ເຂົ້າໃຈດ້ວຍວ່າ ສິ່ງທີ່ດ້ອງການນັ້ນອູ້ນີ້ໃໝ່ນັ້ນດໍາເນີນການ ແລະກໍາລັງດໍາເນີນການອູ້ແລ້ວທັງສິ້ນ ປະເທົນເງື່ອງເລືອກດັ່ງຜູ້ວ່າຍ ແລະເລືອກຄຸນະເທົມຕ່ວມຕົ້ນນັ້ນ ກັບໂທ ໃຫ້ພຣັກທີ່ເປັນສໜາຍຮ່ວມງານພຖະການມີໄດ້ໂປຣແສດງອອກດຶງສປົມຕົວແລະຄວາມຈົງຈົດຂອງຄຸນຈາດດ້ວຍກາຍືນ່ວ່າງ ພ.ຮ.ບ. ທີ່ຜົມໄດ້ກ່າວໄວ້ແລ້ວໂດຍເຮົວ ເພື່ອໃຫ້ຄຸນຈາດໄດ້ຕັດສິນໃຈເລືອດອາຫານໄດ້ ເນື່ອຈາກຄົນທີ່ມີຕຳແໜ່ງໃຫ້ໄດ້ໄປໆຂອງຮັງແລ້ວ ຂອຍືນຍັນໃນສູນະເພື່ອຄົນໜຶ່ງວ່າໃນປະເທົນຮູ້ອ່ອມນູ້ຍູ້ນັ້ນກໍາລັງອູ້ນີ້ໃໝ່ນັ້ນແປ່ງຄູ້ຕີ ຜົມຈະເສັນອຳປະປູກຕີໃນເຮືອນີ້ດ້ວຍຕົວພົມເອງ

ຂອໃຫ້ຄຸນຈາດຮັກຂາສົງລົງໄວ້ຕ່ອສູ້ໃນເຮືອທີ່ສຳຄັງຂອງປະເທດຕ່ອໄປຈະດີກວ່າເພຣະຄົນທີ່ມີຈົດໃຈເຕີດເຕີຍ ຈົງໃຈໃນການຕ່ອສູ້ເພື່ອປະຊາບປໍໄທຍ່ອຍ່າງຄຸນຈາດນັ້ນໜາໄມໄດ້ຈ່າຍໆ

การเลือกตั้งระบบสัดส่วน

และเขตละ 1 คน

กระ scand การปฏิรูปการเมืองในรอบนี้ที่ผ่านมาได้รับการขานรับจากประชาชนค่อนข้างมาก เพราะประสบการณ์ในทางการเมืองปัจจุบันได้แสดงให้เห็นแล้วว่า ถ้าไม่รับเรื่องการปฏิรูปการเมืองให้ไปสู่เป้าหมายโดยเร็ว การเมืองจะวิกฤตยิ่งขึ้นไปกว่านี้ ซึ่งจะส่งผลกระทบไปสู่ความมั่นคงของประเทศโดยไม่มีทางหลีกเลี่ยง

ประชาชนส่วนใหญ่ยังไม่ทราบรายละเอียดของการปฏิรูปการเมือง ทำให้กระแสการผลักดันให้เกิดการปฏิรูปเป็นไปอย่างช้าๆ ประชาชนยังมองไม่เห็นเป็นรูปธรรมว่า ชีวิตความเป็นอยู่ของชาติขึ้นในหน้า ถ้ามีการปฏิรูปการเมือง

เพื่อให้เกิดความเข้าใจในเรื่องการปฏิรูปการเมืองเพิ่มขึ้น และเป็นการเสนอแนวคิดเพื่อให้เกิดข้อพิจารณาจากหลายฝ่าย จึงได้เสนอแนวความคิดนี้ขึ้นมา โดยเรียบเรียงจากข้อเสนอที่ผู้เขียนได้เสนอต่อคณะกรรมการปฏิรูปการเมืองเพื่อพิจารณาในที่ประชุม แนวความคิดนี้เกิดจากหลักการที่ว่า “การผลักคนดีเข้าสู่วงการเมืองได้ง่ายขึ้น” เพราะในวิธีการเลือกตั้งปัจจุบันของไทยมั้นค่อนข้างสกปรก ผิดกฎหมาย ใช้อิทธิพล สรุปผลกระทบให้เราได้ผู้แทนราษฎรที่ไม่มีประสิทธิภาพในสายตาของประชาชน ไม่ทำหน้าที่

ເພື່ອປະໂຍບນໍຂອງປະຊາຊົນສ່ວນໃຫຍ່ ແຕ່ເຂົ້າມາເພື່ອແສວງຫາຜລປະໂຍບນໍຕ່ອພຣຄພວກ ແລະສ່ວນຕົນ ດ້າເກາໄດ້ຜູ້ແທນຮາງວຽກທີ່ຂໍ້ສົດຍໍ ມີປະສິທິອົກາພໃກການບວກທາງແລກຈັດກາ ເສີຍສລະ ປະເທດໄທຍົກຈະໄມ່ມີສກາພລ້າທັງໝົດນີ້ທີ່ເປັນຍູ່ໃນປັດຈຸບັນ

ໃນອົກມຸນຂອງໜຶ່ງນີ້ຈະເຫັນໄດ້ວ່າ ວິທີການທີ່ໃຊ້ຍູ່ໃນການເລືອກຕັ້ງປັດຈຸບັນທຳໄຫ້ຄົນທີ່ມີຄຸນກາພ ພຣ້ອມທີ່ຈະເສີຍສລະແຕ່ໄມ່ມີເຈັນ ໄນສາມາດເຂົ້າມາສູງຈາກການເນື້ອໄດ້ ຮີ້ອັນກ ອຸງກິຈທີ່ປະສົບຄວາມສຳເຮົາ ມີຄວາມພຣ້ອມທີ່ຈະເຂົ້າມາຫຼວງເລື່ອປະເທດຫາຕົກໄມ່ກຳລັກເຂົ້າ ນາສູງການເນື້ອງ ເພວະນອງໄປວ່າການເນື້ອງເປັນເຮື່ອງສົກປະກ ໄນອຍາກເປີ່ອງຕົວເຂົ້າມາ ສມັກຮັບເລືອກຕັ້ງ ດ້າການເລືອກຕັ້ງຢັ້ງຍູ່ໃນລັກະນະນີ້

ຮະບນການເລືອກຕັ້ງທີ່ຈະເສັນອຕ່ອໄປນີ້ໜ້າການສຳຄັງຍູ່ 2 ປະກາ

1. ເພື່ອດ້າວງການໃຫ້ຄົນດີ່ມີໂຄກສເຂົ້າສູກຮະບນການທາງການເນື້ອໄດ້ຢ່າງຂຶ້ນ
2. ສາມາດຄວນຄຸນດູແລກການເລືອກຕັ້ງຜູ້ແທນຮາງວຽກໃຫ້ບົຮົມທີ່ຍຸດທອຮມນັກຂຶ້ນ

ການເລືອກຕັ້ງຮະບນນີ້ເຮັດວຽກກ່າວການເລືອກຕັ້ງແບບສັດສ່ວນແລະເບືດລະ 1 ດ້ວຍກ່າວ (Proportional Representation and the First Past the Post ຮູ່ອ້າງ Single Member Constituency ໄນໃໝ່ One Man One Vote ອ່າງໆທີ່ບາງຄນເຂົ້າໃຈ) ຈຶ່ງໃຊ້ກັນໃນຫລາຍໆ ປະເທດຂອງທີ່ປະເທດໄປ ເຊັ່ນ ເຍ້ອມນີ້ ຢັງກາງ ແລະອອສເຕີຍ ອັກຖະເອງດີ່ນີ້ມີດີເຫັນຮະບນສັດສ່ວນແຕກໃຫ້ວິທີການ ເລືອກຕັ້ງແບບເບືດລະ 1 ດ້ວຍກ່າວແລ້ວ ແຕ່ລະເບືດກໍມີປະກາກມີ່ເທົ່າກັນ ປະເທດໄທຍົກ ກໍໃຊ້ແບບເບືດລະ 1 ດ້ວຍກ່າວໃນປັດຈຸບັນເຂົ້າມາຈົດວັດທີ່ມີພລເມື່ອມີດີ່ນີ້ 150,000 ດ້ວຍກ່າວ ຕາມ ວິທີການນຸ່ມຍູ່ທີ່ມີມາກົກວ່າ ແຕ່ມີດີ່ນີ້ 225,000 ດ້ວຍກ່າວ ຖັນ ຖັນ ດ້ວຍກ່າວ ດ້ວຍກ່າວ ເປັນຕົ້ນ

ປະເທດຢູ່ປຸນເຊິ່ງປະກາຍຸບສກາໄປເມື່ອວານນີ້ (27 ກັນຍາຍັນ 2539) ເຊັ່ນເດືອນກັນກັບ ປະເທດໄທຍົກຈະໃຫ້ຮະບນການເນື້ອງຕັ້ງທີ່ເສັນອນີ້ເປັນຄັ້ງແຮກ ໃນການເລືອກຕັ້ງທີ່ໄປກຳນົດໄວ້ ໃນເດືອນດຸລາມ ໂດຍກຳນົດໄວ້ມີຜູ້ແທນຮາງວຽກທັງປະເທດຈຳນວນ 500 ດ້ວຍກ່າວຕ້ວ ຕ່ອປະຊາຊົນ 120 ລ້ານຄນ ແຕ່ອັດຮາສ່ວນຂອງການເລືອກຕັ້ງແບບສັດສ່ວນແລະເບືດລະ 1 ດ້ວຍກ່າວ ເປັນ 2:3 ດີ່ມີຮະບນສັດສ່ວນ 200 ດ້ວຍກ່າວ ແລະເປັນການເລືອກຕັ້ງເບືດລະ 1 ດ້ວຍກ່າວ ຈຳນວນ 300 ດ້ວຍກ່າວ

* ໃນແຜນພັດນາການເນື້ອງຂອງ ດົກປະກ. ໃຫ້ຄໍາວ່າ “ຮະບນເບືດເຕີຍການເຕີຍວາເສີຍຂ້າມາສູງສຸດຮອບເຕີຍວາ” (The First Past, The Post System or Plurality System) ພສມກັບ “ຮະບນສັດສ່ວນຕາມບັນຍົງຊ່າຍເຫຼືອຜູ້ສມັກຮັບພຣຄກາເນື້ອງ” (List System of Proportional Representation)

ถ้าคิดจากจำนวนประชากรจะเห็นได้ว่าอัตราส่วนโดยเฉลี่ยของผู้แทนราษฎร 1 คน จากเขตเลือกตั้ง จะเป็น ส.ส. 1 คนต่อประชากร 4 แสนคนโดยประมาณ แต่ญี่ปุ่นมีลักษณะ เป็นเมืองทั้งหมด ไม่มีลักษณะที่เป็นชนบทแบบประเทศไทยตกรากฐาน พลเมืองอยู่กัน ค่อนข้างหนาแน่น การคมนาคมสะดวก ไม่มีอุปสรรคมากนักในการจัดการเลือกตั้ง

ประเทศไทยซึ่งมีพลเมืองครบ 60 ล้านคนในเดือนพฤษภาคมนั้น (วารสารประชากรและการพัฒนา ปีที่ 16 ฉบับที่ 6 สิงหาคม-กันยายน 2539) ควรจะมีผู้แทนราษฎรที่คนขอให้เป็นข้อพิจารณาถูกเดียงกันต่อไป แต่ผู้เขียนขอเสนอให้มีผู้แทนราษฎร จำนวนด้วยตัว คือ 400 คน โดยแบ่งเป็นผู้แทนที่มาจากการเลือกตั้งจำนวน 240 คน (3 ส่วน) และมาจากระบบสัดส่วนตามบัญชีรายชื่อของพัรครการเมืองจำนวน 160 คน (2 ส่วน) ต้องทำความเข้าใจว่าเราจะแบ่งเขตการเลือกตั้งเป็น 240 เขตทั้งประเทศ (ปัจจุบันมี 156 เขต) เป็นการยืดเขตเป็นหลัก แทนที่จะยึดจำนวนประชากร เพราะฉะนั้นประชากรในแต่ละเขตเลือกตั้งจึงไม่เท่ากันเนื่องมีภัยกับการแบ่งเขตของอังกฤษ แต่ผู้แทนราษฎรที่มาจากการห้องถิ่นเป็นผู้แทนของห้องถิ่นนั้นๆ ซึ่งประชาชนเลือกมาให้รับผิดชอบประเทศไทยติด

จากการสำรวจและการพัฒนา ปีที่ 16 ฉบับที่ 6 สิงหาคม-กันยายน 2539 ระบุว่าในทศวรรษนี้ประเทศไทยเพิ่มขึ้ลงอย่างมาก ประชากรไทยจะอยู่ที่หลัก 60 ล้านไปอีกประมาณ 23 ปี กว่าจะมีจำนวน 70 ล้านคน ในราปี พ.ศ.2562 เป็นอีกข้อมูล หนึ่งในการพิจารณาจำนวนผู้แทนราษฎรว่าควรจะมีเท่าใด และอย่าไปกล่าวว่าการเพิ่ม ของประชากรในอนาคตจะเป็นอุปสรรคในการเลือกตั้ง (ถ้าใช้ 240 เขตจะเป็น ส.ส. 1 คน: ประชากร 250,000 คน)

การเลือกตั้งในระบบที่นำเสนอนี้จะมีผู้แทนราษฎร 2 ประเภท ประเภทหนึ่งมาจาก การเลือกตั้งโดยตรงเขตละ 1 คน อีกประเภทหนึ่ง เป็นการเลือกตั้งทางอ้อมโดยให้ ประชาชนเลือกพัรครการเมืองที่ตนประดิษฐ์ สมาชิกจำนวนนี้จะมาจากการบัญชีรายชื่อ ของแต่ละพัรครการเมืองที่ส่งสมัครรับเลือกตั้ง โดยต้องเสนอคุณสมบัติให้ถูกต้อง สมัครเพื่อรับเลือกตั้ง เพื่อให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบคุณสมบัติให้ถูกต้อง

เพื่อให้ประสบชัยชนะในการเลือกตั้งเป็นภาระหน้าที่อันสำคัญของพัรครการเมือง แต่ละพัรครจะต้องเพื่อนหาตัวบุคคลที่มีคุณภาพ ประสบการณ์ ความรู้ ความชำนาญใน

ແຕ່ລະສາຂາອາຊີພື້ນຄະຈະຕ້ອງເປັນຜູ້ແທນທີ່ມີຄນຽຸງຈັກເກືອບທົ່ວປະເທດໄນ້ວ່າຈະເປັນນັກການເຈິນ ກາຮນາຄາ ນັກຊູງກິຈ ຂ້າຮ່າງກາຣ ນາຍທ່າර ແພທຍ ນັກວິຊາກາຣ ພຣົມ ອື່ນ ຂ້ອສຳຄັງຈະ ຕ້ອງມີຄຸນສົມບົດຕາມຮັບຮ່ວມມູນກຳຫັນດ ພຣົມໄດ້ປະກາສາຍ່ອງບຸຄຄລທີ່ປະເຊານນິຍມ ມາກ ພຣົມນັ້ນກີ່ຈະໄດ້ປະໂຍ້ນໃນກາຣເລືອກຕັ້ງ ເປັນຜົລທາງຂ້ອນໃໝ່ພຣົມກາຣເມືອງທີ່ມີຄູ່ ຕ້ອງພັດນາຕົວເອງໃໝ່ເປັນທີ່ຍອມຮັບ ໄນວ່າໃນແຂ່ງອຸດມກາຣ໌ແລະນໂຍບາຍໃນກາຣບົນຫາ ປະເທດ ຮຸມທັງຄວາມຈິງໃຈໃນກາຣແກ້ໄຂປຸ່ງຫາຂອງປະເທດ ໃນຂະນະເຕີຍກັນຈະທຳໃຫ້ ພຣົມກາຣເມືອງທີ່ມີອຸດມກາຣ໌ແລະລັກກາຣທີ່ຄົລ້າຍຄຶງກັນ ຮຸມຕົວກັນໄດ້ຈ່າຍຂຶ້ນ ຜູ້ເຂົ້າມີ ຄວາມເຂົ້າມີນ່ວ່າກາຍໃນຮະຍະເວລາໄຟເກີນ 15 ປີ ດ້ວຍກາຣເລືອກຕັ້ງໃນຮະບນນີ້ສັກ 4 ຄັ້ງ ເວ ຈະໄດ້ພຣົມກາຣເມືອງທີ່ມີເສີຍຂ້າມາດເຕີດຂາດໃນກາຣວິທານປະເທດ ຕີ່ມີເສີຍເກີນກຶ່ງໜຶ່ງ ຈຶ່ງເປັນເຮືອງທີ່ເກີດຂຶ້ນໄດ້ ແຕ່ໃນຮະບນທີ່ເປັນຄູ່ປັ້ງຈຸບັນເປັນກາຍາກນາກຫຼືແທນຈະເປັນໄປ ໄນໄດ້ທີ່ພຣົມໄດ້ຈະມີເສີຍເກີນກຶ່ງໜຶ່ງ

ເພື່ອໃຫ້ປະເຊານໄດ້ເຂົ້າໃຈຈ່າຍຂຶ້ນ ພມຈະເສັນອຸປະແບບຂອງບັດຮເລືອກຕັ້ງໃນຮະບນນີ້ເປັນຕົວຍ່າງ

ເລືອກພຣົມກາຣເມືອງ

ເລືອກຜູ້ແທນທົ່ວດິນ

						ພຣົມ
໑	ພຣົມປະເທດອົບປ້ຕຍ		໑	ນາຍວັກ ເຮື່ຍນຮາມ		ປ່ງທ.
໨	ພຣົມຈາດໄທ		໨	ນາຍຂອບ ມີເຈີນ		ພ່າ.
X	ພຣົມພລັງຮ່ວມ		໩	ນາຍເຂົ້າມີນ ພາພົດ		ປ່ງປ.
໤	ພຣົມຄວາມຮວ່າງໃໝ່	X	໫	ນາຍເຈີນ ຂອກງານ		ໜທ.
໬	ພຣົມຈາດີພັດນາ		໬	ນາຍຕັນ ບັນຍາດີ		ຄວມ.
		ຢລ			ຢລ	

ບັດຮເລືອກຕັ້ງແບ່ງເປັນ 2 ດ້ານ ພັບຕຽງກລາງ ດ້ານຂ້າຍເລືອກພຣົມກາຣເມືອງ ດ້ານຂ້າວເລືອກຜູ້ແທນທົ່ວດິນ ຜູ້ມີສິທິເລືອກຕັ້ງຂອບນຸ່ງສີ່ຈາຍ່ອງພຣົມໄດ້ ພຣົມຂອບນໂຍບາຍ ອຸດມກາຣ໌ ລັກກາຣຂອງພຣົມໄດ້ ກີ່ກາກນາທີ່ພຣົມນັ້ນກາທດ້ານຂ້າຍນີ້ ສ່ວນດ້ານຂ້າວນີ້ອ ນັ້ນເປັນຮ່ວມມືຂອງຜູ້ສົມຄວຮັບເລືອກຕັ້ງໃນເຫດນັ້ນ ເລືອກໄດ້ 1 ດ້ວຍກາຣເມືອງ ພມມີໄດ້ໜ້າຍຄວາມວ່າ ບັດຮເລືອກຕັ້ງຈະຕ້ອງເປັນຍ່າງນີ້ ເພີຍແຕ່ເຮື່ອກພາກງ່າຍໆ ເພື່ອຄວາມເຂົ້າໃຈທ່ານັ້ນ ແຕ່ ລັກະນະກີ່ຈະຄົລ້າຍໆ ແບບນີ້

ผู้ที่พิจารณาเมืองเชิงมุมอยู่ในบัญชีรายรึ่นั้นก็จะต้องทำหน้าที่นำเสนอในลักษณะภาพรวม รวมทั้งอาจจะข่าวใหญ่หรือพิจารณาในการออกค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้ง ซึ่งจะต้องมีภูมายุคคุณชัดเจนรวมอยู่ในการปฏิรูปการเมืองด้วย บุคลากรดังกล่าวจะเป็นผู้แทนราษฎรในระดับชาติ ทำให้มีการแก้ไขปัญหาของประเทศชาติโดยผู้ที่มีความรู้ความสามารถผ่านภักดีภูมิปัญญาห้องถิน เพาะเรางจะได้ผู้แทนของห้องถินที่แท้จริง ผู้ที่ทิ้งกระเปาเงินไปลงสมัครในห้องถินต่างๆ จะค่อยๆ หมดไป

ในภาพรวมผู้ที่ได้คะแนนเสียงสูงสุดในแต่ละเขตที่ได้เป็นผู้แทนราษฎรจะมีจำนวน 240 คน ตามตัวอย่าง ส่วนคะแนนรวมของ การเลือกพระราชนูญรวมกันทั้งประเทศ เพื่อคำนวณหาผู้แทนราษฎรตามสัดส่วนที่แต่ละพระราชนูญได้คะแนน จำนวน 160 คน เช่น จำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งมีจำนวน 20 ล้านคน พระราชนูญได้คะแนนรวมทั้งสิ้น จำนวน 8 ล้านคะแนน พระราชนูญได้คะแนน 64 คน (40% ของคะแนนรวม) แต่ในความเป็นจริงการคิดคะแนนจะไม่ง่ายและลงตัวอย่างนี้เนื่องจากมีเหตุมากและต้องใช้วิธีคิดเพื่อความเป็นธรรมของพระราชนูญ เนื่องจากในส่วนที่ไม่ได้รับคะแนนน้ำหนักเท่ากัน จึงต้องคำนึงถึงความต้องการของผู้คนที่ต้องการให้ได้รับคะแนนมากกว่าคนที่ไม่ได้รับคะแนนน้ำหนักเท่ากัน จึงต้องคำนึงถึงความต้องการของผู้คนที่ต้องการให้ได้รับคะแนนมากกว่าคนที่ไม่ได้รับคะแนนน้ำหนักเท่ากัน

มีข้อแม้มอยู่ประการหนึ่งสำหรับพระราชนูญที่ได้รับเสียงสนับสนุนจากประชาชน ไม่เกิน 5% ของผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง จะไม่ได้รับสัดส่วนผู้แทนจากบัญชีรายรื้อ เป็นการป้องกันไม่ให้มีพระราชนูญมากเกินไป

ผลดีและผลเสียของระบบนี้ จะปล่อยให้เป็นหน้าที่ของผู้ที่เกี่ยวข้องได้พิจารณา กันแต่ผู้เขียนจะขอให้เห็นผลที่เกิดจากการใช้ระบบนี้ในการเลือกตั้งของไทย ดังนี้

- สามารถเป็นช่องทางให้คนดีเข้าสู่วงการเมืองได้ง่ายขึ้น แต่เป็นไปตามครรลองในระบบประชาธิปไตย
- เป็นการพัฒนาพระราชนูญทางอ้อม เพราะจะเข้าไปสู่ระบบพระราชนูญโดยผ่านคนประชาธิปไตย
- พระราชนูญจะได้คนดีมีความรู้มากขึ้น สามารถวางแผนทางในการบริหารประเทศได้ล้วนหน้า เป็นผลดีกับประชาชน ไม่จำเป็นต้องพึ่งพาข้าราชการที่เคยประจำประเทศ เพราะมีบุคลากรค่อนข้างพร้อม
- ทำให้เกิดการรวมตัวของพระราชนูญที่มีอุดมการณ์และนโยบายที่คล้ายคลึงกัน พระราชนูญจะมีลักษณะตัวไปในที่สุด

5. ในการเลือกตั้งเขตละ 1 คน จะทำให้คณะกรรมการเลือกตั้งแสร้งหน่วยการที่เหมาะสมมาควบคุมดูแลการซื้อสิทธิข้ายเสียงให้บรรเทาเบาบางลงได้
6. เป็นการพัฒนานักการเมืองท้องถิ่นอย่างแท้จริง ผู้ที่อาสาจะรับใช้ประชาชนต้องสร้างคุณความดีล่วงหน้า ประชาชนจะได้ประโยชน์เพรื่อการเมืองต้องตั้งสาขาไว้ เพื่อบริการประชาชนในเขตเลือกตั้ง ทำให้ฐานของพิรุกการเมืองมาจากประชาชนอย่างแท้จริง ไม่ใช่มาจากการเงินเป็นส่วนใหญ่เมื่อตนในปัจจุบัน
7. สถาบันผู้แทนราษฎรมีภาพลักษณ์ที่ดีขึ้นในสายตาของประชาชน ได้ตัวแทนที่มีความคิดที่หลากหลายขึ้น สะท้อนความคิดของสังคมได้ชัดเจน
8. ทำให้คะแนนเสียงของประชาชนทุกคะแนนมีความหมายไม่เสียเปล่า เพราถูกนับเข้ามาเป็นที่นั่งตามระบบสัดส่วน
9. ระบบบัญชีรายชื่อจะทำให้บทบาทของชนชั้นกลางมีความเข้มแข็งขึ้น ในด้านข้อเสียก็มีอยู่บ้าง แต่ในทางปฏิบัติประชาชนจะเป็นผู้ตัดสินเอง
10. พรุกการเมืองอาจนำพรุกพากของตนเองมาเสนอให้ประชาชนเลือก โดยบุคคลนั้นไม่มีคุณภาพจริง
11. อาจทำให้เกิดความสับสนสำหรับประชาชนที่ยังไม่มีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองดีพอ
12. ระบบสัดส่วนตามบัญชีรายชื่ออาจทำให้พรุกการเมืองจะนำบุคคลที่มีชื่อเสียงลงสมัครรับเลือกตั้ง ส.ส. ได้ยากขึ้น
13. ทำให้สัดส่วนของ ส.ส. ที่ได้รับเลือกจากแต่ละพิรุกการเมืองกระจายกันออกไป ซึ่งทำให้ต้องจัดตั้งรัฐบาลผสมหลายพิรุก
14. ในระบบสัดส่วนมีปัญหาการแยกแขวงคะแนนเลือกตั้งกับจำนวน ส.ส. ที่เข้าสู่สภาโดยวิธี แต่ละวิธีก่อให้เกิดประโยชน์กับพรุกเลือกพิรุกในญี่แต่ก่อต่างกันออกไป เมื่อเสนอระบบการเลือกตั้ง ถ้าไม่พูดถึงการควบคุมดูแลการเลือกตั้งให้บริสุทธิ์ ยุติธรรมแล้ว ก็จะไม่ครบถ้วนกระบวนการ การเลือกตั้งของไทยมีวิธีการແຍညယลดและ слับซับซ้อนในการโkingการเลือกตั้ง ผู้เสียงไม่สามารถหาหลักประกันได้ว่าจะสามารถทำให้การเลือกตั้งบริสุทธิ์ยุติธรรม แต่จะหนาทิชีการนำเสนอเพื่อให้การเลือกตั้งของไทยมีความ เลวน้อยที่สุด

ข้อเสนอต่อไปนี้จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีคณะกรรมการเลือกตั้งที่เป็นอิสระ มีอำนาจหน้าที่ดูแลเรื่องการเลือกตั้งโดยตรง ผู้ดูใจที่ร่าง พ.ร.บ. คณะกรรมการเลือกตั้ง ยกไป เพราะไม่ตรงกับเจตนาของนักการเมืองที่คุณภาพการบริหารมีมาตรฐานดี แต่ถูกตัด และมีความเห็นว่า การปล่อยให้มีการซื้อเสียงกันในการเลือกตั้งจะเป็นที่ยอมรับ กันในหมู่ผู้แทนราษฎร แม้กระนั้นคนเป็นนายกรัฐมนตรีไม่ใช่เรื่องดี ผู้ที่ควบคุมดูแลก็ไม่สนใจ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีองค์กรพิเศษดูแลเรื่องนี้โดยตรง

ผู้ได้พยายามรวบรวมข้อบกพร่องในการเลือกตั้งมาแก้ไข เพื่อให้การเลือกตั้ง流れ น้อยที่สุด แต่อาจมีผู้มีประสบการณ์ให้ความเห็นเพิ่มเติมจะเป็นการดี เพื่อให้ระบบ สมบูรณ์ ข้อเสนอส่วนใหญ่เป็นเรื่องของการจัดการแบบทั้งสิ้น ซึ่งถ้าทำได้ตามนี้ก็เชื่อได้ว่าได้แก้ไขปัญหาข้อบกพร่องในเรื่องการเลือกตั้งไปได้ในระดับหนึ่ง

1. การแบ่งเขตการเลือกตั้ง ต้องมีคณะกรรมการรับผิดชอบโดยตรง โดยให้อยู่ใน ความรับผิดชอบของคณะกรรมการเลือกตั้งที่จะจัดให้มีขึ้น

2. ต้องช่วยกันพิจารณาว่าการไปใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนนั้น เป็นหน้าที่ของ พลเมืองในระบบทุกประชาริปไตย หรือเป็นสิทธิพื้นฐานของประชาชน

3. บัญชีรายชื่อของผู้มีสิทธิเลือกตั้งต้องพร้อมเสมอในทุกเขต รวมทั้งการให้โอกาส ประชาชนในการเลือกตั้งข้ามเขต เช่น ชาวอีสานที่มาทำงานทำในกรุงเทพฯ สามารถใช้ สิทธิเลือกตั้งที่กรุงเทพฯ ไปยังเขตเลือกตั้งของตนได้ ด้วยวิธีลงทะเบียนไว้ล่วงหน้า หรือ Registered Vote

4. การให้ความช่วยเหลือจากรัฐแก่ผู้สมควรรับเลือกตั้ง (คนละส่วนกับการให้เงิน อุดหนุนพรบคการเมือง) เช่น การกำหนดสถานที่ให้ปิดไปสัตหีวานาเสียง การส่งประวัติ ของผู้สมควรรับอภัยเลขไปให้ประชาชนถึงบ้าน การจัดเวทีปราศรัยหรือการหาเสียง ทางวิทยุหรือโทรทัศน์ให้แก่ผู้สมควรในแต่ละเขต (ขึ้นอยู่กับสภาพท้องถิ่น) การกำหนด และตรวจสอบค่าใช้จ่ายในการหาเสียง เป็นต้น

5. การช่วยเหลือประชาชนผู้ไปออกเสียงเลือกตั้งโดยรัฐ เช่น จัดคูหาการเลือกตั้ง ให้มากที่สุด โดยคำนึงถึงความสะดวกของผู้ไปใช้สิทธิมากกว่าความสะดวกของผู้จัดการ เลือกตั้ง การจัดรถรับส่งประชาชนในวันไปลงคะแนน การสมนาคุณบางประการให้แก่ผู้ ที่ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง เช่น การลดภาษี การแจกคูปอง เป็นต้น

ระบบการเลือกตั้งที่น่าเสียดายนี้ เชื่อว่าน่าจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองของสังคมไทยในระดับหนึ่ง เป็นช่องทางหนึ่งของการปฏิรูปการเมือง อาจจะไม่ใช่วิธีการที่ดีที่สุด แต่การผลักดันคนดีเข้าสู่วงการเมืองได้มากขึ้นเป็นสิ่งที่น่าจะทำมิใช่หรือ!

วุฒิสภาพ : ไม่มีดีไหม ?

ได้เคยเสนอแนวคิดในเรื่องวุฒิสภาพต่อสื่อมวลชนไปหลายครั้งแล้วบัดตั้งแต่หลัง 14 ต.ค. 16 เป็นต้นมา ยอมรับว่าตนก็เชื่อถือการส่วนใหญ่ยังให้คุณภาพของสภาพไว้ด้วยเหตุผลทางวัฒนธรรมประเพณีมากกว่าหลักการในความเป็นจริง

มีการพิจารณาศึกษาภัยอย่างจริงจัง ในคณะกรรมการอธิการวิสามัญศึกษาแนวทางแก้ไขรัฐธรรมนูญเมื่อปี 2535 ผู้เสนอให้มีสภาพเดียว แต่แพ้เสียงส่วนมากในคณะกรรมการอธิการรายงานในเรื่องของวุฒิสภาพซึ่งเป็นเอกสารของรัฐสภา ก็เขียนโดยตัวของผู้เอง ที่ประชุมยังคงให้มีวุฒิสภาพอยู่ แต่มีจำนวนน้อย ลดจำนวนลงเหลือ 120 คน ที่สำคัญก็คือไม่เป็นข้าราชการประจำ และมาจากสังกัดส่วนของคณะที่พระครุฑ์ เมื่อได้รับในการเลือกตั้งสมาชิกสภาพผู้แทนราษฎร แต่เมื่อได้มีการตั้งคณะกรรมการอธิการพิจารณาแก้ไขรัฐธรรมนูญเมื่อปี 2537 ประเด็นนี้ก็ได้ถูกหยิบยกมาพิจารณา อีกครั้งหนึ่งในที่ประชุมกรรมการอธิการ ผู้ได้เสนอและแพ้ญัตติให้มีสภาพเดียวเข่นเคย์ แต่ก็แพ้เสียงส่วนใหญ่ซึ่งยังคงให้มีวุฒิสภาพในระบบเดิมเพียงแต่ลดจำนวนลงเหลือ 2 ใน 3 ของสมาชิกสภาพผู้แทนราษฎร เท่านั้น

ในการพิจารณาเรื่องนี้มีรายละเอียดมาก แต่ไม่มีใครให้เหตุผลที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรมได้ว่า เรายังมีวุฒิสภาร่วมทำใน ทำงานได้คุ้มกับบประมาณปีละประมาณ 200 ล้านบาทใหม่ แนวความคิดเกี่ยวกับการทำหน้าที่ที่เป็นพี่เลี้ยงของสภาผู้แทนราษฎรนั้น หมดสมัยแล้ว และ สส. ก็ไม่ยอมรับด้วย ส่วนหน้าที่ในการกลั่นกรองกฎหมายที่ยังมีความสำคัญอยู่บ้าง ก็ได้มีการยอมรับจากวุฒิสมาชิกอาวุโสว่ามีไม่กี่คนที่ทำหน้าที่นั้นอยู่ ซึ่งผมก็ได้เสนอทางออกให้ท่านเหล่านั้นเป็นที่ปรึกษาภูมายของสภาผู้แทนราษฎรจะมีประโยชน์กว่า

ผู้เขียนจะเสนอข้อมูลเกี่ยวกับวุฒิสภาร่วมทั้งให้ผู้อ่านได้พิจารณา รวมทั้งให้สมาชิก สส. ทั้ง 99 คน จะได้นำไปเป็นข้อถกเถียงในประเด็นนี้ ข้อสำคัญต้องทำใจเป็นกลาง ศึกษาและวิเคราะห์ถึงความเป็นจริงในอดีตปัจจุบันและอนาคต

ตั้งแต่เปลี่ยนแปลงการปกครองของไทยเมื่อปี พ.ศ. 2475 จากสมบูรณ์มาสิทธิราชย์มาเป็นประชาธิปไตย จนถึงปัจจุบันเป็นเวลา 65 ปีแล้ว ประเทศไทยมีรูปแบบรัฐสภาที่อาจจำแนกกลักษณะได้เป็น 3 รูปแบบ ดังนี้

1. สภาเดียว สมาชิกแต่งตั้งทั้งหมด

- ธรรมนูญการปกครอง 2475 เรียก “สภาผู้แทนราษฎร”
- ธรรมนูญการปกครอง 2502 เรียก “สภาว่างรัฐธรรมนูญ”
- ธรรมนูญการปกครอง 2515, 2520 และ 2534 เรียก “สภานิติบัญญัติแห่งชาติ”
- รัฐธรรมนูญ 2519 เรียก “สภาปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน”

2. สภาเดียว มีสมาชิก 2 ประเภท เลือกตั้งและแต่งตั้ง

- รัฐธรรมนูญ 2475 และ 2495 สมาชิกมีสิทธิเท่าเทียมกัน เรียกว่า ส.ส. ประเภท 2 แต่งตั้งโดยนายกรัฐมนตรี

3. สภาคู่ เลือกตั้งและแต่งตั้ง

- รัฐธรรมนูญ 2489, 2490, 2511, 2517, 2521 และ 2534
- สมาชิกแต่งตั้งเรียกวุฒิสภาระ (2489 เรียก พุฒิสภาระ)

เหตุผลว่าทำไม มีลักษณะดังกล่าวก็สามารถวิเคราะห์ได้ว่าแต่เดิมคณะราษฎรตั้งใจให้มีสภาเดียว แต่เมื่อเวลาผ่านไปสถานการณ์ทางการเมือง แคลสภพของสังคมไทยในระยะนั้นทำให้ต้องตั้งวุฒิสภาระขึ้น เพราะ

1. ຄວາມຈຳເປັນທາງດ້ານສົກລົງການກາරຄົງທາງການເນື່ອງ ເພື່ອຍັນຍັງຄວາມສັບສົນວຸ່ນວາຍ ແລະ ຄວາມໄວ້ເສດຖະກິນການທາງການເນື່ອງ (ແນ້ມແຕ່ຮູບຮ່ວມນູ່ງ 2475 ຍັງນັ້ນຢູ່ຕ້າມພະບານ ວິທະຍານຸ່ງຄົດແຕ່ຫຸ້ນໜ່ອມເຈົ້າຂຶ້ນໄປເລັກການເນື່ອງ ເພົ່າເກົ່າວ່າຈະກະທົບກະທະເກືອນ ເສດຖະກິນການທາງການບົວລິຫວາງບ້ານເນື່ອງໃນສົມຍັ້ນ)

2. ປະຊາບສ່ວນໃໝ່ຢັ້ງດ້າຍການສຶກຫຼາຍ ແລະ ຂາດຄວາມເຂົ້າໃຈໃນທາງການເນື່ອງການປັກປອງ

ຂ້ອຈຳກັດໃນເຮືອງຄາຍຂອງງຸມສາມາຊີກັ້ນ ຮູບຮ່ວມນູ່ງ 2489 ໄດ້ກຳນົດໄວ້ 40 ປີ (ບາທ ເພົ່າກາລືກຳນົດ 35 ປີ)

ຮູບຮ່ວມນູ່ງ 2492, 2511, 2517, 2521 ແລະ 2534 ກຳນົດ 35 ປີ ແລະ ຮູບຮ່ວມນູ່ງ 2492 ແລະ 2517 ມີກຳນົດໃຫ້ມີຄວາມປະຈຳເປັນງຸມສາມາຊີກ

ຈຳນວນຂອງງຸມສາມາຊີກັ້ນຮູບຮ່ວມນູ່ງ 2489 ມີຈຳນວນ 80 ດາວ ຮູບຮ່ວມນູ່ງ 2490 ໄທມີຈຳນວນເທົ່າກັບ ສ.ສ.

ຮູບຮ່ວມນູ່ງ 2492 ແລະ 2517 ກຳນົດໃຫ້ມີຈຳນວນ 100 ດາວ

ຮູບຮ່ວມນູ່ງ 2511, 2521 ແລະ 2534 ມີຈຳນວນ 3 ໃນ 4 ຂອງ ຈຳນວນ ສ.ສ.

ຮູບຮ່ວມນູ່ງປັຈຸບັນ ມີຈຳນວນ 2 ໃນ 3 ຂອງ ສ.ສ. (262 ດາວ)

ຮູບຮ່ວມນູ່ງ 2489 ໄດ້ກຳນົດເຮືອງຄຸນງຸມໄວ້ວ່າຈະຕ້ອງຈົບປັງຢາຕີເກີນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເກີນ ເທົ່ານາມແລ້ວມີເຕັກວ່າ 5 ປີ ພ້ອມຄົງດໍາຮັງຕໍ່ແນ່ງມີເຕັກວ່າຫວັນນັກອັງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເກີນ ສ.ສ. ນາມແລ້ວ

ຈຳນາຈຂອງງຸມສາມາຊີກັ້ນຈະມີມາກໂຮງອ້ອນຍົກເລີ້ນຢູ່ກັນຜູ້ຮ່າງຮູບຮ່ວມນູ່ງວ່າຈະເຄົາຮັດຕ່ອງຈຳນາຈອີປີໄຕຍ່ອງປະຊາບນ້ອຍໄວ້ເພື່ອໄດ້ ຂ້ອສັງເກດ ອື່ນ ຮູບຮ່ວມນູ່ງທີ່ຮ່າງໂດຍສັກທີ່ແຕ່ງດັ່ງຈາກຄະນະຮູບຮ່ວມນູ່ງກະຈະເຫັນຮູບຮ່ວມນູ່ງໃຫ້ງຸມສາມາຊີກັ້ນເກີນໄປ ຮູບຮ່ວມນູ່ງ 2517 ໄທຈຳນາຈງຸມສາມາຊີກັ້ນເພື່ອເລັກນ້ອຍເທົ່ານັ້ນ

ຂອ້າງຄວາມເຫັນຂອງບຸກຄຄສຳຄັງໃນອົດຕືບເພື່ອແສດງວ່າມີງຸມສາມາຊີກັ້ນໄວ້ກຳນົດ

ນ.ຮ.ວ.ຕຶກຖົ໌ຫົ່ງ ປຣະນິມີ້ນ ກລວ່າວ່າ “ນ້າທີ່ຂອງງຸມສາມາຊີກັ້ນເກີນຢ່າງນີ້ ເພື່ອກ່ອນໄຫ້ເກີດ ເສດຖະກິນການນັ້ນຄົງແກ່ຮູບນາລໄມ່ໄວ້ຮູບນາລໃໝ່ໃຫ້ນັ້ນຕາມເຈນາກມົນຂອງຮູບຮ່ວມນູ່ງ ເພື່ອປັບປຸງກັນການລັມຈຸກຄຸກຄລານຂອງຮູບນາລ” (ສຍາມຮູບສັປດາຫວິຈາරົນ ບັນທີ 42 ປີທີ່ 25 ວັນທີ 15 ເມ.ຍ. 2522)

คุณธานินทร์ กรัยวิเชียร “ช่วยกลั่นกรองงานสภาล่างให้เป็นไปด้วยความปราณีต และรอบคอบ เพื่อวัดคุณประสิทธิ์ดังกล่าว สภาสูงจึงต้องประกอบด้วยสมาชิกผู้ทรงคุณวุฒิสูงมีประสบการณ์มาก” (ระบบประชาธิปไตย : กระทรวงกลาโหม 2519 หน้า 11)

จากข้อมูลที่กล่าวมาแล้วพิจารณาได้ว่าการมีวุฒิสภานั้นเป็นการให้ความเป็นเอกกับฝ่ายบริหาร (Strong Executive) ในบางครั้งอาจเป็นเครื่องมือของฝ่ายบริหารหรือเป็นพลังของฝ่ายบริหาร (รัฐบาล) ที่จะถ่วงดุลย์กับพลังของสภาผู้แทนราษฎร (ฝ่ายค้าน) จึงได้ให้อำนาจในการแต่งตั้งเป็นของนายกรัฐมนตรี (ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ) เว้นแต่รัฐธรรมนูญ 2489 (บทเฉพาะกาล) ให้สภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้เลือกผู้มีสิทธิลงคะแนนและให้ผู้แทนตำแหน่งเลือกผู้มีสิทธิลงนามในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้ แต่ในรัฐธรรมนูญฉบับนี้จึงนับให้เลือกผู้มีสิทธิโดยทางอ้อม คือ เลือกผู้แทนตำแหน่งก่อนและให้ผู้แทนตำแหน่งเลือกผู้มีสิทธิลงนามในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้ใช่

รัฐธรรมนูญ 2492 ให้ประธานของคณะกรรมการเป็นผู้รับสนองพระบรมราชโองการ เช่นเดียวกับรัฐธรรมนูญ 2517 ฉบับแรกแต่ได้แก้ไขใหม่ให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จากประวัติศาสตร์การเมืองไทย สามารถพิจารณาถึงภาระหน้าที่หลักของวุฒิสภากำกับ 2 ประการคือ

1. ให้ความเป็นเอกกับฝ่ายบริหาร เพื่อให้รัฐบาลมีเสถียรภาพ
2. พิจารณาการกลั่นกรองกฎหมาย

ข้อที่ควรพิจารณา ก็คือ ในสภาวะการเมืองไทยปัจจุบันนี้เราจะมีวุฒิสภาระไรเพื่อทำหน้าที่อะไร ก่อนที่จะพิจารณาในเรื่องนี้ให้ สร. ไปเอกสารยังงานการประชุมของวุฒิสภาระที่ประชุมกันทุกวันศุกร์ย้อนหลังไป 10 ปี เขายกมาอ่านดูแล้ววิเคราะห์ถึงผลงานของวุฒิสภาว่าเป็นอย่างไร ประชุมกันครั้งละกี่นาทีหรือกี่ชั่วโมง เอาบัญชีค่าใช้จ่ายมาพิจารณาว่าเป็นเท่าใด คุ้มกันกับภาระหน้าที่ที่มีอยู่หรือไม่

ถ้าได้คำตอบในเรื่องหน้าที่ของวุฒิสภาก็จะกำหนดที่มาและคุณสมบัติ รวมทั้งวิธีการที่ได้มาของวุฒิสภาระได้ เช่น ให้มาราชนาที่ช่วยร่างกฎหมายโดยพิจารณาเห็นว่า สภาผู้แทนราษฎรผลิตกฎหมายข้าไม่ทันกับความเป็นไปของสังคม เรา ก็จะจัดให้มีการเลือกตั้งวุฒิสภามาชิก จังหวัดละ 2 คน กำหนดคุณสมบัติไว้ค่อนข้างสูง เช่น จบปริญญาตรี เป็นฝ่ายบริหารไม่ได้ แต่จะทำหน้าที่ร่างกฎหมายตามความประสังค์ของราษฎร

ในลักษณะนี้ก็จะต้องพิจารณาว่าระบบการเลือกตั้งทั้งสองส่วน จะทำให้เกิดความล่าช้าในการบริหารราชการแผ่นดินหรือไม่ เพราะถ้าผู้มีสิทธิสามารถมาใช้การเลือกตั้ง ก็ย่อมมีสิทธิยื่นญัตติตั้งกระทู้ต่อฝ่ายบริหารได้ รวมทั้งการยื่นญัตติไม่ได้วางใจคนดูแลรัฐมนตรีด้วย

ส่วนในแนวคิดเดิมเกี่ยวกับภาระหน้าที่หลักของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ขอเสนอเหตุผลบางประการเพื่อให้ผู้อ่านได้พิจารณาว่า ภาระหน้าที่ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งมีความจำเป็นอยู่หรือไม่ในสภาพแวดล้อมทางการเมืองปัจจุบัน และถ้าไม่มีผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ภาระหน้าที่ของส่วนราชการจะเปลี่ยนไปอย่างไร

1. ในภาระหน้าที่ซึ่งเป็นผู้ค้าจุนเสถียรภาพของรัฐบาลตามวัตถุประสงค์เดิมนั้น ยังมีความจำเป็นอยู่หรือไม่ ขอให้พิจารณาว่า เศถียรภาพของรัฐบาลนั้นขึ้นอยู่กับผู้มีสิทธิเลือกตั้งหรือ ในหมายวิถุต์ไม่ว่าจะเกิดเหตุการณ์อะไรขึ้น บทบาทของผู้มีสิทธิเลือกตั้งเป็นอย่างไรไม่ว่า 14 ต.ค. 16 หรือ 6 ต.ค. 19

ขอให้พิจารณาความเป็นจริงจากสภาพแวดล้อมของสังคมไทยในปัจจุบันว่า เสถียรภาพของรัฐบาลขึ้นอยู่กับปัจจัยอะไรบ้าง ผู้มีความเห็นว่า ครึ่งตัวที่ขึ้นมาบริหารประเทศ ถ้ายังมีเดิมที่ในหลัก 3 ประการต่อไปนี้ จะไม่มีความล้มเหลวได้ และจะเป็นที่รักของราษฎรด้วยซึ่งหมายถึงการที่มีเสถียรภาพที่มั่นคง เป็นที่เชื่อถือของคนไทยและต่างประเทศ

- การบริหารราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริต
- มีเป้าหมายและนโยบายการบริหารเพื่อคนส่วนใหญ่ของประเทศไทย
- การบริหารราชการโดยยึดหลักเสมอภาคและเที่ยงธรรม

รัฐบาลใดก็ตามที่ใช้หลัก 3 ประการนี้ในการบริหารประเทศไม่ต้องไปหาหมอกุญฑ์ในหนอกครับ ไม่มีใครล้มเหลวได้ เพราะประชาชนจะคอยปกป้องท่านเอง เป็นข้อพิสูจน์ที่สำคัญ ซึ่งท้าทายภาระหน้าที่ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่ผ่านมา นั้นมีการแต่งตั้งผู้คุมกำลังทางทหารทั้ง 3 เหล่าทัพ เป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวนมากโดยคาดว่าจะป้องกันการรัฐประหารได้แต่ก็พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าไม่สามารถป้องกันการรัฐประหารได้ชัดเจนผู้ที่เป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้งและเป็นผู้ทำรัฐประหารเสียเอง

หรือในบางครั้งผู้มีสิทธิเลือกตั้งตัวเป็นกกลาง แทนที่จะช่วยรักษาเสถียรภาพของ

รัฐบาลลับตั้งตัวเป็นปฏิบัติชักกับรัฐบาลเสียเอง เช่น ในการนีการพิจารณาแก้ไขรัฐธรรมนูญมาตรา 198 และ 199 เมื่อคราวที่แล้ว

2. ภาระหน้าที่ในการพิจารณาลั่นกรองกฎหมาย มีความจำเป็นจริงหรือ ก่อนที่ร่างกฎหมายจะเข้าพิจารณาใน ครม. หรือเมื่อผ่าน ครม. ไปแล้ว รัฐบาลก็จะส่งร่างกฎหมายนั้นไปให้คณะกรรมการกฤษฎีกាតตรวจสอบความถูกต้องในทุกๆ ด้าน ก่อนที่จะส่งเข้าสู่สภาผู้แทนราษฎร คณะกรรมการกฤษฎีกាតุ่นใหญ่ ซึ่งเป็นที่ปรึกษากฎหมายรัฐบาลนั้น มีตำแหน่งเป็นนิติสมाचิกหลาຍคน ที่เป็นประเด็นสำคัญก็คือ ถ้าผู้ทรงคุณวุฒิทางกฎหมายของรัฐบาลร่างกฎหมายแล้วังมีข้อบกพร่องก็ต้องพิจารณาว่าเรื่องนี้จะมีหน่วยงานนี้อยู่ไหม

ในระบบประชาธิปไตยการผลิตกฎหมายน่าจะเป็นเรื่องของคณะกรรมการอธิการบุคคล ต่างๆ ในสภา แต่การทำหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎรของเรานอกพร่องเอง นิติสภาคด้วยดูแลให้ ผู้แทนราษฎรจะต้องปฏิรูปตัวเองเสียใหม่ในการทำหน้าที่ เพราะการออกกฎหมายเป็นหน้าที่สำคัญของสภาผู้แทนราษฎร และถ้าเริ่มจากการตามระบบที่เป็นมาตรฐาน เชื่อได้ว่าการผลิตกฎหมายจะเป็นไปด้วยความรอบคอบ เพราะจะมีการพิจารณาด้วยการสอบถ้วนความเห็นสาธารณะ การออกแบบสอบถ้วน เป็นต้น โดยมีผู้เชี่ยวชาญทางกฎหมายเป็นที่ปรึกษาในกระบวนการทั้งหมด

ในรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันค่อนข้างจะปิดกั้นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่เป็นฝ่ายค้านในการออกกฎหมาย (มาตรา 143) เพราะถ้าเป็นร่าง พรบ. เกี่ยวกับการเงินทั้งหมด ต้องได้รับความยินยอมจากนายกรัฐมนตรีก่อน ทำให้บทบาทในการเสนอกฎหมายของฝ่ายค้านลดลงไปมาก กลยุทธ์เป็นข้าราชการซึ่งเป็นลูกน้องของฝ่ายบริหารเป็นญี่สนาของร่างกฎหมายแทน ส.ส. มีหน้าที่พิจารณาในสภา ซึ่งเกิดข้อบกพร่องได้ง่าย เพราะตัวเองไม่รู้ในรายละเอียดมาก่อน นอกจากจะสนใจในเรื่องนั้นเป็นพิเศษ

ถ้าเราเปลี่ยนบทบาทของกรรมการเสียให้ถูกต้องตามหลักการของประชาธิปไตย ขณะเดียวกันก็จัดการปรับปรุงสำนักงานเลขานุการรัฐสภาให้มีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะรองรับภาระหน้าที่ของผู้แทนราษฎร ก็ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องให้บุติสภาคเป็นผู้กลั่นกรองกฎหมายอีกต่อไป เพราะสภาผู้แทนราษฎรก็จะมีที่ปรึกษากฎหมายผู้ทรงคุณวุฒิฝ่ายบริหารมีคณะกรรมการกฤษฎีกา การออกแบบกฎหมายก็จะเป็นไปด้วยความรอบคอบโดยกลไกของมันเอง

3. ขอให้พิจารณาการแต่งตั้งบุคคลสมาชิกที่ผ่านมาบันทึกว่าเป็นอย่างไร เห็นภาพได้ชัดเจนว่าเป็นการแต่งตั้งพรคร่วมกันเป็นส่วนใหญ่ เรียกว่าเป็นการตอบแทนทางการเมือง คงจะไม่ผิด (Political Rewards) สถาบันรัฐสภาได้รับความเสียหายเป็นอย่างมากเมื่อมีข่าวของกรณีข้อตำแหน่งบุคคลสมาชิกทางสื่อมวลชนทำให้ประชาชนขาดความศรัทธาและเชื่อมั่นในสถาบันรัฐสภามากยิ่งขึ้น

ทั้ง 3 ประเด็นนั้นเป็นเหตุผลที่สำคัญในการพิจารณาว่าในอนาคตนี้เรารู้ว่าจะคงไว้ซึ่งการมีรัฐสภาหรือไม่ ถ้ามีจะต้องตอบได้ว่ามีไว้เพื่อทำหน้าที่อะไร

อนึ่ง ในสังคมประชาธิปไตยเป็นหน้าที่ของกลุ่มผลประโยชน์ต่างๆ และประชาชนควรเคารพ หรือให้ความสนใจในกฎหมายแต่ละฉบับที่ออกมายโดยรัฐสภา ถือว่าเป็นหน้าที่ของพลเมืองในระบอบประชาธิปไตย สถาบันการศึกษาโดยเฉพาะมหาวิทยาลัยควรให้ความรู้แก่ประชาชนทันทีที่ร่าง พรบ. เข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการรัฐมนตรี ไม่ใช่สนใจเฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่เป็นข่าวเท่านั้น สื่อมวลชนก็ควรจะทำข่าวในลักษณะเจาะลึก เช่นเรื่องศาลปกครองเป็นต้น กฎหมายทุกฉบับมีผลกระทบกับประชาชนทั้งสิ้น จึงควรให้ความสนใจกันให้มากกว่านี้ อย่าไปคิดว่าไม่ใช่เรื่องของเรา ต้องจำไว้ว่าการเมืองมีผลกระทบกับประชาชนทุกคนดังเดิมเกิดไปจนตาย

การให้ความสนใจในร่างกฎหมายทุกฉบับของประชาชนจะทำให้การพิจารณากฎหมายเป็นไปด้วยความละเอียดรอบคอบทุกขั้นตอน และจะตรงตามวัตถุประสงค์ของ การใช้กฎหมายทุกฉบับนั้นในอนาคต ตัวอย่างในที่นี้ก็คือ ร่าง พรบ. คณะกรรมการการเลือกตั้งที่กำลังพิจารณาอยู่ในกรรมการยุติธรรม ไม่มีสื่อมวลชนสนใจในรายละเอียดเลย ประชาชนหรือสถาบันการศึกษาก็ไม่สนใจ แต่ในการเลือกตั้งก็มีเสียงครหาเรื่องการข้อเสียงทางสื่อมวลชนทุกวัน ทำไม่ องค์กรกลางจึงไม่ให้ความสนใจในร่าง พรบ. ฉบับนี้ ทั้งที่เป็นผู้รู้ดีในเรื่องกฎหมายในการข้อเสียง

เป็นตัวอย่างที่สำคัญเพื่อให้ผู้อ่านได้พิจารณา แต่ประเด็นนี้เป็นเพียงการเสนอแนะให้ประชาชนมีส่วนร่วมในทางการเมืองมากขึ้นเท่านั้น ไม่ใช่ประเด็นสำคัญในเรื่อง ภาระหน้าที่ของรัฐสภา

บทความนี้มีได้มีเจตนาที่จะมองคร่าวในทางลบ แต่เป็นการเสนอแนวคิดไปตามหลักการของระบอบประชาธิปไตย เพื่อให้ผู้อ่านได้ใช้วิจารณญาณกันเอง

ผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกิจกรรมศึกษาเรื่องนี้ให้ละเว้นครอบคลุม ขอให้มองผลประโยชน์ของประชาชนส่วนใหญ่เป็นสำคัญ และทำใจให้เป็นกลาง ไม่ยึดติดกับสิ่งใด เพราะในไม่ช้าทุกคนก็ต้องกลับไปสู่ที่มาของตนเองทั้งสิ้น เอาอะไรไปไม่ได้หรอกครับ

บทบาทของผู้แทนราชภูมิไทย กับประชาธิปไตยแบบไทยๆ

ในโอกาสเปิดประชุมสมัยสามัญของรัฐสภาเวียดนามอีกครั้ง ผู้เขียนขอโอกาสกล่าวถึงบทบาทของสมาชิกสภาผู้แทนราชภูมิของไทยโดยท้าไปว่า ควรจะเป็นอย่างไร

อาจจะกระทบกับพฤติกรรมของสมาชิกสภาผู้แทนราชภูมิท่องเที่ยวต่างประเทศ ซึ่งต้องขออภัยด้วย เพราะมีเจตนาที่อยากจะให้เป็นที่ทราบของประชาชนว่า ผู้แทนที่ประชาชนเลือกไปนั้นเข้าทำงานที่อะไรบ้าง ก็เกิดประโยชน์กับประชาชนส่วนรวมหรือไม่ เพียงใด รู้จักหน้าที่และความรับผิดชอบเพียงใด รวมทั้งได้เสียสละเพื่อส่วนรวมตามที่ได้สัญญาไว้กับประชาชนหรือไม่

ในประเทศไทยมีการปกครองในระบบประชาธิปไตยนั้น ผู้แทนราชภูมิจะถูกตรวจสอบโดยประชาชนผู้เลือกตั้งและสื่อมวลชน ไม่ว่าจะเป็นวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ หรือองค์กรอื่นๆ

การติดตามผลงานของผู้แทนราชภูมิเป็นเรื่องธรรมดा ประชาชนเขายากจะรู้ว่าผู้แทนของเขานำมาทำหน้าที่สมบูรณ์เพียงใด ได้กระทำในสิ่งที่สัญญาไว้กับประชาชนหรือไม่ ผู้แทนราชภูมิจึงต้องปฏิบัติหน้าที่ให้สมกับที่ประชาชนได้วางใจเลือกเรามาเป็นผู้แทนฯ เพราะมีฉันอ้างจะขาดการยอมรับหรือไม่ได้รับเลือกตั้งในโอกาสต่อไป

ตามหลักการในระบบของประชาธิปไตย ผู้แทนราษฎรมีหน้าที่สำคัญอยู่ 3 ประการ คือ

1. การออกกฎหมายเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของประชาชน
2. การตรวจสอบการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาล
3. ให้ความช่วยเหลือแก่ประชาชนในเขตเลือกตั้งของตน

ใน 2 ประการแรกนั้น เป็นการกระทำในรูปของสถาบันรัฐสภา โดยมีรูปแบบและวิธีการที่กำหนดไว้ในแต่ละประเทศ ซึ่งไม่แตกต่างกันนัก สุดแต่ว่าสภาพแวดล้อมของความเป็นประชาธิปไตยแต่ละประเทศเป็นอย่างไร

ประเทศไทยเป็นประชาธิปไตยส่วนใหญ่จะมีสมัยประชุมที่ยาว และทำงานเกือบทุกวัน มีการกำหนดไว้ແเนี้ดในรายละเอียดของปฏิทินการทำงาน เช่น วาระการประชุมเป็นสมัยเดียว 7-8 เดือน อาจจะมีช่วงพักเล็กน้อย หรือแบ่งสมัยประชุมเป็น 2 สมัย สมัยละ 4 เดือน

ประเทศไทยแบ่งวีปมุโรม มักจะปิดสมัยประชุมในช่วงฤดูร้อน เพราะถือว่าเป็นช่วงพักผ่อนของครอบครัว

การกำหนดปฏิทินการทำงานของสภาฯ มักจะเป็นแนวเดียวกัน เช่นวันจันทร์ อังคาร เป็นการประชุมของคณะกรรมการธุรกิจการชุดต่างๆ พุธและพฤหัสฯ จะเป็นการประชุมสภาฯ เพื่อพิจารณาร่างกฎหมายต่างๆ ช่วงปลายสัปดาห์ ผู้แทนฯ ก็กลับไปคลุกคลีกับประชาชนในท้องถิ่นของตน

ในบางประเทศ เช่น อังกฤษ กำหนดให้มีการตอบกระทู้สดในสภาฯ 2 วัน อาจจะเป็นวันจันทร์ อังคาร หรือจันทร์ถึงพุหัสฯ ตอนบ่าย เวลาตั้งแต่ 15:00 น. เป็นต้นไป มีการถ่ายทอดโทรทัศน์ให้ประชาชนได้ตรวจสอบการทำงานของห้องรัฐบาลและฝ่ายค้านไปในตัว

การกำหนดปฏิทินการทำงานนั้น สามารถยืดหยุ่นได้ สุดแต่ความต้องการส่วนใหญ่ของสมาชิกสภาฯ ที่สำคัญคือ ต้องแสดงให้ประชาชนเห็นว่า ผู้แทนราษฎรได้อุทิศเวลาเพื่อประชาชนจริงๆ ผลงานจะเป็นตัวตัดสินว่า ผู้แทนราษฎรทำงานจริงจังหรือไม่ ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายค้านหรือฝ่ายรัฐบาล ก็ต้องทำงานเพื่อประชาชนทั้งนั้น

ในขณะเดียวกัน ประชาชนก็มีโอกาสได้ตรวจสอบผู้แทนฯ ของตนว่า ได้ทำงานสมกับความต้องการหรือความหวังของเขานหรือไม่ สนองตอบความต้องการของประชาชน

ຫົວໜ້າປະເທດ ສິ່ງແລ້ວນີ້ຄວາມຈະກຳທັດປະໄຕໃຫຍ່ໃນສາກຸຽແທນຮາຊງວຽງຂອງໄທຢ່າງໃຫ້ຈັດເຈັນ
ເພົ່າມະນີ້ສິ່ງທີ່ສາມາດສ້າງຄວັດຫາໄທກັບປະເທດອິຍ່າງໜຶ່ງ

ໃນປັຈຸບັນ ປົງທິນການທຳນານຂອງຮູ້ສາກຸຽໄທຍ້ນັ້ນຍັງອຸ່ນໃລ້ກະນະຫລວມໆ ການທຳ
ນານຂອງສາມາຊີກສາກຸຽແທນຮາຊງວຽກຄ່ອນຂັ້ນນ້ອຍ

ກາຮະໜ້າທີ່ສ່ວນໃນຄູ່ຂອງ ສ.ສ. ໄທຍ ອູ່ທີ່ການລັງໄປຄຸລຸກຄືແລະເຍື່ນເຍື່ນ
ປະເທດໃນເຊື້ອເລືອດຕັ້ງຂອງຕຸນ ການຮອງລົງມາກີເປັນການສ່ວນຕົວ (ອາຈເປັນເພົ່າມະນີ້ໄດ້ເຈັນ
ເດືອນນ້ອຍໄປກີ່ໄດ້) ການເສີຍສະເພີ້ມປະເທດຕາມຫລັກການໃນຮະບອນປະເທີປີໄຕຍັງ
ມີນ້ອຍ (ໃນຄວາມຄົດເໜີຂອງພມ)

ພມໄມ້ອ່າຍໃກ້ຜູ້ແທນຮາຊງວຽງຂອງໄທຢ່າງທີ່ເປັນອຸ່ນໃນປັຈຸບັນນີ້ ແຕ່
ອ່າຍໃກ້ເປັນປາກເສີຍແທນປະເທດຜູ້ເລືອດຕັ້ງເຂົ້າໄປ ຕ້ອງສູ່ໃຫ້ໄດ້ມາສົ່ງຄວາມຕ້ອງການ
ພື້ນຖານຂອງປະເທດ ທຳໄໝປະເທດຍຸ່ນເຍື່ນເປັນສຸຂ ຮຶ່ອມີຫົວດະລະຄວາມເປັນອຸ່ນທີ່ດີຂຶ້ນ
ໄດ້ຮັບບົກກາທີ່ດີຈາກຂໍາຮາຊກາ ເສັນອົງຮ່າຍທີ່ສຳຄັງໆ ແລະເປັນປະໂຍ່ນດ້ວຍສົງຄນ
ສ່ວນຮວມ ເພວະຮູ້ສາກຸຽແທນສ່ວນຮວມທີ່ຈະຕ້ອງສ້າງຂຶ້ນມາໃຫ້ເປັນທີ່ພື້ນຂອງປະເທດໃຫ້
ໄດ້ໃນປັຈຸບັນ

ໃນປັຈຸບັນນັ້ນ ປະເທດຍັງຈາດຄວັດຫາແລະຄວາມເຂື່ອນ້ຳໃນດ້ວຍອົບນັ້ນຮູ້ສາກ
ທີ່ຈະເປັນທີ່ພື້ນຂອງປະເທດໄດ້ ທຳໄໝການແທກຮ່າງຂອງການເມືອງຂອງທາງມີໂກສເປັນໄດ້
ຕລອດໄປ ເປັນຈຸດທີ່ສຳຄັງມາກທ່ອຍາຈະເນັ້ນໃຫ້ທ່ານທັງໝາຍໄດ້ຕະຫັກໃນປະເທດນີ້

ມີຂະໜັນ ກົມກຈະມີຄໍາຄຳມັນຕະຫຼອດເວລາວ່າ ເຮົາຈະແກ້ປັ້ງທາກການຮູ້ປະທາງໃນເມືອງ
ໄທຢ່າງໃຫ້

ສ່ວນຮວມຮູ້ສາກຈະມັນຄອງຍຸ້ດີແລະເປັນທີ່ພື້ນຂອງປະເທດໄດ້ ກົມກຈະມີຄໍາຄຳໃຫ້ການໃນ
ການທຳນານຂອງສາມາຊີກສາກຸຽແທນຮາຊງວຽກແຕ່ລະທ່ານນັ້ນເອງ ພມເຫັນວ່າມີປະກາວເດືອນ
ເທົ່ານັ້ນຈົງໆ

ເຮົາຄວ່າທີ່ຈະມາວິເຄຣະນີ້ວ່າປົງທິນການທຳນານຂອງຜູ້ແທນຮາຊງວຽກໄທຍ້ນັ້ນທຳແນບໄທຢາ
ຈົງນີ້ໄວ້

ປັຈຸບັນເຮົາກຳທັດປະໄຕໃຫ້ມີການປະຫຼຸມສາກາ ເປັນ 2 ສມັຍ ສມັຍລະ 90 ວັນ ຫົວໜ້າປະເທດ
3 ເດືອນ ຈະມີການປະຫຼຸມສາກາ ໃນສັນຍປະຫຼຸມອາທິດຍີລະ 2 ວັນ ດືອນພຸດແລະພຸດໜ້າສໍາ
ຮັມທັງມີການປະຫຼຸມກຽມມາທີ່ການຄະນະຕ່າງໆ ອາທິດຍີລະ 1 ວັນ ຈະເປັນວັນໃຫນກີ່ສຸດແຕ່

จะกำหนดกันไป ส่วนใหญ่เลือกประชุมวันพุธและพฤหัสฯ เช่นเดียวกัน จะได้ไม่ต้องมา สภาฯ บ่อยนัก ผสมจะไม่กล่าวถึงการทำงานของวุฒิสภาในบทความนี้ เพราะอย่างจะ เน้นถึงบทบาทของผู้ที่ประชาชนเลือกไปเท่านั้น

นอกจากนั้น ก็ไม่มีงานอื่น ทำให้กฎหมายแต่ละฉบับกว่าจะออกมายieldได้นั้น ข้ามกัน ทำอย่างไรที่จะปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพมากกว่านี้ นอกจากจะขอความกรุณาท่าน ผู้แทนราษฎรผู้ทรงเกียรติได้เสียสละเพื่อประชาชนมากกว่านี้เพื่อความมั่นคงของระบบ ประชาธิปไตย

คำถ้ามี ก็คือ จะเพิ่มสมัยประชุมให้ยาวกว่าเดิมให้ใหม่ ขอเป็นสมัยละ 4 เดือน ส่วน การทำงานก็คงจะเพิ่มวันทำงานเข้าไปด้วย เช่น วันอังคารประชุมสภาฯ เพื่อให้รัฐบาล ตอบบรรทัดฐาน ในตอนบ่ายตั้งแต่เวลา 15:00-20:00 น. ถ้าไม่ทำการบ้านมาหรือตั้ง กระทุกที่ไม่ได้ประโยชน์ ก็จะอย่างประชุมไปเอง ต้องมีการถ่ายทอดสดทางโทรทัศน์ด้วย เพื่อให้ประชาชนสามารถตรวจสอบได้มีการทำงานของผู้แทนฯ ตนด้วย ที่กำหนดให้ ประชุมบ่ายก็เพราะดอนเข้ามีการประชุมคณะกรรมการรัฐมนตรี พุธและพฤหัสฯ จะเป็นการ ประชุมสภาผู้แทนราษฎร เพื่อพิจารณาร่างกฎหมายต่างๆ ที่เข้าสู่สภาฯ ส่วนวันศุกร์เข้า ก็เป็นเรื่องของกรรมการแต่ละคณะ (ถ้าหากสมัยประชุม อย่างให้กรรมการเพิ่มวัน ประชุมเป็นอาทิตย์ละ 2 วัน) เสร็จแล้วก็แยกย้ายกันกลับห้องถินตน

ผมคิดว่าเพียงพอที่จะทำให้ประชาชนที่เลือกตั้งท่านเข้าไปสู่สถาบันรัฐสภา มี ความพึงพอใจในการทำงานของท่านในระดับหนึ่ง

ผมอยากรู้ว่าท่านทำงานมากกว่านี้ ก็เกรงว่าจะใช้ท่านมากเกินไป

คณะกรรมการธิการแต่ละคณะที่มีอยู่ในสภานี้ ควรทำงานหนักกว่านี้ ไม่ว่าจะเป็น คณะกรรมการธิการสามัญหรือวิสามัญ

ผมสังเกตดูว่า ความร่วมมือในการมาประชุมของคณะกรรมการธิการแต่ละคณะ ยัง มีน้อย คงจะต้องขอความร่วมมือต่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้อาจจะได้ต่อคณะ กรรมการธิการที่ท่านดำเนินการให้มากกว่านี้

ตามความเห็นของผม อย่างให้ท่านเป็นกรรมการคนละคณะเท่านั้น เพราะจะ ต้องเป็นกรรมการวิสามัญด้วย แต่คงจะห้ามท่านยก เพราะแต่ละท่านนั้นมีความ สามารถทำงานได้หลายอย่าง

การตั้งคณะกรรมการวิสามัญนั้น ถ้าต้องการให้งานของสภากฯไปได้เร็ว ควรตั้งคนนอกเข้ามาให้เป็นอัตราราษฎรที่มากกว่าในปัจจุบัน เลือกเฉพาะคนที่มีความรู้ และเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในสาขานั้นจริงๆ งานก็จะเสร็จเร็วขึ้น และมีประสิทธิภาพด้วย เพราะผลงานที่ออกมาน่าส่ายตาประชาชนจะเห็นได้ชัดเจนขึ้น

อย่างทำงานแบบไฟไหม้ฟางเป็นอันขาด ปัญหาต่างๆ ในสังคมไทยยังมีอีกมากที่รอให้พากท่านแก้ไข ไม่จำเป็นต้องรอให้มีเรื่องร้องทุกข์ถึงท่านก่อนค่อยพิจารณา

จำนวนของคณะกรรมการในต่างประเทศนั้นมีมากนิดที่รัฐบาลกลัว ประธานคณะกรรมการจะเป็นคนในสังกัดพระคู่ฝ่ายรัฐบาลหั่งสิ้น ไม่ยอมให้ฝ่ายค้านเป็น ไม่ว่าออกสูตรเดียวกัน ก็ต้องมีฝ่ายค้านอยู่ในรัฐบาล ปะทะกันอยู่บ่อยๆ แต่ในประเทศไทยถือได้ว่ามีสปริตสูงมาก น่าชื่นชมที่เดียวที่ยอมให้ฝ่ายค้านเป็นประธานกรรมการในบางคณะได้

หน้าที่ของคณะกรรมการวิสามัญฯ เพราะเท่ากับค้อยดิตตามดูแล ประเมินผล ตรวจสอบการปฏิบัติงานของรัฐบาลไปในตัว สามารถเดินทางไปสืบหาข้อเท็จจริง พิงคำร้องทุกข์จากประชาชนได้ ไม่ว่าจะอยู่ส่วนไหนของประเทศ ในต่างประเทศนั้น พยายามที่จะช่วยงานรัฐบาลเสียด้วยซ้ำไป ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมทางการเมืองของแต่ละสังคม ซึ่งไม่เหมือนกัน

กรรมการแต่ละคณะของสภากฯไทย ต้องเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานให้มากกว่านี้ ในหลักการแล้ว กรรมการแต่ละคนไม่มีความมีเรื่องพระคู่เข้ามาเกี่ยวข้อง ถึงแม้ว่าการตั้งกรรมการแต่ละคนมีสัดส่วนมาจากพระคู่กัน

เพราะอะไร ผมจึงพูดเช่นนั้น

ถ้าทำนั้นไม่ได้เป็นสูตแทนของประชาชน ผมจะไม่พูดสิ่งนี้คณะกรรมการวิสามัญฯต้องค่อยเป็นผู้ดูแลรักษาผลประโยชน์ของประชาชนทั้งประเทศ ค่อยดิตตามผลการปฏิบัติงานของรัฐบาลแทนสภากฯใหญ่ เป็นการแบ่งงานกันทำ มิฉะนั้นก็คงจะไม่มีคณะกรรมการวิสามัญฯแต่ละด้านปรากฏอยู่

สิ่งที่จะสนับสนุนให้ท่านทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากการเสียสละของตัวท่านเองแล้ว ก็คือบุคลากรที่มีอยู่ในสำนักงานเลขานุการรัฐสภา ความสอดคล้องในด้านต่างๆ ไม่ว่าสถานที่ทำงาน เครื่องมือ เครื่องใช้ทันสมัย ห้องสมุด ผู้เขียนรายงานเฉพาะ

ด้าน ฯลฯ สิ่งต่างๆ เหล่านี้เป็นปัจจัยสำคัญมากที่จะเกื้อหนุนให้การดำเนินงานของรัฐสภาไปสู่ความหมายที่ต้องการได้

เพราะฉะนั้น รัฐบาลจำเป็นต้องเตรียมงบประมาณที่เหมาะสม เพื่อพัฒนาในส่วนนี้ให้มีประสิทธิภาพพอเพียงกับภาระหน้าที่ของสภา ที่มีอยู่ได้

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแต่ละท่านต้องมั่นศึกษาทำความรู้ ติดตามสถานการณ์ ทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม การศึกษา การต่างประเทศ อุปสงค์ แนวโน้มและว่า ไม่มีใครจะสามารถรู้ทุกเรื่องได้ แต่ท่านควรจะศึกษาในด้านที่ท่านสนใจหรือในเรื่องที่ท่าน มีความรู้ยิ่งเมื่อยุทธหัตถการเพียงได้ ก็เป็นประโยชน์แก่ตัวท่านเองและชาติบ้านเมืองเท่านั้น

ถ้าท่านไม่มั่นศึกษาทำความรู้ ก็ไม่สามารถสู้กับข้าราชการประจำได้ จะเห็นได้ จากการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาลทุกครั้ง ข้อมูลของผู้อภิปรายไม่ไว้วางใจจะสู้ข้อมูล ของฝ่ายรัฐบาลไม่ได้เลย ต้องศึกษาให้ละเอียดรอบคอบ

อย่างกรณี FCI นั้น ถือได้ว่าเป็นการยกมาตรฐานของสภา ได้ชัดเจน

การเกิดกลุ่มต่างๆ ขึ้นมา ไม่ว่าจะเป็นกลุ่ม 16 กลุ่ม 21 หรือรวมตัวเป็นเรื่อง ดีทั้งสิ้น ถ้าท่านมีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่จะทำงานเพื่อส่วนรวม ต้องแสดงให้คน ทั่วไปเห็นชัดว่าเป็นกลุ่มผลประโยชน์ทางการเมืองที่มีจุดยืนและมีหลักการ โดยเน้นให้เห็นถึงประโยชน์ของสังคมหรือของประเทศเป็นหลัก

ขอเชิญชวนกับบทบาทของ ส.ส. หนุ่มๆ ที่มีไฟแรงหลายท่าน ที่ได้แสดงบทบาทในการส่งเสริมประชาธิปไตย และบทบาทในการเป็นตัวแทนของประชาชนอย่างเด่นชัด คงจะไม่ต้องเอ่ยชื่อถึง ถ้าผู้อ่านได้ติดตามพฤติกรรมการปฏิบัติงานของคนเหล่านี้ตลอด 6 เดือนที่ผ่านมา

อย่าไปกลัวว่าท่านจะไม่ได้รับเลือกตั้ง ถ้ามัวแต่ทำงานที่ส่วนมากเกินไป อภิบาล ให้ราษฎร์ได้เข้าใจเสียที่ชัดเจนว่า การเป็นผู้แทนราษฎรนั้นมีหน้าที่หลัก 3 ประการดังกล่าว ไม่ใช่นักบุญ แต่ในข้อเสนอของผู้นั้น ก็มิได้ให้ท่านต้องทิ้งพื้นที่ เพียงแต่แบ่งเวลาให้ ท่านได้มีโอกาสสรับใช้ประชาชนมากขึ้นเท่านั้น

ถ้ามีผลงานออกมานเสนอประชาชนให้ชัดเจน อย่าไปกลัวครับ เพราะปัจจุบัน สื่อมวลชนต่างๆ ไม่ว่า วิทยุ, โทรทัศน์, หนังสือพิมพ์ ไปถึงประชาชนเกือบทั่วประเทศแล้ว

ຜົມຄົງໄນ້ຕ້ອງອືນຍາດີ່ພຸດທິກຣມໃນການທຳນັກທີ່ອົກກັນນາຍຂອງສກາຍ ເພວະປະຊານສາມາດກວດມາຕຽບຮູນໄດ້ຈາກກາຮ່າຍທົດກາຮປະຫຼຸມທາງໂທກ້າສົນແລ້ວ

ເພີ່ມແຕ່ອຍາກຈະຂອເສນອໃຫ້ທ່ານຜູ້ແຫ່ນຮາຍງວຽງຜູ້ທ່າງເກີຍຮົດທັງໝາຍໄດ້ຕະຫັນກົດຶງກາຮ່ານັກທີ່ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຂອບທີ່ຮາຍງວຽງໄດ້ມອບໃຫ້ທ່ານມາໃໝ່ນາກ ກາຮກະທຳໄດ້ ທີ່ເກີດຂຶ້ນ ໃນວ່າໃນຮູ້ສກາຫີ່ອນອກສກາຍ ຈະຕ້ອງປາກງຽ້ນສັກວັນໜຶ່ງ ໄນໜ້າກີ້ເຮົາ ກາຮແປງຢູ່ຕິດປະປະມານໃນເວົ້ອງທີ່ມີເຕີງນາມ ອົບມີເລັກນີຍແປງອູ່ ກົງຂອໃຫ້ເລີກກະທຳເສີຍເຖະກັບພະວະອາກຈະເສີຍຫາຍແກ່ຕ້າວທ່ານເອງແລ້ວ ຍັງມີໄດ້ຄໍາວັນປະໂຍ້ໜີໃຫ້ແກ່ຮາຍງວຽງຂອງທ່ານເທົ່າທີ່ຄວາມໄໝມີໄຄຮູ້ດີເທົ່າວ່າທ່ານຮອກກັບ

ຄ້າທ່ານໜັງດີກັບປະຊານ ກົດວຽເສນອໃຫ້ເປັນບປະມານປະຈຳປັດໜັງແຕ່ແຮກໄປເລຍຜົມເຊື່ອວ່າຂ້າວ່າຮາຍກາຮກີ່ອີດທີ່ຈະປົງປັດຕາມອູ່ແລ້ວ ແລະ ສ.ສ. ກົດສາມາດເສນອຄວາມຄົດເຫັນໄປຢັງຮູ້ມັນຕົວທີ່ເປັນນັກກາຮເມືອງເໜືອນກັນໄດ້ ຈາຈະໃນກາຮປະຫຼຸມສກາ ອົບໃນກາຮປະຫຼຸມພິຈາລະນາບປະມານຂອງກຽມາຮິກາຮກີ່ໄດ້

ຜົມໜ່ວງໄວ້ລ່ວງໜັກຮັບວ່າ ສກາຍ ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບກາຮພັດນາໃຫ້ຂຶ້ນ ແຕ່ຈະເປັນໄປໄໝໄດ້ຄ້າສາມາຊີກສກາຍ ໄນຍອມພັດນາຕົນເອງ

ອຍ່າລື່ມນະຄັບ! ໂດກແບລື່ຢັນໄປທຸກວັນ ແລະປະຊານເຫັນເກີ້ມີກັນທຸກວັນເຫັນກັນ

ประชาธิปไตยแบบไหนกัน?

วันเสาร์ที่ 30 มีนาคม 2539 หนังสือพิมพ์หลายฉบับ kaumทั้งวิทย์ได้เสนอข่าวเรื่อง “ม็อบ” หลายกลุ่มนูกทำเนียบรัฐบาลเป็นการต่อต้านรัฐนายกรัฐมนตรี หลังจากการเยี่ยมเยียนประเทศจีน มีบางกลุ่มยื่นคำขาดรุนแรงถึงขั้นที่จะเผาตัวประท้วง

เป็นที่น่าสงสัยว่า ในการรวมกลุ่มเพื่อยื่นข้อเรียกร้องต่อรัฐบาลถึงปัญหาความเดือดร้อนที่เข้าได้รับ มักจะใช้วิธีดemonเป็นการประท้วง ซึ่งสร้างความเดือดร้อนให้แก่ส่วนรวม รวมทั้งความเสียหายในทางเศรษฐกิจของบุคคล และประชาชนทั่วไป การปิดกั้นการจราจรทำให้รถเดินไม่ได้ หรือไม่ก็ทำให้จราจรติดขัด เป็นการสร้างความเดือดร้อนร้าวคลุ้นให้ประชาชนผู้ที่ไม่ได้เกี่ยวข้องด้วย

คงจะต้องพิจารณากันแล้วว่า การเรียกร้องในระบบประชาธิปไตยนั้น ควรดำเนินการอย่างไร ทั้งฝ่ายผู้เรียกร้อง และฝ่ายรัฐบาล เรายอมรับว่าสังคมทุนนิยมของเรานั้นได้สร้างปัญหาและความเดือดร้อนให้แก่ราชภูมานานแล้ว กลไกเป็นปัญหา หมักหมม เพราะไม่ได้รับการแก้ไข ขณะเดียวกันผู้ที่เป็นรัฐบาลก็แก้ปัญหาแบบขอไปทิจฉงเกิดความรุนแรงขึ้นทุกที สุดแต่สถานการณ์และโอกาสจะพาไป

ขออ้อนกลับไปยังเหตุการณ์ในอดีตสักเล็กน้อย คือ การเผาที่ว่าการจำหอกันดัง เพราะประชาชนกล่าวหาเจ้าหน้าที่ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัด ผ่านไม่สะอาดใจเมื่อได้อ่านข่าวในตอนนั้น ไม่ก้าวในเรื่องขรัญและกำลังใจของเจ้าหน้าที่ฝ่ายข้าราชการ หรือ ในด้านของความเป็นประชาธิปไตยผู้ที่เป็นรัฐบาลคงจะต้องพิจารณาอย่างรอบคอบแล้วว่า ลักษณะความก้าวหน้าของกลุ่มนบุคคลที่ก้าวกระทำผิดกฎหมาย โดยจะใจต่อหน้าเจ้าหน้าที่ผู้รักษาภูมายานั้นมาเหตุจากอะไร? และความนิแห่งทางแก้ไขอย่างไร? เพื่อมิให้เกิดเหตุที่ร้ายแรงมากกว่านี้ในอนาคต

ไม่ใช่เรื่องนี้เรื่องเดียวกันที่เกิดเหตุและทำให้มีผู้เสียชีวิตและทรัพย์สินเสียหาย แต่มีอีกหนายเรื่องที่เกิดขึ้นในปี 2538 ไม่ว่าเรื่องการประท้วงโดยการปิดถนนสายบางนา-ตราด ของชาวจังหวัดระยองในเรื่องของการที่รัฐจะสร้างโรงงานกำจัดกากรอุตสาหกรรม หรือเรื่องการประท้วงของผู้ใช้แรงงานต่อนายจ้างที่ชอบเอาเบรียบ หรือการยื่นคำขาด ของชาวประมงในการที่จะให้เรือปิดอ่าวของอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ขอให้ศึกษาดูในแต่ละเรื่องด้วยใจเป็นธรรม และในรูปของการปกร่องในระบบทุนประชาธิปไตยว่าอะไรที่เกิดขึ้นในสังคมไทย และอะไรเป็นสิ่งที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต

ผมเคยเขียนไว้ในคอลัมน์ “พูดด้วยคน” ในหนังสือพิมพ์แนวหน้าฉบับวันพุธที่ 21 เมษายน 2536 ในเรื่องของการที่ประชาชนใช้กฎหมายเพื่อกฎหมาย โดยไม่เกรงกลัวกฎหมายบ้านเมืองและเจ้าหน้าที่ตำรวจ ได้เสนอให้ทางเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีหน้าที่รับผิดชอบได้ทำการศึกษาวิเคราะห์หรือวิจัย ในเรื่องลักษณะนี้เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไข แต่มาจนบัดนี้ก็ยังไม่มีการดูแลในเรื่องดังกล่าว คงปล่อยให้เป็นการแก้ไขเหตุการณ์เฉพาะหน้าของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ ถูกแต่ว่าคราวจะเป็นผู้เคราะห์ร้าย

เหตุการณ์ที่ประชาชนใช้กฎหมายเพื่อกฎหมายนั้น สามารถเกิดขึ้นได้ทุกท้องที่ไม่ว่าจะเป็นในกรุงเทพฯ หรือต่างจังหวัด หรือแม้แต่ในประเทศไทยหรือเมริกา ผู้อ่านคงจะจำได้ที่ชาวบ้านยกบวนต่อสู้กับเจ้าหน้าที่ซึ่งไปจับการต้มเหลวเดือนที่จังหวัดแพร์ หรือการปิดล้อม เจ้าหน้าที่ตำรวจที่ให้พร้อมกับอาวัณรัดรถยกตึ๊งที่จังหวัดไฟเเด้ ด้วยสาเหตุที่ตำรวจเข้าไปจับไม่เดือนในหมู่บ้าน เรื่องอย่างนี้จะไม่เกิดขึ้นในประเทศไทยที่เป็นประชาธิปไตย เพราจะกลไกต่างๆ ได้ทำหน้าที่ไปตามระบบ เรายังคงต้องเบรียบเที่ยบกับประเทศโคลัมเบียที่ผู้ค้ายาเสพติดมีกองกำลังติดอาวุธไว้สู้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งจะ

เข้าไปจับกุม อย่างถูกต้องตามกฎหมายว่าเราอยากรู้ให้สังคมของประเทศไทยมีลักษณะเช่นนั้น หรือ

ผู้ใหญ่ในรัฐบาลไม่ควรเห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องเล็กน้อยและไม่เอาใจใส่ นักการเมืองก็เข่นเดียวกันไม่ควรใช้วิธีการกดดันทางการเมืองด้วยการให้ประชาชนมาเที่ยวกุงเทพฯ บ่อยนัก ในมีข้อห้ามหลายเกิดโดยธรรมชาติและความเป็นจริงของมันเอง ถ้ามีอยู่ในด้านสังคมวิทยาแล้วลงความเห็นได้ว่าสังคมของเรายังคงไปทางล้ำส่วน ซึ่งเราจะพบข่าวดังกล่าวในสื่อมวลชนตลอดมา และถ้าวิเคราะห์ลึกลงไปในด้านของอาชญากรรมยิ่งพบปัญหาที่จะต้องแก้ไขต่อไป อาจจะเกิดเหตุการณ์ที่ร้ายแรงมากกว่านี้อีกในอนาคต

การที่ประชาชนไม่เกรงกลัวกฎหมายประการหนึ่ง และกล้าที่จะกระทำผิดต่อหน้าต่อตา เจ้าหน้าที่ผู้รักษาภูมายอกรับประการหนึ่ง เป็นเรื่องไม่ธรรมดานะในประเทศไทยที่มีการปกคล่องในระบบประชาธิปไตย เราควรจะวิเคราะห์ถึงสาเหตุของเรื่องดังกล่าวว่ามาจาก哪มาจากการอะไร

ในทางอาชญากรรมแล้วสามารถวิเคราะห์ได้ว่าการที่ประชาชนไม่เกรงกลัวเจ้าหน้าที่ตำรวจในฐานะผู้รักษาภูมายอกรับประการหนึ่งน่าจะมาจากการเหตุ 3 ประการ

1. ประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

คงจะเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปว่าประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจค่อนข้างน่าพอใจ ทำให้ประชาชนไม่เชื่อถือใจไม่ค่อยเกรงกลัวเจ้าหน้าที่ผู้รักษาภูมายอกรับประการหนึ่ง เจ้าหน้าที่ตำรวจมีภารกิจทางการศึกษาประสนับการณ์น้อย ใจเดือน และสวัสดิการอื่นๆ ไม่พอเพียง ภาระหน้าที่และความรับผิดชอบของสูงไม่พอตีกับคุณวุฒิที่มีอยู่ เครื่องมือและอุปกรณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ไม่พอเพียง ผู้บังคับบัญชาขาดการดูแลและเอาจริงเอาจังเท่าที่ควร สิ่งเหล่านี้เป็นส่วนประกอบที่สำคัญในการทำงานหน้าที่ของตำรวจในการให้บริการประชาชน เราจะมีตำรวจที่มีจิตวิญญาณในการทำงานหน้าที่ให้บริการแก่ประชาชนด้วยความเสียสละอยู่น้อยเกินไป

2. ความเสมอภาคในการใช้กฎหมาย

การใช้กฎหมายโดยไม่เท่าเทียมกัน ทำให้ความศักดิ์สิทธิ์ของกฎหมายด้อย

ลง สังคมทุนนิยมเป็นสังคมที่ชี้อนาคตด้วยวัตถุและเงินตรา ลิ่งนี้เป็นสิ่งที่ล่อใจมนุษย์ที่มีกิเลส เมื่อมีการใช้กฎหมายโดยไม่เท่าเทียมกันต่อประชาชน ทำให้ประชาชนไม่เกรงกลัวกฎหมายและไม่เชื่อถือ อภิสิทธิ์ต่างๆ ที่คนบางคนหรือบางกลุ่มได้รับ และคนบางกลุ่มไม่ได้รับ ทำให้การบังคับใช้กฎหมายอ่อนแอลง เพราะมีผู้กระทำผิดกฎหมาย แต่ไม่ถูกลงโทษประจญาให้เห็น ขณะเดียวกันผู้ไม่ได้กระทำผิดหลายรายถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจล้วนแก้ล้างให้ร้ายให้เป็นผู้กระทำผิดก็มีอยู่

3. อิทธิพลทางการเมือง

ตำรวจส่วนใหญ่มักจะหาทางที่จะเป็นมิตรกับนักการเมืองไม่ว่าในระดับชาติหรือท้องถิ่น เพราะคิดว่าจะคุ้มครองช่วยเหลือเขาได้ หรือเป็นที่พึ่งได้ ในยามที่ลำบากหรืออยู่ในสถานการณ์ดับชั้น หรือไม่ก็ร่วมมือกันแสร้งหาผลประโยชน์จากสังคมโดยใช้อำนาจหน้าที่ของตน ตำรวจส่วนน้อยที่เชื่อว่าทำได้ดี เพราะมีเรื่องจริงประจญาให้เห็นว่าเมื่อเข้าปฏิบัติหน้าที่อย่างซื่อสัตย์ ตรงไปตรงมา จะสู้กับผู้ที่มีบารมีนักการเมืองคุ้มครองไม่ได้ในการเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่งประจำปี ขณะเดียวกันนักการเมืองอาจใช้อิทธิพลในทางที่ไม่ถูกกฎหมายโดยได้รับการสนับสนุนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ คนที่ดังใจปฏิบัติงานอย่างตรงไปตรงมาอย่างถูกกลั่นแกล้ง ผลงานให้ตำรวจที่เดินทางกำลังใจในการทำงาน เกิดความท้อถอย ตรงกันข้าม ผู้ที่มีอิทธิพลนักการเมืองคุ้มครองกลับได้นำเหนือความดีความชอบก้าวหน้าไปมากกว่า ลักษณะการประพฤติปฏิบัติ เช่นนี้มีอยู่ทั่วไปในสังคมไทย ผลงานของทบทวนให้กฎหมายขาดความศักดิ์สิทธิ์ ประชาชนไม่เชื่อถือเชิงมั่นคงใช้กำลังพร้อมหั่ววิธีการในการที่จะเอาชนะผู้รักษากฎหมายในบางเรื่องที่เป็นว่าตนถูกต้องหรือไม่ได้รับความเป็นธรรม ขณะเดียวกัน ก้มองว่าเจ้าหน้าที่ได้ช่วยเหลือผู้ที่มีอิทธิพลเช่นกรณี การเลือกตั้ง ฯ. ที่กันดัง

จากเหตุผลทางอาชญา Vishayakarana ดังกล่าวประกอบกับความนมกหมมของปัญหาที่ประชาชนได้รับอยู่ เมื่อถึงเวลาสูญเสียก็จะเกิดการเรียกร้องขึ้น รุนแรงมากน้อยหรือไม่ชัดอยู่กับปัจจัยทางการเมืองในขณะนั้น ถ้ารัฐบาลอย่างจะมีเสถียรภาพที่มั่นคง ก็จะต้องแสดงถึงประสิทธิภาพในการบริหารและการจัดการของมาแท้ปัญหาต่างๆ ที่มีอยู่ให้เสร็จได้ขาดลงไป อย่างไรก็ตาม การปล่อยให้มีการละเมิดกฎหมายโดยคนบางกลุ่ม และสร้างความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนเป็นจำนวนมาก ไม่ใช้ลักษณะของรัฐบาลที่ดีอย่างแน่นอน รัฐบาลต้องแสดงให้เห็นถึงความศักดิ์สิทธิ์ของกฎหมายที่ใช้กัน

คนทั้งประเทศ ขณะเดียวกันก็มีความจริงใจในการแก้ปัญหา เรายังจะปล่อยให้บ้านเมืองของเราเป็นไปในลักษณะนี้ไม่ได้ในยุคของโลกาภิวัฒน์ เพราะจะมีการสร้างความเสียหายแก่ประเทศไทยไม่เฉพาะแต่ทางเศรษฐกิจเท่านั้น จะส่งผลกระทบไปยังเสถียรภาพของรัฐบาลเอง

ในส่วนของผู้ร้องเรียนนั้น ขอให้เข้าใจว่าประชาชนเข้าใจและเห็นใจพวกรห่าน แต่การกระทำของพวกรหานนั้นกำลังทำลายประชาธิปไตยที่พวกรหานช่วยกันสร้างมาด้วยชีวิตและเลือดเนื้อ

รายงบประมาณที่เป็นประชาธิปไตยไม่ใช่หรือครับ !

การกระจายอำนาจการปกครองของไทย: กรณีการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัด

ในระยะ 7 วันที่ผ่านมานี้มีการกล่าวถึงเรื่องการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดกัน
มากมาย นับตั้งแต่นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย นักการเมือง นัก
วิชาการ เป็นข่าวใหญ่ในหน้าหนังสือพิมพ์และโทรทัศน์ช่วงหนึ่ง ถ้าไม่มีข่าวแองเจลามุก
ภาคใต้แล้วคงจะเป็นข่าวใหญ่และเป็นที่น่าสนใจของประชาชนมากกว่านี้

ที่เป็นความสำคัญของสื่อมวลชนก็คือ ประเด็นการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดได้
โดยเป็นความขัดแย้งระหว่างพรบคการเมืองawanรัฐบาลจริงหรือ

ในการหาเสียงก่อนการเลือกตั้งพรบคการเมืองหลายพรบคที่เป็นฝ่ายรัฐบาลในขณะนี้
ได้นำมาหาความแนนนิยมกับประชาชนในประเด็นดังกล่าว จะเป็นการผิดสัญญาประษาม
หรือไม่

ถ้าไม่ปฏิบัติตาม มันมีอะไรเป็นอุปสรรคมากมายถึงขนาดรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทย ซึ่งเป็นหัวหน้าพรบคความหวังใหม่ได้ให้สัมภาษณ์ว่าจะไม่มีการ
เลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัด ทั้งๆ ที่ผู้สื่อข่าวหลายคนได้ยืนยันว่าในการหาเสียงหลายครั้ง
ทางพรบคความหวังใหม่ได้พูดเรื่องนี้ต่อประชาชนค่อนข้างชัดเจน

ส่วนพระครพลังธรรมและพระครเอกภานันยินยัณค่อนข้างชัดเจนในเรื่องนี้ และให้การสนับสนุน ขณะเดียวกันพระครประชาธิปัตย์ยังใช้สไตล์เดิมคือแบ่งรับแบ่งสู้

ในการให้สัมภาษณ์ของนักการเมืองหลายท่านนั้น ได้ก่อให้เกิดความเข้าใจผิดกับประชาชนหลายประดิษฐ์

ผู้เขียนจึงอยากระบุให้ข้อเขียนนี้เป็นประโยชน์ในการทำความเข้าใจถึงเรื่องการกระจายอำนาจการปกครอง หรือการปกครองท้องถิ่นไทยว่าลักษณะโครงสร้างหรือบางสิ่งบางอย่างที่ประชาธิรัฐนั้นเป็นอย่างไร จะได้สามารถตัดสินใจได้ว่าทำไม่จะต้องมีการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัด สมควรที่จะเลือกได้ในปัจจุบันหรือไม่

หรือจะใช้เวลาสักระยะหนึ่ง เพื่อพิสูจน์ให้เห็นว่าความเป็นไปได้หรือไม่ เพราะมีหลายท่านพูดว่า ถ้าล้มเหลวแล้วให้ระบบทั้งหมดพัง

ขอเรียนว่า การปกครองในระบบประชาธิปไตยนั้นต้องล้มคลุกคลานเสมอ แต่ต้องให้มันแก้ไขไปตามกระบวนการอย่าหักด้อยหรือใจเริ่วตัดสินว่าสิ่งนั้นดีหรือสิ่งนั้นไม่ดี จะต้องใช้เวลาเป็นเครื่องพิสูจน์เพียงแค่ขอให้ผู้มีอำนาจมีความจริงใจและจริงจังในการแก้ไขเท่านั้น

การกระจายอำนาจนั้นเป็นลักษณะหรือสัญญาณของความเป็นประชาธิปไตย เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงการปกครองจากสมบูรณ์แบบสิทธิเสรีภาพเป็นประชาธิปไตย เมื่อ พ.ศ. 2475 ก็ได้มีการพัฒนาโครงสร้างและองค์ประกอบของความเป็นประชาธิปไตยตั้งแต่นั้นมาจนปัจจุบัน

หลายสิ่งหลายอย่างได้นำรูปแบบมาจากต่างประเทศทั้งมวล (Transfer) บางส่วนหรือการนำมาปรับใช้ (Apply) เพราะฉะนั้น การพัฒนาประเทศไทยมักจะได้รับแนวทางจากวัฒนธรรมหรือโครงสร้างของประเทศตะวันตกเสียเป็นส่วนใหญ่ ประเทศเราเกิดโดยมีลักษณะการปกครองอย่างที่เป็นอยู่

นักวิชาการรุ่นใหม่ๆ ได้พยายามซึ่งให้รู้สึกว่าได้เห็นความสำคัญของการมีส่วนร่วมในการปกครองตนเองของประชาชน โดยเน้นสภาพสังคมสิ่งแวดล้อมทรัพยากรของท้องถิ่นเป็นหลักมากขึ้น ไม่ใช่มีแต่รูปแบบและสิ่งการมาจากการทางท่านนั้น

ในอดีตผู้ที่มาเป็นรัฐบาลแต่ละสมัยมักจะขาดความสนใจที่จะพัฒนาชนบทอย่างจริงจัง ไม่ว่าในด้านการปกครองท้องถิ่น เศรษฐกิจ สังคม และการศึกษา คงปล่อยให้เป็นไปตามกลไกของทุนนิยมเสมอมา

ประชาชนชาวไทยจึงยกงานเรื่อยๆ เป็นผลให้เกิดการไหลเท (Migration) จากสังคมชนบทสู่สังคมเมืองสร้างปัญหาอันใหญ่หลวงให้กับสังคมเมืองมากขึ้น

ถ้ายังไม่รีบแก้ไขกันแต่ดันนี้ ในอนาคตเราจะต้องชี้ข้อข่าวดีทางประเทศกิน จ้างแรงงานจากต่างประเทศ ที่สำคัญก็คือต้องหุ่มเงินจำนวนมหาศาลเพื่อแก้ไขปัญหามีอยู่ หลวง ซึ่งปัจจุบันนี้ก็มีภาระหนักอยู่แล้ว

การบริหารราชการแผ่นดินไทยในปัจจุบันนี้แบ่งออกเป็น

1. ราชการบริหารส่วนกลาง
2. ราชการบริหารส่วนภูมิภาค
3. ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น

ข้อ 1 กับข้อ 2 เป็นการบริหารแบบรวมอำนาจ (centralization) ข้อ 3 เป็นการกระจายอำนาจจากการปกครอง (decentralization) ซึ่งในปัจจุบันมีอยู่ 5 รูปแบบด้วยกัน คือ

1. องค์กรบริหารส่วนจังหวัด
2. เทศบาล
3. สุขาภิบาล
4. กรุงเทพมหานคร
5. เมืองพัทยา

ที่แปลงก็คือ ประเทศไทยในปัจจุบันนี้มีการบริหารเพียง 2 ระดับ เท่านั้น คือการบริหารราชการส่วนกลาง กับการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

มีเพียงไม่กี่ประเทศที่มีการบริหารส่วนภูมิภาคหรือการแบ่งอำนาจ สันนิษฐานได้ว่าเป็นการสืบทอดเจตนาของชาติไทยที่ต้องการให้ประเทศและส่วนกลาง ยังคงห่วงเห็นอำนาจอยู่ ยังไม่ปล่อยอำนาจให้รายภูมิได้มีส่วนร่วมในการปกครองตนเองอย่างแท้จริง ที่ให้มีการการปกครองท้องถิ่น 5 รูปแบบ นี้ก็นับว่าเป็นบุญให้กับประชาชนมากแล้วในการกระจายอำนาจการปกครองของประเทศไทยผ่าน 5 รูปแบบ ดังกล่าวนั้น เป็นการกระจายอำนาจในลักษณะหลวມๆ (มีเพียงกรุงเทพมหานคร

เท่านั้นที่มีความเป็นอิสระสูงน้อย) ในเนื้อแท้นั้นส่วนกลางยังคงอยู่มาก ไม่ยอมปล่อยอำนาจให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองอย่างแท้จริง เมื่อน้อยลงที่เข้าใจกัน มีแต่ form หรือโครงสร้างเท่านั้นที่แสดงว่ากระจายอำนาจ แต่เนื้อแท้ของการกระจายอำนาจที่แท้จริงไม่มี

เพรากการกระจายอำนาจจากการปกครองแก่ประชาชนนั้นมิได้หมายเพียงเฉพาะให้ประชาชนได้เลือกผู้บุกรุกท้องถิ่นเท่านั้น แต่ประชาชนในแต่ละท้องถิ่นต้องมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในอนาคตหรือจะตัดความของพวกราชเชื่อ ไม่ว่าในเรื่องของการสร้างเขื่อนแห่งลังน้ำ ป่าไม้ ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมต่างๆ ซึ่งอยู่ในท้องถิ่นของเข้าด้วยอย่างถูกต้องว่าประชาชนคนไทยเคยได้รับสิทธิ้อนี้ไหม

ถ้ามีสิทธินี้ เรื่องเดรารที่แม่มาคนไม่เกิด และรัฐบาลก็คงไม่ต้องรับผิดชอบมากหมายขนาดนี้รัฐบาลกลางต้องให้อำนาจการตัดสินใจกับประชาชนในแต่ละท้องถิ่นด้วย

เช่น ก่อนสร้างโรงไฟฟ้าแม่มา ก็ต้องตกลงกับประชาชนในท้องถิ่นเสียก่อน ซึ่งจะผลดีและผลเสียที่เกิดขึ้น ผลส่วนรวมเป็นอย่างไร ทำแล้วประชาชนในท้องถิ่น จะได้อะไร มีความเดือดร้อนใหม่ ฯลฯ

สิ่งเหล่านี้ต้องพูดจากันให้รับทราบกันก่อน หรือในการสร้างเรื่อง การให้สัมปทานป่าไม้ก็เช่นเดียวกัน จึงอยากทำความเข้าใจกันเสียก่อนว่าการกระจายอำนาจที่แท้จริงนั้นมีความหมายและขอบเขตอย่างไร

ทุกวันนี้เป็นการหลอกกันเป็นส่วนใหญ่ว่าประเทศไทยมีการกระจายอำนาจให้กับประชาชนได้มีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง เพียงเพื่อไว้ว้อดษา ต่างประเทศเท่านั้นว่าเราเป็นประชาธิปไตย

อีกเรื่องหนึ่งที่อยากรู้การทำความเข้าใจให้ทราบทั่วโลกว่า การที่นักการเมืองหลายท่านออกมายืนยันว่าประเทศไทยเป็นรัฐเดียว (Single State) จะมีการเลือกผู้ว่าราชการจังหวัดไม่ได้นั้น เป็นการเข้าใจผิดอย่างมากสร้างความสับสนให้กับประชาชนที่ไม่ทราบเรื่องนี้เป็นอย่างมาก

การเลือกผู้ว่าราชการจังหวัด มิได้หมายความว่าเราจะสูญเสียอำนาจอธิบดีโดยตรงพื้นที่นั้นไป ถ้าเป็นอย่างนั้น การเลือกตั้งผู้ว่ากรุงเทพมหานครก็เสียอำนาจอธิบดีโดยไปแล้ว ไม่มีประเทศไทยนเข้ายอมเสียอำนาจอธิบดีโดยในลักษณะนี้หรอก

บุกเบิกเริ่มต้นด้วยเป็นพันคนก็เพราะเป็นการปักครองโดยเอกสารที่มีความแตกต่างทางเชื้อชาติเข้ามาร่วมกัน

รัฐเชื่อมโยงประเทศแล้ว ต่างก็มีอธิปไตยของตนเองตามเชื้อชาติ

รัฐสวัสดิ์ของแคนาดา ซึ่งมีคืนฟรังเศสอยู่มากก็ของการปักครองตนเอง แต่ทางแคนาดาไม่ยอม รวมทั้งประชาชนทั้งประเทศก็ไม่ยอม (จากผลของการลงประชามติเมื่ออาทิตย์ก่อนนี้เอง)

แต่ประเทศไทยนั้นได้มีปัญหาทางเชื้อชาติและรูปแบบกันในเชิงเด็ดขาดที่มีความต่างกัน ในข้อเท็จจริงขึ้นอยู่กับกฎหมายที่ออกมานั้นจะวางแผนไว้อย่างไร

เราต้องการให้ประชาชนในท้องถิ่นได้รับความสะดวกจากบริการที่ดีจากข้าราชการโดยความสามารถด้วยทุกช่องทางและควรจะสอบถามผู้ที่เข้าเลือกไปปฏิหารได้

ยกตัวอย่าง เช่น ในปัจจุบันเกิดปัญหาการเอาเมริบราชภูมิในต่างจังหวัดอยู่บ่อยๆ หรือบริการทางสาธารณสุขและการศึกษาไม่พอเพียง เป็นต้น ราชภูมิเหล่านั้นจะไปร้องเรียนกับใครมีเป็นจำนวนมากที่มาห้องเรียนจากส่วนกลาง เพราะได้รับการตอบสนองบ้างไม่ได้รับบ้าง

ในความเป็นจริง ปัญหาของราชภูมิจะต้องได้รับการแก้ไขอย่างทันท่วงที จากข้าราชการที่รับผิดชอบในท้องถิ่นนั้น เพราะราชภูมิเป็นผู้เสียภาษี เป็นผู้ให้เงินเดือนข้าราชการ

แต่ประชาชนก็ไม่สามารถไปเปลี่ยนหรือถอดถอนผู้ว่าราชการจังหวัด หรือข้าราชการเหล่านั้นได้ในทางกลับกัน ถ้าเข้าเป็นผู้เลือกผู้บริหารจังหวัดนั้นเอง เขายังมีโอกาสตรวจสอบหรือถอดถอนผู้บริหารของเข้าได้ ถ้าทำไม่ดีหรือให้บริการที่ไม่น่าพอใจแก่ประชาชนได้

หนังสือพิมพ์บางฉบับเขียนเลยเด็ดไปว่าจะเด้งบประมาณมาจากไหน

ขอเรียนว่า ลักษณะสำคัญของทฤษฎี การกระจายอำนาจขึ้นหนึ่งก็คือ รัฐบาลกลางพึงให้อำนาจ (Autonomy) พอกสมควรแก่องค์กรบริหารท้องถิ่น เพื่อให้บริการแก่ประชาชนได้

พุดง่ายๆ ว่ารัฐบาลต้องให้อำนาจแก่ท้องถิ่นมากขึ้น ไม่ว่าในด้านการจัดเก็บภาษี ต่างๆ ให้ท้องถิ่นสามารถหารายได้ของตนเองตามสมควร (แต่ไม่ละเมิดกฎหมายส่วน

กลาง) ขึ้นอยู่กับกฎหมายที่จะออกมารองรับ แต่ไม่ใช่ออกกฎหมายมาบังคับชนิดที่กระดิกตัวไม่ได้ ถ้าเป็นอย่างนั้นก็เดิกกัน เพราะบริหารไม่ได้ก็จะเกิดความล้มเหลว

ถ้ารัฐบาลกลางยอมรับในการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัด ในทางบประมาณก็จะต้องมีการจัดระบบที่เหมาะสม โดยเฉพาะการอนุมัติให้ท้องถิ่นใช้เงินภาษีที่จัดเก็บได้ของตนเองกลับไปสู่ประชาชื่นของเขาระบบบริหารต่างๆ (อย่างลัวเลยครับในประเด็นนี้ ผู้เขียนมีไว้ที่จะนำเสนอให้ท้องถิ่นได้หลายแนวทาง ถ้าทางรัฐบาลต้องการก็จะซื้อขาย ละเอียดให้ สิ่งที่ทางรัฐบาลกลางค่อนข้างเป็นห่วงอยู่ในใจขณะนี้ก็คือการที่ท้องถิ่นจะมีอำนาจใช้เงินของเขาร่องมากขึ้นนั่นเอง ยกตัวอย่างเช่น จากการให้สัมภาษณ์ ของผู้ว่าราชการจังหวัดสมutherland ปราการร่าในปี 2534 สมutherland ประกาศร่างเงินให้กระทรวงการคลังหรือรัฐบาลกลางประมาณ 1,800 ล้านบาทเศษ (ไม่แน่ใจตัวเลขนัก) แต่ทางรัฐบาล ให้งบประมาณมาพัฒนาจังหวัด ในปี 2534 เพียง 84 ล้านบาทเท่านั้น ถ้ามีการเลือกตั้ง ผู้ว่าราชการจังหวัด แนะนำว่าจังหวัดจะส่งเงินให้รัฐบาลกลางน้อยลงแน่ อาจส่งแค่ 20 % ก็ได้ เรื่องนี้แหลมรับที่ฝ่ายไออยูลิกาฯ ของฝ่ายรัฐบาล นอกจากการสูญเสียอำนาจ บางส่วนในการปกครองของมหาดไทย และส่วนราชการอื่นๆ ไป

แต่ถ้ามองกันอย่างที่มีใจเป็นธรรมแล้วจะเห็นได้ชัดว่าประชาชื่นในท้องถิ่นได้ประโยชน์เพิ่มขึ้นอย่างแน่นอน

เมื่อทำความเข้าใจบางประการให้ทราบแล้ว และเพื่อให้มีการกระจายอำนาจอย่างแท้จริง จึงขอเสนอรูปแบบการปกครองท้องถิ่นใหม่ เพื่อให้สอดคล้องกับการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัด โดยเปลี่ยนโครงสร้างขององค์การปกครองท้องถิ่นเดิมบ้างเล็กน้อย

ทั้งนี้เป็นเพื่อการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัด ยังไม่สามารถทำพร้อมกันทันทีทั่วประเทศ แต่จากรูปแบบที่เสนอเป็นการฝึกให้ประชาชนในท้องถิ่นได้เข้าใจและรู้จัก การมีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง ก่อนที่จะนำไปสู่การปกครองในรูปแบบการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัดในอนาคต

จะเสนอเป็นโครงสร้างพื้นฐานที่ดีที่สุด แต่ระดับด้านลุյด์กุงเทพมหานคร

1. ในรูปแบบรัฐบาล จะต้องเป็นองค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น และเป็นนิติบุคคล มีกำนันที่มาจากการเลือกตั้งทุก 5 ปี เป็นประธานโดยตำแหน่ง

เหตุผลของเรื่องนี้เป็นเพื่อการสังคมชนบทของไทยยังติดอยู่กับคำว่า “กำนัน”

อยู่มาก ในชั้นแรกนี้ขอให้เป็นโดยตัวແນ່ງໄປກ่อน ส่วนสมาชิกສภาตำบลหรือกรรมการ สภาตำบลให้มาจากการเลือกตั้งทั้งหมด จำนวน 8 คน โดยใช้คุณสมบัติของการเลือก ผู้ใหญ่บ้านเป็นเกณฑ์

ข้อสังเกตที่สำคัญก็คือ อย่ารีบทำพร้อมกันทุกตำบล ขอให้ตรวจสอบความ พึงร่วมเสียก่อน ค่อยๆ ตั้งไปตามความเหมาะสม ไม่เห็นด้วยกับการแต่งตั้งกรรมการสภา ตำบลตามประกาศคณะกรรมการบริหารจังหวัดที่ 326 ตามที่รัฐบาลให้ข่าวออกมา

งบประมาณนั้น อาจใช้เงิน กสช.เดิม รวมทั้งงบประมาณของ สส. คงละ 5 ล้านบาท นั้นให้ลงสู่สภาตำบลให้หมด (ตามหลักการบริหารนั้น ฝ่ายนิติบัญญัติไม่ควรมีอำนาจในการใช้เงิน) ในชั้นต้นให้มีคณะกรรมการประจำปีได้ด้วยหน่วยงานที่รับผิดชอบท้องถิ่น ของรัฐบาล ความพัฒนาการ แพทย์ประจำตำบล และครุประชานาclarumอยู่ด้วย

2. สุขาภิบาลที่มีอยู่นั้น ให้เปลี่ยนเป็นเทศบาลทั้งหมดภายใน 5 ปี คือยกเลิกฐานะ แบบสุขาภิบาลให้เป็นเทศบาล

3. เปลี่ยนโครงสร้างของเทศบาลใหม่ (เทศบาล 3 ระดับเหมือนเดิม) ให้มีการ เลือกตั้งนายกเทศมนตรีโดยตรง และเลือกสมาชิกเทศบาลเป็นฝ่ายนิติบัญญัติ เป็นการ แบ่งแยกอำนาจเหมือนระบบนายกเทศมนตรีที่ใช้กันทั่วโลก นายกเทศมนตรี (Mayor) และสมาชิกสภาเทศบาลต้องสังกัดพระคริริเมือง มีเหตุผลดังนี้

3.1 เป็นการพัฒนามากกว่าการเมืองท้องถิ่นให้มีความรู้และประสบการณ์ในทาง การเมืองและการบริหาร

3.2 เป็นการบังคับให้พระคริริเมือง ต้องรับผิดชอบต่อประชาชนในท้องถิ่น

3.3 เพื่อให้ประชาชนสามารถตรวจสอบการทำงานของผู้บริหารได้ตลอดเวลา

3.4 เป็นการพัฒนาพัฒนาการเมืองในระบบประชาธิปไตยให้เข้มแข็งและมี รากฐานมาจากประชาชนไม่ใช่จากเงิน เนื่องจากเงิน หมายความว่าในปัจจุบัน

3.5 ประชาชนในท้องถิ่นจะได้รับประโยชน์มากขึ้นจากการต่างๆ ของ องค์กรปกครองท้องถิ่นรูปแบบใหม่

ในรูปแบบนี้เป็นการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการ ปกครองอย่างแท้จริงจะต้องมีการขยายเขตเทศบาลออกไปให้กว้างขึ้น ให้อำนาจ (Autonomy) แก่ท้องถิ่นมากขึ้นเพื่อให้สามารถจัดบริการต่างๆ สนองความต้องการของ

ประชาชนได้พอกเพียงในระดับหนึ่ง การให้สังกัดพรรคก็เพื่อให้พรรคมีความรับผิดชอบต่อประชาชนในท้องถิ่น

ตัวอย่างก็คือ ถ้าพรรครความหวังใหม่ได้รับเลือกเป็นนายกเทศมนตรีเที่ยงใหม่ ก็จะเป็นที่จะต้องระดมคนที่มีความรู้ ความสามารถบริหารเพื่อให้ประชาชนพอใจ ถ้าประชาชนพอใจ ก็จะส่งผลกระทบไปถึงการเลือกตั้งผู้แทนราษฎรด้วย ในทางกลับกันถ้าบริหารล้มเหลว พรรครายนี้ฯ ไม่ว่าประชาธิปัตย์ พลังธรรมชาติพัฒนาฯ ฯลฯ ก็จะจอมตีการบริหารของนายกเทศมนตรีและส่งผลกระทบไปยังการเลือกตั้ง สส. ด้วย เพราะถ้าราษฎรหมดความนิยมในพรรคการเมืองแล้ว ย่อมเป็นผลเสียต่อพรรคแห่งอนาคต พรรคการเมืองจึงจำเป็นต้องพิถีพิถันในการคัดเลือกผู้สมควรเป็นผู้บริหารท้องถิ่นด้วย

ขณะเดียวกันจะใช้ระบบ Recall หรือการถอดถอน ถ้าประชาชนเห็นว่าผู้บริหารท้องถิ่นทุจริตหรือเป็นผู้ที่ไม่สนใจต่อกำแพงความดีอุดร้อนของประชาชน

งบประมาณนั้นสามารถหารายได้ด้วยตนเองมากขึ้น ถ้ารัฐบาลให้อำนาจเพิ่มเติมไม่ว่าในเรื่องเทศบาลนิยม (ตลาดสด บ้านน้ำมัน รถเมล์ ท่าน้ำสูง เป็นต้น) ภาษีต่างๆ เช่นภาษีสามัญ ภาษีอากรตน์ต่างถิ่น ภาษีผู้บริโภคในเรื่องสินค้าฟุ่มเฟือย ภาษีทรัพย์สินฯลฯ ทำได้มากมาย ขึ้นอยู่กับว่ารัฐบาลจะให้อำนาจแค่ไหน วิธีการหาเงินมีหลากหลายโดยเฉพาะจังหวัดที่มีทรัพยากรหรือเป็นสถานที่ท่องเที่ยวจึงหาเงินได้ง่ายขึ้น

ข้อสังเกตที่สำคัญก็คือ ภาระรายได้ของรูปแบบเทศบาลที่เสนอแนะนี้เนื่องกับภาระรายได้ของจังหวัดที่อนุญาตให้มีการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัด

4. ให้ยกเลิกรูปแบบขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ถ้าเรายังมีการปกครองส่วนภูมิภาคอยู่ เพราะทำงานซ้ำกัน แต่ถ้าเรามีการเลือกตั้งผู้ว่าราชการจังหวัด องค์การบริหารส่วนจังหวัดก็ต้องถูกยกเลิกไปโดยปริยาย การที่กระทรวงมหาดไทยเสนอให้มีการเลือกนายกองค์การฯนั้นไม่ได้เปลี่ยนแปลงอะไรให้ดีขึ้น

โดยข้อเท็จจริง องค์การบริหารส่วนจังหวัดควรจะยกเลิกไปเมื่อ 10 ปีที่ผ่านมาแล้ว ศึกษารายละเอียดให้ดีแล้วจะพบว่าไม่มีประโยชน์แก่ประชาชนเท่าใดนักแต่เป็นประโยชน์กับข้าราชการกระทรวงมหาดไทยที่ได้เงินเดือน 2 ทาง และยังได้ประโยชน์ด้านอื่นอีกด้วย

มาตรา 198 และ 199 สำคัญไฉน?

คงเป็นที่ยอมรับกันว่าข่าวคราวเรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญในหมวดการปกครอง ท้องถิ่น มาตรา 198 และ 199 เป็นที่สนใจของประชาชนเป็นอันมาก ไม่มีข่าวใดเป็นที่สนใจของสื่อมวลชนเท่ากับเรื่องนี้ ไม่ว่าจะเป็นวิทยุ โทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์ ได้เล่นข่าวนี้ มาไว้เป็นเดือนแล้ว ทำไมจึงต้องเป็นเรื่องใหญ่โตขนาดที่ผู้มีตำแหน่งหน้าที่ในทางการเมืองของไทยหลายคนออกมาระดับความคิดเห็นกันมากนัก ทั้งที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยตามบทบัญญัติของมาตรานี้

ต้องยอมรับว่าเรื่องการปกครองท้องถิ่นเป็นเรื่องละเอียดและมีความซับซ้อนพอสมควรที่ประชาชนทั่วไปจะมีความเข้าใจที่ถูกต้อง การนำผู้มีตำแหน่งที่สูงๆ ออกมาระดับความคิดเห็นในทางที่ไม่ตรงกับประเด็นเท่าใดนักยิ่งทำให้ประชาชนสับสน กันไปในใหญ่ โดยเฉพาะกำนันผู้ใหญ่บ้าน มากถึงวันนี้กำนันผู้ใหญ่บ้านของแต่ละภาคยังเข้าใจไม่ตรงกันเลยในเรื่องนี้ ขณะเดียวกันได้มีการนำประเด็นการแก้ไขรัฐธรรมนูญ มาตรานี้มาเป็นกลวิธีทางการเมืองในระหว่างพrocessการเมืองร่วมรัฐบาลด้วยกัน ยิ่งทำให้ประชาชนทั่วไปสับสนมากยิ่งขึ้น

ในฐานะที่เป็นกรรมการพิจารณาแก้ไขรัฐธรรมนูญที่ได้รับการแต่งตั้งจากรัฐสภา จึงอยาจจะเรียนถึงความเป็นมาของการแก้ไขรัฐธรรมนูญในหมวดนี้ ตั้งแต่มาตรา 196-199 เพื่อให้ผู้อ่านได้มีความเข้าใจในรายละเอียด เพื่อความถูกต้องและเป็นธรรมแก่ทุกฝ่ายได้พิจารณาว่า ในความเป็นจริงแล้วประดิ่นนี้ควรจะเป็นเรื่องใหญ่โตอย่างที่เข้ากำลังต่อสู้กันอยู่ในนั้น หรือเป็นเรื่องของการเปลี่ยนแปลงของสังคมที่มีความเจริญเติบโตโดยทั่วๆ ไป

ตามมาตราฐานสากลของประเทศไทยมีการปักครองในระบบประชาธิปไตยนั้น ถือว่าการกระจายอำนาจ (Decentralization) เป็นสัญญาลักษณ์อย่างหนึ่งของความเป็นประชาธิปไตย การกระจายอำนาจมีให้หมายความแต่เพียงว่าการให้ประชาชนในแต่ละท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมในการปักครองเท่านั้น แต่การกระจายอำนาจยังได้รวมถึงการที่ให้ประชาชนในท้องถิ่นสามารถตัดสินชะตาชีวิตของตนเองได้ไม่ว่าในเรื่องที่ดินแหล่งน้ำ ทรัพยากร สิ่งแวดล้อม หรือการพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง กล่าวอย่างง่ายๆ ว่า ทำอย่างไรให้ประชาชนในท้องถิ่นสามารถคิดเป็นทำเป็น รู้จักสิทธิของชุมชน (Community Right) หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่า การปักครองท้องถิ่นเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนในแต่ละท้องถิ่นได้รู้จัก และใช้สิทธิในการปักครองตนเองและดูแลการจัดสรรทรัพยากรในท้องถิ่นของตน เป็นการแก้ไขปัญหาที่ตรงจุด เป็นการสร้างระบบประชาธิปไตยระดับพื้นฐาน ซึ่งจะทำให้ประชาธิปไตยระดับชาติเข้มแข็งถาวร และเป็นการแบ่งเบาภาระการทำงานของรัฐบาลกลาง

การปักครองท้องถิ่นของไทยในปัจจุบันมีอยู่ 5 รูปแบบด้วยกัน คือองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล ศุภानิบาล กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา ในรูปแบบของเทศบาลและกรุงเทพมหานครนั้น ไม่มีข้าราชการเข้าไปเกี่ยวข้องเลยทั้งในองค์กรบริหารและองค์กรนิติบัญญัติ ผู้อยู่ในตำแหน่งของ 2 องค์กรนี้เป็นผู้ได้รับเลือกตั้งมาจากประชาชนทั้งสิ้น ส่วนองค์การบริหารส่วนจังหวัด ศุภानิบาลและเมืองพัทยานั้น ยังมีการแต่งตั้งข้าราชการเข้าไปมีส่วนร่วมในองค์กรบริหารและในองค์กรนิติบัญญัติตัวอย่าง ไม่ว่าจะเป็นผู้อำนวยการจังหวัด ปลัดจังหวัด นายอำเภอ ปลัดอำเภอ และกำนัน จะเห็นได้ว่าแม้แต่เป็นการกระจายอำนาจ ประเทศไทยก็ยังแอบแฝงให้ข้าราชการเข้าไปเป็นผู้บริหารในองค์กรที่เราอย่างให้เป็นหน่วยราชการปักครองตนเองในระบบประชาธิปไตย ทั้งนี้ยังไม่รวมถึงอำนาจในการกำหนดดูแลหรือควบคุมซึ่งมีอยู่จำนวนมากและอยู่ในดุลพินิจของผู้ที่

เป็นราชการ ซึ่งเหนือกว่าอำนาจของประชาชนเสียอีก

หันหลังมาพิจารณาในเรื่องของกำนั้นผู้ใหญ่บ้านกันบ้างว่า ทำไมเขาจึงออกมาต่อต้าน

ปัจจุบันกำนั้นและผู้ใหญ่บ้านเป็นเจ้าพนักงานฝ่ายปกครอง ตาม พ.ร.บ. ลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ.2457 หรือเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมาจาก การเลือกตั้งของประชาชน ตรงนี้แหล่งที่ไม่เหมือนกับการเป็นข้าราชการโดยทั่วไป เจตนาณ์ของกฎหมายก็คือ ต้องการให้กำนั้น ผู้ใหญ่บ้าน เป็นผู้ดูแลความสงบเรียบร้อยภายในท้องที่ของตน ผู้ใหญ่บ้านจะได้รับเงินเดือนที่ไม่ใช่จากเงินงบประมาณประจำปีเดือน ส่วนผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านฝ่ายรักษาความสงบและฝ่ายปกครอง จะได้รับเงินค่าตอบแทนตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

อำนาจหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 27 ของ พ.ร.บ.ลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ.2457 นั้น มีมากร้ายถึง 19 ข้อด้วยกัน ขอสรุปสั้นๆ ให้พอเข้าใจ ดังนี้

1. รักษาความสงบและความสุขสำราญ ช่วยป้องกันความทุกข์ภัยของลูกบ้านเท่าที่สามารถจะทำได้
2. แจ้งกำนั้น นายอำเภอ ในเรื่องขอความป้องกันจากรัฐบาลในเรื่องความทุกข์ภัยที่เกิดแก่ลูกบ้าน
3. นำประกาศหรือคำสั่งของรัฐบาลไปแจ้งแก่ลูกบ้านทราบ
4. ทำบัญชีสำมำะในครัวในหมู่บ้านให้ถูกต้องอยู่เสมอ
5. แจ้งให้กำนั้นทราบถึงเหตุการณ์แปลงประลาดที่เกิดขึ้นในหมู่บ้าน “ไม่ว่าจะเป็นคุณหรือโทษแก่ราชการบ้านเมือง
6. ดูแล ตรวจสอบคนแปลงหน้าที่เข้ามาอาศัยอยู่ในหมู่บ้าน
7. รวบรวมกำลังเพื่อช่วยเหลือเมื่อมีเหตุการณ์รุนแรงเกิดขึ้น ไม่ว่าไฟไหม้อาชญากรรม เป็นต้น
8. ดูแลลูกบ้านไม่ให้เกะกะระหว่าง และปฏิบัติตามระเบียนแบบแผนของทางราชการ
9. ฝึกอบรมให้คนไทยรู้จักหน้าที่และกระทำการในเวลาระบุรุษ
10. อนุมัติสั่งสอนชี้แจงข้อราชการให้ประชาชนทราบ

11. นำร่องส่งเสริมการอาชีพของราชภารีในทางเกษตรกรรม พานิชยกรรม และอุตสาหกรรม รักษาประเพณีในการอาชีพของราชภารี

12. ส่งให้ราชภารีช่วยเหลือในเรื่องสาธารณะประโยชน์ ป้องกันโรคติดต่อ จัดหมู่บ้านให้ถูกสุขลักษณะ

13. จัดให้มีการประชุมหมู่บ้าน และกระทำตนเป็นตัวอย่างแก่ราชภารี และต้องปฏิบัติตามคำสั่งของกำนันหรือหัวหน้าท้องราษฎร์ มเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นต้องรายงานให้กำนันทราบ

นอกจากนี้ในมาตรา 28 ของ พ.ร.บ.ฉบับเดียวกัน ผู้ในถყนดูบ้านยังมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับความอาญาอีก 6 ข้อ หน้าที่คล้ายๆ กับเจ้าหน้าที่ตำรวจในเรื่องการจับกุมผู้รายเมื่อมีการทำผิดกฎหมายเกิดขึ้น

ส่วนกำนันนั้นกฎหมายได้กำหนดให้มีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ในถყนดูบ้าน ตามมาตรา 34 ทวิ แล้วยังมีอำนาจหน้าที่เพิ่มขึ้นอีกมาก โดยเฉพาะในเรื่องการจัดเก็บภาษีอากร ตรวจตรา ดูแลรักษาความสงบเรียบร้อย ป้องกันภัยอันตราย และรักษาความสุข สำราญของราชภารีในตำบลนั้น รักษาสิ่งที่เป็นสาธารณะประโยชน์ เช่น ทุ่งเลี้ยงสัตว์ สร่าน้ำ ศาลาอาศัย ให้ที่พักแก่คุณเดินทาง (มาตรา 34-42)

จะเห็นได้ว่าอำนาจหน้าที่ของกำนันผู้ในถყนดูบ้านตามพ.ร.บ.ปกครองท้องที่ พ.ศ.2457 นั้น มีมากหมายครอบคลุมไปทุกด้าน ไม่ว่าในการรักษาความสงบเรียบร้อย การส่งเสริมอาชีพ การจัดเก็บภาษีอากร การทำทะเบียนราชภารี ฯลฯ ขอให้ผู้อ่านได้พิจารณาไว้ในแต่ละห้องที่นั้นมีการเปลี่ยนแปลงไปมากน้อยเพียงใด ตั้งแต่ พ.ศ.2457 จนถึงปัจจุบัน ผู้คนเคยบอกเพื่อนชี้เป็นผู้ที่เป็นผู้ช่วยราชการจังหวัดในปัจจุบันว่า ให้กลับไปดูห้องที่ซึ่งเข้าเคยเป็นปลัดอำเภอมาันนี้มีการเปลี่ยนแปลงอะไรบ้าง นอกจากทางด้านวัสดุ ราชภารียังขาดสิ่งที่เข้าต้องการเหมือนเมื่อ 30 ปีก่อนใช่ไหม

ข้อสังเกตก็คืองานดังกล่าวเป็นภาระของรัฐบาลกลางในการให้บริการแก่ประชาชน การมีองค์กรปกครองท้องถิ่นขึ้นมาช่วยแบ่งเบาภาระหน้าที่ ทำให้ผู้ในถყนดูบ้านจึงไม่พอดี

กำนันผู้ในถყนดูบ้านจะมีผลกระทบอย่างไร ถ้ามาตรา 198 และ 199 ผ่านความเห็นชอบของรัฐสภาโดยไม่มีการแก้ไข

1. คุณชูวงศ์ ชาญบุตร ได้ไปอกรายการขอคิดด้วยคนกับผู้พูดทางโทรทัศน์ ช่อง 9 เมื่อวันที่ 12 พฤษภาคม 2537 กล่าวว่า กรรมการปกครองใช้งบประมาณประชาธิปไตย ประมาณ 250 ล้านบาท แก่กำนันผู้ใหญ่บ้าน เมื่อปี พ.ศ.2537 ในตอนนั้นได้ชี้แจงให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้านได้ทราบว่าเข้าจะมีบทบาทหรืออำนาจหน้าที่อย่างไร เมื่อมี พ.ร.บ. สถา ตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นการสร้างความเข้าใจให้กำนันและผู้ใหญ่บ้าน รับรู้ก่อนที่จะพิจารณาบัญญัติออกมา ข้อดังข้อสังเกตว่าทำไม่กรรมการปกครองจึงกล้า ไปสัญญาภัยกับกำนันผู้ใหญ่บ้านก่อนที่ พ.ร.บ. สถา ตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล จะผ่านการพิจารณาของรัฐสภาและประกาศใช้ กรรมการปกครองทราบล่วงหน้าได้ อย่างไรว่ากฎหมายฉบับนี้ต้องเป็นไปตามที่ตนต้องการ ในประเด็นนี้ขอให้สมาชิก รัฐสภาพิจารณาให้รอบคอบด้วย

2. คณะกรรมการอิทธิการวิสามัญได้พิจารณา มาตรา 196-199 ซึ่งเป็นหมวดการ ปกครองห้องถินถึง 3 ครั้ง ในรอบแรกเป็นการแสดงความคิดเห็นโดยทั่วไป ในรอบที่สอง ได้ลงในรายละเอียดทุกด้านทุกประเด็น จนกระทั่งออกมามีเป็นมาตรฐานดังกล่าว พิจารณา ในด้านการให้เวลาเพื่อดำเนินการแก้ไขกฎหมายต่างๆ ที่เกี่ยวข้องภายใน 2 ปี เมื่อ้อน รัฐธรรมนูญ 2517 ในรอบสุดท้ายเมื่อต้นกันยายนี้เองเห็นว่าควรให้เวลาแก่ผู้ที่เป็นรัฐบาล มากหน่อย เพื่อไว้ว่าจะดำเนินการไม่แล้วเสร็จจึงได้ขยายเวลาในบทเฉพาะกาลเป็น 4 ปี กรรมการอิทธิการ มีติดเห็นชอบโดยไม่มีใครทักท้วง ที่น่าเปลกใจคือการพิจารณาของคณะกรรมการอิทธิการนั้น เปิดเผยต่อสื่อมวลชนตลอดเวลา ทำไม่ทางมหาดใหญ่จึงนำเรื่องนี้มามา ใหญวยาหยาหงส์อวลชนเมื่อกลางเดือนตุลาคมนี้เอง ขอให้ผู้อ่านได้พิจารณาสถานการณ์ ทางการเมืองในช่วงนี้ประกอบการพิจารณาด้วย

3. ผู้ที่ออกมายื่นต่อตัวนามาตรา 198-199 นั้น ในระยะแรกจะพูดถึงเงื่อนเวลาเท่านั้น ต่อมามาได้ลูกเลมมาไปเป็นอย่างอื่น เช่น จะทำให้สังคมห้องถินล้มละลายหรือเกิดความหาย茫 หรือเป็นการปลดกำนันผู้ใหญ่บ้านออกจากตำแหน่ง หรือเป็นการสร้างความขัดแย้งหรือ สร้างความแตกแยกคือขึ้นในห้องถินหรือเป็นการเปลี่ยนแปลงการปกครองของประเทศไทย หรือเป็นการสร้างห้องถินใหม่ 2 ข้อ妄นาจ หรือมียักษ์ 2 ตัว บุคคลเหล่านี้เป็นผู้สร้าง ความสับสนให้กับประชาชนโดยเฉพาะกำนันผู้ใหญ่บ้านเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้อง

ไม่มีใครสักคนที่พูดว่าสถานภาพของกำนันผู้ใหญ่บ้านตาม พ.ร.บ.ลักษณะ ปกครองห้องที่ 2457 นั้น ไม่มีการเปลี่ยนแปลง เหมือนเดิมทุกประการ เพียงแต่

ถ้าหากพิจารณาด้วยความเป็นธรรมจะพบว่า การที่มีผู้กล่าวว่าผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่นหรือเจ้าพ่อจะยิ่งได้เปรียบจากการเลือกตั้งนั้น ขอกล่าวว่าผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่นมีได้อย่างไรถ้าข้าราชการไม่เป็นใจให้เข้าประพฤติตามของ ข้าราชการในท้องถิ่นนั้นแหลกเป็นผู้ที่มีอิทธิพลมากที่สุด ถ้าข้าราชการปฏิบัติตามกฎหมาย ให้ความเป็นธรรมแก่ประชาชนโดยเสมอ กัน เช่นได้เลยว่าท้องถิ่นนั้นจะไม่มีอิทธิพลใดๆ marrow กวนประชาน

การต่อสู้ในเรื่องมาตรา 198 และ 199 ยังคงมีต่อไปและเข้มข้นขึ้นเรื่อยๆ ถึงวันนี้ท่านผู้อ่านคงจะพิจารณาได้แล้วว่าเป็นเรื่องของเกมการเมืองแท้ๆ กรรมการบริหารพิจารณาแก้ไขรัฐธรรมนูญไม่ได้เกี่ยวข้องอะไรด้วย ขอให้จับตาดูให้ดีว่าเกมส์จะพลิกผันไปอย่างไร ผมไม่ขอวิจารณ์ในเรื่องนี้แต่ขอให้ประชาชนช่วยจับตาดูว่า อย่าให้เข้าเล่นกัน รุนแรงจนทำให้รัฐธรรมนูญฉบับนี้ไม่ผ่าน เพราะเป็นการทำให้ประชาชนเสียประโยชน์อย่างใหญ่หลวง

ในฐานะกรรมการฯ คนหนึ่ง ขออภัยนักว่าในความเห็นของผมนั้นขออภัยนัก ตามร่างฯ ที่แก้ไข ไม่มีการเปลี่ยนแปลงข้อความใดๆ เนื่องจากได้พิจารณาอย่าง

องค์การบริหารส่วนจังหวัด: สมควรจะยุบเลิกหรือยัง?

การปักครองส่วนท้องถิ่นได้วัฒนาการมาเป็นลำดับ ตั้งแต่สมัยพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงสถาปนาเจ้าอยู่หัวจนถึงปัจจุบัน ประเทศไทยได้จัดรูปแบบการปักครองท้องถิ่นในรูปแบบต่างๆ หลายรูปแบบ ทั้งนี้โดยมีจุดประสงค์หรือหลักการที่สำคัญคือ ต้องการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการปักครองตนเอง วัตถุประสงค์อันนี้ได้เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปทั้งในต่างประเทศและประเทศไทยเอง นอกจากนั้นเจตจำนงที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือการกระจายอำนาจ ซึ่งรัฐบาลกลางได้มอบอำนาจให้ประชาชนในท้องถิ่นนำไปดำเนินการปักครองและจัดทำกิจการต่างๆ ด้วยตนเอง เพื่อจะได้ตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้ถูกต้อง รวมทั้งสามารถแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นได้อย่างตรงเป้าหมาย การที่มีการสนับสนุนในเรื่องการปักครองท้องถิ่นตลอดมาันนั้น เพราะผู้สนับสนุนความคิดเห็นมีความเห็นพ้องต้องกันว่ารัฐบาลกลางนั้นไม่สามารถสอดส่องดูแลและจัดบริการต่างๆ ให้กับท้องถิ่นได้อย่างถูกต้องตามความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นนั้นๆ การกระจายอำนาจให้ประชาชนในท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของท้องถิ่น นอกจากจะสนับสนุนด้วยปัจจัยทางด้านการเงินแล้ว ยังต้องได้ว่าการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการปักครองและบริหารยัง

เป็นภารกุญชานในการปกครองตามระบบประชาธิปไตย เป็นการสอนให้ประชาชนได้มีจิตสำนึกร่วมกันของชาติ ไม่ใช่ความรู้สึกว่าหน้าที่และความรับผิดชอบต่อส่วนรวมนั้นเป็นอย่างไร?

การปกครองท้องถิ่นไทยได้ค่อยๆ วิวัฒนาการมาแต่อดีต ก่อนการเปลี่ยนแปลงการปกครอง 2475 โดยเริ่มปั้นฐานในรูปของสุขาภิบาลขึ้นก่อน ครั้นเมื่อเปลี่ยนแปลงการปกครอง 2475 แล้ว ก็ได้มีกฎหมายจัดตั้งองค์กรการปกครองท้องถิ่นขึ้นหลายแบบ แต่ละแบบก็มีรูปแบบของการจัดตั้งอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบ การจัดสรุปองค์กร การจัดหารายได้ แตกต่างกันออกไปตามความเหมาะสม รวมทั้งถูกควบคุมโดยส่วนกลางมากน้อยเพียงใด กิจขึ้นอยู่กับลักษณะและสภาพแวดล้อมตามที่ทางรัฐบาลกลางจะเห็นสมควร จึงจะเห็นได้ว่ารูปแบบของการปกครองส่วนท้องถิ่นบางรูปก็มีอิสระในการดำเนินการโดยตนเองมาก หมายความว่าถูกควบคุมจากส่วนกลางน้อย แต่บางรูปแบบก็มีอิสระในการดำเนินงานด้วยตนเองน้อย หมายถึงถูกควบคุมโดยส่วนกลางมาก แต่ละรูปแบบของการปกครองท้องถิ่นจึงประสบอุปสรรคและปัญหารือขัดข้องแตกต่างกันออกไป จากหนังสือการปกครองของไทย รองศาสตราจารย์วิทยา นาภาศิริกุลกิจ ได้แบ่งรูปการปกครองท้องถิ่นไทยออกเป็น 5 รูปแบบด้วยกัน คือ

1. องค์การบริหารส่วนจังหวัด
2. เทศบาล
3. สุขาภิบาล
4. กรุงเทพมหานคร
5. เมืองพัทยา

จากรูปแบบดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่าขาดส่วนสำคัญซึ่งในบทความนี้จะให้ความสำคัญเพื่อพัฒนาความรู้สึกนิยมกิจของประชาชนในท้องถิ่นให้มีส่วนร่วมในการปกครองตนเองเพิ่มขึ้น เพื่อวางแผนการเป็นประชาธิปไตยในอนาคต ส่วนนั้นก็คือ “สภากำบ佬” ซึ่งในความเห็นของ รองศาสตราจารย์วิทยา นาภาศิริกุลกิจ ในหนังสือเล่มเดียวกันที่กล่าวข้างต้นยังมีข้อเท็จจริงว่า “สภากำบ佬” เป็นแต่เพียงรูปการปกครองที่เรียกว่า “กิ่งภูมิภาคกิ่งท้องถิ่น” เท่านั้น ไม่ถือเป็นรูปแบบการปกครองท้องถิ่นที่แท้จริง เพราะรายจางขาดองค์ประกอบต่างๆ ที่สำคัญอีกหลายประการ แต่เนื่องจากคำนำเป็นหน่วยการปกครองพื้นฐานที่มีความสำคัญมากต่อเสถียรภาพของรัฐบาล เพราะใกล้ชิด

กับประชาชนมากที่สุด แต่ไม่เคยได้รับการเหลียวแลจากรัฐบาลเท่าที่ควร ถึงแม้ว่าในปัจจุบันตำบลจะเป็นจุดรวมที่สำคัญในการทำโครงการต่างๆ ของรัฐบาลหลายอย่าง เช่น โครงการพัฒนาพื้นที่เมืองในระบบอุดมประชาธิปไตย (พ.พ.ป.) การผันเงินสู่ชนบทหรือโครงการช่วยเหลือประชาชนให้มีงานทำในทุกแห่ง (ปชล.) รวมทั้งโครงการสร้างงานในชนบทของคณะกรรมการรัฐบาลชุดปัจจุบันก็ตาม แต่โครงการสร้างของสภากำบังลี้ที่แท้จริงนั้นยังไม่มีลักษณะเป็นการปกคล้องห้องถีน และยังขาดความเข้าใจจากประชาชนโดยทั่วไปเกี่ยวกับขอบเขต อำนาจหน้าที่ ความสำคัญ รวมทั้งสิ่งอื่นๆ อีก ซึ่งเป็นหลักสำคัญในการปกคล้องห้องถีน เพาะกายการปกคล้องระดับพื้นฐานนั้นน่าที่จะให้ประชาชนมีส่วนเข้าใจในสิ่งดังกล่าวแล้วเสียก่อน จึงจะสามารถดำเนินการไปตามเป้าหมายที่ต้องการได้ ในบทความนี้จึงจะพัฒนารูปแบบของสภากำบังลี้ให้มีลักษณะสอดคล้องกับหลักการของการปกคล้องห้องถีนอย่างแท้จริง โดยมีเป้าหมายไปที่การเข้ามามีส่วนร่วมในการปกคล้องตนเองของประชาชนในห้องถีนนั้นๆ รวมทั้งจะยกความสำคัญขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดมาเปรียบเทียบกันว่าเมื่อเราสร้างสภากำบังลี้มีความแข็งแกร่งเป็นที่ยอมรับของประชาชน และสามารถสนองตอบความต้องการของประชาชนได้แล้ว บทบาทขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดสมควรจะลดลงหรือไม่เพียงใด

ในปัจจุบันเราพอจะมองเห็นได้ว่าทำให้ประชาชนในแต่ละจังหวัดจึงมีความสนใจที่จะเป็นสมาชิกสภากองหัวนัก โดยเฉพาะประชาชนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเมือง ซึ่งมีอาชีพเป็นแพทย์ ข้าราชการ พ่อค้า นักธุรกิจ หรือทนายความ จากการเลือกตั้งสมาชิกสภากองหัวนัก คราวที่แล้วมีผู้สมัครรับเลือกตั้งจำนวนมาก บางคนอาจจะมองว่าสมาชิกสภากองหัวดีเป็นตำแหน่งที่โก้หรา เป็นที่นับหน้าถือตาของคนในจังหวัด แต่บางคนอาจจะมองว่าผลประโยชน์ที่ตนจะได้รับเมื่อได้เป็นสมาชิกสภากองหัวนัก หรือบางคนอาจจะมองถึงเป้าหมายอย่างอื่นซึ่งแล้วแต่จะคิดกันไป แต่สิ่งที่กล่าวมาแล้วก็พอจะเป็นความจริงอยู่บ้าง เพราะก่อนวันเลือกตั้งครั้งที่แล้ว ผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภากองหัวดูกอกลอง ยิงด้วยถึง 10 กว่าคน ซึ่งนับว่าเป็นจำนวนที่สูงมาก จริงอยู่ว่าอาจจะมีสาเหตุอื่นในการลอบสังหารชีวิตกัน แต่ก็จะพูดได้ว่าสาเหตุของการย่างกันเป็นสมาชิกสภากองหัวดูกันได้ชัดกว่า ถ้ามองในด้านวิชาการกันแล้ว อาจจะพูดได้ว่าไม่ใช่จะย่างกันไปทำไม่ ตำแหน่งสมาชิกสภากองหัวดีไม่เห็นจะสำคัญตรงไหน เพราะดูจากขอบเขตของอำนาจหน้าที่แล้ว

ที่สำคัญก็มีแต่มีอำนาจในการตราข้อบัญญัติจังหวัดเท่านั้น อย่างอื่นก็ไม่เห็นว่าสามารถ สภาจังหวัดจะมีอิทธิพลตรงไหนกัน

ทำไมถึงควรเลิก

ลำดับต่อไปเราหันมาของถึงวัดถุประสงค์ โครงสร้าง ขอบเขตของอำนาจหน้าที่ ที่แท้จริงขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดดูจะได้วิเคราะห์ได้ว่า จริงๆ แล้วองค์กรบริหาร ส่วนจังหวัดทำอะไรให้ประชาชนบ้าง ครับเป็นผู้มีอำนาจอย่างแท้จริงในรูปการปกครอง ท้องถิ่นชูปนี้ ประชาชนในท้องถิ่นได้รับรู้หรือได้บริการตามความต้องการของตนเอง ตาม หลักการของการปกครองท้องถิ่นแค่ไหน ผู้เขียนจะเน้นถึงส่วนที่สำคัญๆ เท่านั้น เพราะ ในรายละเอียดนั้นจะหาดูได้จากพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดินพ.ศ.2498

เจตนารวมที่สำคัญในการจัดตั้งองค์กรบริหารส่วนจังหวัดนั้นก็คือ ต้องการให้ ประชาชนในเขตความรับผิดชอบฝึกฝนและเข้าใจในการปกครองตนเองตามระบบของ ประชาธิปไตย แต่โครงสร้างขององค์กรบริหารส่วนจังหวัด ขอบเขตอำนาจหน้าที่ที่แท้ จริงไม่ได้สอดคล้องตามที่ตั้งไว้เลย เพราเวองค์กรบริหารส่วนจังหวัดนั้นมีรูป การจัดองค์กรแยกเป็น 2 ส่วน คือสภาจังหวัด ซึ่งเลือกตั้งโดยตรงจากราษฎร กับผู้ว่า ราชการจังหวัด ซึ่งเป็นหัวหน้าฝ่ายบริหาร ซึ่งจะเห็นได้ว่าผู้ว่าราชการจังหวัดมี 2 ฐานะเป็นผู้แทนของรัฐบาลกลางบริหารราชการส่วนภูมิภาคฐานะหนึ่ง กับเป็นผู้ บริหารขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดซึ่งเป็นการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นอีก ฐานะหนึ่ง โดยมีปลัดจังหวัด นายอำเภอ และข้าราชการส่วนจังหวัดเป็นผู้ช่วยปฏิบัติ งานให้เป็นไปตามเป้าหมายอีกประเดิมหนึ่ง ซึ่งมองเห็นได้ชัดคือองค์กรบริหารส่วน จังหวัดจะต้องดำเนินกิจกรรมภายในเขตจังหวัด ซึ่งอยู่นอกเขตเทศบาลและสุขาภิบาล ซึ่ง ท้องที่ดังกล่าวมีพื้นที่完全不同 แต่มีสภาพเป็นชนบทและประชาชนอยู่กัน อย่างกระจัดกระจาด หรือเป็นท้องถิ่นทุรกันดาร แต่ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาจังหวัดซึ่ง เป็นฝ่ายนิติบัญญัติขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดนั้น ปรากฏว่าราษฎรที่มีคุณสมบัติถูก ต้องตามกฎหมายในเขตจังหวัดมีสิทธิออกเสียงได้กับสมาชิกสภาจังหวัดได้ เพราะฉะนั้น สมาชิกสภาจังหวัดอาจจะเป็นผู้ที่ไม่ได้อยู่ในเขตความรับผิดชอบขององค์กรบริหาร ส่วนจังหวัดก็ได้ และความจริงก็เป็นเช่นนั้น เพราเวสมาชิกสภาจังหวัดเป็นคนในเขต เทศบาลและสุขาภิบาลมากกว่าคนที่อยู่ในชนบทที่แท้จริง หันมาของการทำงานของ

องค์กรบริหารส่วนจังหวัดจะเห็นได้ว่างานส่วนใหญ่ที่ได้ทำไปนั้น ราชภารในชนบท เช้าใจว่าเป็นงานของราชการบริหารส่วนภูมิภาคทั้งสิ้น เพราะสามารถไปสอบถามความจาก ราชภารในชนบทได้ว่ารู้จักองค์กรบริหารส่วนจังหวัดแค่ไหน ทางกระทรวงมหาดไทยฯ จะทำแบบสอบถามราชภารศูนย์ได้ อีกทั้งสภากองหัวดองก็มีหน้าที่ราช้อับบัญญติจังหวัด เพื่อบังคับใช้ (ແຕ່ຂ້ອນບຸນຍຸຕິຈະມີຜລບັນດັບໃຫ້ໄດ້ຕ່ອນເມື່ອໄດ້ຮັບຄວາມເຫັນຂອງຈາກຜູ້ວ່າ ราชการຈังหวัดด້ວຍ) และມີສິຫຼິດຕັ້ງກະທຸກາມຜູ້ວ່າราชการໃນເຮືອງທີ່ເກີຍກັບງານໃນหน้าທີ່ ของราชการบริหารส่วนจังหวัด และงานໃນหน้าທີ່ຂອງราชการบริหารส่วนภูมิภาคด້ວຍ (พ.ร.บ. ระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ.2498 มาตรา 25, 32 ແລະ 38) ແຕ່ສກາ ຈັງຫວັດມີສົມຍປະຖຸມສາມັບປຸລະ 1 ສມຍ ມີການດັດ 15 ວັນ ຜຶ່ງມອງເຫັນໄດ້ຫຼັດວ່າໃນຄວາມ ເປັນຈິງແລ້ວສภາຈັງຫວັດທຳນັ້ນທີ່ແກ່ປະຊາຊົນທີ່ເລືອດຕັ້ງເຂົ້າມາແກ່ໃຫ້ ແລະການປັດເປີດ ປະຖຸມຂອງສພາຈັງຫວັດນັ້ນກີ່ນີ້ອຸ່ງກັນຜູ້ວ່າราชการຈັງຫວັດຄົນເດືອຍ ກາຣທີ່ມີສົມຍປະຖຸມສັນ ອາຈະຕ້ອງການໃຫ້ສາມາຊີກສພາຈັງຫວັດໄດ້ມີເວລາໄປເຢືຍເຍືນຮາຍການໃນເຂດຂອງດຸນເພື່ອ ສອບຄາມຄື່ງປຸ້ນຫາແລະອຸປະກອດຕ່າງໆ ຂອງປະຊາຊົນໃນການດຳຮັບຮົດ ເພື່ອນຳມາປົງບົດຕິ ໄທ້ສອດຄລ້ອງກັບຄວາມຕ້ອງການທີ່ເທົ່າຈິງຂອງປະຊາຊົນ ແຕ່ໃນຄວາມເປັນຈິງແລ້ວ ສາມາຊີກ ສພາຈັງຫວັດແຕ່ລະທ່ານໄດ້ປົງບົດຕິຍ່າງທີ່ກຳລັວຫຼືເປົ່າ

ກາຣທີ່ເຈັ້ນໜ້າທີ່ຂອງອົງການຄ່າ ຈັງຫວັດໃນນລາຍຮະດັບນັບຕັ້ງແຕ່ຜູ້ວ່າราชการ ຈັງຫວັດລົມມາ ຕ້ອງທຳນັ້ນທີ່ 2 ອ່າງໃນຂະນະເດີຍກັນ ດື່ມເປັນທັງເຈັ້ນໜ້າທີ່ຂອງราชการ ບຣີຫາຮ່ວມມືກົມືກາ ແລະເຈັ້ນໜ້າທີ່ຂອງອົງການຄ່າ ທົ່ວໂລມໝັ້ນ ຢ່ອມເປັນກາຮ ລຳນາກໃຈໃນທາງປົງບົດຕິ ເພົ່າມີສາມາດແຍກງານທັງ 2 ອ່າງຈາກກັນໄດ້ອ່າງເຕັດຫັດ ຈານຈະມີລັກະນະເກີຍພັນກັນອຸ່ນໂລະອໍານາຈີ່ທີ່ແກ້ຈິງນັ້ນສ່ວນກລາງຍັງຄວາມຄູ່ອ່າຍ່າງໃກລ້ຳຫຼິດ ໂດຍເຂັ້ມສົ່ງໃນການຕັ້ງກະທຸກາມຂອງສາມາຊີກສພາຈັງຫວັດຕ່ອງຜູ້ວ່າราชการຈັງຫວັດ ໃນກາຮ ບຣີຫາຮ່ວມມືກົມືກາທີ່ຈະໄມ້ຕອບກະຫຼັນນັ້ນໄດ້ ເມື່ອເຫັນວ່າຂ້ອຄວາມນັ້ນ ໄນຄວາມເປີດແຜຍ ຈຶ່ງເປົ້າໃຫ້ຄວາມຈຳເປັນຂອງອົງການຄ່າ ຈັງຫວັດໄດ້ແລ້ວວ່າສມຄວນທີ່ຈະມີອຸ່ນຫຼືໄມ້ເພົ່າມີພະຍານໃນຄວາມເປັນຈິງໃນງຸປກາປົກຄອງຂອງໄທຍ ຮາຍກາຮບຣີຫາຮ່ວມມືກົມືກາກີ່ນີ້ບໍ່ທີ່ມີການຕັ້ງກະທຸກາມແລະຫຼັງຈາກທີ່ຈະຕ້ອງຄອຍດູແລ້ວໃຫ້ຄວາມຄຸ້ມຄອງ ເພື່ອໃຫ້ຮາຍກາຮເຊື່ອຍຸ່ນອຸ່ນອົກເຫັນເຫັນທີ່ມີການຕັ້ງກະທຸກາມໄດ້ຮັບຄວາມສຸຂ ມີການກິນຕີອຸ່ນຕິ ຕາມ ວິທີທາງຂອງຮະນອບປະຊາທິປະໄຕຍຸ່ນແລ້ວ ອູ່ທີ່ຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະກາຮຽັງໃນໜັ້ນທີ່ແລ້ວ ຄວາມຮັບຜິດຂອບຂອງຜູ້ວ່າราชการຈັງຫວັດນັ້ນຊື່ເປັນຜູ້ຮັບນີ້ຍັນມາຈາກສ່ວນກລາງໄດ້ຕວງ

แต่อาจจะมีผู้แย้งว่าเราสร้างองค์กรบริหารส่วนจังหวัดขึ้นมาก็เพื่อให้ราชภูมิรัฐจึงการมีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง ตามวิถีทางของการปกครองในระบบประชาธิปไตย ถ้าบุคลากรบริหารส่วนจังหวัดลงไม่มีเป็นการตัดหนทางในการสร้างระบบอนประชาธิปไตยหรือ ในข้อนี้ผู้เขียนยอมรับว่า การปกครองระบบอนประชาธิปไตยจะสมบูรณ์ได้ต่อเมื่อรัฐส่วนใหญ่มีความเข้าใจในวิถีทางประชาธิปไตย จึงจำเป็นที่จะต้องสร้างพื้นฐานมาจากราชภูมิส่วนใหญ่ของประเทศ และราชภูมิส่วนใหญ่ของประเทศนั้นก็มีภูมิความเชื่อในชนบททั้งสิ้น เรายังต้องสร้างองค์กรที่เหมาะสมมารับผิดชอบแทนสิ่งที่ขาดหายไป องค์กรที่ควรจะเป็นโรงเรียนของการเป็นประชาธิปไตยขึ้นตันนั้นก็ควรจะได้แก่ “สภากำบล”

องค์กรที่สามารถทดแทนได้

สภากำบลในรูปที่จะพูดถึงนี้ก็คือรูปสภากำบลในบจจุบัน ซึ่งเกิดขึ้นโดยประกาศคณะกรรมการปฎิรูป ฉบับที่ 326 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2515 มีความมุ่งหมายที่จะจัดรูปเดียวกันหมดทั่วประเทศ โดยมีข้อแม้ว่าให้จัดตั้งสภากำบลตามประกาศคณะกรรมการปฎิรูปฉบับนี้ให้แล้วเสร็จภายในกำหนด 3 ปี ในระหว่างที่ยังไม่ได้มีประกาศจัดตั้งสภากำบลในรูปใหม่นี้ ให้การบริหารราชการตำบลไปตามคำสั่งของกระทรวงมหาดไทย ที่ 222/2499 และ 275/2509 ไปพลางก่อน (ประกาศคณะกรรมการปฎิรูป ฉบับที่ 326 ข้อ 1-4) และการจัดตั้งสภากำบลนี้ กระทรวงมหาดไทยได้กำหนดหลักการว่าจะจัดตั้งได้ต่อเมื่อได้ดำเนินการฝึกอบรม พพป. ไปแล้ว การจัดตั้งสภากำบลจึงจะทำควบคู่ไปกับการฝึกอบรม พพป. ในตำบล ซึ่งหลังจากประกาศคณะกรรมการปฎิรูป ฉบับที่ 326 แล้ว กระทรวงมหาดไทยได้จัดตั้งสภากำบลโดยได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 24 สิงหาคม 2516 จำนวน 1,849 ตำบล และ เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2517 จำนวน 900 ตำบล จากตำบลทั่วประเทศ 5,205 ตำบล สรุปที่เหลือจะจัดตั้งในปี พ.ศ.2518 อีกประมาณ 1,200 ตำบล และในปี พ.ศ.2519 คาดหมายว่าจะจัดตั้งได้ครบถ้วน (วิทยา นาภาศิริกุลกิจ: การเมืองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย, กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2519, หน้า 61-62)

จากรูปสภากำบลตามประกาศคณะกรรมการปฎิรูป ฉบับที่ 326 นั้น ประกอบไปด้วย กำหนดเป็นประธานสภากำบลโดยตำแหน่ง ผู้ใหญ่บ้านทุกหมู่บ้าน แพทย์ประจำตำบล

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ หมู่บ้านละ 1 คน (เลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน) เป็นกรรมการ โดยมีคุณประชาบาลเป็นเลขานุการ และมีที่ปรึกษาสภาร่างกายสำนักงานเป็นปลัดสำนักห้องเรียน พัฒนาการก็ได้ รวมกันทั้งหมดเรียกว่า “คณะกรรมการสภาร่างกายสำนักงานเป็นปลัดสำนักห้องเรียน” มีหน้าที่กำหนดนโยบายและบริหารไปในตัวมีได้แยกเป็นฝ่ายกำหนดนโยบาย และฝ่ายบริหารงานเหมือนรูปการปกครองท้องถิ่นชั้นชุมชนฯ การบริหารงานสภาร่างกายสำนักงานเป็นปลัดสำนักห้องเรียน มีอำนาจมาก สามารถยุบสภาร่างกายสำนักงานได้ รูปสภาร่างกายสำนักงานเป็นปลัดสำนักห้องเรียน มีอำนาจที่ 326 นี้ ได้ใช้มาจนถึงปัจจุบัน ซึ่งเจ้าหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทยเองได้เคยให้สัมภาษณ์ หนังสือพิมพ์ว่าประสบกับความล้มเหลว เนื่องจากมองเห็นได้ชัดว่าสภาร่างกายสำนักงานเป็นปลัดสำนักห้องเรียน ไม่เป็นนิติบุคคล ทำให้มีรายได้น้อยไม่สามารถพัฒนาหรือสร้างความเจริญให้แก่ท้องถิ่นได้ และไม่สามารถให้บริการตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ ประกอบกับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน (ตัวกรรมการสภาร่างกายสำนักงาน) ขาดความรู้ ความสามารถในการบริหารงานให้เป็นไปตามความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น ซึ่ง ถ้าจะใช้รูปสภาร่างกายสำนักงานเป็นโครงเรียนสอนประชาริปป์โดยให้แก่ราชภัฏแล้วคงจะต้องใช้เวลา และการปรับปรุงการปฏิบัติงานอีกหลายสิบปี จึงจะสามารถทำให้ราชภัฏรู้จักการมีส่วนร่วมในการปกครองตนเองตามระบบของประชาริปป์โดย ผู้เขียนจึงเห็นควรให้เปลี่ยนรูปโครงสร้างของสภาร่างกายสำนักงานเป็นรูปสภาร่างกายสำนักงานเป็นปลัดสำนักห้องเรียน ซึ่งจะต้องใช้เวลานานเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับหน้าที่และความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่กระทรวงมหาดไทยที่จะดำเนินงานของสภาร่างกายสำนักห้องเรียน ให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นที่เป็นเขตความรับผิดชอบของสภาร่างกายสำนักห้องเรียน ให้มีความเจริญ และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการตั้งสภาร่างกายสำนักงานเป็นปลัดสำนักห้องเรียน ผู้เขียนยอมรับในข้อที่ว่าการเปลี่ยนแปลงใหญ่ ก็ตาม ถ้าเปลี่ยนแปลงโดยรวดเร็วแล้ว อาจจะล้มเหลวได้ สิ่งที่จะเสนอแนะต่อไปนี้ก็ควรจะดำเนินงานเป็นขั้นตอนสุดแต่ละวัน ทางกระทรวงมหาดไทยจะเริ่มน้ำมือได้ วางแผนและวิธีดำเนินการอย่างไร จึงจะให้บรรลุเป้าหมายในการตั้งสภาร่างกายสำนักงานเป็นปลัดสำนักห้องเรียน เพราะเจ้าหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้ที่เขียนข้อมูลและรู้รายละเอียดต่างๆ เกี่ยวกับสังคมชนบทเป็นอย่างดี การปรับโครงสร้างท้องถิ่นไม่จำเป็นต้องใช้รูปแบบเดียวกันทุกท้องถิ่น ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมของชนบท เพราะฉะนั้น ถ้าจะเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของสภาร่างกายสำนักห้องเรียน แล้วควรจะค่อยๆ ทำ ไม่ใช่ประกาศเป็นพระราชบัญญัติให้เมื่อกันทั้งประเทศ

เพราะผู้เขียนมีความเชื่อว่าปัญหาในชนบทแต่ละแห่งนั้นไม่เหมือนกัน การแก้ไขปัญหาก็ย่อมจะแตกต่างกันออกไป การที่จะเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของสภารាជวัสดุที่จะพิจารณาถึงสภาวะแวดล้อมของท้องถิ่นประกอบด้วยว่าในท้องถิ่นนั้นๆ เป็นไปได้ไหมที่จะใช้โครงสร้างแบบใหม่นี้

ข้อเสนอแนะต่อไปนี้เป็นความคิดเห็นและประสบการณ์ของผู้เขียนเองที่ได้ศึกษาในเรื่องนี้เป็นเวลานานพอสมควร ประกอบกับได้เคยไปสัมภาษณ์บุคคลที่มีความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้ จึงขอจะมองเห็นสภาพของท้องถิ่นได้ดี และเห็นว่าสมควรแก้เวลาแล้วที่เราจะต้องลงมือสร้างฐานของประชาธิปไตยจริงๆ เสียที โครงสร้างของสภารាជวัสดุที่ควรจะได้รับการแก้ไข มีดังนี้

1. การกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นมีอิสระในการปกครองตนเองมากขึ้น ลดการควบคุมจากส่วนกลางลง ด้วยการเปลี่ยนโครงสร้างการบริหารสภารាជวัสดุให้มี โดย

1.1 ให้มีการเลือกตั้งกำนันและผู้ใหญ่บ้านทุก 5 ปี ให้มีภาระในการดำรงตำแหน่งเพียง 5 ปี และห้ามอยู่ในตำแหน่ง 2 สมัยติดต่อกัน

*1.2 ในชั้นต้นกระบวนการสภารាជวัสดุโดยตำแหน่งควรจะมีเพียงกำนันและแพทที่ประจำตำแหน่งเท่านั้น (ปัจจุบันควรจะเหลือเพียงกำนันเท่านั้นเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง)

1.3 ให้เลือกตั้งกรรมการสภารាជวัสดุหมู่บ้านละ 1 คน และเลือกครูประชาบาลในตำแหน่ง 1 คน เป็นเลขานุการสภารាជวัสดุ

1.4 ให้มีที่ปรึกษาสภารាជวัสดุโดยเฉพาะ เนื่องจากในปัจจุบันปลัดอำเภอหรือพัฒนากรซึ่งเป็นที่ปรึกษาสภารាជวัสดุนั้นมีงานในหน้าที่โดยเฉพาะมากอยู่แล้ว ไม่มีเวลาเพียงพอที่จะมาดูแลงานของสภารាជวัสดุซึ่งเพิ่มมากขึ้นทุกทีได้เพียงพอ

ในชั้นต้นถ้าทาง ก.พ. ยังไม่สามารถจัดหาอัตรากิจกรรมที่ปรึกษาสภารាជวัสดุได้ กิจกรรมที่จะวางแผนการหาอัตราไว้ล่วงหน้า เช่น กำหนดเวลาไว้ให้แน่นอนว่าภายในปี จึงจะหาตำแหน่งที่ปรึกษาสภารាជวัสดุได้ครบทุกตำแหน่งโดยในชั้นแรกอาจจะอัตรานี้ปีละ 500-700 อัตรา แล้วจัดสรรไปตามท้องถิ่นต่างๆ ที่ปรึกษาสภารាជวัสดุเหล่านี้อาจจะต้องรับ

* ถ้าเห็นว่าจะแยกสภารាជวัสดุออกจาก พ.ร.บ.ลักษณะปกครองท้องที่ พ.ศ.2457 ก็เลือกตั้งกรรมการสภารាជวัสดุหั้งหนด หลังจากที่ให้กำนันเป็นประธานสภารាជวัสดุในครั้งแรก

ผิดชอบงานคนละสายดำเนิน แต่ในระยะเวลา 7-10 ปี เรายังมีที่ปรึกษาสภากำบดครบทุกสภากำบด ที่ปรึกษาสภากำบดลนี้ควรจะมีคุณวุฒิเท่ากับปลัดอำเภอหรือพัฒนากร

2. ให้สภากำบดเป็นนิติบุคคล สามารถมีรายได้ของตนเองที่แน่นอน เช่น เพิ่มประนาบทาชีให้ห้องถินมีสิทธิจัดเก็บได้มากขึ้นปรับปรุงภาษีในห้องถินในอัตราที่เหมาะสม (เพราะอัตราภาษีที่จัดเก็บอยู่เวลาหนึ่งอยู่ในอัตราที่ต่ำมาก) ประการที่สำคัญก็คือรัฐบาลต้องกำหนดที่มาของเงินอุดหนุนสภากำบดที่แน่นอน โดยเฉพาะในปัจจุบันรัฐบาลอนให้สภากำบดรับผิดชอบในเรื่องเงินผัน ซึ่งยังไม่แน่นอนลงไปเลยว่าจะให้เงินสภากำบดไปดำเนินกิจการเพื่อสนับสนุนตอบความต้องการของประชาชนปีละเท่าไหร่ ตัดมาจากงบประมาณปีละกี่เปอร์เซ็นต์ เพื่อที่จะให้สภากำบดมีรายได้ที่แน่นอน สามารถวางแผนการต่างๆ ไว้ล่วงหน้าได้ คณะกรรมการสภากำบดจะได้ปรึกษาหารือวางแผนไว้ล่วงหน้าได้ว่าจะสามารถให้บริการแก่ราษฎรในห้องถินในทางใดได้มั่นคง ไม่ใช่เหมือนอย่างในปัจจุบัน ไม่มีทางทราบล่วงหน้าว่าจะได้เงินมาบำรุงห้องถินใหม่ ทำให้การใช้เงินขาดประสิทธิภาพไปมาก และอาจไม่ตรงกับความต้องการที่แท้จริงของประชาชนก็ได้ เพราะไม่ได้มีการวางแผนหรือโครงการไว้ก่อน เรื่องรายได้นี้เป็นจุดบกพร่องจุดใหญ่ที่ทำให้การปักครองในรูปสภากำบดล้มเหลว เพราะไม่สามารถจะให้บริการตอบสนองความต้องการของประชาชนในห้องถินได้ จึงต้องแก้ไขให้รัดกุม การปักครองรูปนี้จึงจะสัมฤทธิ์ผล

3. ในด้านอื่นๆ ซึ่งมีความสำคัญน้อยลงมากกว่า ข้อ 1 และข้อ 2 ก็คือ ความรู้ ความสามารถในการบริหารงานของสภากำบดจำเป็นต้องได้รับการแก้ไขด้วย กระบวนการสภากำบดเองยังขาดอญญาติ ไม่เรื่องนี้จะแก้ไขได้โดยการส่งเสริมให้มีการฝึกอบรมมากขึ้น สงเสริมให้มีสวัสดิการเพิ่มขึ้น ประชาชนสัมพันธ์ให้ประชาชนในห้องถินได้ทราบถึงการมีส่วนร่วมในการปักครองห้องถินของตนเอง และให้รับรู้งานของสภากำบดมากขึ้น และ ที่สำคัญก็คือ การปักครองห้องถินต้องไม่ผันผวนไปตามการปักครองประเทศ ถึงแม้ว่าการปักครองระบบประชาธิปไตยในระดับชาติล้มเหลวในบางโอกาส แต่ระดับห้องถินควรให้คงไว้และได้รับการส่งเสริมให้เป็นประชาธิปไตยมากขึ้น เป็นการวางรากฐานให้ประชาชนเข้าใจถึงวิถีทางในระบบประชาธิปไตยตามเจตจำนงที่ได้คาดหมายไว้ ไม่ใช่เกิดการปฏิรูปโดยอำนาจที่หนึ่งก็เปลี่ยนไปที่หนึ่ง ซึ่งเราจะได้รับบทเรียนมาแล้วว่าทำให้ระบบประชาธิปไตยชะงักกั้นไปแค่ไหน

ที่กล่าวมานี้ ผู้เขียนมีความตั้งใจจะให้รูปการปักครองกำบดเป็นรากฐานที่

ສຳຄັນຂອງກາປປະກອງຂອງປະເທດ ເພວະເຈົ້າຕັ້ງໃຈແນ່ງແນ່ລ້ວວ່າກາປປະກອງໃນ
ຮະບອບປະຊາທິປະໄຕຍເປັນຮູບແບບທີ່ເໝາະສົມສຳຮັບປະເທດໄທຢ່າງເປົ້າໃຈໃນວິທີທາງຂອງຄວາມເປັນ
ປະຊາທິປະໄຕຍ ຈຶ່ງຈຳເປັນທີ່ຈະຕັ້ງໃຫ້ເວລາສ້ວງພື້ນຖານທີ່ມັນຄົງຈາກສັນນິ
ປະເທດໄທຢ່າງສຸວນໃນຄູ່ອ່ອຍືນສັນນິ ຄ້າຮູບນາລກລາງຍັງຫວັງອໍານາຈອູ່ ແລະຂາດກາຮ
ເລີ້ມແລ້ວຮູບຮ່ວມສຸວນໃນຄູ່ຂອງປະເທດແລ້ວ ຄວາມໜວງທີ່ຈະເປັນປະຊາທິປະໄຕຍໃນມື
ທາງສໍາເຮົາຈຳໄດ້ ຈຳເປັນດ້ອນມີກາປປັບປຸງແລະພັດນາໃນຮະດັບພື້ນຖານໃຫ້ມັນຄົງເສີຍກ່ອນ
ຈຶ່ງຂອ້າໃຈເຈົ້າຫຼັກທີ່ມີສຸວນຮັບຜິດຂອບ ລວມທັງຜູ້ກໍານົດໂຍນາຍກາປປະກອງຂອງປະເທດ
ໄດ້ພິຈາລະນາເອາໄຈໃສແລ້ມອງເຫັນຄວາມສຳຄັນຂອງກາປປະກອງທ້ອງຄົນໃນຮູບສຸກາຕຳບລ
ໃຫ້ດ້ອນແກ້ ແລະກາຮເປີ່ມຍືນແປລັງກໍຄວາມເປັນໄປອ່າງເງິ່ນດ່ວນ ມີໃຫ້ປ່ອຍປະລະເລຍເມື່ອນ
ອ່າງໃນປັຈຸບັນ ຄວາມມີກາງວິເຄາະກີແລະຫາໜ້ອມລວມຍ່າງລະເລີຍດ ເພື່ອໃຫ້ເກີດກາຮັດ
ພັດທີ່ອົບກພ່ອງນ້ອຍທີ່ສຸດ ເຈຕານຂອງຜູ້ເຂົ້າຍືນກີເພີ່ມແດ່ກະຮຸດຕຸນເຕືອນໃຫ້ເຫັນຄວາມ
ສຳຄັນຂອງກາປປະກອງທ້ອງຄົນໃນຮູບສຸກາຕຳບລທ່ານັ້ນ ແລະເປີ່ມຍືນໃຫ້ເຫັນ
ລົງກາປປະກອງທ້ອງຄົນໃນຮູບສຸກາຕຳບລທີ່ໄດ້ເສັນອະນະນາ ສາມາດດຳເນີນໄປອ່າງມີປະສິທິກິພາບ
ແລ້ວ ອົງກາປບຣິຫາຮ່ວມຈັງຫວັດຈາກຈະໄມ້ດ້ອນມີກີໄດ້ ທີ່ຈົ່ງຈະມີຜູ້ໄດ້ແຍ້ງມາກາມຍ
ແຕ່ຜູ້ເຂົ້າຍືນກີໄດ້ແຍ້ງແຍ້ງໃຫ້ເຫັນຫຼັກທີ່ແລະຄວາມຮັບຜິດຂອບຂອງອົງກາປບຣິຫາຮ
ສ່ວນຈັງຫວັດໄວ້ ເພີ່ມພວ່ນທີ່ຜູ້ອ່ານຈະໃຊ້ວິຈາຮນຄູ່ານໃນກາປພິຈາລະນາເຫດຸລໄດ້ວ່າ
ເຮົາຈະມີຮູບແບບກາປປະກອງທ້ອງຄົນທີ່ກະບັນ ປະໜັດ ແລະມີປະສິທິກິພາບ
ໄດ້ອ່າງໃຈ?

ໜໍາຍເຫດ: ຂອງທ່ານເຂົ້າໃຈກັບຜູ້ອ່ານວ່າ ເນື່ອຈາກທຸກຄວາມນີ້ໄດ້ເຂົ້າຍມາຕັ້ງແຕ່ປີ 2522
ປັຈຸບັນ พ.ສ. 2540 ໄດ້ມີກາຮເປີ່ມຍືນແປລັງຮູບແບບຂອງກາປປະກອງທ້ອງຄົນ
ເພີ່ມຂຶ້ນ ໂດຍຮູບສຸກໄດ້ອນນຸ້ມຕໍ່ວ່າພະວານບໍ່ຢູ່ຕິສຸກາຕຳບລແລະອົງກາປ
ບຣິຫາຮສ່ວນຕຳບລໄດ້ເປັນກຽມມາຍເມື່ອປີ ພ.ສ. 2537 ໃນລັກກາຮເລັ້ວໄດ້ໃຫ້
ສຸກາຕຳບລທຸກແໜ່ງເປັນນິຕິບຸກຄລ ແລະໃຫ້ອົງກາປບຣິຫາຮສ່ວນຕຳບລເປັນ
ນິຕິບຸກຄລແລະຮາຍກາປບຣິຫາຮສ່ວນທ້ອງຄົນເພີ່ມຂຶ້ນຈາກເດີມອົງກູບແບບນີ້
ຜູ້ເຂົ້າຍືນໄດ້ມີໂຄກາສເປັນກຽມມາທີ່ກາວິສາມຄູ່ຂອງຮ່າງພວນ.ລບັບນີ້ ໄມ

สามารถที่จะทำให้สภากำแพงเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่นอย่างแท้จริง ตามแนวความคิดที่เสนอไว้เมื่อปี 2522 ได้ แต่ก็พอใจในระดับหนึ่งที่แนวความคิดที่ได้เสนอไว้ได้เกิดผลในทางปฏิบัติไม่ว่าในเรื่องรายได้หรืองบประมาณของสภากำแพง ที่ปรึกษาสภากำแพงหรือปลัดอบต.ซึ่งทางมหافظไทยกำลังดำเนินการสอบอยู่ และคาดว่าจะได้ปลัดอบต.ครบจำนวนภายในปี 2540 นี้

สิ่งที่ผู้อ่านจะต้องติดตามต่อไปก็คือ กระทรวงมหาดไทยยังจะยืนมือเข้าไปควบคุมในเรื่องราชการบริหารส่วนท้องถิ่นแค่ไหน เพียงใด การกระจายอำนาจจากการปกครองของไทยจะมีการพัฒนาไปสู่ความเป็นประชาธิปไตยที่แท้จริงไหม ขอให้สังเกตว่าในบางจังหวัดนั้นได้ยกฐานะการปกครองสภากำแพงเป็นองค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นเต็มพื้นที่แล้ว ซึ่งหมายความว่าเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่นเต็มพื้นที่แล้ว ทำไม่งั้นมีองค์กรบริหารส่วนจังหวัดอยู่ ทั้งๆ ที่ไม่มีพื้นที่รับผิดชอบของตนเอง ขณะเดียวกันกระทรวงมหาดไทยก็ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติองค์กรบริหารส่วนจังหวัดให้วรษณานุรักษ์สภาก ซึ่งแสดงว่าทางมหาดไทยยังให้คงรูปองค์กรบริหารส่วนจังหวัดเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น ทั้งๆ ที่ไม่มีพื้นที่ที่จะต้องรับผิดชอบเพียงแต่ขยายกฎหมายให้อบจ.มีบทบาทและหน้าที่ใหม่ คงจะต้องติดตามกันต่อไปในทางปฏิบัติว่าจะเกิดการซัดยังในเรื่องอำนาจหน้าที่ระหว่างราชการบริหารส่วนท้องถิ่นแต่ละภูมิภาคไม่ เพราะมีพื้นที่ในความรับผิดชอบซ้ำซ้อนกัน

การสนับสนุนพ嬷คการเมือง

นับเป็นเรื่องดีที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้เปิดประเดิมเรื่องภาษีประชาชนไปโดยขึ้นมา ทำให้หลาຍๆ ฝ่ายได้ออกมาแสดงความคิดเห็นกันอย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะสื่อมวลชนนั้นได้วิจารณ์กันมาก ส่วนใหญ่ยังไม่เห็นด้วย ซึ่งเป็นกระจากสะท้อนให้บันการเมืองได้รับรู้ว่า พฤติกรรมที่ผ่านมานั้นเป็นที่ครหทของประชาชนหรือไม่ สิ่งที่ผมเห็นว่าสำคัญคือประชาชนจะได้เรียนรู้ว่าในระบบประชาธิปไตยนั้น เขา่มีภาษีประชาธิปไตยด้วยหรือ และถ้ามีควรจะมีหน้าตาเป็นอย่างไร

สำหรับเมืองไทยนั้น ข้อเท็จจริงในเรื่องนี้มีมานานพอสมควร ริ่มจากนักวิชาการและนักการเมืองได้ร่วมกันคิดหาทางพัฒนาพ嬷คการเมืองให้เจริญเติบโตยิ่งขึ้น เพื่อนำไปสู่ความมั่นคงของสถาบันรัฐสภา นักวิชาการอย่างให้พ嬷คการเมืองมีพัฒนาการไปสู่การเป็นสถาบันและเป็นพ嬷คของประชาชน ไม่ใช่เป็นของเศรษฐีคนใดคนหนึ่งเมื่อตนอย่างทุกวันนี้ เมื่อเริ่มตั้งรัฐบาลฯ ดูเหมือนว่า ก็มีนักการเมืองอาชูโศกนหนึ่งมาประวากับผมเพื่อหาทางรณรงค์ในเรื่องเงินสนับสนุนพ嬷คการเมืองว่าควรจะมีที่มาและทิศทางเป็นอย่างไร ซึ่งก็ได้ตั้งใจว่าจะมีการจัดสัมมนาระดมความคิดกันอีกครั้ง

เมื่อวันที่ 1 พฤศจิกายน 2533 กลุ่มผู้สื่อข่าวประจำรัฐสภาร่วมกับมูลนิธิอินส์ไซเดต ได้ร่วมกันจัดสัมมนา เรื่อง “พระราชการเมืองไทยควรได้รับการสนับสนุนทางการเงินจาก รัฐบาลหรือไม่” ซึ่งได้มีผู้เสนอทบทวนในเรื่องนี้ไว้ถึง 6 คน คือคุณชวน หลีกภัย, ดร.สุรินทร์ พิศสุวรรณ, คุณอุดร ตันติสุนทร, คุณมนูญ วัฒโนโกเมร, คุณธีรยุทธ บุญมี และคุณอัครเมศวร์ ทองนวล รายละเอียดของบทความนั้นอาจหาได้จากห้องสมุด รัฐสภา

ผลของการสัมมนานั้น มีข้อเสนอชิ้นๆ ทุกฝ่ายค่อนข้างเห็นด้วยในการให้การสนับสนุนพระราชการเมืองอยู่ 2 ประการ คือ

1. การให้การสนับสนุนพระราชการเมืองในด้านการใช้สื่อสารมวลชนของรัฐ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ ใน การเลือกตั้งโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย
2. การให้บริการค่าไปรษณียากร ค่าโทรศัพท์ และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรม ของพระราชการเมืองโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย

อย่างไรก็ตาม การให้การสนับสนุนพระราชการเมืองใน 2 เรื่องนี้จะต้องมีมาตรการ ต่างๆ เข้ามาเสริมหลายประการ คือ

1. พระราชการเมืองควรจะมีการพัฒนาตัวเองให้มีความเป็นมาตรฐานหรือเป็นสถาบัน
2. ควรสนับสนุนให้มีการเผยแพร่ประชาธิปไตยอย่างต่อเนื่อง
3. รัฐบาลควรถือเป็นนโยบายที่สำคัญในการสนับสนุนให้มีการก่อตั้งกลุ่มผล ประโยชน์หรืออกลุ่มอาชีว์ให้มากขึ้น
4. ควรสนับสนุนการจัดตั้งกลุ่มประชาชนอาสาเพื่อการเลือกตั้ง เพื่อให้การเลือก ตั้งเป็นไปโดยบริสุทธิ์ด้วยรวมมากที่สุด
5. ควรปรับปรุงกฎหมายพระราชการเมือง รวมทั้งการแก้ไขรัฐธรรมนูญด้วย

หลังจากการสัมมนาในครั้นนี้ก็ได้มีการเคลื่อนไหวในเรื่องนี้อย่างจริงจังโดยที่ผู้ ได้พบเห็นจริงๆ ก็คือ ในการพิจารณาศึกษาแนวทางแก้ไขรัฐธรรมนูญของคณะกรรมการวิสามัญของสภาผู้แทนราษฎร ได้มีการพูดถึงเรื่องนี้อยู่บ้าง แต่ไม่จริงจังนัก เพราะตั้งใจว่าจะไปพูดกันอีกครั้งหนึ่ง ถ้ามีการแก้ไขกฎหมายพระราชการเมืองและ กฎหมายเลือกตั้ง เมื่อคุณธารินทร์เริ่มดันขึ้นมาก็เป็นสิ่งที่ดี เพราะจะได้พูดกันถึงราย ละเอียดและแนวทางที่จะเป็นไปได้ รวมทั้งเป็นการระดมความคิดเห็นจากผู้ที่อยู่ใน แวดวงการเมืองด้วย

โดยข้อเท็จจริงนั้น การสนับสนุนพรบคการเมืองโดยรัฐนั้นคงจะต้องมี ที่สำคัญและต้องพิจารณาคือจะให้การสนับสนุนแค่ไหนในระดับใด การที่คุณชวนพูดว่าเป็นภาคประชาชนอธิปไตย และคุณชวนทร์บอกว่าให้หักภาษีเงินได้คนละร้อยบาทให้พรบคการเมืองนั้นคงจะไม่ได้หรอกครับ เพราะผู้มีเงินเดือนก็จะหักภาษีเงินได้แล้ว แต่คนที่หักภาษีเงินได้แล้วแล้วก็หักภาษีเพิ่มอีก ก็จะทำให้คนจนเสียหาย ที่เดียว เพราะอะไร การที่หักเงินของประชาชนไปเฉยๆ โดยไม่ได้รับความยินยอมของผู้นั้นเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง (ถึงแม้ว่าจะออกเป็นกฎหมายก็คงจะได้มีการวิโต้กันบ้าง) และถ้าเอากำมกิดนี้มาลงประชามติในตอนนี้ รับรองเลยว่าคุณชวนจะต้องแพ้เด็ดขาด

แนวคิดนี้อาจจะได้มาจากต่างประเทศ เพราะหลาย ๆ ประเทศมีการสนับสนุนพรบคการเมืองในรูปแบบต่างๆ ที่คุณชวนทร์พูดนั้นคงจะเอาอย่างสรุวๆ แต่คงจะเข้าใจผิดกันเล็กน้อย สรุวนั้นมีภาษาเรื่องนี้จริง และหักจากรายได้ทุกปีฯ จนหนึ่งดอลลาร์ แต่ไม่ใช่ภาษีพรบคการเมือง เป็นภาษีที่หักไว้เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้งประธานาธิบดี ตั้งแต่ยกแรกจนยกสุดท้าย วิธีการในการขอเงินนี้มาใช้ก็มีขั้นตอนอยู่ยก พอสมควร (รายละเอียดดูข้อเขียนของคุณแสงชัย สุนทรภัณฑ์ ในไทยรัฐ ฉบับวันที่ 21 พฤษภาคม 2536 หน้า 2)

ในเรื่องนี้หลายประเทศค่อนข้างจะเห็นพ้องต้องกันในการซ้ายเหลือพรบคการเมือง แต่ก็มีบางประเทศ เช่น อิตาลีเพิ่งออกเสียงเป็นประชามติว่าให้เลิกจ่ายเงินสนับสนุนพรบคการเมือง เพราะประชาชนเอื่อมระอาในความประพฤติของนักการเมืองบางคน (ประชามติตามมีความเชื่อว่าการเมืองร่วมมือกับพวกรามเพี้ยนทำการคอร์ปชั่น) วิธีการสนับสนุนพรบคการเมืองก็ต่างกันออกไป ส่วนใหญ่จะลงที่ตัว ส.ส. มากกว่าพรบคการเมือง เป็นลักษณะสวัสดิการ และการให้ความสะดวกมากกว่า เช่น สวีเดนให้เงินเดือน ส.ส. ค่อนข้างสูง จัดหาที่พักให้มีอื้นเข้าประชุมในเมืองหลวงอิตาลี และอีกหลายประเทศ ให้ค่าไปรษณีย์การเดือนละ 2-3 พันบาท เยอะมันเป็นประเทศหนึ่งที่รัฐบาลให้เงินแก่พรบคการเมืองโดยตรงคือภายหลังการเลือกตั้ง ถ้าพรบคได้ได้รับคะแนนเสียงเท่าได้ก็จะให้เงินค่าแนละ 5 มาраж (75 บาท) ซึ่งนับว่ามากที่เดียว (ถ้าพรบคประชาชนอธิปไตยได้คะแนน 5 ล้านคะแนนจากผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งหมด ก็จะได้รับการซ้ายเหลือเป็นเงิน 375 ล้านบาท) มีข้อยกเว้นก็คือถ้าพรบคได้ได้รับคะแนนเสียงจากผู้มีสิทธิเลือกตั้งไม่ถึง 5% ก็จะไม่ได้รับเงินสนับสนุน แนวคิดนี้คงจะไม่ต้องการให้มีพรบคการเมืองมากนั่นเอง

แทนทุกประเทศรวมทั้งไทยให้ ส.ส. ขึ้นเครื่องบิน รถไฟฟ้า บางประเทศรวมถึงรถเมล์ด้วย

สรุปได้ว่าประเทศส่วนใหญ่ในโลกนี้ต่างก็ให้การสนับสนุนพ嬷กรรมการเมืองทั้งสิ้น ไม่มากก็น้อย ทั้งในทางตรงและทางข้อม สำหรับเมืองไทยนั้นไม่ใช่เรื่องใหม่ ถ้าเราคิดว่า สิ่งที่ผู้แทนราษฎรได้สิทธิ์พิเศษต่างๆ นั้นถือได้ว่าเป็นการสนับสนุนพ嬷กรรมการเมืองทาง อ้อมอยู่แล้ว ไม่ว่าจะเป็นเครื่องบิน รถไฟ รถ บชส. ผู้แทนราษฎรได้รับบริการพร้อมอยู่แล้ว ยังรวมไปถึงผู้ช่วย ส.ส. ด้วย ยกเว้นเครื่องบินเท่านั้น นอกจานั้นในขณะที่อยู่ใน ระหว่างทางเดียงเลือกตั้ง รัฐก็จัดให้พ嬷กรรมการเมืองได้แต่งลงนิยามทางโทรทัศน์โดยไม่ คิดมูลค่าด้วย นี่ยังไม่ได้รวมถึงบุคลากรและเครื่องไม้มีเครื่องมือต่างๆ ที่รัฐสภาพอาอกต่างหาก ที่ถือว่าเป็นสิ่งใหม่ก็คือ รัฐสภาพได้จัดงบประมาณสำหรับกรรมการคนต่างๆ (รวมทั้ง บุตติสภาพด้วย) เป็นจำนวนเงินกว่าร้อยล้านบาทในแต่ละปี เพื่อให้ไปศึกษาดูงานในต่าง ประเทศ

สิ่งที่ได้กล่าวมาด้านบนถือได้ว่าเป็นการสนับสนุนพ嬷กรรมการเมืองทั้งสิ้น อาจจะเป็นโดย อ้อม แต่ก็เป็นสิ่งที่รัฐได้จัดหาให้นั้นเอง

ลองมาพิจารณาดูว่าในสภาพแวดล้อมทางการเมืองของไทยในปัจจุบันนี้ เรายังจะ ให้การสนับสนุนพ嬷กรรมการเมืองในทางตรงได้อีก远งไรบ้าง

เท่าที่ได้ฟังแนวคิดของนักวิชาการโดยทั่วไปนั้นเห็นพ้องต้องกันว่ารัฐควรให้การ สนับสนุนพ嬷กรรมการเมืองทั้งในทางตรงและทางอ้อม ส่วนในความคิดเห็นของผู้เขียนนั้น รัฐควรจะสนับสนุนพ嬷กรรมการเมืองได้ในแนวทางต่อไปนี้

1. อนุญาตให้ประชาชนทั่วไปสามารถบริจาคเงินอุดหนุนพ嬷กรรมการเมืองได้ แต่ต้อง มีหลักฐานการรับเงินที่ถูกต้องเพื่อให้ผู้บริจากสามารถนำใบเสร็จรับเงินนั้นมาลดหย่อน ภาษีได้ ในขณะเดียวกันพ嬷กรรมการเมืองก็จะต้องได้รับการตรวจสอบบัญชีโดยสำนักงาน ตรวจเงินแผ่นดินหรือหน่วยงานที่รัฐยอมรับในแต่ละปี ในประเด็นนี้อาจจะมีรายละเอียด ต่างๆ มากกว่านี้ ในที่นี้เพียงแต่ซึ่งให้เห็นหลักการที่สำคัญก่อน

2. ให้ผู้แทนราษฎรทุกคนมีสิทธิ์ได้รับค่าไปรษณียการเดือนละ 3 พันบาท ถ้าให้ เกินก็ออกกอง โทรศัพท์ก็เช่นเดียวกัน อาจจะกำหนดให้เดือนละ 200 ครั้ง เป็นต้น

3. อนุญาตให้พ嬷กรรมการเมืองได้ใช้เวลาทางโทรทัศน์เดือนละ 1 ชั่วโมง เพื่อแต่งลง นิยามฯ เสนอและซึ่งอุดมการณ์ของพ嬷กรรมการเมืองซึ่งถึงผลงานของพ嬷ที่ได้ทำ ไปอาจจะเสนอประเด็นหรือกิจกรรมต่างๆ ที่เห็นว่าเป็นประโยชน์กับประชาชนก็ได้ เรื่อง

นี้จะมีคณะกรรมการของรัฐโดยเป็นสถาบันโดยอิสระที่มีความเชื่อถือได้ ที่มีภารกิจที่ต้องดำเนินการอย่างโปร่งใส ตรวจสอบและติดตามการทำงานของรัฐบาล ให้สามารถดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพและโปร่งใส ไม่ใช่การทุจริตหรือทุจริตทางการเมือง

4. ให้สวัสดิการแก่สมาชิกสภาพผู้แทนราษฎรในเรื่องการประกันชีวิตให้ทุกคน ค่ารักษาพยาบาล รวมทั้งบำเหน็จบำนาญ แก่สมาชิกสภาพผู้แทนราษฎรที่เคยรับใช้ชาติมาแล้วรวมกัน 10 ปีขึ้นไป เป็นต้น (ประเดิมนี้สามารถร่วมกันพิจารณาในรายละเอียดได้)

5. อนุมัติงบประมาณในการจัดหาสถานที่เพื่อสร้างรัฐสภาใหม่ที่เป็นที่เชิดหน้าชูตาของประเทศไทยในฐานะสถาบันการเมืองที่มั่นคง ซึ่งจะต้องใช้เงินนับหมื่นล้านบาทขึ้นไป ถ้าหากลงทุนสถานที่เดิมก็ต้องมีการปรับปรุงแก้ไขในเรื่องที่ทำงานของ ส.ส. และของกรรมการอธิการแต่ละคณะใหม่ ผู้เขียนเห็นว่าพระที่นั่งอนันตสมาคมยังมีความเหมาะสมที่จะเป็นรัฐสภาอยู่ เพียงแต่จัดระบบการประสานงานที่เหมาะสมเท่านั้น

ยังมีเรื่องปลีกย่อยอีกหลายอย่างที่รัฐอาจจะให้การสนับสนุนพร้อมการเมืองในขณะที่ทำการหาเสียงเลือกตั้ง ผู้เขียนไม่ได้กล่าวถึงในที่นี่ เพราะมีรายละเอียดมาก ถ้ามีโอกาสได้พิจารณาแก้กฎหมายเลือกตั้ง และกฎหมายพร้อมการเมืองเมื่อใด จะมาขยายความคิดให้ทราบอีกรอบหนึ่ง

บรรดาพรรคการเมืองของไทยที่มีอยู่นี้ก็อยากจะให้รัฐให้การสนับสนุนเป็นตัวเงิน แบบทั้งสิ้น ซึ่งเงินเหล่านั้นก็เป็นภาษีมายาจากประชาชน ทำไม่ท่านไม่คิดปฏิรูปหนึ่งร้อยพันนาพาร์ครของท่านให้เป็นพรรครของประชาชน หรือเป็นพรรครที่มีความเป็นสถาบันเสียที! แล้วค่อยมาถามเรื่องนี้อีกที

ว่าด้วยเรื่องงบ ส.ส. กันอีกครั้ง

สืบเนื่องจากการอภิปรายร่างพระราชบัญญัติงบประมาณที่ผ่านมา จนกระทั่งถึงเรื่องการขอเลื่อนกฎัดติด่วนเรื่อง FCI มาพิจารณากร่องร่างพระราชบัญญัติกระทรวงแรงงานในการเปิดประชุมสมัยวิสามัญของสภาฯ ฯลฯ ที่เพิ่งผ่านพ้นไปนั้น ทำให้หลายฝ่ายมองภาพพจน์ของสภากฯ ไปในทางที่ไม่ดีนัก อย่างไรก็ตาม ต้องยอมรับว่าระบบของชาธิปไตยนั้นย่อมมีการขัดแย้งกันในแนวคิดซึ่งเป็นของธรรมชาติ แต่ถ้ามองในด้านของชนบทรวมเนียมประเพณีของสังคมไทยซึ่งมีมานาน อาจจะทำให้ภาพลักษณ์นั้นแตกต่างไปบ้างตามมุมมองของมัน

ผู้เขียนจะไม่ขอยกເเอกสารเรื่องกฎัดติด่วน FCI มาวิจารณ์ เพราะสื่อมวลชนได้ให้รายละเอียดแก่ผู้อ่านไปแล้ว ผู้อ่านคงจะให้วิจารณ์ยุ่งกันได้ว่าเป็นเพาะอะไร ทำไมรัฐบาลจึงรับปิดประชุมเสียก่อน โดยไม่ยอมให้อภิปรายในเรื่องนี้ แต่อยากจะกล่าวถึงสิ่งที่เราเรียกว่า “งบ ส.ส.” ว่าควรจะมีการพิจารณากันว่าจะทำอย่างไร

การเกิดงบของ ส.ส. ขึ้นมาันนั้นผมเข้าใจว่าเป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงที่ต้องมีการสนับสนุนจากหลายฝ่าย ไม่ว่าจะเป็นภาคเอกชน ภาคบังคับ หรือภาครัฐ ที่ต้องมีการต่อรองและเจรจา แต่ในส่วนของประชาชนอย่างแท้จริง หลายโครงสร้างที่รัฐบาลยังขาดเยียดให้ประชาชนโดยที่เขามิได้ต้องการ เช่น การบันโอบังคับ หัวหน้าส่วนราชการ หรือ

ราษฎรพยายามได้นำบริโภค รัฐบาลกลับไปสร้างถนนให้ สังหาราษฎรทำล้มซึ่งกันและกันไม่มีน้ำ จึงทำให้เกิดลักษณะเกามีถูกที่คันขึ้น ผู้แทนราษฎรซึ่งใกล้ชิดกับประชาชนก็มีความต้องการที่อยากจะใช้เงินจำนวนหนึ่งจากบประมาณ เพื่อไปทำโครงการสนองตอบความต้องการของประชาชนซึ่งเป็นสิ่งที่ประชาชนมีความต้องการจริงๆ โดยเฉพาะเป็นโครงการเล็กๆ ในเขตพื้นที่ของตน เพื่อสร้างค่าแคนนิยมจากชาวบ้าน ส่วนผลประโยชน์อย่างอื่นนั้นไม่ทราบได้ (ถึงแม้จะมีก็คงไม่มีความเปิดเผย) ผู้แทนราษฎรอาจจะเข้าใจใกล้ชิดกับราษฎร รู้ความต้องการ ขณะเดียวกันเป็นงบประมาณที่ไม่มากนัก ทำโครงการใหญ่ๆ ไม่ได้แต่ราษฎรจะได้รับประโยชน์มากกว่า งบประมาณก้อนนี้จึงได้มีมาเป็นธรรมเนียมทุกปีโดยกำหนดลงไว้ว่า 5 ล้านบาทต่อผู้แทน 1 คน ในกรุงเทพมหานครเองซึ่งมีความเจริญมากแล้วก็ได้รับเช่นเดียวกัน

งบประมาณจำนวนนั้นมีคณะกรรมการอยู่แล้วในเรื่องการจัดซื้อและการจัดจ้าง เพื่อให้เป็นไปตามระเบียบของทางราชการ ส.ส. ไม่มีโอกาสได้ใช้เงินนี้ด้วยตนเอง แต่ก็เป็นผู้กำหนดให้เข้าราชการรู้ว่าเข้าต้องการเงินนี้ไปทำอะไร ทางที่ดินเข้าราชการควรจะเอากองการต่างๆ ที่ ส.ส. ได้ใช้เงินนี้ในอดีตมาตีแผ่ทางสื่อมวลชนเพื่อให้ประชาชนได้รับทราบกันบ้างว่า ส.ส. 360 คนของเราริใช้เงิน 1,800 ล้านบาท ไปในทางใดบ้าง จะได้วิเคราะห์กันได้ถึงความเหมาะสม เป็นประเด็นสำคัญที่ควรพิจารณาเป็นอย่างยิ่ง เพราะประชาชนทั้งประเทศจะได้รู้ว่าผู้แทนราษฎรเอาเงิน 1,800 ล้านบาท ซึ่งเป็นภาษีอากรจากประชาชนไปทำอะไรบ้าง

ในสมัยรัฐบาลชาติไทยนั้น มีข่าวลือว่ากรรมการงบประมาณนั้นได้สิทธิพิเศษในการซึ่งงบประมาณให้ทำสิ่งต่างๆ ได้คนละ 25 ล้านบาท นอกจากจะได้ 5 ล้านบาท ในฐานะที่เป็น ส.ส. แล้ว ทำให้ ส.ส. ที่ไม่ได้เป็นกรรมการไม่ค่อยพอใจนัก ในสมัยนี้ก็เห็นกันเหตุที่เกิดขึ้นในการประชุมสมัยวิสามัญเรื่องงบประมาณก็คือ ส.ส. ที่ไม่ได้เป็นกรรมการงบประมาณกับ ส.ส. ที่เป็นกรรมการงบประมาณ ไม่ใช่เรื่องฝ่ายค้านกับฝ่ายรัฐบาล ไม่ใช่เรื่องพรรคต่อพรรค แต่เป็นเรื่องของการได้เบรียบเดียเบรียบในเรื่องค่าแคนนิยม หรือเรื่องผลประโยชน์ (ถ้ามี) มากกว่าไม่แน่ใจว่า ส.ส. ที่เป็นกรรมการงบประมาณจะได้บุคลากรของท้องถิ่นเองเป็นจำนวนคนละเท่าใด แต่คงจะมากพอที่จะทำให้ ส.ส. อื่นโวยวายได้ตามข่าวของสื่อมวลชนที่ได้เสนอไป (เรื่องทั้งหมดนี้รัฐบาลรู้ดีตลอดจะปฏิเสธว่าไม่รู้เป็นเรื่องของกรรมการคงไม่ได้)

ในการประชุมเพื่อพิจารณาบประมาณทุกครั้งนั้นอย่างคิดว่าเป็นเรื่องง่ายๆ ผู้ที่เป็นผู้แทนราชภัฏร่วมแรกนั้นจะตามไม่ค่อยทันกระบวนการต่างๆ ใน การพิจารณาซึ่งใช้เวลาที่ยาวนาน ส.ส. เก่า ที่มีความเชี่ยวชาญจึงได้เบรียบในเรื่องนี้ (ในบางครั้งหน่วยงานของราชการนี้จะเหล่านำของขวัญไปวางไว้ตามที่นั่งของคณะกรรมการทุกคน ไม่รู้ว่าจะเรียกว่าการกระทำของข้าราชการในลักษณะนี้ว่าอย่างไรแต่ก็เกิดขึ้นไม่บ่อยนัก) ต่อไปพระราชการเมืองจะต้องพิจารณาในเรื่องนี้ให้รอบคอบ ก่อนที่จะตั้งคณของตนมาเป็นกรรมการในการบประมาณ ฝ่ายรัฐบาลก็เข้มกันต้องดังคณที่มีประสบการณ์มาเป็นประธานอาจจะไม่ใช้รัฐมนตรีคลังก็ได้ ส่วนใหญ่แล้วรัฐมนตรีว่าการและรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังจะเป็นประธานและรองประธาน ผลไม่ได้ดูหมิ่นฝ่ายอื่นท่านรัฐมนตรีที่เป็นประธานนะครับ แต่พิจารณาจากข่าวที่ได้รับจากการประชุมแล้วเห็นว่าประสบการณ์ในเรื่องการพิจารณาบประมาณของท่านสู่กรรมการบ่างคนไม่ได้เลย รัฐบาลเองม่าจะตั้งคุณบุญชู โรมนเดสียร มาเป็นประธาน เพราะ ส.ส. ส่วนใหญ่ให้ความเกรงใจขณะเดียวกันเป็นผู้รู้ในเรื่องบประมาณจริงๆ จะได้สมญาจาก ส.ส. ว่าอาจารย์ใหญ่ ซึ่งคาดว่าคงจะคุณเก่งส์ได้ก็ว่านั้น

ขอเรียนด้วยความเคารพว่าในหลักของการบริหารราชการแผ่นดินนั้น ฝ่ายนิติบัญญัติไม่มีสิทธิใช้เงิน แต่มีสิทธิพิจารณาอนุมัติงบประมาณ ฝ่ายบริหารเท่านั้นมีสิทธิที่จะใช้เงินตามนโยบายที่ได้แฉลงไว้กับประชาชน ส.ส. อาจจะอ้างว่าไม่ได้เป็นผู้ใช้เงิน 5 ล้านบาทนั้น เพียงแต่ไปกำหนดว่าจะใช้อย่างไร อย่างไร ซึ่งก็เหมือนกัน ฝ่ายประเทศไทยนั้น มีการรองขอ กันมาตลอดในเรื่องนี้ ทำให้ ส.ส. คิดว่าเป็นสิทธิโดยชอบธรรมของเขารึไม่ใช่ก็ ขอเรียนย้ำว่าฝ่ายนิติบัญญัติมีอำนาจเต็มที่ในการพิจารณาอนุมัติงบประมาณประจำปีที่ฝ่ายบริหารเสนอมา แต่ไม่มีสิทธิใช้เงินในแบบที่ทำกันอยู่ รัฐบาลเอง ซึ่งมาจาก ส.ส. เห็นใจว่าเงิน 5 ล้านบาทไม่ได้มากมายนัก ถ้าใช้ให้เป็นก็จะเป็นประโยชน์โดยตรงของประชาชน แต่มีหลักประกันใหม่ครับว่าเงิน 1,800 ล้านบาท ซึ่งมาจากการของประชาชนนั้นถูกใช้ไปอย่างรอบคอบและเหมาะสม ส.ส. ถูกฝ่ายรัฐบาลดึงด้วยเงินให้เป็นฝ่ายบริหารด้วย ทำให้ความสกัดสิทธิและสกัดศรีของสถาบันนิติบัญญัติต้องลงไป ส.ส. ต้องยืนยันในหลักการที่จะไม่เอาเงินจำนวนนี้ ซึ่งผู้เชื่อถือ หน้าได้ว่าไม่มีใครยกทำ เช่นนั้น เพราะไม่แน่ใจว่าโครงการที่รัฐบาลจัดสรวนั้นได้ลงสู่ท้องถิ่นของตนหรือไม่

ในข้อเท็จจริงนั้นผู้แทนราษฎรเป็นผู้แทนของประชาชนทั้งประเทศ ขอความกรุณาได้คิดถึงเรื่องชาติบ้านเมืองเป็นส่วนรวมมากกว่าที่จะไปคิดว่าเราเป็นผู้แทนมาจากเขตของเราเท่านั้น ส.ส. ต้องวางแผนและมีอิสระในการที่ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการของบประมาณ ควรพิจารณางบประมาณในเรื่องของการเป็นประโยชน์ส่วนรวมมากที่สุดก่อน ถ้าประพฤติปฏิบัติอย่างนี้ได้ ความชอบธรรมจากประชาชนจะมีมากขึ้น ภาพลักษณ์ที่ประชาชนมองสภาพในทางลบก็จะลดลง

ถ้าสิ่งที่เสนอันเป็นไปไม่ได้ เพราะผู้แทนราษฎรอาจเห็นว่ารัฐบาลยังไม่กระจายโภคทรัพย์เพื่อสนับสนุนความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง เขายังต้องมีงบ ส.ส. ไว้อย่างที่เป็นอยู่ ผูกกีข้อเสนอแนวทางที่เป็นประโยชน์มากที่สุดแก่ประชาชน ขณะเดียวกัน ส.ส. ก็จะได้คะแนนนิยมจากประชาชนเข่นเดียวกันดีอีก ถ้ารัฐบาลเห็นว่างบประมาณของ ส.ส. คนละ 5 ล้านบาทนั้น เป็นสิ่งจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการทำโครงการต่างๆ สนับสนุนความต้องการของประชาชน ในขณะเดียวกันก็เป็นการทำให้คนได้รับประโยชน์ไปด้วย รัฐบาลก็ควรจะกำหนดงบประมาณอันนี้ให้มีการควบคุมการใช้จ่ายที่มีหลักเกณฑ์ มีเหตุผลและเป็นการใช้เงินอย่างมีประสิทธิภาพ วิธีการดังกล่าว้นั้นให้เริ่มตั้งแต่ความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นเป็นหลัก รัฐบาลเองก็กำหนดเงินงบประมาณไว้ก้อนหนึ่ง สมมติว่าคนละ 5 ล้านบาทเหมือนเดิม ก็เป็นเงิน 1,800 ล้านบาท ซึ่งวิธีการจะเป็นดังนี้

ให้ห้องถิ่นคือสภาคabd หรือองค์กรบริหารส่วนตำบล เป็นผู้พิจารณาเสนอโครงการในแต่ละห้องถิ่นของตนขึ้นมา ก่อน ในการพิจารณาโครงการนั้นก็ควรมี 6 หน่วยงานหลักตามมติ คร.ม. ที่ให้ความช่วยเหลือห้องถิ่นเป็นผู้ให้คำแนะนำ หลังจากนั้นให้ ส.ส. ของแต่ละเขตเรียกประชุมตัวแทนของสภาคabd ผู้เสนอโครงการในเขตตนเพื่อพิจารณาโครงการโดยมีความสำคัญมากกว่ากันตามลำดับก่อนหลัง อาจจะเชิญนายอำเภอร่วมให้คำแนะนำด้วยก็ได้ ก่อนจะถึงจุดนี้รัฐบาลต้องกำหนดกรอบของแผนการพัฒนาไปยังห้องถิ่นก่อนว่าโครงการในลักษณะใดเป็นโครงการเร่งด่วน โครงการในลักษณะใดต้องทำติดต่อกันหลายปี โครงการในลักษณะใดจะทำในอนาคต เมื่อกำหนดไปเช่นนี้การพิจารณาคัดเลือกโครงการก็ไม่ยาก ส.ส. หรือผู้แทนราษฎรต้องทำความเข้าใจกับประชาชนให้ดีในเรื่องการทำโครงการเสียก่อน เมื่อได้โครงการที่มีเงินพอติดกับงบประมาณที่ให้ไว้ ก็ส่งโครงการนั้นมาให้การรับรองที่สภาพัฒนฯ และสำนักงบประมาณ

ໃນຂັ້ນນີ້ທ່ານທາງຮາຊາກເປົ້າຢືນແປລິນແປລົງໂຄຮກເຕັດຫາດ ຄໍາໄມ້ຜິດໄປຈາກກວບ ທີ່ກໍານັດໄວ້ການພິຈາຮານາງບປະມານກໍໄມ້ຕ້ອງມາວີ່ເຕັ້ນໃໝ່ການແປງຢູ່ຕົກນອຍ່າງທີ່ເຫັນກັນອູ່ ຊຶ່ງມີຜູ້ຮັບກຳນົດໃຫ້ກວາມເຫັນວ່າເປົ້າຢືນແປລິນແປລົງໄດ້ຈຳກັດຈົງຄືດວ່າເປົ້າແມ່ນອັນຕຽບຕ່ອຮບອນປະຊາບີ່ໄດ້ ກາຮະເລາບເບາງແວ້ງທີ່ກວາມໄໝພອງໃຈທີ່ໄດ້ເຈັນພົມນາໄມ້ເທົ່າກັນກີ່ໜົດໄປ ເປົ້າຢືນແປລິນແປລົງທີ່ຖຸກຕ້ອງແລະມີປະສິທິອິກາພ ເນື່ອຈາກເປົ້າຢືນແປລິນແປລົງໂຄຮກຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງປະຊານອຍ່າງແຫ່ງຈົງ ຂະແໜເວັບກັນເສີຍຄຣາຫວ່າກຮ້ານາທີ່ການທໍາງນີ້ແມ່ນຕົວເອງກີ່ຈະນົດໄປ ເພວະຕາມໜັກການທີ່ຜົມໄດ້ກລ່າວໜ້າງຕົ້ນແລ້ວວ່າກຮ້ານາທີ່ການທໍາງນີ້ມີຈະປິດກຸາງ ພິຈາຮານາງບປະມານດ້ວຍຄວາມຍຸດືອຮົມ ໂດຍມອງຄື່ງຜລປະຍານຂອງປະຊານສຸວນໃໝ່ເປັນໜັກ

ຂອງຄວາມກຸຽນາທ່ານຜູ້ແທນຮາຍງຽງທັງໝາຍໄດ້ປ່ອດພິຈາຮານາໃນເຮືອນີ້ຍ່າງຮອບຄອບອີກຄົງນີ້ ພົມໃນຫຼານະນັກວິຊາການອຍກເຫັນຄວາມມັ້ນຄົງຂອງສັດບັນຮູ້ສກາ ໄນອຍາກໃໝ່ປະຊານທີ່ໄປມອງກາພສກາໄປໃນທາງລົບ ທ່ານເປັນສຸວນສໍາຄັງທີ່ຈະທຳໄໝສກາໆມີຄວາມມັ້ນຄົງແລະເປັນທີ່ພົ່ງຂອງປະຊານໄດ້ໃນອາຄາດ ຊຶ່ງຈະເປັນຫຼານທີ່ສໍາຄັງຂອງຮບອນປະຊາບີ່ໄດ້

ความอัปยศของการเมืองไทย

ประวัติศาสตร์การเมืองไทยคงจะต้องบันทึกไว้ว่า วันที่ 31 มีนาคม 2537 เป็นวันที่ สมาชิกสภานิติบัญญัติจากรัฐบาลได้อ่านงดงามค้านได้ร่วมมือกับสมาชิกกุฎិสภាយ ยึดอำนาจทาง

ให้เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นได้ ทั้งๆ ที่ทราบมาก่อนว่าจะเป็นการเมืองในลักษณะนี้

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้น แต่ละฝ่ายต่างก็ให้เหตุผลของตนเองไปต่างๆ นานา ทั้งที่ เป็นคำให้สัมภาษณ์ต่อสื่อมวลชนทุกแขนง รวมทั้งการอภิปรายในรัฐสภาของทั้ง 2 ฝ่าย

ประชาชนโดยทั่วไปคงจะเข้าใจจากสักหน่อยว่า เขาเล่นเกมอะไรกัน และค่อนข้าง สับสน ส่วนที่อยู่ในวงการเมืองก็คงจะพออินจัดได้ว่า เขาเล่นอะไรกัน ส่วนในครั้งเป็น ฝ่ายได้ประชัยนั้นหรือเสียประชัยนั้น ก็เป็นที่ทราบกันดี แต่ที่สูญเสียมากที่สุดก็คงจะ เป็นสถาบันสภานิติบัญญัติและประชาชน

ที่กล่าวเห็นนี้ ไม่ใช่เป็นเรื่องเล็กๆ หรือเป็นเรื่องธรรมดា ขอให้ทราบว่าเป็นเรื่อง ในญี่ปุ่นที่ต้องดิดตามดูกันต่อไปในอนาคต

ความเชื่อดือในสถาบันสภាផ្លែងរាជរាយอยู่ที่ไหน ในเมื่อสมาชิกของสภាគันທวงศ์เกียรติแห่งนี้ ไม่ได้ทำหน้าที่ของตนตามกระบวนการประชารัฐไปโดย ไม่ได้ปฏิบัติตามคำมั่นสัญญาที่ให้ไว้กับประชาชน และไม่ได้ทำหน้าที่ของผู้แทนราษฎรที่จะต้องปฏิบัติตามตามเจตนาณ์ของประชาชน (อย่าอ้างว่าครับว่าห่านไม่ได้สัญญากับประชาชนในเรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญ เพราะก่อนเข้ารับหน้าที่ห่านต้องกล่าวคำปฏิญาณตนตามมาตรา 118 ของรัฐธรรมนูญฉบับนี้)

การที่สภាផ្លែងរាជរាយขาดศรัทธาและความเชื่อมั่นจากประชาชน จะส่งผลกระเทบอย่างแรงต่อชาติน้ำเมือง เป็นซ่องทางที่ทำให้อำนาจเด็ดขาดการเข้ามาแทนที่ประชารัฐไปได้ทุกเวลา

ผมจะลำดับเหตุการณ์ต่างๆ ให้ผู้อ่านได้พิจารณาโดยละเอียดว่า เกมการเมืองนี้ เกิดขึ้นได้อย่างไร

เมื่อสภាផ្លែងรាជរាយเปิดขึ้นเพื่อทำหน้าที่หลังการเลือกตั้ง เมื่อกันยายน 2535 ก็ได้มีการพูดถึงประเด็นการแก้ไขรัฐธรรมนูญ 2534 แก้ไขเพิ่มเติม 2535 ขึ้นมา จนกระทั่งได้มีพรร rogation เมื่อทั้งที่เป็นฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้าน ได้เสนอญัตติต่อหนังสือว่า การแก้ไขรัฐธรรมนูญเข้ามาถึง 7 ฉบับด้วยกัน เป็นญัตติที่ขอให้สภាដังคณะกรรมมาธิการ วิสามัญศึกษาแนวทางแก้ไขรัฐธรรมนูญ 3 ญัตติ และญัตติให้ดังคณะกรรมมาธิการแก้ไขรัฐธรรมนูญ 4 ญัตติด้วยกัน

สภាផ្លែងรាជរាយได้ลงมติตั้งคณะกรรมมาธิการศึกษาแนวทางแก้ไขรัฐธรรมนูญ ขึ้นคณะหนึ่ง จำนวน 45 คน เมื่อวันพุธที่ 14 ตุลาคม 2535 โดยให้เวลากรรมมาธิการชุดนี้ 60 วัน

มีข้อสงสัยอยู่เหมือนกันว่า ทำไมสภานี้ไม่ตั้งกรรมมาธิการแก้ไขรัฐธรรมนูญเสียเลย คณะกรรมมาธิการชุดนี้ได้ประชุมบริการหารือเพื่อศึกษาแนวทางแก้ไขรัฐธรรมนูญ รวม 65 ครั้งด้วยกัน ใช้เวลาทั้งสิ้นประมาณ 8 เดือน ดำเนินการทางกระบวนการเรียนและพิมพ์รายงานอีก 4 เดือน จึงได้เสนอรายงานฉบับสมบูรณ์เข้าสู่การพิจารณาของสภាផ្លែງรាជរាយ

สภាផ្លែងรាជរាយได้จัดการประชุมในเรื่องนี้ โดยใช้เวลาถึง 4 วัน กับ 4 คืนด้วยกัน ในการพิจารณารายงานของคณะกรรมมาธิการชุดนี้ จึงให้ความเห็นชอบในรายงานของคณะ

กรรมการแต่ไม่ได้ผูกพันด้วยภาระมีมติได้

ในความเห็นของผู้เขียนแล้ว เห็นว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรให้ความเอาใจใส่ในเรื่องนี้อย่างมาก ต่อมาก็ได้มีกระแสความคิดด้านภายนอกและภายในในรัฐสภาเอง ให้มีการพิจารณาแก้ไขรัฐธรรมนูญตามประเดินต่างๆ ที่ทางคณะกรรมการอธิการได้ศึกษามา รวม 25 ประเด็นด้วยกัน

เกณฑ์การเมืองจึงได้เริ่มจากจุดนี้เพราจะโอกาสและสถานการณ์ทางการเมืองเป็นใจ ในขณะที่ฝ่ายรัฐบาลนั้นไม่ได้มีผลงานที่เป็นปูรองรับชัดเจนในการบริหารประเทศ ฝ่ายค้านก็จึงที่จะล้มรัฐบาลอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้มีการเปลี่ยนแปลงในทางใดทางหนึ่ง คือ ไม่ลาออกจาก กัญบสภา

พระคปรชาธิบัตย์ประกาศฯดังข้อก่อนว่า จะเสนอแนวทางแก้ไขรัฐธรรมนูญ เพียง 8 ประเด็นเท่านั้น แต่พระคปรช่าว่ารัฐบาลอื่นๆ หลายพระคปรก็ยินดีที่จะพิจารณาทุกประเด็นตามที่คณะกรรมการวิสามัญเสนอ ส่วนฝ่ายค้านประกาศออกมายังไงก็ได้ ขอให้พิจารณาแก้ไขทั้ง 25 ประเด็น และพยายามที่จะให้ประชาชนทั่วไปเข้าใจว่า การเสนอแนวทางแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้น เป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของรัฐบาลเท่านั้น

ในที่สุดก็ได้มีการประชุมปรึกษาหารือกัน โดยประธานสภาผู้แทนราษฎรรับหน้าที่ เป็นผู้ประสานงาน ได้ตกลงกันว่า ทุกฝ่ายจะร่วมมือกันในการพิจารณาแก้ไข 8 ประเด็น เป็นผู้เปิดประชุมสมัยวิสามัญของรัฐสภา

การตกลงกันนี้มีขึ้นเมื่อ 27 กุมภาพันธ์ 2537 หลังจากนั้นไม่นานก็มีข่าวทางหน้า หนังสือพิมพ์ว่า ทางฝ่ายค้านขอให้พิจารณาทั้ง 25 ประเด็นในการเปิดสมัยประชุม วิสามัญ ครั้นนี้

การนัดประชุมเพื่อทำความตกลงกันในฝ่ายสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ 29 มีนาคม 2537 ก่อนการเปิดประชุมสภาสมัยวิสามัญเพียง 2 วัน ก็ยังไม่ได้ข้อยุติ ทั้งๆ ที่วาระการประชุมได้ส่งถึงมือสมาชิกรัฐสภาเรียบร้อยแล้ว โดยบรรจุญัตติขอแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันเป็นวาระที่ 1 ถึง 8 รวม 8 ประเด็นด้วยกัน

ขอเรียนให้ท่านผู้อ่านได้ทราบด้วยว่า ร่างแก้ไขรัฐธรรมนูญทั้ง 8 ฉบับนั้น มาจากคณะกรรมการซึ่งประกอบไปด้วยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งฝ่ายค้านและรัฐบาลร่วมมือกันทำ

การประชุมในวันที่ 29 มีนาคมไม่ได้ข้อยุติ เพราะฝ่ายค้านได้เปลี่ยนท่าทีใหม่และ

ยืนยันว่าจะเสนอญัตติการแก้ไขรัฐธรรมนูญเพิ่มเติมอีก ๑ ฉบับ โดยจะเอาไว้รัฐธรรมนูญปี 2521 เป็นหลัก และจะเสนอให้พิจารณาให้ทันในการเปิดสภาสมัยวิสามัญนี้

ไม่ทราบว่าไปปรึกษาหารือกับใครมาถึงได้นำเอกสารรัฐธรรมนูญปี 2521 เป็นหลัก ทำไมไม่เอาไว้รัฐธรรมนูญ ปี 2492 หรือ 2517 เป็นหลัก เพราะมีความเป็นประชาธิปไตยมากกว่า

ผู้นำฝ่ายค้านได้เสนอญัตติที่กล่าวแล้ว ให้ประธานสภาในเย็นวันที่ 30 มีนาคม เวลา 18:05 น. ปรากฏตามหลักฐานการลงทะเบียนรับหนังสือของฝ่ายบริหารทั่วไป กอง การประชุมว่างรับที่ 21/2537 วันที่ 30 มีนาคม 2537 เวลา 18:05 น. ซึ่งในการ ยกประภัยในสภา เมื่อวันที่ 31 มีนาคม มีสมาชิกรัฐสภาไม่เห็นด้วยที่มีการนำเสนอญัตตินี้ เข้าพิจารณาในที่ประชุมด้วยเหตุผลที่ว่า ผิดกฎหมายบังคับการประชุม

ข้อบังคับการประชุมของสภาผู้แทนราษฎร 2535 ข้อ 13 ระบุว่า “ให้ส่งระเบียบ วาระการประชุมกับเอกสารที่เกี่ยวข้องไปพร้อมกับหนังสือนัดประชุม ถ้า ประธานสภาเห็นว่าจำเป็นหรือสมควรจะให้ส่งเพิ่มเติมอีก ก็ได้ แต่ต้องก่อนวัน นัดประชุมไม่น้อยกว่าหนึ่งวัน”

เมื่อประธานสภารับญัตติของผู้นำฝ่ายค้าน ก็เท่ากับว่าเข้าล็อกเกมการเมืองของ ฝ่ายค้านและบุตติสภាដันที่ เนตุการณ์จึงได้เกิดขึ้นและดำเนินไปอย่างที่ปรากฏ

คำถาม ณ ที่นี่ ก็คือ ทำไมประธานสภาจึงรับญัตติของฝ่ายค้าน จะบอกว่าไม่ ทันเกมการเมืองคงไม่ได้ จะต้องมีอะไรที่ลึกๆ กว่านี้แน่

ไม่ต้องสงสัยเลยว่า เป็นเกมการเมืองของฝ่ายค้านและฝ่ายบุตติสภานี้จะบังคับ ให้ฝ่ายรัฐบาลเสียหน้าจนต้องลาออกจากห้องบุตติสภานี้ คงจะพิจารณาได้ว่า นายกฯ ชวนคง ไม่ลาออก เพราะเข้าใจเกมนี้อยู่แล้ว และถ้าจำเป็น ก็คงจะใช้วิธีการบุตติสภากว่า

อย่าลืมว่าสิ่งที่ผู้แทนราษฎรกลัวที่สุด ก็คือ การเลือกตั้ง เพราะทั้งนี่อย่างและต้อง เสียเงิน ตีไม่ดีอาจแพ้การเลือกตั้ง ก็ได้ พวกลบุคคลสำคัญในพรรคนั้นไม่ค่อยแคร์เท่าไหร่ เพราะรู้ว่าตนต้องได้รับเลือกเข้ามาอีกเป็นแน่ แต่ต้องเสียเงินมากขึ้นเท่านั้น ซึ่งยังดีกว่า อยู่เป็นฝ่ายค้านไปอย่างนี้ เลือกใหม่อาจมีโอกาสเป็นรัฐบาล

ฝ่ายบุตติสภานี้ที่ออกแบบให้สังฆภานณ์ว่าลงมติไปโดยอิสระนั้นขอให้พิจารณาด้วยเช่นว่า

ผิดศีล 5 หรือไม่ ฉุณิสماซิกเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีประสบการณ์ เป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพ นับถือมากราม ควรปฏิบูติดินให้เป็นที่เคารพนับถือของคนทั่วไป (ผมได้เคยกล่าวไว้ในบทความอื่นว่า สังคมไทยเป็นสังคมที่แบปลกใจครุดความจริงจะมีคนเกลียดและสังคมจะไม่ยอมรับ)

ทำไม่ฉุณิสภางเจริ่วมือกับฝ่ายค้าน คงมองไม่ยากนักครับ นอกจากราเป็นการ สูญเสียอำนาจอย่างหนึ่งแล้ว อีกประเด็นหนึ่งก็คือถูกพวกปากปากรตะไครพูดจากระทบกระเทือนเอา ความจริงคนเรานั้นไม่มีเหมือนกัน จะกรอกใครหรือเกลียดใครก็ควร พิจารณาเป็นบุคคลไป ไม่ใช่กรอกคนหนึ่งแล้วไปเหมาเอาว่าเป็นความผิดของทั้งคณะ ในฐานะที่เป็นผู้ใหญ่ที่มีความรู้ความสามารถ ผู้เคารพบ่นอนมากราม ไม่ควร ที่จะเออบ้านเมืองเป็นเดิมพัน

มีผู้กล่าวว่า ทำไม่ประชาธิปัตย์จึงยืนยันแค่ 8 ประเด็น ทำไม่ไม่ให้พิจารณาทั้ง 25 ประเด็น นายกฯ ชวนนั้นไม่ยอมรับข้อเสนอในเรื่องการเลือกตั้งเขตละคนค่อน ห้าชั้ดเจน รวมทั้งประเด็นอื่นอีกบางประเด็น ลูกพระคประชาธิปัตย์นlaysคนเห็นด้วยกับข้อเสนอของคณะกรรมการธิการวิสามัญ

ผมในฐานะกรรมการวิสามัญศึกษาแนวทางแก้ไขรัฐธรรมนูญ ได้เสนอไว้ในที่ประชุม หลังจากการพิจารณาศึกษาเสร็จสิ้นแล้วว่า ขอให้พระคประชาธิปัตย์ ซึ่งเป็น แกนนำของรัฐบาลเป็นหัวเรือใหญ่ นัดประชุมพระคการเมืองทุกพระคที่มีอยู่ใน สภาพัฒนราษฎร

เพาะการแก้ไขรัฐธรรมนูญเป็นเรื่องของสมาชิกสภาพัฒนราษฎรทุกคนเป็นความรับผิดชอบร่วมกันในฐานะผู้แทนราษฎร ไม่ใช่เป็นเรื่องของฝ่ายรัฐบาลหรือฝ่ายค้าน และในความเป็นจริงทั้ง 25 ประเด็นที่ได้ศึกษามานั้น ก็เป็นมติของคณะกรรมการธิการ ซึ่งประกอบไปด้วยสมาชิกของทุกพระคการเมืองหรือตัวแทนของพระค การนำเสนอประเด็นที่จะให้สภาราษฎรนั้นควรเสนอทั้ง 25 ประเด็น สวนใจจะเอารือไม่เอาประเด็นใด ก็ขอให้ทำความตกลงกันให้เรียบร้อยก่อน เพื่อมิให้เกิดความยุ่งยากหรือใจจะเสนอการแก้ไขเพิ่มเติมในประเด็นใดก็ย่อมทำได้ สุดแท้แต่จะพิจารณา กัน

ถ้าเป็นไปอย่างที่เสนอไว้ เนตุการณ์ดังกล่าวก็จะไม่เกิดขึ้น ไม่มีใครสูญเสีย ไม่มี ใครเสียหน้า เป็นไปตามกระบวนการประชาธิปัตย์ทุกประการ

ไฟความคิดจาก “วันแม่-วัน labore”

ถึงการพัฒนาพ嬷ครการเมือง

กระแสความคิดในเรื่องนี้ได้ถูกนำเสนอโดยกองทัพบกในระยะ 6 เดือนที่ผ่านมา ด้วยเหตุผลที่ว่า เพื่อให้แก่ไชรัฐธรรมนูญให้เป็นประชาธิปไตยมากขึ้น ในทำมกลางทั้ง เสียงสนับสนุนและคัดค้านจากนักวิชาการและนักการเมืองอีกหลายฯ กลุ่ม ซึ่งทั้ง 2 ฝ่าย ก็นำเสนอถึงผลดีและผลเสียของระบบนี้ ถ้าจะนำมาใช้กับการเลือกตั้งของเราในอนาคต

ในความเป็นจริงแล้วยังจะต้องมีการแก้ไขรัฐธรรมนูญอีกหลายจุด เพื่อให้เป็น ประชาธิปไตยมากขึ้น ซึ่งมีความสำคัญกว่าเรื่องนี้มาก เราไม่ควรคำนึงว่าเป็นข้อเสนอ ของใคร เพื่ออะไร เพราะทุกคนที่เป็นพลเมืองของประเทศไทยมีสิทธิและเสรีภาพในการ ความคิดแต่เราควรจะพิจารณาถึงความเหมาะสมในการที่จะนำมาใช้

มีหลายคนได้อ้างถึงประเทศอังกฤษ ซึ่งเป็นประเทศหนึ่งในโลกที่มีความเป็น ประชาธิปไตยสูง แต่เราก็ไม่ควรละเลยถึงสภาพแวดล้อมของสังคมไทย บางสิ่งบาง อย่างในประเทศไทย อาจจะใช้ได้ดีแต่อาจจะไม่เหมาะสมกับประเทศอื่น ในทางตรงข้าม ประเทศอังกฤษอาจจะใช้ได้มีความเหมาะสมแต่อาจจะไม่เหมาะสมกับประเทศไทยก็ได้ ถ้าเราพิจารณาให้ลึกซึ้งในเรื่องการเมืองของประเทศอังกฤษแล้วจะเห็นว่า หลายสิ่ง

helyoyoyangที่เป็นปัจจัยสำคัญในความเป็นประชาธิปไตยนั้นได้ก้าวหน้าไปกว่าประเทศของเรามาก กว่าเขากำลังเป็นประชาธิปไตยได้ขนาดนี้นั้นได้ใช้เวลาในการสร้างนานเท่าใด พระราชการเมืองที่มีอยู่ได้มาตั้งแต่เดิม ทั้งพระราชบรมราชโองการ และคอบเชอร์เวติฟนั้น ได้แสดงฝีมือในการบริหารประเทศมาแล้ว จะเป็นที่ยอมรับและเข้าใจของประชาชนชาว อังกฤษ คงอังกฤษมีความเข้าใจในเรื่องของการเมืองพอเพียง เนื่องจากมีวัฒนาการ ทางการเมืองในระบบประชาธิปไตยนานนาน

ถ้าเราจะไปเอกสารอย่างทางเก้าอี้ต้องพิจารณาให้ดีอ่อนแก้ว่าเหมาะสมหรือไม่กับสังคมของเรา ในเรื่องนี้ถ้าเราจะนำมาใช้ในการเลือกตั้งของประเทศไทยก็จำเป็นที่จะต้อง พิจารณาถึงผลดีผลเสียก่อน มีหลายคนกล่าวว่า เราใช้มานานแล้วสำหรับจังหวัดที่ไม่มี การแบ่งเขตเลือกตั้งเพื่อมีประชาชนน้อยไม่ถึงเกณฑ์ นั่นหมายถึงว่าเราได้ปฏิบัติตาม กติกาการเลือกตั้งตามที่รัฐธรรมนูญได้กำหนดไว้ ประชาชนส่วนใหญ่ที่มาใช้สิทธิเลือก ตั้งไม่ได้ก็เบรเยนเรียกว่าทำไม่เข้าเลือกผู้แทนได้เพียงคนเดียว แต่ที่จังหวัดอื่นที่มีการ แบ่งเขตเลือกตั้งนั้น เลือกผู้แทนได้ 2 หรือ 3 คน (หรือในกรณีที่มีการย้ายที่อยู่ เช่น นาย ก. อยู่จังหวัดภูเก็ต มีสิทธิเลือกผู้แทนฯ ได้ 1 คน แต่เมื่อย้ายสำมำะในครัวเข้ามาอยู่กรุงเทพฯ เขาก็มีสิทธิเลือกผู้แทนฯ ได้ 3 คน เป็นเพาะกติกาได้กำหนดไว้อย่างนั้น)

แต่ในปัจจุบันเราได้จุดไฟทางความคิดไว้แล้ว จำเป็นที่จะต้องทำความเข้าใจให้ ประชาชนได้เห็นความแตกต่างของมัน คือความรู้สึกของประชาชนไม่ได้คิดว่าคนหนึ่งมี 2 เสียง หรือ 3 เสียงเป็นแผล ในการเลือกตั้งทุกครั้งประชาชนทั่วไปก็รู้ดีอยู่ว่าเขามีเสียง เดียว แต่บังเอิญกติกาได้กำหนดไว้ให้เข้าเลือกได้ 2 คน หรือ 3 คนในบางเขต หรือ 1 คน ในบางเขต จะนั้นถ้าเราจะนำมาใช้จะต้องคำนึงถึงปัจจัยหลายๆ อย่างให้เหมาะสมเดีย ก่อน

ผลดีของวันแม่-วันไหว้ หรือคนหนึ่งเลือกผู้แทนได้คนเดียวในประการแรกนั้น ก็ คือความเสมอภาค ในระบบการปกครองแบบประชาธิปไตยนั้น ความเสมอภาคเป็นสิ่ง สำคัญ แต่ผู้ปกครองประเทศจะให้ประชาชนได้แค่หนึ่งเป็นเรื่องที่น่าพิจารณา สำหรับ ประเทศไทยนั้นขอให้พิจารณาดูว่าตั้งแต่เราเป็นประชาธิปไตยมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2475 นั้น เรายังมีความเสมอภาคในสังคมไทยแค่ไหน

คำダメนี้คงจะทราบคำตอบกันดีแล้ว ในประการที่สองก็คือ เป็นการสร้างผู้นำ ท้องถิ่น ในประเทศนี้เป็นสิ่งที่ดีมาก เพราะเป็นการสนับสนุนการปกครองในระบบ

ประชาธิปไตย เราจะเป็นประชาธิปไตยไม่ได้ ถ้าคนในท้องถิ่นนั้นไม่สามารถแก้ไขปัญหาท้องถิ่นของเข้าได้ คนที่รู้ปัญหาท้องถิ่นดีที่สุดก็คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในท้องถิ่นนั้น ประเทศไทยได้แสดงออกถึงเจตนารวมกันเรื่องนี้ด้วยการกระจายอำนาจให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง แต่ขอให้พิจารณาดูให้ด่องแท้ว่ารูปแบบการปกครองท้องถิ่นของเรายัง 5 รูปแบบนั้น ได้มีการกระจายอำนาจอย่างแท้จริงแค่ไหน

ส่วนกลางเข้าไปควบคุมเพียงใด เขายังคงเทพมหานครก็เป็นตัวอย่างได้ดี พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528 กำหนดให้ประชาชนในกรุงเทพมหานคร เป็นผู้เลือกตั้งผู้ว่าฯ และสมนักษาโดยตรง แต่ในการถอดถอนนั้น รัฐ.มหาดไทยมีสิทธิเสนอคณระรัฐมนตรีให้ยุบสภาได้ ซึ่งก็ทำให้ผู้ว่าฯ ต้องออกใบปัดวย

การแก้ปัญหาของชนบทหรือท้องถิ่นนั้น ผ่านเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งที่ให้คนในท้องถิ่น เป็นผู้แก้ไข ถ้าเราจะส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอย่างจริงจังก็ควรจะกระจายอำนาจให้ เข้าอย่างจริงจัง ผู้นำท้องถิ่นจะเกิดขึ้นเองโดยธรรมชาติถ้าเราสร้างระบบให้เข้าได้ปกครอง กันเอง แก้ปัญหากันเอง โดยรัฐบาลถูกใจเป็นผู้สนับสนุน และให้นโยบายอยู่่างๆ ไม่ใช่ ไปควบคุมอย่างใกล้ชิด ซึ่งจากจุดนี้แหละที่จะทำให้เข้าได้มีโอกาสได้รับเลือกตั้งในระดับ ชาติได้ถ้าเขามาสามารถสร้างความเชื่อถือให้ประชาชนยอมรับและสร้างฐานได้ในเขตการ เลือกตั้งของเข้า (การใช้วันแม่น-วันไหวต์ ทำให้เขตการเลือกตั้งแอบลง) หันมาพิจารณา ในเรื่องผลเสียกันบ้าง ขอให้ท่านผู้อ่านได้พิจารณาถึงการพัฒนาพ嬷กรรมการเมืองในบ้าน เราร่วมมีความเป็นมาอย่างไร ไปถึงไหนแล้วตั้งแต่เปลี่ยนแปลงการปกครองมาจนถึง ปัจจุบันนี้ก็เป็นเวลา 56 ปีแล้ว ยังไม่มีพ嬷กรรมการเมืองใดที่ได้มาตรฐานตามแบบสากลสัก พ嬷ครเดียว นักการเมืองห่างว่ามีการปฏิรูปประหารบอย ทำให้การพัฒนาพ嬷กรรมการ เมืองล้มลุกคลุกคลาน ข้อนี้ก็เป็นความจริง

แต่ถ้าพ嬷กรรมการเมืองมีความตั้งใจจริงแล้วในระยะเวลา 10 ปีที่ผ่านมาบ้าน ท่านทำอะไร กันอยู่ (อายุของรัฐธรรมนูญ 2521)

มีพ嬷กรรมการเมืองใดบ้างที่มีการพัฒนาโครงสร้างพ嬷กรรมการเมืองที่เป็นสากล มีการ จัดองค์การที่ถูกต้องและเหมาะสม แบ่งฝ่ายต่างๆ ในกระบวนการที่ชัดเจน มีสาขา พ嬷ครที่มั่นคงด้วยการมีรากฐานอยู่ตามท้องถิ่นต่างๆ มีสำนักงานในระดับท้องถิ่นพ嬷 กรรมการเมืองก็เหมือนกับรัฐบาล คือรวมอำนาจอยู่ที่ศูนย์กลาง หรือกรุงเทพฯ แห่งเดียว

ฐานอำนาจของพระคริการเมืองขึ้นอยู่กับผู้นำที่มีเงินทองในกรุงเทพฯ ไม่ได้ขึ้นอยู่กับสมาชิกระดับตำบลหรือหมู่บ้าน ทำให้บทบาทของพระคริการเมืองในห้องถินมีน้อยมาก ประชาชนจะรู้จักและสนใจก็เฉพาะถึงทุกการเลือกตั้งเท่านั้น

การที่เราไม่พัฒนาพระคริการเมืองให้มีลักษณะได้มาตรฐานหรือเป็นสากล ก็ เพราะพระคริการเมืองแต่ละพระครุภูดีว่าเป็นการลงทุนที่ไม่คุ้มค่า เนื่องจากเห็นว่าประชาชนคนไทยยังเลือกตัวบุคคลอยู่รัฐบาลเองก็ไม่มีนโยบายที่เน้นอนในการสนับสนุนพระคริการเมือง

(กระทรวงมหาดไทยเคยให้ความรู้แก่ประชาชนในการเลือกพระครามากกว่าตัวบุคคลในปี 2518 หลังจากนั้นก็ไม่ได้ทำอีกในจาระเลือกตั้งครั้งต่อๆ มา)

จากสภาพที่เป็นอยู่นี้ถ้าเรามาใช้การเลือกตั้งแบบวันแม่น-วันโนวัต ยิ่งทำให้พระคริการเมืองไม่เจริญเติบโตเข้าไปใหญ่ เพราะจะทำให้เกิดพระคริการเมืองมากมายแบบปี 2518 และรัฐบาลก็จะเป็นรัฐบาลผสมตลอดไป ซึ่งสร้างความอึดอัดในการบริหารให้แก่ผู้ที่เป็นนายกรัฐมนตรีมาก เพราะต้องคอยเป็นผู้ประสานผลประโยชน์ตลอดเวลา (เราไม่จะทราบกันดีว่า หัวหน้าพระคริการเมืองบางพระครุนั้น ตั้งพระครุขึ้นมาเพื่อการต่อรองเข้าร่วมรัฐบาลเท่านั้น ไม่เคยคิดที่จะมาเป็นนายกรัฐมนตรีตามหลักการของการตั้งพระคริการเมืองเลย)

ทำไมเราจึงไม่หัวเราะการสนับสนุนให้พระคริการเมืองได้มีโอกาสได้ใช้นโยบายของเขามากๆ โดยไม่รวมกับคนอื่นในการบริหารประเทศบ้าง

หัวหน้าพระคริการเมืองที่มีเสียงข้างมากจะได้เป็นนายกรัฐมนตรีกับเข้าบ้างเมื่อไก่กับผู้นำประเทศอื่น ซึ่งได้รับความไว้วางใจจากประชาชนอย่างเช่นประชาชนชาวอังกฤษเลือกพระครุณเเชร์เวติฟ ก็ เพราะเชื่อว่านางแอดเบอร์จะเป็นผู้นำของชาติได้ พระคริการเมืองต่างๆ ที่มีอยู่ในโลกนี้ก็มีจุดประสงค์ในการเลือกตั้งว่าจะนำนโยบายของตนเข้ามาใช้บริหารประเทศ นโยบายต่างๆ นั้นก็ได้โฆษณาหาเสียงมากับประชาชนแล้ว และตัวหัวหน้าพระครุนั้นก็รู้อยู่ว่าถ้าพระครุของตนได้รับเลือกตั้งเกินครึ่งแล้วจะได้เป็นนายกรัฐมนตรี

ถ้าจะสนับสนุนพระคริการเมืองจริงๆ แล้วต้องพิจารณาวันโนวัต-วันปาร์ตี้บ้าง อย่ามัวแต่ไปกล่าวบันนกกลัวนี่อยู่เลย

เราอาจจะได้เห็นความสามารถของหัวหน้าพระคริการเมืองที่มีเสียงข้างมากในตำแหน่งนายกรัฐมนตรีบ้าง

ส่วนในประเทศไทยที่ว่าจะหนีกเลี้ยงการชื้อเสียงได้นั้น เป็นการพูดแบบโดยๆ ชนิดเข้าข้างตัวเองอย่างตรงข้ามกับความเป็นจริง นักการเมืองและ ส.ส. แทนทุกคนที่อยู่ในสภากลุ่มอย่างถ่องแท้ว่าจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องใช้เงินจำนวนมากในการเลือกตั้ง จะให้โดยวิธีใดนั้นขึ้นอยู่กับกลยุทธ์และวิธีการของผู้สมควรรับเลือกตั้งแต่ละคน

ลองถามความคิดเห็นนี้กับผู้ที่คิดว่าอดกับการเลือกตั้งดูก็ได้จะเป็นวันแม่นวันโนวต หรือวันโนเวตได้หลายคนก็ใช้เงินทั้งนั้น

มาช่วยกันหาวิธีการที่จะทำให้เขาใช้เงินกันน้อยลงจะดีกว่า ทำอย่างไรจึงจะให้การชื้อเสียงหมดไป (ให้เงินคนละ 300 บาท เพื่อช่วยเหลือเป็นค่าใช้จ่ายแก่คนยากจนในชนบทจะเรียกว่าชื้อเสียงใหม)

รัฐบาลน่าจะมีโครงการสร้างประชาธิปไตยในชนบทอย่างต่อเนื่องโดยตั้งเป้าหมายในเรื่องความสำนึกทางการเมืองของประชาชนเป็นหลัก หรือให้การศึกษาในเรื่องการเมืองแก่ประชาชน เช่น ชี้ให้เห็นภาระหน้าที่ที่รือบทบาทของผู้แทนราษฎรว่ามีอะไรบ้าง ไม่ใช่ให้ราษฎรเข้าใจว่าผู้แทนราษฎรคือนักบุญอย่างเช่นทุกวันนี้

เจ้าน้าที่ของรัฐจะต้องใช้การประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง มิใช่ไปทำแต่เพียงในดูดของ การเลือกตั้งเท่านั้น แม้กระทั้งอาจจะใส่ไว้ในหลักสูตรการศึกษาระดับประถมและมัธยมก็ควรจะทำ (ที่มีอยู่ให้มีได้ในสายตาของผู้เยี่ยม)

ในประเทศไทย สามารถรับกันใหม่ว่าผู้สมควรรับเลือกตั้งพอยในการแบ่งเขต แค่ไหนในอดีตที่ผ่านมา

ทำไมมีการเปลี่ยนแปลงในเรื่องการแบ่งพื้นที่ให้เป็นเขตเลือกตั้งทุกครั้ง ทำไมเขตยานนาวาจึงต้องอยู่ 2 ฝั่งเจ้าพระยา อำนาจการแบ่งอยู่ที่ใคร เพาะะฉันนี้ถ้าเราจะมีการแบ่งเขตให้เป็นเขตเล็กๆ เพื่อสนองตอบความคิดในเรื่องวันแม่นวันโนวตจะต้องตั้งกรรมการกลางขึ้นพิจารณา ใครจะเป็นผู้ตั้งกรรมการชุดนี้จำเป็นที่จะต้องพิจารณาโดยละเอียดและรอบคอบ

ฉะนั้น ถ้าจะใช้วิธีการแบบวันแม่น-วันโนวต เรายังจะต้องเตรียมการที่ดีไว้ล่วงหน้าเพื่อป้องกันความบกพร่องที่อาจจะเกิดขึ้น ไม่ว่าในเรื่องการพัฒนาระบอบประชาธิปไตย การพัฒนาพรรคการเมืองให้ประชาชนยอมรับ หรือการสร้างพรรครที่ได้มาตรฐาน การกระจายอำนาจการปกครองท้องถิ่นอย่างแท้จริง ควรจะมีการกำหนดระยะเวลาไว้ล่วง

หน้าว่าจะใช้วิธีการเลือกตั้งแบบวันแม่น-วันใหญ่เมื่อใด เพื่อจะได้กำหนดวิธีการที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ โดยมีความบกร่วงน้อยที่สุด

ในข้อเท็จจริงแล้วเรื่องนี้เป็นจุดเด็กๆ จุดเดียวในการพัฒนาระบบประชาธิปไตย สิ่งอื่นๆ ที่สำคัญ และทำให้สังคมเป็นประชาธิปไตยยังมีอีกมากมาย การที่จะเป็นประชาธิปไตยที่สมบูรณ์นั้น ประชาชนต้องอยู่ดีกินดีก่อน ถ้าในสภาพที่เป็นอยู่คือ ประชาชนส่วนใหญ่ยากจนและยากไร้ เราก็จะไปสู่ความเป็นประชาธิปไตยได้ยาก จึงเห็นได้ว่าถ้าจะทำให้ประเทศไทยเป็นประชาธิปไตยแล้ว ต้องอดทนและใช้เวลา หลายสิบ หลายอย่างเรายังบกร่วงอยู่มาก

โดยเฉพาะถ้าพิจารณาเมืองไม่สนใจที่จะพัฒนาตนเองให้ได้มาตรฐานแล้ว เราจะเป็นประชาธิปไตยลำบาก เราไม่มีทางหลอกหนีจากการแทรกแซงของทหารได้เลย

ขอเรียนย้ำว่า ในความเห็นของผู้เขียนนั้น การเลือกตั้งแบบไหนไม่สำคัญ เพราะระบบประชาธิปไตยนั้นกว่าจะเดินทางไปถึงจุดที่เราต้องการนั้นมีอุปสรรคามากมาย และวิธีการต่างๆ ต้องถูกลองนำมาใช้เพื่อสำรวจวิธีการที่ดีที่สุดสำหรับสังคมของเรา

แต่สิ่งที่สำคัญ ซึ่งผู้เขียนเองได้ศึกษาในเรื่องการเมืองไทยมานานแล้ว เห็นว่าถ้าพิจารณาเมืองอย่างไม่มีการพัฒนาแนวทางไปสู่ความเป็นประชาธิปไตยนั้นเป็นไปได้ยาก เพราะอุปสรรคที่ว่าไว้นั้นยิ่งเพิ่มมากขึ้น

ผมเคยได้พูดที่พระราชปีเตอร์ 2-3 ครั้ง ในเรื่องการพัฒนาพิรุณ อยากรเห็นพระราชปีเตอร์ ซึ่งผู้เขียนก็ตามด้วยแต่เด็กเป็นตัวอย่างในการพัฒนาพิรุณ มีการจัดโครงสร้างที่ถูกต้อง มีสำนักงานอำนวยการที่มีเจ้าหน้าที่ประจำ มีฝ่ายวิชาการที่สามารถหาข้อมูลต่างๆ ไว้ให้คุณที่จะเป็นรัฐมนตรี ส.ส. หรือสมาชิกพระราชคึกษา ไม่ใช่ไปเป็นรัฐมนตรีที่ไม่ค่อยรู้เรื่อง และต้องเป็นถูกใจของข้าราชการประจำ (มีการเตรียมผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นขั้นตอน โดยกำหนดบทบาทของสาขาวิชาพิรุณให้แน่ชัด)

สิ่งเหล่านี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งในการเป็นพิรุณการเมืองที่สมบูรณ์เท่านั้น แต่ยังมีปัจจัยอื่นๆ อีกมาก

สำหรับประชาธิปัตย์นั้น น่าเสียดายว่า ถ้าเป็นฝ่ายค้านในรัฐบาลที่แล้วนั้น ผู้เชื่อในวิธีการเลือกตั้งครั้งนี้จะได้ไม่ต่ำกว่า 130 ที่นั่ง ซึ่งในอนาคตเราอาจจะได้เห็นนายก

รัฐมนตรีที่เป็นพลเรือน และเป็นหัวหน้าพรบคการเมืองที่มีเสียงช่างมากพิรุดเดียว ปกครองประเทศไทย (จะเป็นประวัติศาสตร์การเมืองไทยที่เดียว)

แต่กัน่าเสียดายอย่างยิ่งที่จังหวะของพรบคนี้ไม่เป็นไปตามที่นักวิชาการบางคนได้หวังเอาไว้ เป็นสิ่งที่น่าเปลกสำหรับพรบคการเมืองไทย พอจะโดยทั่วไปแตกแยกกันทุกที่

ส่วนในประเด็นเรื่องการให้สิทธิผู้มีอายุ 18 ปี ไปใช้สิทธิเลือกตั้งนั้นเห็นด้วยอย่างยิ่ง แต่ต้องมีการเตรียมการเช่นเดียวกัน เนื่องจากมีการเผยแพร่ในเรื่องประชาธิปไตยนั้น น้อยมาก

จะสังเกตได้ในชีวิตประจำวันว่าคนส่วนใหญ่ในสังคมไทยนั้น ไม่ว่าจะเป็นกรุงเทพฯ หรือต่างจังหวัด ขาดความสำนึกในเรื่องสิทธิส่วนรวม วัฒนธรรมของคนไทยนั้นเป็นคนชอบ杉บาย ทำอะไรตามใจชอบ พิสูจน์ได้จากปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในกรุงเทพมหานคร นั้นเกิดจากครัวตัวไม่ใช้จากคนกรุงเทพฯ เอง ความร่วมมือต่อส่วนรวมมีน้อยมาก ไม่ว่าในเรื่องความสะอาด ปัญหาการจราจร และในเรื่องอื่นๆ เราจะต้องมีการให้การศึกษาในเรื่องนี้เป็นขั้นตอนและเป็นระบบ

ถ้าใครได้ไปรับฟังการตอบปัญหาทางการเมืองของนักเรียนมัธยมปลายที่รัฐสภา เมื่อปลายปีที่แล้วจะพบว่า นักเรียนขั้นมัธยมปลายที่ได้รับการคัดเลือกมาจากโรงเรียน แล้วว่ามีความรู้ทางด้านนี้ดี ก็ยังมีความเข้าใจในเรื่องต่างๆ ทางการเมืองน้อย จำเป็นอย่างยิ่งจะต้องวางแผนการศึกษาเกี่ยวกับระบบของการปกครองแบบประชาธิปไตย เสียใหม่

ทั้งหมดที่กล่าวมานี้ เพียงแต่ให้ข้อคิดเห็นบางประการ ซึ่งสืบมาจากการข้อเสนอของ กองทัพนกเกี้ยวกับการเลือกตั้งที่ควรจะได้รับการเปลี่ยนแปลงการพัฒนาไปสู่ความเป็นประชาธิปไตยมากขึ้นเป็นสิ่งที่ดี แต่การที่จะนำความคิดแบบตะวันตกมาใช้ก็จำเป็นอย่างยิ่งที่จะได้รับการพิจารณาอย่างละเอียดรอบคอบว่าเหมาะสมสมกับสภาพสังคมไทย หรือไม่ และควรจะมีการศึกษาวิเคราะห์กันอย่างละเอียดลึกซึ้งว่าถ้านำมาใช้แล้วจะทำให้ดีขึ้นหรือลง

จึงขอฝากไว้ให้ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบต่อไปได้พิจารณา

ครอปชั่น: ปัญหาที่แก้ไม่ตกของสังคมไทย

ครอปชั่น หรือการทุจริตประพฤติมิชอบในวงราชการ หรือการฉ้อราษฎร์บังหลวง เป็นคำที่มีผู้กล่าวถึงมากหลังจากการรัฐประหาร เมื่อ 23 กุมภาพันธ์ 2534 เป็นต้นมา ความจริงค่านี้เป็นที่รับรู้กันมานานแล้วในวงราชการ และวงเศรษฐกิจในสังคมไทย ชาวนา หรือคนยากจนที่ทำไร้กินค่าอาชญากรรมไม่ได้ให้ความสนใจกับค่านี้มากนัก เพราะการทำมา หากินของเขามิ่งค่อยได้เกี่ยวข้อง (นอกจากพอกที่เกี่ยวข้องกับงบประมาณจังหวัด) เนื่องจากขาดแคลนแต่เพียงว่าทำอย่างไรจึงจะให้ตัวเองและครอบครัวอยู่รอดไปจากวันนี้ ถ้าเราได้ศึกษาจากประวัติศาสตร์จะพบว่าการให้สินบนนั้นมีมานานตั้งแต่สมัยโบราณแล้ว การที่บุนนาคซึ่งกษัตริย์ใช้ปอดูแลเมืองขึ้นต่างพระเนตรพระกรรณ ส่งบรรณาการมาเมื่อ หลังไม่ครบก็คงจะเข้าข่ายการครอปชั่นแล้ว

ในบทความนี้ผู้เขียนขอเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ก็เพราบนโยบายของ รัฐบาลชุดนี้เน้นเรื่องความชื่อสัตย์ในการบริหารราชการแผ่นดิน อย่างให้ ดร.ปรีชา สุวรรณทัต ได้พิจารณาอย่างมากด้วยตัวเอง ที่มีอยู่เกี่ยวกับเรื่องนื้อย่างละเอียดรอบคอบ อีกครั้งหนึ่ง ศึกษาถึงสาเหตุขั้นมูลฐานของปัญหานี้ใหม่ ขณะเดียวกันควรพิจารณาหา

แนวทางในการปฏิรูปด้านนี้ที่ค่อนข้างได้ผลมาใช้ เพื่อการคอร์ปชั่นเกี่ยวกับระบบและโครงสร้างของข้าราชการโดยตรง (การจัดซื้อตามงบประมาณในต่างจังหวัดนั้น ขอให้ตรวจสอบดูให้ดี ดูเฉพาะงบของมหาดไทยก็พอ) และที่สำคัญก็คือจริยธรรมของข้าราชการเอง ผู้เขียนจึงขอเสนอข้อคิดเห็นบางด้านที่ผู้อื่นยังไม่ได้กล่าวถึงมากนักมาประกอบการพิจารณา

เราคงจะต้องยอมรับความจริงว่า มนุษย์ทุกคนมีกิเลส มีความโลภ สุดแต่ว่ามนุษย์ผู้นั้นจะมีโอกาสได้แสดงออกหรือไม่ มีไม่นานก็ที่เป็นคนสมดุล พอดีในสิ่งที่มีอยู่และเราก็ต้องยอมรับอีกว่าการทุจริตประพฤติมิชอบในวงราชการหรือการคอร์ปชั่นนั้นไม่ได้มีแต่ในสังคมไทยเท่านั้น เกิดขึ้นได้ทุกสังคม ไม่ว่าในสังคมที่เจริญแล้วอย่างอเมริกา หรือญี่ปุ่น ในขณะเดียวกันแต่ละสังคมย่อมจะต้องสร้างกฎเกณฑ์ขึ้นมาป้องกันไม่ให้คนกระทำผิดหรือกระทำผิดให้น้อยที่สุด ผู้ที่สนใจดิตตามข่าวต่างประเทศก็คงจะได้ทราบข่าวการลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรีของคนญี่ปุ่นก่อนว่าสาเหตุมาจากการรับสินบนของพรครพวหกตน ถ้าไม่ถูกออกจะยังเสียหายใหญ่ เพราะประชาชนฝ่ายดิตตามดูพอกลี่ยนนายกรัฐมนตรียังไม่ทันไว้ก็มีข่าวการคอร์ปชั่นปราบภัยขึ้นอีก ทำให้นายกรัฐมนตรีที่มารับตำแหน่งแทนอดีตใจมาก ฝ่ายค้านได้แสดงปฎิริยาหลายครั้งแล้ว เช่น การไม่เข้าร่วมประชุมสภา เป็นต้น (หนังสือพิมพ์บางกอกโพสต์ ประจำวันพุธที่ 5 ธันวาคม 2539, หน้า 5 ลงข่าวว่ารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงสาธารณสุขของญี่ปุ่น ที่ซื่อรายในบุษราุ โภกมิตสุ ถูกตัวจรจัดข้อหารับสินบนจากธุรกิจ จำนวน 530,000 เหรียญอเมริกัน หรือเท่ากับ 13.78 ล้านบาท)

ประเทศไทยถือว่า ได้เปลี่ยนรัฐบาลมาแล้ว 52 ครั้ด นับตั้งแต่สิ้นสุดภาระพลที่ 2 เฉลี่ยแล้วรัฐบาลมีอายุไม่เกิน 1 ปี สาเหตุที่เปลี่ยนรัฐบาลบ่อย เพราะมีข่าวเกี่ยวกับการคอร์ปชั่นอยู่ทุกชุด หนังสือพิมพ์มติชนรายวัน วันพุธที่ 14 พฤษภาคม 2539 อ้างข่าว เอกอพดิ ว่าศาลอุทธรณ์ของอิตาลีได้พิพากษาลงโทษจำคุกนายเบตติโน กราซี อดีตนายกรัฐมนตรีอิตาลี 63 ปี เป็นเวลา 5 ปีครึ่ง เนื่องจากกระทำการทำผิดจริง ในข้อหาคอร์ปชั่น นายกรัฐมนตรีญี่ปุ่นถูกตัวล่วงหน้าจึงลี้ภัยไปอยู่ที่ญี่ปุ่นเชีย

เมื่อกลางเดือนพฤษภาคม 2536 ศาลสูงเวเนซุเอลา ได้สั่งดำเนินคดีกับประธานาธิบดี คาร์ลอส แอนเดรส เปเรซ ในข้อหาว่าทำการคอร์ปชั่น ขณะเดียวกับกันประเทศ

こそสถาริการ์ดា นีนคดีกับประธานาธิบดีนลจุยส์ อัลเบอร์ต์ มองเก้ในฐานะที่โภงเงินชาติถึง 6 ล้านดอลลาร์

เมื่อกลางปี 2539 มีข่าวครึ่งโครมไปทัวโลก เมื่อศาลสูงเกาหลีได้มีคำสั่งให้ประธานาธิบดี ชุน ดู وان และ โว แต้ววุ ให้ข้อหาเป็นคนฆ่าประชาชน และคอร์รัปชัน

ในเมืองรากมีข่าวทำนองนี้เช่นเดียวกัน หรือข่าว นายกรัฐมนตรีคนที่เพิ่งลาออกจากตำแหน่งรัฐสคือ นายปีแอร์ เบเลโกร์ ยังด้วยดาย เพราะมีข่าวว่าไปปลูกจิบอดอกเบี้ยจากธนาคารเพียง 1 ล้านฟังก์ (ประมาณ 4.5 ล้านบาท) มาซื้อบ้านของตนเองในกรุงปารีส ขณะที่อยู่ในตำแหน่ง ขณะเดียวกันถ้าหันมามองดูประเทศไทยที่กำลังพัฒนา ก็จะมีข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์อยู่เสมอในเรื่องการคอร์รัปชันของผู้บribวารประเทศไทย และพวกพากไม่ว่าจะเป็น พลิปปินส์ อินโดนีเซีย เกาะหลีใต้ ประเทศไทยในแถบอาเมริกาและไทย ทำไม่ประเทศไทย เหล่านี้จึงสามารถคอร์รัปชันได้โดยไม่มีเรื่องราวใหญ่โตเหมือนกับประเทศไทยที่พัฒนาแล้ว

คำตอบก็คือ ประเทศไทยที่พัฒนาแล้วจะมีระบบตรวจสอบและควบคุมค่อนข้างเป็นระบบที่ครบวงจร หรือมีคุณภาพแห่งอำนาจระหว่างฝ่ายบริหารกับฝ่ายนิติบัญญัติไม่เหมือนกับประเทศไทยที่กำลังพัฒนา ระบบการตรวจสอบของประเทศไทยที่พัฒนาแล้วมีใช้มีเพียงแต่กลไกของรัฐเท่านั้นยังคงไม่เป็นมาตรฐานที่ของเข้าที่จะต้องพยายามติดตามคุณภาพติดตามของผู้บribวารประเทศไทย ซึ่งพวกเขายังได้เลือกเข้าไปประเทศไทยที่เป็นประชาธิปไตยมากเพียงใด ประชาชนก็มีสิทธิและเสรีภาพสูงตามไปด้วย ไม่ได้ถูกจำกัดด้วยกลไกของรัฐเข่นในประเทศไทย ฉะนั้นจึงไม่เป็นที่น่าแปลกใจเลยว่า ทำไมมักการเมืองหรือข้าราชการในสังคมที่พัฒนาแล้วจึงไม่ค่อยกล้าคอร์รัปชัน เนื่องจากมีผู้คุยเสียดูแลน้ำไปเปิดเผยให้ประชาชนทราบ (ถ้าสื่อมวลชนไทยถ่ายรูปบันช่องนักการเมืองและข้าราชการ พร้อมทั้งประเมินความไม่สงบในหนังสือพิมพ์อย่าง ก็จะดี) เราต้องยอมรับว่า การคอร์รัปชันเป็นของที่คุยกันกับสังคม ไม่มีวันหมดไปจากโลก ถึงแม้จะมีกฎหมายลงโทษรุนแรงสักเพียงใดก็ตาม (นอกจากรเอาไปทำบุญให้หมด) เราเพียงแต่พยายามให้มีน้อยที่สุด เพื่อให้สังคมเกิดความเป็นธรรมมากที่สุด

ถ้าเรามองดูสังคมไทยด้วยใจเป็นธรรมก็จะพบว่า นักการเมืองบางคนและข้าราชการบางส่วนนั้น ได้กระทำการกิจกรรมที่เรียกว่าช้อราษฎร์บังหลวง หรือการประพฤติมิชอบในวงราชการมานานแล้ว นับตั้งแต่เปลี่ยนแปลงการปกครองเมื่อปี 2475 เป็นต้นมา

เพียงแต่ว่าไม่มีหลักฐานใดบ่งบอกชัดว่ามีนักการเมืองคอรัปชัน (แต่สำหรับผู้ที่รู้จักใกล้ชิดกับครอบครัวนักการเมืองย่อมจะทราบดี) จนกระทั่งสิ่นบุญจอมพลสฤษดิ์ มนัสชาติ ประชาชนจึงได้ทราบว่ามีการข้อราชภรรย์บังหลวงโดยผู้บุริหารประเทศเป็นเงินหอยร้อยล้านบาท นำเดียดายที่ไม่มีการสอบสวนคนละรัฐมนตรีในสมัยนั้นด้วย มีการฟ้องยึดทรัพย์ต่อกำกีมการกล่าวหาของพล旦คอม กิตติชาติ และจอมพลประภาส จากรัฐธรรมนูญ ทำให้ต้องพยายามไปอยู่ต่างประเทศระหนึ่ง แต่ผู้ใกล้ชิดกับท่านทั้งสองกลับอยู่อย่างสบายและร่าเริงมาจนทุกวันนี้

ที่น่าพิจารณาศึกษาเป็นตัวอย่างก็คือเมื่อตีตราสูตรฉบับใหม่เป็นผลเอกสารผู้หนึ่งต้องเสียชีวิตในที่นอนสถาน เพราะถูกศาลลงโทษในคดีคอรัปชัน แต่ผู้ให้สิ่นบนกลับไม่เป็นไร สังคมไทยเป็นสังคมที่ลืมง่าย และเป็นสังคมแห่งความสงสารและเห็นใจ เป็นสังคมที่คนหมู่ความจริงอยู่ร่วมในสังคมไม่ค่อยได้ จึงทำให้การคอรัปชันมีอิทธิพลในทางที่เป็นบางด้วยความคิดของสังคมมากขึ้น ประกอบกับลักษณะของสังคมไทยเป็นสังคมทุนนิยม คนในสังคมมีทัศนคติไปในทางตุณ尼ยม โครงเมือง มียศฐานาราด้าศักดิ์ ก็มีผู้ห้อมล้อมนับถือไม่ว่าคนๆ นั้นจะได้เงินมาอย่างไร (ขอให้พิจารณาสังคมปัจจุบันของเรานะเดียว กันถ้าเป็นคนที่ไม่ราย แม้จะมีตำแหน่งใหญ่โตก็ไม่มีบริวารห้อมล้อม อีกถ้าผู้นั้นเป็นผู้ที่ปฏิบัติงานตรงไปตรงมา ซึ่งสัดย์แบบที่เรียกว่าตรวจสอบแล้วยังมีคนไม่ชอบมาก คนเหล่านี้จะมีบริวารห้อมล้อมพินอนบิเท่านั้นอยกว่าเจ้าของบ่อนในกรุงเทพฯ หรือเจ้าพ่อนางคนเสียอีก

ทัศนคติหรือค่านิยมของสังคมทุนนิยมนี้แหลกเป็นตัวสำคัญที่ทำให้เกิดการคอรัปชัน มนุษย์เราย่อ缩มีความอยากรู้ที่จะมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น เพื่อให้ครอบครัวมีความสุข มีการศึกษาที่ดี อยู่ในสังคมที่ดี สิ่งดังกล่าวทำให้ข้าราชการหลายคนลงทางไปได้ ถูกอกจากภารกิจมาก ทำให้ครอบครัวยิ่งตกต่ำลงไปอีก แต่ยิ่งเชิดหน้าชูตาเป็นผู้มีเกียรติในสังคม ได้อย่างเปิดเผยก็มีอยู่มาก เป็นตัวอย่างที่ทำให้ข้าราชการรุ่นหลังอีกเหมือน และมีวิวัฒนาการในการคอรัปชันที่แนบเนียนขึ้น ข้าราชการที่มีอุดมคติ มีความชื่อสัดย์ ก็ยังมีอีกมาก แต่สภาพแวดล้อมค่อยๆ เปลี่ยนทัศนคติคืนແล่านั้นทีละเล็กทีละน้อยจน เห็นความชัดเป็นสิ่งที่ดี เริ่มรับราชการอาจมีอุดมการณ์ มีความชื่อสัดย์ ทำงานไปสักระยะหนึ่งก็พบว่าในสังคมไทยนี้ ผู้ที่มีอุดมการณ์หรือทำงานอย่างซื่อสัตย์จะเป็นผู้ที่ยากจน ด้วยโอกาสกว่าเพื่อนร่วมงานรุ่นเดียวกัน เพื่อนๆ ที่ทำงานพร้อมกันบางคนเป็นเศรษฐีมี

เงินไปหมดแล้ว ถ้าเรามัวแต่ซื้อสัดยศอยู่อย่างนี้ก็ต้องยากจนอยู่อย่างนี้ ยิ่งถ้าพ่อแม่ไม่มีฐานะเป็นคนร่ำรวยมากก่อนยังไงหนักขึ้นไปอีก ถูกเมียเดือดร้อน สถานภาพทางสังคมสู้คนอื่นไม่ได้ สภาพอย่างนี้ทำให้เกิดความคิดว่าทำช้าไว้ดีมีมีไป ทำให้ข้าราชการไทยหลงทางเป็นเหยื่อของความเลว่ไปที่ละน้อย จนเป็นที่กล่าวขานกันทั่วไปว่า คนในสังคมนี้จะต้องมีนิสัยมีอิทธิราษฎราได้ساอาเสา จึงจะอยู่อย่างมีความสุขได้ (ถ้าแม่ใจจะไม่เป็นสุขก็ตาม)

สิ่งที่ leverage สำหรับสังคมไทยก็คือ การประพฤติมิชอบในวงราชการได้แพร่ขยายไปตั้งแต่ข้าราชการระดับสูงลงมาจนถึงระดับล่าง ข้าราชการชั้นผู้น้อยที่กล้าครับปั้นก็ เพราะเห็นว่าผู้ใหญ่กล้าทำ เราชาระมาจนอยู่คุณเดียวไว้ด้อย่างไร ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดคือ ข้าราชการตำรวจนามโงงพักต่างๆ การกินสินบนที่ดินบ่นจึงแพร่ขยายหรือตามไปทั่วทุกกระทรวง ทบวง กรม ค้าว่าค่าน้ำร้อนน้ำชา หรือค่าคอมมิชชั่น กลายเป็นเรื่องธรรมดานำรับข้าราชการไทยไป ประพฤติปฏิบัติจนเป็นความเคยชิน ไม่ว่าจะไปติดต่อกับข้าราชการหน่วยไหน นักธุรกิจญี่ปุ่นก่อนที่จะเข้ามายทำการค้าขายในประเทศไทยจะต้องไปปรึกษากับหน่วยงานหนึ่ง ซึ่งจะให้คำแนะนำอย่างละเอียดว่า ในการติดต่อธุรกิจ ในประเทศไทยควรจะไปหาใครจะต้องทำอย่างไร เป็นที่ทราบกันดีในวงการธุรกิจของไทยว่า ถ้าจะไปติดต่อเรื่องที่ดินจะต้องทำอย่างไร จะนำสินค้าเข้าประเทศจะต้องทำอย่างไร จึงจะสะดวก จะผ่านแบบการสร้างคุณโดยจะต้องทำอย่างไร จะสร้างสนามกอล์ฟหรือรีสอร์ทแควร์ในที่ดินของเขาก็จะต้องทำอย่างไร จะเปิดบาร์ คอฟฟี่ชอฟ โรงแรมม่านรูด จะต้องทำอย่างไร ฯลฯ ความเคยชินกับระบบและวิธีการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบทำให้นักธุรกิจมีความเข้าใจในสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นอย่างดีไม่ใช่เป็นความรู้สึกที่เคิดแค้นชิงชัง แต่เป็นความรู้สึกที่ว่าเป็นสมேือนสิ่งที่จำเป็นต้องทำเพื่อความอยู่รอด ถ้าเราจะประกอบธุรกิจนั้นเป็นส่วนหนึ่งที่จำเป็นของระบบเสียแล้ว

ส่วนในความคิดของข้าราชการนั้นไม่ได้มีความรู้สึกว่าไปโกรกินหรือครอบครัวจากแนวความคิดทั้ง 2 ฝ่าย จึงกลายเป็นวัฒนธรรมในสังคมไทยขึ้นมาในปัจจุบัน ซึ่งผู้เขียนขอใช้คำภาษาอังกฤษว่า Traditional Corruption ผู้เขียนเคยสอบถามเพื่อนๆ ที่รับเงินอย่างนี้ว่ารู้สึกอย่างไร ส่วนใหญ่ไม่ตอบໄได้แต่ยืน บางคนก็บอกว่าคราว ก็รับมันเป็นธรรมเนียมที่เข้าปฏิบัติกันทั่วไป (ถ้าไม่กลัวถูกปรับ 4 ล้านบาท คงจะพูดได้ชัดแจ้งกว่านี้มาก)

ข้าราชการเป็นจำนวนไม่น้อยที่มีความรู้สึกว่าค่าคอมมิชชันหรือค่านายหน้าหรือเงินไสซองมาให้ที่เรียกว่าซองขาว เป็นเรื่องที่ไม่ได้ทุจริต มีคนนำมาให้เอง โดยเฉพาะเมื่อจัดงานวันเกิดเด็กนั้น ขอเรียนว่าถ้าท่านไม่มีตำแหน่งที่ให้ประโยชน์ใดๆได้คงจะไม่มีใครเอาซองขาวมาให้ในวันเกิดเป็นแน่ (น่าจะให้ พล.ต.ต. เศรี ล่องจัดงานวันเกิดดูบ้าง พ่อค้าจะเอาเงินไสซองมาให้ในห้องน้ำ) เมื่อมีคนอย่างนี้ และถือปฏิบัติกันทั่วไปจึงทำให้เห็นว่าเป็นเรื่องธรรมดายไปในหมู่ข้าราชการ แต่ในทางกลับกัน ถ้าข้าราชการพร้อมใจกันมองเห็นว่าเป็นเรื่องไม่ดีแล้ว ทัศนคติของสังคมจะไม่เป็นดังที่กล่าวแล้ว ขอยกตัวอย่างให้ผู้อ่านได้พิจารณาสักเรื่องหนึ่ง สำนักงบประมาณอนุมัติให้สร้างถนนเชื่อมจังหวัดในวงเงิน 1,000 ล้านบาท เชื่อได้เลยว่ามูลค่าของถนนนั้นจะเหลือเพียงประมาณ 800 ล้านบาทเท่านั้น อีก 200 ล้านบาทจะเป็นกำไรของผู้รับเหมาบางส่วน และค่าใช้จ่ายในการให้ได้งานมาร่วมทั้งเบี้ยน้ำย้ายรายการต่างๆ งานกว่างานจะเสร็จ โครงการเป็นผู้เสียประโยชน์นอกจากประชาชนผู้เสียภาษี บางคนอาจจะบอกว่า 800 ล้านบาทน่าจะเท่าไหร่แล้ว ยังดีที่ไม่กินกันจนเหลือมูลค่าถนนเพียง 700 ล้านบาท เรื่องอย่างนี้เป็นที่ทราบกันดีในหมู่ข้าราชการที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง นี่เป็นตัวอย่างเพียงเรื่องเดียวในการใช้งบประมาณของข้าราชการเรื่องจัดซื้อจัดจ้าง เป็นเรื่องที่ทำให้ข้าราชการไทยตั้งตัวกันได้เป็นจำนวนไม่น้อย คนเหล่านี้ไม่เคยกลัวบานปลาย และไม่ยอมรับรู้ด้วยว่านาปันนี้คืออะไร จะส่งผลกระทบถึงลูกหลานหรือไม่

รัฐบาลหลายสมัยได้พยายามที่จะนำทางแก้ไขปัญหานี้ให้บรรเทาเบาบางลง คณที่ครองปั้นก็ทำไป คนที่คิดแก้ปัญหา ก็คิดไป ในที่สุดก็มีหน่วยงานหนึ่งที่มีชื่อว่า ป.ป.ป. หน่วยงานนี้มีภารกิจมาจากการ กตภ. ซึ่งมี พ.อ.ณรงค์ กิตติชัย เป็นผู้บังคับบัญชาในสมัยก่อน ย้อนอดีตไปประมาณ 10 ปี จะเห็นได้ว่าหน่วยงานนี้มีประสิทธิภาพพอสมควรเท่าที่กฎหมายจะให้อำนาจไว้ บางครั้งก็เจอเส้นสายต่างๆ พูดไม่ออกเหมือนกัน จนสื่อมวลชนนานนานว่าเป็นเลือกกระดาษ เพราะไม่สามารถลงโทษข้าราชการที่ทุจริตประพฤติมิชอบได้มากนัก ส่วนใหญ่ลงโทษได้แต่ตัวเล็กๆ และเป็นเรื่องทุจริตเล็กๆ น้อยๆ รายใหญ่ๆ ไม่ปรากฏ และตัวบิ๊นๆ วอเดทุกที่ นักวิชาการรวมทั้งผู้แทนราชภรูปบาง คนได้พยายามหาแนวทางแก้ไขให้ ป.ป.ป. มีอำนาจมากกว่านี้ โดยเฉพาะใน 2-3 ปีที่ผ่านมา ได้มีความพยายามมากที่สุดที่จะแก้ปัญหาครองปั้นในสังคมไทย เพราะเห็นว่ามันซักจะเป็นปัญหาใหญ่ขึ้นมาแล้ว และมีการกระทำกันอย่างเปิดเผยไม่อย่างไรด้วย

นายกรัฐมนตรีที่ชื่อชาติชาย ยังถามผู้สื่อข่าวว่ามีใบเสร็จไหม? ซึ่งเท่ากับเป็นการให้ท้ายข้าราชการ ทั้งๆ ที่รู้ว่าผู้ร้ายคนในนั้นจะทิ้งหลักฐานไว้ให้ตรวจ นอกจากจะประมาทเลินเล่อเท่านั้น

แนวทางแก้ไขในเรื่องนี้มีใช้เพียงแต่ให้อำนาจ ป.ป.ส. มากขึ้นเท่านั้น ยังมีการตระเตรียมเสนอให้มีศาลปกครอง ผู้ตรวจการรัฐสภาพตามแบบที่ประเทศญี่ปุ่นเข้าทำกันซึ่งเกียงคงอภิญานกว่าจะไปถึงจุดนั้น ความเป็นไปได้ก็อยู่ที่ทาง ป.ป.ส. ได้เสนอขอแก้ไขกฎหมายต่อรัฐบาล โดยขอเพิ่มอำนาจบางอย่าง ซึ่งแต่เดิมไม่มี ปัญหาจึงอยู่ที่ว่า อำนาจที่เหมาะสมนั้นอยู่ตรงไหน ควรเป็นคนพิจารณาตัดสิน เราชจะต้องมาร่วมพิจารณากันในลักษณะที่เป็นประชาธิปไตยบ้าง ไม่ใช่เชือดแต่นักกฎหมายที่ผู้มีอำนาจไว้ใจหรือคนใกล้ชิดเท่านั้น คนอื่นเขาก็รักชาติเป็นเหมือนกัน รัฐบาลควรจะตั้งทีมงานพิจารณาให้รอบคอบ เพราะจะแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อให้ ป.ป.ส. สามารถปฏิบัติงานได้คล่อง และเกิดประโยชน์ต่อส่วนรวมมากกว่านี้ เช่น อำนาจในการอายัดทรัพย์สินทันที อำนาจในการตรวจสอบทรัพย์สินจากกระทรวง ทบวง กรม หรือหน่วยงานของเอกชน เช่น ธนาคาร อำนาจที่ให้ข้าราชการในตำแหน่งได้บ้างที่ควรจะต้องแจ้งทรัพย์สินเมื่อเข้ารับตำแหน่ง (ที่มือญัตน์แคบไป) ผู้เขียนคิดว่าข้าราชการการเมืองนั้น พอรับตำแหน่งก็ต้องแจ้งทรัพย์สินของตนและครอบครัวให้ประชาชนทราบทางสื่อมวลชนเลย หรืออาจจะให้ประชาชนสามารถไปตรวจสอบได้ที่รัฐสภา (พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารที่จะออกมายาวนานเรื่องนี้เข้าไปด้วย) ล้วนเรื่องที่จะให้ ป.ป.ส. เป็นผู้พิจารณาตัดสินลงโทษคงจะไม่เหมาะสม

ข้อบกพร่องอย่างหนึ่งที่คิดว่าเป็นเรื่องสำคัญในหลักการก็คือ ปัจจุบัน ป.ป.ส. นั้น ดูเหมือนว่าเป็นเครื่องมือของฝ่ายบริหารไป เป็นเพราะอยู่ภายใต้การคุ้มครองของฝ่ายบริหาร ตามดุลย์แห่งอำนาจนั้น ป.ป.ส. ควรจะเป็นหน่วยงานที่ตรวจสอบการปฏิบัติงานของฝ่ายบริหารและข้าราชการ ที่มาของกรรมการ ป.ป.ส. ยังเป็นการแต่งตั้งโดยรัฐบาลอยู่ เพียงแต่เสนอให้สภาย รับรองเท่านั้น สภาย จะคัดค้านคนหนึ่งคนใดก็ไม่ได้ หมายความว่าถ้าจะไม่เอกสารไม่เอาท์พิมพ์ที่รัฐบาลเสนอมา ทำไม่เรามาให้ ป.ป.ส. เป็นหน่วยงานที่อยู่ภายใต้การคุ้มครองของฝ่ายนิติบัญญัติ แต่มิใช่จะในการทำงาน

การปกครองในระบบประชาธิปไตยนั้น ฝ่ายนิติบัญญัติมีหน้าที่กำกับดูแลการบริหารราชการแผ่นดิน เครื่องมือของฝ่ายนิติบัญญัตินั้นไม่มีเลี่ยนออกจากคณะ

กรรมการที่มีอยู่ในสภากู้แทนราชภรา ซึ่งก็ไม่มีอำนาจตามมาด้วยเหมือนกับประเทศประชาธิปไตยอื่นๆ ทำไมไม่ให้ฝ่ายนิติบัญญัติเป็นผู้เสนอชื่อและคัดเลือกกรรมการ ป.ป.บ. เอง จะได้มีข้อครุหัวว่ารัฐบาลตั้งพรครพากของตนขึ้นมา ขณะเดียวกัน เป็นการยอมรับอำนาจของอิทธิพลของประชาชนด้วย เพราะฝ่ายนิติบัญญัติเป็นผู้ที่ประชาชนเลือกมาเป็นผู้แทนของเข้า อย่าลืมว่าในสังคมไทยปัจจุบันนั้น ตำแหน่งทุกตำแหน่งในระดับสูงหน่อยไม่ว่าจะเป็นกรรมการรัฐวิสาหกิจหรือกรรมการอะไร แม้แต่กรรมการกีฬา ก็มีการวิงเต้นขอเป็นกันทั้งนั้น (ผลเอกสารเทียนชัย ทราบดีในเรื่องนี้) เราจึงไม่ค่อยได้ผู้มีความรู้ดังสาขาไปทำงาน

ประชาชนผู้เป็นเจ้าของอำนาจจึงอิปไตย คงจะต้องกระตุนนักการเมืองและพรรคราชการเมืองที่ท่านเลือกเข้าไปว่า ทำอย่างไรจึงจะแก้ปัญหาเหล่านี้ให้เบาบางลงได้ นอกจากจะเป็นอุปสรรคในการพัฒนาประเทศแล้ว (บางคนบอกว่าถึงทำให้พัฒนาเร็วขึ้น ไปอีก หน้านหนาเอามากๆ) ยังเป็นที่อับอายไปทั่วโลกได้ เป็นที่ทราบดีกันทั่วโลกว่า โคลัมเบียมีการค้ากัญชาภัณฑ์อย่างเปิดเผย เช่นเดียวกับเข้าก็รู้ว่า สังคมไทยมีการคอบรัปชั่นเหมือนกับที่คุณอื่นมองพิลิปปินส์ในสมัยมาร์กอส การแก้ปัญหานั้นคงจะต้องมีการพิจารณาแก้ไขอย่างรอบคอบทั้งระบบ ต้องมีการวางแผนสร้างองค์กรที่เหมาะสม ไม่ใช่เพียงการแก้กฎหมายให้ ป.ป.บ. มีอำนาจเพิ่มขึ้นเท่านั้น ต้องพิจารณาอย่างละเอียดรอบคอบว่าสาเหตุที่แท้จริงมาจากอะไร ข้าราชการชั้นผู้น้อยอย่างฉะเชิงเทรา เชราชธัญรัตน์ตัว แต่ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่นั้นมีสาเหตุมาจากอะไร เงินเดือนของข้าราชการชั้นผู้น้อยนั้นเหมาะสมกับค่าครองชีพและสภาพความเป็นอยู่ในสังคมใหม่ สถาบัติการพอเพียงหรือไม่ ตัวอย่างเช่น พลตำรวจราชเงินเดือนสองพันเศษ ทำงาน 12 ชั่วโมง เขาจะอยู่ได้อย่างไร กรมธรรม์มีปัญหามากที่สุดในเรื่องการประพฤติมิชอบ แต่ก็ไม่ได้รับการแก้ไขแต่อย่างใด ทั้งๆ ที่เป็นผู้รักษาภูมิภาค

การครอบครองในสังคมไทยเกี่ยวข้องกันไปหมดทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และการศึกษา การแก้ไขจึงต้องมีความละเอียดรอบคอบ การออกกฎหมายเพียงฉบับเดียวคงจะแก้ไขอะไรไม่ได้มาก เพียงแต่เพิ่มอำนาจให้ ป.ป.บ. ตามความเหมาะสมเดียวกัน ขณะเดียวกันต้องพิจารณาแก้ไขในสิ่งอื่นๆ ด้วย โดยพิจารณาจากสาเหตุของการครอบครองเป็นหลัก

นำเสียดายที่ รศช. ไม่ได้ตั้งใจทำอย่างจริงจังในเรื่องนี้ มีจะนั่งกีคงจะสามารถ

ສ້າງຄວາມຂອບຮຽມຈາກປະຊາຊົນໄດ້ ແລະ ຄຳກລ່າວອ້າງໃນການທຳວຽກປະຫາມເມື່ອ 23 ຖຸມພາພັນນີ້ 2534 ກໍ່ອາຈະມີຄວາມສມຈິງກວ່າໃໝ່ມີຄຳກລ່າວວ່າວຽກປະຫາມທັງທີໄມ້ໄດ້ມີອະໄດ້ຂຶ້ນແລຍ

ຜມກຳລັງເຝັ້ນວ່າວຽກປະຫາມນີ້ມີໂຍບາຍອຍ່າງໄວໃນເວົ້ອນນີ້!

ประชาชนได้อะไร¹ จากการเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจ ?

การเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาลคุณชวนเป็นรายบุคคลและคณะกรรมการรัฐธรรมนูญมาตรา 150 ที่ได้ผ่านพ้นไปแล้ว ผลเป็นอย่างไรนั้น ผู้อ่านก็คงจะทราบดีแล้ว แต่สิ่งสำคัญที่จะพูดกันต่อไปก็คือประชาชนจะได้อะไร จากการที่ฝ่ายค้านได้เปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาล

การปักครองในระบบประชาริปป์ไตน์นั้น ฝ่ายนิติบัญญัติมีหน้าที่ควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ราชภูมิ เป็นหน้าที่อันสำคัญพอๆ กับการออกกฎหมาย ฝ่ายนิติบัญญัติมีได้หมายถึงฝ่ายค้านเท่านั้น แต่หมายถึงสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีอยู่ในสภาฯ

ในประเด็นของการเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจนั้นก็เป็นการทำหน้าที่ของฝ่ายค้านโดยเฉพาะ เพราะโดยธรรมชาติฝ่ายรัฐบาลก็จำเป็นที่จะต้องมีหน้าที่ปกป้องมิให้ตนเองต้องเพลี่ยงพล้ำในการอภิปรายซึ่งหมายถึงความล้มเหลวในการบริหารราชการ การตอบปัญหาในประเด็นต่างๆ ต้องขัดเจนพอที่จะทำให้ประชาชนที่เฝ้ารอทัศน์จะเชื่อถือได้ เพราะถ้าประชาชนไม่ครบท่าเชื่อถือก็จะนำไปสู่เสถียรภาพที่ไม่มั่นคงของรัฐบาลเอง

พูดให้ชัดเจนก็คือประชาชนเท่านั้นเป็นผู้ตัดสิน

ถ้าจะให้กล่าวถึงประเดิณที่ว่าประชาชนจะได้อะไรบ้างจากการอภิปราชย์ในครั้งนี้นั้นคงจะมีประเดิณที่จะต้องกล่าวถึงพ่อสมควร แต่ที่เห็นได้ชัดเจนก็คือ การทำหน้าที่ของฝ่ายค้านในครั้งนี้ย่อมเป็นเครื่องกระตุ้นเดือนให้รัฐบาลจำเป็นที่จะต้องทำงานหนักขึ้น ข้อบกพร่องต่างๆ ในกระบวนการราชการแผ่นดินจะต้องได้รับการแก้ไขไม่ว่าในเรื่องแผนและโครงการต่างๆ รวมทั้งการให้บริการกับประชาชน

ผู้คงจะไม่วิจารณ์ในรายละเอียดว่า ใครเป็นอย่างไรในการอภิปราชย์ครั้งนี้ ซึ่งใช้เวลาถึง 3 วัน 3 คืน เพราะได้พูดแล้วว่าประชาชนจะเป็นผู้ตัดสินเอง ขอให้ประชาชนติดตาม ตรวจสอบและเฝ้าดูผู้แทนของท่านต่อไป เป็นหน้าที่ของท่านที่จะต้องเฝ้าดู พฤติกรรมของผู้แทนราษฎรว่าได้ปฏิบัติหน้าที่สมกับเป็นผู้ที่ท่านได้มอบหมายอำนาจ อยู่บ้านไทยให้แก่เขานหรือไม่

แน่นอนฝ่ายรัฐบาลมีความสามัคคีเป็นหนึ่งเดียวกันแล้ว ก็ย่อมได้รับชัยชนะในการลงคะแนนเสียงอย่างแน่นอน เพราะฝ่ายรัฐบาลมีเสียงเกินครึ่งอยู่แล้วในการจัดตั้งรัฐบาล รัฐธรรมนูญระบุไว้ชัดเจนว่า “มติไม่ได้วางใจต้องมีคะแนนเสียงมากกว่ากึ่งหนึ่ง ของจำนวนสมาชิกหัวหน้าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎร” แต่มีข้อสงสัยเกิดอยู่ว่า ประชาชนเห็นเป็นอย่างไรในการตอบคำถามของรัฐมนตรีแต่ละท่านต่อข้ออกล่าวหาของฝ่ายค้าน ถ้าประชาชนส่วนใหญ่เห็นด้วยตามข้อมูลของฝ่ายค้านที่ได้นำเสนอไป ก็เป็นสัญญาณอันตรายในการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาลอย่างแน่นอน แต่ถ้า ประชาชนเห็นว่าคำตอบของรัฐมนตรีแต่ละท่านนำเข้าถือ รัฐบาลก็จะบริหารประเทศต่อไปอย่างราบรื่น

ในประเดิณนี้จะมีการสำรวจความต้องการจากประชาชนทั่วไปว่าเป็นอย่างไร เพื่อเป็นข้อมูลของทั้งฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้านเอง เนื่องจากไม่มีตัววัดที่น่าเชื่อถือได้มากจากให้วิธีการดังกล่าว

ผู้มีความเชื่อว่าทัศนคติของผู้พังในกรุงเทพหรือเขตเมืองจะแตกต่างกับคนในชนบทเมื่อได้ฟังการอภิปราชย์ไม่ได้วางใจครั้งนี้

ประเดิณที่น่าจะได้รับการกล่าวถึงทางด้านวิชาการก็คือความเชื่อถือในข้อมูลที่มีผู้มีความคิดว่าฝ่ายค้านนั้นทำการบ้านมาน้อยไป จริงอยู่หลายคนมีข้อมูลที่ละเอียดพอสมควร แต่หลายคนที่ขึ้นมาอภิปราชย์แบบไม่มีอะไรก็มี รวมสรุปได้ว่า ถ้าเราจะอภิปราชย์ไม่ได้วาง

ใจรัฐบาลให้ได้ผลันต์ด้องมีข้อมูลที่แน่ชัด เป็นของจริง สามารถเผยแพร่ต่อสื่อมวลชนได้ การนำเสนอควรเป็นลักษณะที่ซึ่งแนะนำในแผนงานหรือวิธีการที่รัฐบาลได้ทำไป เช่นกรณีข้าว ควรจะมีข้อเสนอที่เตรียมมาอย่างดีว่าที่รัฐบาลทำไปนั้นผิดพลาดอย่างไร ก่อให้เกิดความเสียหายต่อประชาชนอย่างไร และวิธีการที่ถูกต้องควรจะเป็นอย่างไร เป็นต้น การนำเสนอในลักษณะนี้จะสร้างความประทับใจให้ประชาชนที่ฝ่าดูอย่างแน่นอน ขณะเดียวกันถ้าข้อเสนอ้นั้นได้รับการบูรณาหารือจากนักวิชาการหรือผู้เชี่ยวชาญในด้านนั้นๆ มาแล้วจะยิ่งมีน้ำหนักมากขึ้น ที่สำคัญก็คืออภิปรายเสรีจึงสามารถแจ้งให้สื่อมวลชนพิมพ์เผยแพร่ได้โดย

ผมได้รับความรู้ใหม่ๆ เพิ่มขึ้นหลายอย่างจากการอภิปรายในครั้งนี้คือ เพิ่งทราบว่าศักดิ์ศรีของผู้พิพากษาอยู่ที่เงินเดือน ซึ่งผมเชื่อว่าผู้พิพากษากว่า 90% ต้องตอบว่าไม่ใช่เช่นนั้นแน่ๆ หรือถ้าข้าวามีน.ส. 3 ก. แล้วจะทำให้มีมาตรฐานมากขึ้น ไม่ยากจน หรือ การประกันภัยรถยนต์เป็นสิ่งที่ไม่ดี รวมทั้งการที่มีอีซูซุกูนิกุยให้ฝ่ายรัฐบาลทะเลกันเองโดยอกหัวปลัดพิศาดหรือคุณบัญญัติหมายกว่าผลออกช่วงติดในตำแหน่งรัฐมนตรี ว่าการกระทำการใดๆ ไม่ได้รับความรู้ใหม่ๆ เพิ่มขึ้นหลายอย่างยิ่งและอย่างเรียนให้ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ทราบก็คือ ไม่มีใครเลยที่พูดถึงการแก้ไขปัญหาความยากจน ไม่มีใครพูดถึงการกระจายรายได้ที่เป็นธรรม ไม่มีใครกล่าวถึงการแก้ไขข้ออ่อนไหวระหว่างชนชั้นในสังคมไทย ผมเห็นว่าเป็นสิ่งที่จำเป็นมากที่จะต้องแสดงให้ฝ่ายรัฐบาลเห็นว่าฝ่ายค้านนั้นมีภูมิปัญญา ทำไม่ไม่เสนอแนวทางแก้ไขปัญหาต่างๆ ของประเทศอย่างเป็นกฎธรรม

ทำไมไม่ให้ข้อเสนอรัฐบาลไปบังคับว่า ความชอบธรรมที่รัฐบาลต้องมีนั้นควรทำอย่างไรบ้าง อย่ามีใจคับแคบเลยกัน ถ้าเห็นว่ามีอะไรดีและเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติก็เสนอให้รัฐบาลทำไปเลย

ถ้าผมเป็นฝ่ายค้านจะเสนอให้รัฐบาลจัดແลงلن้ำให้ประชาชนปีลະกีแห่งที่ในบังคับ�行ประมวลปีหน้าจะจัดແลงلن้ำให้ประชาชนกีแห่ง ตำบลใดบ้าง ประกาศออกไปเลย เพื่อให้ประชาชนทราบ เป็นการแสดงให้เห็นว่ารัฐบาลมีการวางแผนจริง และประชาชนในท้องถิ่นที่ได้ระบุชื่อไว้จะได้ดีใจ และฝ่ายอื่นๆ รัฐบาลจะมาสร้างແลงلن้ำให้เมื่อใด จริงหรือไม่!

เสนอการจัดรถเมล์เพื่อประชาชนให้คุณกรุงเทพได้ขึ้นโดยสะดวกปลอดภัย ราคาถูก โดยรัฐบาลสนับสนุนค่าใช้จ่ายให้บางส่วน เพราะที่ผ่านมาธารัฐบาลไม่เคยให้อะไรกับประชาชนผู้ยากไร้เลย ในตอนเข้าและเย็นขอให้รัฐมนตรีทุกท่านสังเกตตามป้ายรถเมล์ดู ซึ่ครับว่า เด็กนักเรียนและประชาชนที่น่าสงสาร เขาวาขึ้นรถเมล์กันอย่างไร

ทำไม ไม่เสนอให้คุณชวนจัดรถรับส่งประชาชนให้สะดวก ปลอดภัย ราคาถูก ไม่ถูกโง่ แก่ประชาชนผู้ที่จะกลับภูมิลำเนาในวันลงงานต่อครับ คนนับแสนคนจะ สร้างเสริมคุณภาพแคนไหน ที่อุดสานมีความห่วงใยประชาชนในยามที่เข้าต้องการ

ทำไม ไม่เสนอให้คุณชวนจัดรถแท็กซี่ให้คุณขับรถที่ไม่มีรถเป็นของตนเองได้เป็น เจ้าของรถสัก 5,000 คนแล้วครับ คนขับรถแท็กซี่ที่远离จนเป็นทักษะของนายทุนมหาดไทย สิบปีจะได้มีรถเป็นของตนเองบ้าง เชื่อไหมครับว่าคนขับรถแท็กซี่ที่ได้รับการช่วยเหลือใน ลักษณะนี้จะจำชื่อคุณชวนไปจนตาย ที่สำคัญที่สุดก็คือพรรคประชาชนชิปปดยจะได้รับ ความนิยมเพิ่มขึ้นอย่างมหาศาล

อย่าลืมว่าทุกข์ของประชาชน เป็นเรื่องของนายกรัฐมนตรี

ทุกเรื่องที่เสนอมานี้ ถ้าอยากจะทำ ผนยินดีขายความคิดให้

ยังมีอีกมากที่ฝ่ายค้านสามารถนำเสนอในลักษณะที่เป็นรูปธรรมได้ และทำให้ ประชาชนทั่วไปยอมรับในศักดิ์ศรีและภูมิปัญญาของท่านดีกว่าสิ่งที่ผ่านไปแล้วมาก ขอ ให้นึกถึงประโยชน์ของประชาชนโดยครับ ในการอภิปรายครั้งต่อไป เตรียมตัวมาให้ดี แล้วท่านจะได้รับความชอบธรรมจากประชาชนแทนรัฐบาล

ผมไม่ได้กล่าวถึงเสียงสะท้อนของประชาชนในวันอภิปรายเพราจะกล่าวว่าฝ่ายค้าน จะหมดกำลังใจ ขณะที่ผมไปอภิปรายการวิทยุสมท. 97.5 ซึ่งเป็นรายการเปิดประเด็น ของอาจารย์เจมศักดิ์ ปันทอง นั้น มีผู้โทรศัพท์เข้ามาแสดงความคิดเห็นมากมาย ซึ่ง เสียงส่วนใหญ่แสดงความไม่พอใจในความสามารถของการอภิปราย ผมได้แต่เรียนให้ ท่านผู้ฟังได้ใช้ความอดทนและติดตามพฤติกรรมของผู้แทนราชภัฏต่อไป เพรา ประชาชนเป็นผู้ตรวจสอบ ที่สำคัญก็คือประชาชนจะต้องรวมตัวกันมากๆ และร่วมมือ กันเผยแพร่ความคิดต่อๆ กันไป ซึ่งจะเป็นนิมิตหมายที่ดีในระบบประชาธิปไตย ยิ่งมี ประชาชนสนใจในพฤษฎีกรรมส. มากขึ้นเพียงใด ส.ส.ก็จะต้องระวังตัวมากขึ้นเพียงนั้น

หลังจากกรกฎาคมไม่ไว้วางใจ รัฐบาลต้องเร่งมือในการทำงานมากขึ้น จะทำแบบเข้าชามเย็นชามเหมือนที่ผ่านมาคงไม่ได้ เพราะถ้าถึงเวลาเปิดสมัยประชุมครั้งหน้า รัฐบาลยังไม่มีผลงานอะไรที่เป็นรูปธรรม การอภิปรายไม่ไว้วางใจคงจะส่งผลกระทบต่อรัฐบาลมากกว่านี้ถ้าฝ่ายค้านมีการเตรียมข้อมูล มีข้อเสนอแนะที่ดีและเป็นรูปธรรมที่สามารถผูกใจประชาชนได้

อย่าลืมนะครับ ต้องทำเพื่อผลประโยชน์ของประชาชน!

ศาลปกครอง

คงจะไม่สายเกินไปที่จะพูดถึงเรื่องของศาลปกครองในวันนี้ หลังจากที่เรื่องนี้กล่าวมาเป็นประเด็นสำคัญทางการเมืองไปแล้ว ในข้อเท็จจริงการถูกเลี้ยงเรื่องนี้ได้ดำเนินมาเป็นเวลาเกิน 10 ปีแล้ว ไม่ใช่เรื่องใหม่ เป็นเรื่องของ案จากท่านนั้นว่าศาลปกครองควรจะอยู่ภายใต้การดำเนินงานของใคร

แต่ละฝ่ายก็มีเหตุผลในการนำเสนอต่อสังคม การขัดแย้งเป็นเรื่องธรรมดานในระบบประชาธิปไตย เพียงแต่อย่างเดียว หรือถืออุดถากองคนค่อนข้างເກມເປົ້າຕາຍ การเสนอเหตุผลและรายละเอียดในเรื่องศาลปกครองให้สังคมได้รับรู้มากเท่าใดก็จะเป็นประโยชน์ต่อสังคมมากขึ้นเท่านั้น เพราะผู้ที่ไม่รู้เรื่องศาลปกครองมือญเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะคนยากจนและผู้ที่อยู่ในชนบท

โปรดทำใจให้ว่างสักนิด แล้วหันไปทบทวนสิ่งที่เกิดขึ้นว่ามีความเป็นมาอย่างไร สภาพแวดล้อมของสังคมไทยได้เปลี่ยนแปลงอย่างไรบ้างนับตั้งแต่มีการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. 2475 เราได้นำรูปแบบการเมืองการปกครองการบริหารของต่างประเทศมาใช้อย่างไรบ้าง และผลที่เกิดขึ้นนั้นเป็นอย่างไร คงจะต้องใช้ความละเอียดรอบคอบพอสมควรในการพิจารณาเรื่องที่จะมีผลกระทบต่อสังคมไทยในอนาคต

จากประวัติศาสตร์การเมืองไทย ถ้าผมจำไม่ผิด ศาลปกครองถูกเสนอเป็นร่าง พ.ร.บ. เมื่อปี 2526 แต่ไปเข้าครม.ในสมัยคุณชาติชาย มติครม.กำหนดให้กฤษฎีกาเป็นผู้พิจารณาและก็หายเงียบไปเหมือนกับตอนร่างเป็นพ.ร.บ.ในครั้งแรก

คณะกรรมการปักป้องของสภาผู้แทนราษฎรในสมัยที่คุณสนอง รอดโพธิ์ทอง เป็นประธานได้ไปศึกษาดูงานเรื่องนี้ที่ยุโรปหลายประเทศโดยเฉพาะที่สวีเดนและ ฝรั่งเศสเมื่อปี 2532 เมื่อกลับมาผู้เชี่ยวชาญได้เสนอโครงการให้มีการสัมมนาในเรื่องนี้และ เรื่องผู้ตรวจการรัฐสภา (OMBUDSMAN) ที่รัฐสภา ผลของการสัมมนาสรุปได้ว่าทุกฝ่ายเห็นชอบให้มีการตั้งศาลปักป้องขึ้นในประเทศไทย มีข้อดีเดียวที่ไม่สามารถสรุปได้ เพียงข้อเดียว ก็คือ ศาลปักป้องควรจะอยู่ที่ใด ซึ่งก็เป็นประเด็นที่ถกเถียงกันอย่างหนัก คำค่าร่าเครียดในเวลานี้

มาถึงสมัยคุณชวนเป็นนายกฯ ได้มีการกำหนดระยะเวลาในการทำงานเรื่องศาลปักป้องตั้งแต่เริ่มร่างกฎหมายจนถึงการประกาศใช้กฎหมาย แต่ก็ต้องเก็บเข้าลิ้นชัก เพราะมีการถกเถียงกันในประเด็นสำคัญนี้แหละ ได้มีการจัดสัมมนาใหญ่ๆ โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายจากต่างประเทศมาพูดเรื่องของศาลปักป้องของแต่ละประเทศ แต่ไม่มีใครพูดว่าศาลปักป้องของไทยตามแนวคิดไทยซึ่งประกอบไปด้วยประวัติศาสตร์ วัฒนธรรมและเพนนี ทัศนคติของสังคม รวมทั้งสภาพแวดล้อมของสังคมนั้น หน้าตาของศาลปักป้องควรจะเป็นอย่างไร

จากการสัมมนาข่ายมีวัญญานิตอนนั้นทำให้เรื่องศาลปักป้องเงียบไป จนสมัยคุณบรรหารเป็นนายกฯ ก็ได้ตั้งคณะกรรมการปฏิรูปการเมืองขึ้น เรื่องของศาลปักป้องจึงอยู่ในเรื่องของ การปฏิรูปการเมืองทั้งๆ ที่รัฐธรรมนูญได้กำหนดไว้แล้วในมาตรา 195 ซึ่ง ครั้นมาเป็นรัฐบาลก็ถือว่าเป็นหน้าที่ที่จะต้องเสนอร่างพ.ร.บ.นี้ต่อสภาฯ (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย 2534 แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 5 ปี 2538 ได้มีการนำเสนอร่างพ.ร.บ.ศาลปักป้อง เข้าสู่ที่ประชุมคณะกรรมการปฏิรูปการเมือง แต่ไม่ได้มีการพิจารณา กันในรายละเอียด)

เมื่อเปลี่ยนรัฐบาลมาเป็นคุณชวลิตเป็นนายกฯ เรื่องศาลปักป้องก็ถูกนำเสนอต่อ ครม. เพื่อให้พิจารณาตามหน้าที่ การถกเถียงในประเด็นเดิมก็เกิดขึ้นอีกครั้งหนึ่ง คือ

ศาลปักป้องจะอยู่ที่ไหน ครับเป็นผู้ดูแล

ผู้เขียนมีความรู้ด้านกฎหมายไม่เท่าเทียมกับผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหลายที่กำลังถกเถียงในเรื่องนี้กันอยู่ในฐานะนักวิชากาลคนที่ได้ศึกษาเรื่องนี้มาพอสมควร ขอเสนอแนวทางที่จะนำไปปฏิบัติได้เพื่อให้สังคมได้พิจารณา อาจจะทำให้บรรยกาศทางการเมืองดีขึ้นบ้าง ถึงแม้ว่าคุณชวิตจะได้พูดออกมากแล้วว่างานธุรการจะฝากไว้กับหน่วยงานใด (ไม่กล้าระบุ เพราะพูด 2 ครั้งไม่ตรงกัน)

คำว่า “ศาลปกครองต้องอิสระมีอำนาจพอเพียงที่จะปฏิบัติงานได้โดยไม่ถูกแทรกแซงทางการเมือง” เป็นเรื่องสำคัญที่สุด ทำอย่างไรจึงจะทำให้สังคมมองเห็นว่า เป็นไปอย่างที่กล่าวจริง

การเป็นอิสระของศาลปกครองนั้นมีส่วนประกอบที่ต้องพิจารณาหลายอย่าง นับตั้งแต่โครงสร้าง ที่มาของคุลากาражากลปกค ภารบิหางานบุคคล รวมทั้งสวัสดิการฯลฯ จะไม่กล่าวถึงรายละเอียดในประเด็นอื่นแต่จะกล่าวถึงเรื่องที่ถูกเถียงกันอยู่ใน 2 เรื่องเท่านั้น

ในประเด็นแรก คือ หน่วยธุรการของศาลปกครองนั้นไม่ควรขึ้นกับใครทั้งนั้น แต่ขึ้นกับสำนักงานของศาลปกครองเอง เมื่อมีการจัดตั้งศาลปกครองขึ้น เราก็โอนเจ้าหน้าที่ในส่วนรับเรื่องราวของทุกข้อกฎหมายเป็นหน่วยธุรการของศาลปกครอง โครงการที่หรือไม่มาเป็นเรื่องของความสมัครใจ ขณะเดียวกันก็ใช้ระบบคุณธรรมรับโอนข้าราชการจากศาลหรือหน่วยงานอื่นมาเพิ่มเติม ขอเรียนว่า องค์กรใหม่นี้จะต้องใช้ระบบบริหารที่ทันสมัยไม่ยึดติดกับระบบราชการแบบเดิม มีความคล่องตัวที่สามารถให้บริการประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ การดำเนินงานควรจุดนึงจะต้องตั้งกรรมการพิเศษขึ้นมาทำหน้าที่ มอบหมายให้สภาพัฒนราษฎรเป็นผู้ตั้งเพื่อความโปร่งใส โดยกำหนดให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จเป็นสำนักงานที่พร้อมจะให้บริการภายในเวลา 90-180 วัน คณะกรรมการชุดนี้ควรเลือกจากผู้ที่มีความเชื่อสัตย์ และมีประสบการณ์จากหน่วยราชการและมหาวิทยาลัย ที่สำคัญคือต้องมีความเที่ยงธรรมในการดำเนินงาน

ประเด็นที่สองเป็นเรื่องสำคัญมากคือที่มาของคุลากาражากลปกค ที่เดยงกันอยู่ เวลาหนึ่นนั้นไม่ใช่เรื่องสำคัญ แล้วถึงเดยงกันเรื่องของหน่วยธุรการ ที่ซ่อนอยู่ในใจคือเรื่องนี้ หน่วยธุรการจะให้ผลประโยชน์กับใครได้ คุลากาражากลปกค ต่างหากที่เป็นผู้ชี้ว่าใคร

ผิดได้ครุก ขอให้ผู้อ่านทำความเข้าใจให้ดี ย้อนไปอ่านข่าวจากสื่อมวลชนให้ละเอียดก็จะเห็นภาพเอง

ตุลาการศาลปกครองชุดแรกนั้นได้ถูกกำหนดให้ในบทเฉพาะกาล (มาตรา 55) ของร่างพ.ร.บ.ศาลปกครองของรัฐบาลคือให้นายกฯ เป็นประธาน ประธานสภาผู้แทนฯ ประธานวุฒิสภาและผู้ทรงคุณวุฒิทางกฎหมาย 3 คน ซึ่ง 3 คนแรกร่วมกันตั้งเป็นกรรมการเพื่อทำหน้าที่คัดเลือกประธานศาลปกครองสูงสุดคนแรกและตุลาการศาลปกครองสูงสุด 18 คน ให้เข้ามารับราชการตุลาภิการดุษฎีภัยเป็นเลขานุการคณะกรรมการชุดนี้

เมื่อได้รายชื่อให้นายกฯ เสนอรายชื่อต่อสภาผู้แทนและวุฒิสภา เพื่อขอความเห็นชอบ และเมื่อได้รับความเห็นชอบให้นำรายชื่อขึ้นกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง (ขอให้สังเกตว่าร่างกฎหมายไม่ได้เขียนในเรื่องที่ว่า ถ้าไม่ได้รับความเห็นชอบจากสภาฯ แล้วจะทำอย่างไร) ส่วนตุลาการศาลปกครองขึ้นต้นนี้นั้น ให้ที่ประชุมของตุลาการศาลปกครองสูงสุดเป็นผู้คัดเลือก แต่ไม่ได้กำหนดจำนวนไว้ นายกฯ จะเป็นผู้นำรายชื่อกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง (ไม่ต้องผ่านการรับรองของสภาฯ ทั้งสอง) ในลักษณะดังกล่าวสามารถวิเคราะห์ได้เลยว่า ตุลาการศาลปกครองชุดแรกนั้นเป็นคนของฝ่ายบริหารແບพทั้งหมด เมื่อกับการเลือกสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญนั้นเอง

ในทางปฏิบัติที่ควรจะเป็นก็คือ ให้สภาผู้แทนราษฎรเป็นผู้พิจารณาแต่งตั้งตุลาการศาลปกครอง มีเหตุผลดังนี้

1. สภาผู้แทนราษฎรเป็นที่รวมของอำนาจอธิปไตยของประชาชนในระบบ ประชาธิปไตย เราต้องยอมรับในประเดินนี้ก็จำเป็นค่าที่ว่าส่วนใหญ่เชื่อเสียงเข้ามาก็ตามผู้แทนฯ ได้ผ่านการเลือกตั้งมาแล้ว ต้องไปแก้กันที่ต้นเหตุ

2. ขอได้โปรดพิจารณาว่า อำนาจทั้งสามคือบริหาร นิติบัญญัติ ตุลาการ จะต้องมีส่วนล้มเหลว กับอำนาจอธิปไตยของประชาชน ปัจจุบันเรามีแต่อำนาจบริหารและนิติบัญญัติเท่านั้นที่ประชาชนสามารถตรวจสอบได้ แต่อำนาจตุลาการนั้นประชาชนไม่มีสิทธิตรวจสอบได้เลย ปัจจุบันสังคมของเรายังใช้ความเชื่อใจและให้เกียรติต่ออำนาจตุลาการว่าทุกคนเป็นคนดี

3. ปัจจุบันฝ่ายนิติบัญญัติไม่มีเครื่องมือหรือกลไกใดๆ ในการตรวจสอบการบริหาร

ຮາບການແຜ່ນດິນຂອງຝ່າຍບວລີຫາວ່າ ທຳໄໜ້ຝ່າຍບວລີຫາວ່າໃກ່ຕາມໃຈຂອບ ໂດຍເຂົາພະໜ່າວີ່ໃນເຮືອການຝ້າວ່າຮາບກົງບັນຫລວງ ສາມາດຕຽບຈຸດວິດໄດ້ເລີຍວ່າ ອົດຕານາຍກາ ແລະ ມານຕ. ທີ່ຈ່າຍມີກີ່ຄົນ

ດ້ວຍເຫດຸ່ນດັ່ງກ່າວຈຶ່ງໃຫ້ສກາຜູ້ແທນຮາບກົງ ແຕ່ງຕັ້ງກຽມາຮົກການຂຶ້ນມາຄະນະໜີ່ ທ່ານນັກທີ່ສຽວຫຸນບຸກຄຸລ ທີ່ມີຄຸນສມບັດທີ່ຈະເປັນຕຸລາກາຮາລປົກກະອອງທັງ 2 ຮະດັບ ຈຳນວນ 2 ເຫັນຂອງຈຳນວນທີ່ຕ້ອງການ ແລ້ວເສັນອອດຕ່ອສກາຜູ້ແທນ ໃຫ້ມີການປະຫຼຸມລັບເພື່ອຕັດເລືອກຕຸລາກາຮາລປົກກະອອງ

ມີຕົງອີງທີ່ປະຫຼຸມໃນການແຕ່ງຕັ້ງຕຸລາກາຮາລປົກກະອອງແຕ່ລະທ່ານນັ້ນຕ້ອງໃຫ້ເສີຍ 2 ໃນ 3 ເພື່ອປ້ອງກັນການແຫກແໜ່ງຂອງຮູບນາລ ກາຮາດດົດອົນກີ່ເຫັນເຖິງກັນເປັນເຮືອງຂອງສກາຜູ້ແທນ ດ້ວຍເຫດຸ່ນຄວໂຮງໂດຍໃຫ້ເສີຍ 2 ໃນ 3 ແມ່ນອັນການແຕ່ງຕັ້ງເພື່ອປ້ອງກັນການກລິ້ນແກລັງ

ອີ່ມາທະເລາກັນເລີຍຄົນ ໄນເປັນຜົດຕໍ່ຕ້ອສັນຍາສ່ວນຮຸມ ຍັງມີເຮືອງອື່ນທີ່ຈະຕ້ອງມາຊ່າຍກັນອົກຫລາຍເຮືອງໄມ່ວ່າເຮືອງຄາລຮູບຮ່ວມນູ້ຢູ່ ຜູ້ຕຽບການຮູບສາກ ສາບັນຕຽບເຈີນແຜ່ນດິນ ສາບັນປ.ປ.ປ. ແລະທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດກີ່ຄືອຄະນະກຽມກາຮາລປົກກະອອງປະຫຼຸມຕົມໃຈຂອບຂອງຝ່າຍກາເນື່ອງ ທີ່ມີຄວາມເຂົ້າວ່າຝ່າຍຍາກທີ່ສຸດໃນກະບວນກາຮາລປົກກະອອງທີ່ຄະນະກຽມກາປົງກົງປາກເນື່ອງເສັນໄວ້

ຕ້ອງຂອງກົດຕໍ່ໄປປົນກວນໃຈຂອງຜູ້ທີ່ຜູ້ໄດ້ ໃນຂ້ອເທົ່າຈະສາມາກວິເຄາະໜີ່ໄດ້ ມາກກວ່ານີ້ ແຕ່ເຫື່ອໃຈວ່າທັງ 2 ຝ່າຍນັ້ນໄດ້ມອງເຫັນຄຸນປະໂຍ້ນຂອງຮາລປົກກະອອງໜີ່ມີອັນກັນ

สถาบันนโยบายศึกษา

Institute of Public Policy Studies (IPPS)

สถาบันนโยบายศึกษา จัดตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2528 เป็นสถาบันเอกชนที่ไม่มุ่งหวังผลกำไร มีวัตถุประสงค์และกิจกรรมในการศึกษาวิจัยและนำเสนอนโยบายสาธารณะเพื่อสนับสนุนการพัฒนาประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม และการพัฒนาระบบธุรกิจส่วนในประเทศไทย

แนวทางการดำเนินงาน

สถาบันนโยบายศึกษาเป็นองค์กรเล็กๆ ที่มีแนวทางการดำเนินงานที่เน้นการสร้างความร่วมมือแบบเครือข่ายกับนักวิชาการ หน่วยงานภาครัฐ เอกชนและประชาชนในระดับต่างๆ

จุดยืนของสถาบันนโยบายศึกษาคือ การค้นหาและนำเสนอทางเลือกเชิงนโยบาย การสร้างโอกาสให้มีการนำเสนอข้อคิดที่แตกต่าง และแสวงหาจุดร่วมระหว่างภาคส่วนต่างๆ ในสังคม ทั้งนี้โดยยึดถือข้อมูลและเหตุผลเป็นสำคัญ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อนำเสนอประเด็นปัญหาสำคัญทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองในสังคม ประชาธิปไตย และสนับสนุนการค้นคว้าวิจัยในประเด็นปัญหาเหล่านี้ เพื่อเผยแพร่แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและเสนอทางเลือกในเชิงนโยบาย

2. สงเสริมการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นด้านนโยบาย และให้ความร่วมมือกันระหว่างนักวิชาการ สมาชิกวิสาหกิจ สมาคมสถาบันตัวแทนต่างๆ (อาทิ สถาบันวัด หอการค้า) ข้าราชการ องค์กรพัฒนาเอกชน สื่อมวลชนและสาธารณะทั่วไป

3. เพื่อสนับสนุนการพัฒนาสถาบันตัวแทนประชาชน และสงเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกระบวนการกำหนดนโยบายในทุกๆ ระดับ

4. เพื่อเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร กิจกรรมนโยบายสาธารณะ และสนับสนุนการศึกษาทางการเมืองในเรื่องนิติบัญญัติและการบริหารตลอดถึงเฝ้ามือคืนของสังคมประชาธิปไตย

5. เพื่อสงเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ และความชำนาญในกิจการนิติบัญญัติและการบริหาร ระหว่างภาครัฐบาล เอกชน และประชาชนในประเทศไทยและประเทศต่างๆ

ໂຄຮງກາຣ

ສຖາບັນນໂຍບາຍສຶກຂາດໍາເນີນງານຕາມໂຄຮງກາຣຕ່າງໆ ດັ່ງນີ້

- ສົມມານາແລະຝຶກອບຮມ
- ວິຊຍ
- ສິ່ງພິມພ (ຈົດໝາຍຂ່າວ ເອກສາຮສົມມານາ ເອກສາຮວິຈັຍ ເອກສາຮນໂຍບາຍ
ເອກສາຮຂໍ້ມູນ ແລະໜັນສື່ອ)
- ສື່ອຄວາມຮູ້ທາງການເມື່ອງ (ຮາຍກາຮວິທຸຍ ຮາຍກາຮໂທຣທັກນ ວິດທັກນ ປົງກິທິນ ແນທີ
ເກມການເມື່ອງ)

ພບກັບຮາຍກາ “ໂຄຮງກາຣສຶກຂານໂຍບາຍສາຫະນະທາງວິທຸຍ” ດຳເນີນຮາຍກາ ໂດຍ
ศ.ດຣ.ສມສັກດີ້ງ ແລະຄຸນດຸຍ ບາງນ້ອຍ ຖຸກວັນເສົາ ເວລາ 17.00-18.00 ນ. ທາງສດານິວິທຸຍ
ທທກ.ເຄ.ເອີມ. 1494 ແລະວັນອາທິດຍ ເວລາ 06.00-07.00 ນ. ສດານິວິທຸຍ ກມ. ເຄ.ເອີມ. 873

ສຖາບັນນໂຍບາຍສຶກຂາປະສົງຄົກທີ່ຈະເມຍແພຣວິດທັກນ ຮາຍກາໂທຣທັກນຊຸດ “ສູ່ສັກຄົມ
ປະຊາບົປິໄຕຍ” ແລະ “ສົກນສື່ນິຕິ” ຜົ່ງອອກອາກາສທາງສຖານິວິທຸຍໂທຣທັກນຊົ່ວໂມງ
ພ.ສ. 2535-2537 ແກ່ຜູ້ສູນໃຈເພື່ອເປັນສື່ອເສີມກາຮເຮັນການສອນ ແລະເສີມສ້ວງຄວາມຮູ້
ຄວາມເຂົ້າໃຈໃນປັ້ງປຸງສາຫະນະຕ່າງໆ

ຈົດໝາຍຂ່າວຮາຍເດືອນ “ປົງປຸງການເມື່ອງ” ນຳເສັນອສາຮຂໍ້ມູນ ແລະບໍລິເຄະຫຼິ
ທາງການເມື່ອງ ແລະນໂຍບາຍສາຫະນະ ເປັນອກິນ້ນທາງການແກ່ສົມາຊີກຂອງສຖາບັນໆ ແລະ
ສຖາບັນການສຶກຂາທີ່ສູນໃຈ

“ໂຄຮງກາຣສື່ການເມື່ອງການບົນຫາຮໂດຍເຢາວໜີນ” ມີວັດຖຸປະສົງຄົກໃໝ່ນັກສຶກຂາໄດ້ມີ
ສຸວັນນີ້ໃນການຄັນຄວ້າແລະຈັດທຳສື່ອອົບາຍປະເທດີນທາງການເມື່ອງແລະການບົນຫາສໍາໜັບ
ປະຊາບນ້ຳໄປ ເພື່ອສ້ວງສື່ອທີ່ນ້າສູນໃຈແລະສ້ວງສຽງຄ ຜ່າຍລົດຊ່ອງວ່າງຮ່ວງນັກວິຊາ
ກາຮແລະປະຊາບນ້ຳໄປ ແລະກະຕຸ້ນຄວາມສູນໃຈແລະຄວາມສາມາດຂອງເຢາວໜີນຄຸນຮຸນໃໝ່

ສູນໃຈສົມຄົມເປັນສົມາຊີກເພື່ອຮັບຈົດໝາຍຂ່າວ ແລະສຸວນລດຮາຄາສິ່ງພິມພແລະສື່ອຕ່າງໆ
ຂອງສຖາບັນນໂຍບາຍສຶກຂາ (IPPS) ໄດ້ກໍ 99/146 ຂອຍໜູ້ບ້ານງານຈົງສ່ວນ ດັນນາມງານສ່ວນ
ແຂງລາດຍາວ ເຊົ້າຕຸຈັກ ກຽງເທັພໍາ 10900 ໂທຣ. 9411832-3 ໂທຣສາ 9411834 (ຄ່າສົມາຊີກ
500 ບາທ ຕລອດເຊີ່ມ)

.....

ສິ່ງພິມພົດສາບັນຍາຂອງພົນຕືກສາ

ອຸດສານກຽມຕ່າງຈັງນັດ (2536)	60	ບາທ
ໃສລິດ ບັນເປີຍມັງກອງ		
ການໄຕ່ສວນສາරະນະ : ມາຕຣາກາຮູດຂໍ້ອັບແຍ້ງ ໃນການຈັດການຄຸນກາພສິ່ງແວດລ້ອມ (2536) (ພຣັອມສຽບສັມມາທ້າຍເລ່ມ)*	50	ບາທ
ແກ້ວສວຣ ອຕິໂພຣີ		
ມຕິສຳຄັນຂອງຄະະຮູ້ມນຕີວ່າດ້ວຍເສດຖະກິຈ ຢຸຄຮູ້ບາລພລເອກະຊາດ້າຍ ທຸນະຫະວັນ (2536) ວັງສວຣ ອນະພວພັນຮູ້	600	ບາທ
ໂຄຮກການພັດນາຈັງນັດ (2536)*	80	ບາທ
ຕະກະກຸລ ມີ້ຍ		
ຮ່າງພະຮາຊບ້າງຢູ່ຕີບ້ອມລູ່ຂ່າວສາຮອງຮາຊາກາຮ ພ.ສ.(2536) ເນື້ອງວັນຍ ດນ ນຄຣ	80	ບາທ
ວັດນອຮມກັບການສ້າງສັງຄມການເມືອງປະຈາອີນໄຕຍ (2537)	15	ບາທ
ຫ້ຍອນນັດ ສມຸຖວະນິຫ		
ໂຄຮກສ້າງແລະກລໄກທາງກຽນມາຍຮູ້ອຮມນູ່ງ (ພິມພົດຮັ້ງທີ 2 2537) ອມຮ ຈັກກະສົມບູວດົນ	60	ບາທ
ຄອນສົດຕິວໜ້ານແລລລິສົມ (Constitutionalism) ທາງອອກຂອງປະເທດໄຕຍ (ພິມພົດຮັ້ງທີ 2 2537)	60	ບາທ
ອມຮ ຈັກກະສົມບູວດົນ		
ຮ່າງຮູ້ອຮມນູ່ງແກ້ໄຂເພີ່ມເຕີມເພື່ອການປົກປະກາງການເມືອງ ຕາມແນວທາງຄອນສົດຕິວໜ້ານແລລລິສົມ (2537)	40	ບາທ
ອມຮ ຈັກກະສົມບູວດົນ		
ສຍາມສູ່ສົດຕວຮະທີ 21 (ພິມພົດຮັ້ງທີ 2 2537) ຫ້ຍອນນັດ ສມຸຖວະນິຫ	50	ບາທ
ນຣີຍັກ ກາຮປິນໄຕຍ ຈຳກັດ (2537)	120	ບາທ
ບັນທຶກ ຈັກກະໂຮງອນກິຈ		

ការໄប់ដោយផលិតនៃប្រព័ន្ធអាស៊ា (2537)	80	បាហ៍
បណ្ឌិត ជនទំនាក់ទំនង កំលែក សុខវិភាគ វិមគុណីនី សុខវិរុណី		
គគការការពារជាន់ពិសេសខ្លួន (2537)	50	បាហ៍
វិមគុណីនី សុខវិរុណី		
សំបុត្ររាយការណ៍ (2537)	60	បាហ៍
ឱយឈានីនី សុខវិរុណី		
សភាតាំបាល (2537)*	150	បាហ៍
ពរោត វិមី		
និយបាយព្រោះការមើងទៅក្នុងការបែងចូល 2538 (2538)*	20	បាហ៍
កីរិតធម៌ នាយក នាយករដ្ឋមន្ត្រី ព្រះរាជកម្ម កំណើនកីរិត និង ពរោត		
ករាបនាព័ត៌មាននៃការបែងចូល 2538 (ពិម័យទី 2 2538)	40	បាហ៍
ឱយឈានីនី សុខវិរុណី		
ការប្រើប្រាស់ការមើង (2538)*	20	បាហ៍
ឱយឈានីនី សុខវិរុណី		
100 ឆ្នាំ នៃការប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធអាស៊ា : វិវាទនាការទូទៅនៃការបែងចូល និងការមើង (ពិម័យទី 2 2538)	150	បាហ៍
ឱយឈានីនី សុខវិរុណី		
ការក្រោមការបែងចូល (2538)	100	បាហ៍
ពរោត វិមី		
Policies of Thai Political Parties in the 1995 General Election (1995)	50	បាហ៍
Kiratipong Naewmalee, Nattaya Kuanrak, Prachak Kongkirati, Win Phromphaet (Translated and edited by Santhad Atthaseree, David Peters, Parichart Chotiyai)		
ជាតិការពារជាន់ពិសេស (2538)	20	បាហ៍
ឱយឈានីនី សុខវិរុណី		

เทศบาลในบริบทการกระจายอำนาจแห่งยุคสมัย (2538)	180	บาท
ชัยอนันต์ สมุทวนิช บริษัท ชีดิยะ จำกัด		
วัฒนธรรมการเมืองและการปฏิรูป (2539)	50	บาท
วิชัย ตันศิริ		
อนาคตการเมืองไทย (พิมพ์ครั้งที่ 2 2539)	50	บาท
ชัยอนันต์ สมุทวนิช		
ความเข้าใจเรื่องการปกครองท้องถิ่นสำหรับเยาวชน (2539)	40	บาท
กีรติพงศ์ แనวนาลี วิน พวนมแพทย์		
ท้องถิ่นนิยมและภูมิภาคนิยมในสังคมไทย (2539)	25	บาท
เสาวลักษณ์ สุขวิริช		
เปรียบเทียบนโยบายบริหารประเทศ 4 รัฐบาล (2539)	50	บาท
ปราชาต ศิรารักษ์		
สื่อมวลชนไทยกับการผลักดันนโยบาย (2539)	50	บาท
Policy Advocacy and the Media in Thailand		
ดันแคน แมคคาร์โร (Duncan McCargo) รัมย์มาศ ใบวิร่า (Ramaimas Bowra)		
ไตรลักษณ์รัฐกับการเมืองไทย (พิมพ์ครั้งที่ 2 2540)	150	บาท
ชัยอนันต์ สมุทวนิช		
แนวทางการยกเครื่องรัฐสภาไทย (2540)	80	บาท
จรัส ดิษฐาภิชัย		
ขอดเกล็ดรัฐธรรมนูญไทย (2540)	35	บาท
เชาวนະ ไตรมาศ		
รัฐธรรมนูญของประเทศไทย (2540)	80	บาท
วิชัย ตันศิริ		
แนวคิดเกี่ยวกับการปฏิรูปการเมือง (2540)	80	บาท
อัษฎางค์ ปานิกบุตร		

សៀវភៅរូបៗនៃការអំពីរដ្ឋបាលនិងសាធារណរដ្ឋបាល

រងគេយនប្រជាជីបីតីយ	80 បាហ
ແណនៃផែនការប្រជាជាន-ណនប្រជាជីបីតីយ	25 បាហ
Road of Democracy Map	40 បាហ
ផែនការមើំង	100 បាហ
ហេរការមើំង (Political Monopoly)	200 បាហ

សន្លឹករូណាតិតិតិក សាធារណនិយបាយគិតកម្ម 99/146 ខេត្តសៀវភៅ រាជធានីភ្នំពេញ ឈ្មោះលោកស្រី ស៊ុខ សាស្ត្រ លេខទូរសព្ទ 941-1832, 941-1833 និង 941-1834

សន្លឹកខ្លួនគិតកម្ម សាធារណនិយបាយគិតកម្ម 99/146 ខេត្តសៀវភៅ រាជធានីភ្នំពេញ ឈ្មោះលោកស្រី ស៊ុខ សាស្ត្រ លេខទូរសព្ទ 941-1832, 941-1833 និង 941-1834

อัชฎางค์ ปานิกบุตร

การศึกษา

- ปริญญาตรี รัฐศาสตร์ การปกครอง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ปริญญาโทอาชญาวิทยา California State University at Long Beach

ผลงานด้านการเขียน

- ตำราเรียนวิชาปัญญาสังคม (SO 160), วิชาอาชญาวิทยาและทัณฑวิทยา (LA 406), คำนวณรายวิชาการบริหารงานต่างๆ (PS 468), เอกสารคำสอนวิชาสมมนาการเมืองและการปกครองท้องถิ่น (PS490)
- งานวิจัยเรื่อง “Sugar Trade of Thailand” (2527)

ผลงานด้านการปฏิบัติและบริหารในอดีต

- ประธานสภากาชาดไทย มหาวิทยาลัยรามคำแหง (2519-20)
- คณบดีคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง (2532-34)
- กรรมการการรถไฟแห่งประเทศไทย (2535-36)
- กรรมการคณะกรรมการปฏิรูปการเมือง (2538-39)
- กรรมการวิสามัญจ้างพระราชบัญญัติสถาบันและองค์กรบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537
- กรรมการวิสามัญศึกษาแนวทางแก้ไขรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2534
- กรรมการวิสามัญพิจารณาแก้ไขรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติม 2538
- กรรมการวิสามัญพิจารณาแก้ไขรัฐธรรมนูญฯ มาตรา 211
- ประธานที่ปรึกษานโยบายรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย (นายชานิน ศักดิเศษรัตน์)
- ที่ปรึกษารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย (นายอุดร ตันติสุนทร)
- ที่ปรึกษารัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม (นางสุดารัตน์ เกยุราพันธุ์)
- ที่ปรึกษาและผู้ช่วยในการประจัดคณะกรรมการวิชาชีวะปกครอง สถาบันแพนราชภูมิ 4 สมัย (2529-2538)
- กรรมการคณะกรรมการปฏิรูประบบราชการ สำนักนายกรัฐมนตรี (2538-39)

ปัจจุบัน

- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ 8 คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- ผู้อำนวยการประจำคณะกรรมการวิชาการเยาวชน สตี และผู้ดูแลอาชญากรรม
- ผู้อำนวยการประจำคณะกรรมการวิชาการติดตามมติของสถาบันแพนราชภูมิ

About the book

Concepts for Political Reform
by Asdang Panikabutr

Assistant Professor Asdang Panikabutr has thought politics for almost three decades. He was an electoral candidate and has served as member and advisor to many parliamentary committees. In formal and informal capacities, he has worked closely with leading figures in political, business, academic and student communities and has gained valuable insights and experiences which he uses to the benefit of his students and the public.

This book is a compilation of his articles on Thai politics dating back to 1988. It contains many interesting ideas and proposals which are now key issues of the political reform debates including constitutional amendments, political parties, electoral systems, decentralization.

Parichart Siwaraksa
Director
Institute of Public Policy Studies
April 1997